

R 5337

קנין מרשי

Hö. Güngzburg # 502 2:

למשי חמלה מואלי חובה
זל כ' יצחק א [הלאה!] כ'
X יצקו לוי זיכרון ודני אקוטם
וקמיו וזלמה זכר
יבחק סג"ל מבלטווא

סמכותה דא זלמה זכר
זלמה זכר - זלמה זכר
Index זלמה זכר!
זלמה זכר זלמה זכר
זלמה זכר זלמה זכר
זלמה זכר זלמה זכר

זלמה זכר זלמה זכר

X זלמה זכר זלמה זכר
זלמה זכר זלמה זכר

כ"ו י"ז י"ג
ד'תתק"ד
14^a

(מלך המלכות)

2 קטלוג 83 ל' ה'תתק"ל
מ'תתק"כ
ל'תתק"ג
מ'תתק"ד
מ'תתק"ה
מ'תתק"ו
מ'תתק"ז
מ'תתק"ח
מ'תתק"ט
מ'תתק"י
מ'תתק"יא
מ'תתק"יב
מ'תתק"יג
מ'תתק"יד
מ'תתק"ט

דברי המלך המלכות
מ'תתק"ג
מ'תתק"ד
מ'תתק"ה
מ'תתק"ו
מ'תתק"ז
מ'תתק"ח
מ'תתק"ט
מ'תתק"י
מ'תתק"יא
מ'תתק"יב
מ'תתק"יג
מ'תתק"יד
מ'תתק"ט

ספר
לוחת ערות

כי צורשם בכתב אמת אשר יצור כסאות לשפט רוב חכמי דור ואנשים מקובלים מפורסמי ערות
לישראל להודת ולהורת כי שקר ענו בו בהרצ הגאון ה"א מוהר"ר יהונתן כ"ו אב דור"מ
דק"ק אה"ויע"א והלדיקות אותם בכל הדברים וחוקים אשר ששם חקקו נגידים הכל'
במשענתם משענת קנה בינה וחכמה לכל ישמע ויפקד שום איש מישראל מדבר ופועה
פה בגנות הגאון הכל' הן בכתב והן בע"פ למנוס כבודו וכל הכתבים המחרפים ופוגמים לא יראו
ולא ימלא באש ישרפו כחממאת ומשפטים משפט לאלקי יעקב אשר אל כביר לא
ימאס ורצון יראיו יעשה ובמארה הם בארי' לכל העובר
על הכל' בשום דבר או חלי דבר האי גברא ליקו בארור ולמות דרבנן בכל
חרמות שבעולם כאשר תמלא בגוף חבורי טהרה הכל' ולשומעי'
לעשות כחוקת פה דך ומאמר מלאכי רבנן ישמור יונעם
ויחולו עליהם כל ברכות שבתורה ועיין בהקדמה ובגוף
החיבור ותמלא הדברים באריכות את כל
וכוחת :

נרפס פה קק אלטונא

תחת ממלת אדוכינו המלך האדיר והחסיד פרידריך החמישי יר' הויתכש' מלכותו ויארץ
ימיו לו ולגבירתו המלכה ולזרעו עד עולם

כגמר ח"י תמוז וענתה שירה הוצת לפניו לעד לפ"ק :

בהשגחת המדפים הנעלה כ' אהרן בן כ' אלי' כ"ז ז"ל :

הובתן ראו נא כי חשכו עיני הרואים בארצות ויזעו שומרי בית אולפנא
 כאלמתי דומי' החשיתי מטוב וכאבי כעבר כגבר מתרוקן מיין וכוס יגוים כשוכב
 צראש חבלוב ים ההולך וסוע רוח סערה על פני יחלוף בין אוהב לאויב
 ודור תהפוכת ולרב שיחי וכעסי ממש כיעל ממני המדבר • ולויש מליץ ביכות להרחיב הדיבור
 דבר על אופניו ולהראות פנים לכל דר תמות תומת ישרים כראוי בטחתי שכל השומע יזלכה אזכיו
 ויחד לקול השמועה חדשים לפורקים עול כי לא היתה מעולם שאל אביך ויגדך וכו' היתה הכזה
 פועלם • וידעתי כי כזוכים ישתתפו בצערי וכל לבב דוי • אבל שאהיה אני המדבר בלבב שבר
 כמעט אי אפשר ואשתקל בזה מילולי ולא איש דברים אנכי גם תמול תמול אני ולא אדע נפשי כפשי
 שמחתי ואריר בשחי ואהימה • וקול כהי ארימה על שבר בת עמי • כי לא עלי עוותו אנשים
 האלה כימה אני ומה חיימי עברו כלל עובר וכחלוס יעוף כחלוס מהקיץ כזזה איש מכאובים וידוע
 חולי במסתר פנים נגוע ומוכה אלפים ה' השגיע צי פוכי וקפץ עלי זקנה שלא צעוכתו כחי
 זכרתק חבל הכוסף ובעלה החמדה לכבוד המדומה ויזרת הכבוד לעומת העלה עלת כפתולי •
 ואחרי מירדפו ועל מי חשבו מזימות כל יכלו כי שמושכס במיתריהם לירת צמו אופל לישיר לבב הלא
 שנותי קלו מני ארג ויכלו באפס תקוה תקות אנוש רימה מאסתי כי לא לעולם אחיה חדלו מחתי כי הבב
 ימי וא' כמה יתנומה ויספולו אס יחללו כזרי וירידו לארץ כבודי לעפר ישקן סלה • וישלחו
 חילי וחוכת להכות הובתן אואס יסלסלי וצין כגידים יושבני בין כוכבים ישימו קיני דרך אשר
 בשמים הלא כבא לאכוש על ארץ ומצמות הגי וכשקפה על פני היש מאין באת ולאן אתה הלך ולפניו
 יכרע כל בשר ולו כגלו כל תעלומת וחכף לפניו לא יבא ואין משא פנים בדבר • וימים באים אין
 זכרון בשאלוב גם שפאתם גם קבאתם אברה יכבדו וציוו ולא ידעו יאערו ולא יצין למו • וא' כעלה
 בדף יעריציו וקס יבש ירדפו ויכתבו עלי מרורת ועל שרשי רגלי יתחקו איש אשר כגבר אכלו עש כעש
 לאפרי ורקב לבית יהודא • אך על כל אנשים שלומי אמוני ישראל עוותו כי ילא דברים להבזות בעלי
 תורה בעיני המוכיים • ומי פשע יעקב הלא שומרים כוטרי כרמים כרמי שלכו לא כטרו בני אמי
 כחרו כבו כשאו את רדינו שומרי חיות וכעם אויב צפרוע פרעות ישראל חדלו פרזון הולכי בדרך
 שיחו קול כתבו בבית ה' מקול מחללים בין משאים אשר שמה יתנו תוקף של הלכה • פסקו כראו
 בבית ה' בקעים בקע לגבל החופר תחתוכי למעלה מראש ירה הצער בזקן וכרפיים העם לשמוע
 קול תורה כי פרוע העם אשר פרעו לשמחה בקמיהם לומר מה אהני לן רבן הלא שרו עורבא ולא יקחו
 מוסר מאיש מוכיח כי ישיבו לו טול כתם מצין עיך ולא דרוק כביש שבתי ימ"ש • וכהנה רעות רבות
 א' א' להעלות על הספר וכעשו חצר למוסרת וכתבו יתרון לבעלי לשון כל המרבה לספר הרי זה משבח •
 צמלטיכו' והבאשת ריח ויבאו אל הגוים ויחללו שם קודש ישראל • ליון כגד תצבה הריג כזוכים
 אל טל ומטר ושדי תרומת כי שמה נגעלו מגן גבורים משחי' בארם קול אפקת דמענת עשוקי' אין להם
 מנחס • ולמען ידעו דור אחרון הקורת אשר מלאכתו ומה ראו על ככה ומה הגיע מפי חכמי הדור
 השלימים ועלו מושעים בהר ליון שערי מאויינים בהלכה לשפוט ולהשיע את עוזב וכדא כמוני •
 אמרתי אבנא בקרנה וראשי פרקים • ומבלי ליתן רווח בין הדברים • ולברר כי לדעברו בריית
 התורה וחוקים •

לשום מחסום ורסן מבלי להטיל דופי ולדרוש צגנות שום אדם ואת יריבי לא
 אריצו וידי לא תהי' צם לבקר מומין וכי אראה ערום ככחש וכסיתי כלילה ויחד
 תהי' לאזני באצבעי לכסות לאות כני ליון ולא יראה ערות' דבר ולא ישמע על
 פי ולא רזוני לחרחר ריב וצפרטכי אולי הוא כמאמר ראש משוררי' כיה' אמר להם קלל • וכשמן
 ופניכה לש' ש' כהכונו • ואלקים מלא עוני ויקס עלי אנשים כאלה • וגם שלא לחלל ש' צין
 המוני שיאמרו הכה ילחמו ת' כ' כאויבים בשער מתגוללים ככתמים והרצה מראות נגעים זה מוהל דינו
 של זה וזה של זה • ושבו ספרייאל להיות כעמא דארעא • המתקדשים ומתטהרים אל הגנות
 אחת לאחת יעברו • ואס כבר צימי' העברו יאלו מאתי כדברים האלה ופלטת קולמסי דבר בלתי
 באות כחמתי את אשר עשיתי והכני עוקר הדבר מעיקרו מתכחש על העבר ומתפלל על העתיד אס ברב
 דברים וסיפורי עריבים לא יחדל פשע וחטא' בהטלת דופי וגנאי ויקרה כן בהודמן שלא יהי' לי בזה
 מזכרת עון ואין אדם נחפס על לערו ונסלח לכל העם בשגנה והר הוא כנייר מחוק ואותיות פורחת
 תשאס הרוח ככרחת • ושמע עמי אדברה אספרה מקורת אשר מלאכתו •
וה לי
 חמש שנים אשר יאיתי מק' ק' מיץ לכאן ק' אה' ולתורה ותעודה שלו היתי ויפרעתי
 כי זה חמש שנים אשר אין חריש חרישה ושתיקה היפה לחכמים ק' ולטפשים •
 וקס קטיר קחזינא הקשורים ועטופים • שכנתי עם אהלי קדר ואהלי כושן במדבר
 זיוף' וקלת אנשים מפה ומשם מיץ התחכמו עלי קשרו קשר לומר ככרה עליו שוחה בלכד ללכד חכמים
 בערמה • ועילה מאלו היות אני רגיל לכחז לקצירי מריעי אשר רוח רעה מצעתם ובקרצם רוח
 עועי' או לכדומה הדברים קמיעות כפי המקובל צידי ואת מחי קמיע לפעול פעולתן ומידי היתה
 זאת להם ככתבי בלתי תמה ומעשה אומן ככתב אשורית • כתב סת"ם • והם פתחו הקמעות
 ונמלאו בות יבות ושמות בלתי נודעים ואינם בקיאים בהם ובשמותם • ויגעו ויחשבו לומר כאן מקום
 שימת דברים עליו • ולכך פתרו אותם כפתרון החלומות ברב דברים צטילי' פילא בקופ' דמחטא
 ולשונם יחליקין בחילוק ופלבג בצלבו לשונת בא' צ' פשוט וא' דא' ת' צ' ש' • אותי תעב צילא חשקו
 שמי חללו ואי' ק' צ' ר' אלכ' ויקחו התיבות ויאמרו בלהטם להפך ממטה עוז לכחש אות זה בא' צ'
 פשוטאות זה בא' ת' צ' ש' או בשארי א' צ' הכ' ולפעמים כל התיבה צא' צ' פשוט או בא' ת' צ' ש' כפי שהיה
 התיבה קולטתו לדעתם ומזימתם אשר חשבו • ולפעמים דלגו אותיות ויש יתיר וחילף דלוגם עליהם
 אהבה אפס להוציא מחשבתם לפועל • גרעו הוסיפו ודרשו מקרה לעלמן באין סדר וכתיבה פעם
 אות ראשון ופעם שני ופעם אחרון ופעם כולו בא' צ' פשוט אין סדר למשנה וידו על החתוכ' ולא השגיחו
 בכל הדברים רק כל אשר באות למלאכתם מלאכת רמי' בחרו ועלה בגורלם השם בשמאל לעזאזל •
 והולילו התיבה לחון מקדושתו וש' ימ' ש' עבר לפני' ותמור אשר בקמיעות שמות ממקום קדוש
 יתהלכו ושתו בשמים פיהם יעשו הם דרך בקשה כאלו הוא רק תחינה וכטולה מיהודים עצרת בוגדים
 עוצר פרי ערלים ש' ימ' ש' זכרו • ויתנו מהוד טמא • וכאשר הגיעו למדה זו מדת ת' ח'
 לבקום ולכטור כחש ולעורר מדיני' זקני מדון וכתמים צידם כתם צדקתם מרי ואון לא שקמו לגלות ל'
 און לומר הכה חוששין ללעזרן מהרו לשלחן ולחלקם ציעקב באצני גיר המכופלות לא היה ממש קרי'
 אשר שגנה מאתם שלא שלחו לשם כוסח הקמיעות ושלח את צי' ארם צדה אחר תולדה דשן ורגל

דרכס להזיק וצאור חמץ נוקשה הנותן על פ' וכמסר הדבר לקלי הדעת בני זלי תורה ומדע בחורים
 וגם פסולים נשים צלות ומאירות נשאו וכתנו צו מזורת בלכנה כי עשו כמעשה קרח ולהקהיל כל העם
 כי כולם קדושים ורוח קדשו עליהם הופיע להבין ולהשכיל ולדרוש בסתרי אותיות ומפיע עוללים ויונקי
 יסודות ככתבם וכלשונם • תנוק דלא חכים ולא טפש יצין את זאת • ואפי' כגרמיוא הבא באחרונ'
 לא עשו אותי לגלות אוזן ולשלח לי העתקות מקוים הכר נא למי הכותבת ולמי הפסול' הכה לדעתנו
 במלא באמתחתך כוז משנה וגבי' אשר נחש כרוך צונוצי שצור בתוכו • דבר אתה למען תלמדך
 וצדר דצדך ובהנה דברים אשר ראויים לגלות אוזן צע' ד' • אבל המה כתבו לאחרים חילס ואותי לא דרשו
 כלל • ואף גם בהיותם טרודים בהבלתם וככלהם אשר נכלו על דבר פעור פי לבלי חק ויעלו לבשת
 אף פה הערימו סוד וככלו עצות ולדבר אחד בתווכו • והוא כי טרס בא הנה ועד בכלל הי' צעו' ה'
 ומשמש ובא חולי גדול וביחוד ציולדת חץ פתאום הי' מתתם צעו' ה' ואחר שהייתי פה מעט בחמלת ה'
 אחר למלאך הרף ירך • ובצאי הנה נתתי לא' אבינו חולה שתקפה עליו עלמא ואש קדחת צוער
 למאוד לכחוצ על הכייר איזה שמות ותיבות להניחו על צפרו לחלוץ החמה והוא לרצ ורוע
 חולי נאצר וכמוק הכייר והלך לו • והתחבל איש בכל הוא ונבל שמו חרפתו לא יאסף בקרב
 הארץ • לכחוצ על כייר איזה תיבות ואותיות אשר יוכל בקל לפותרו בחליף לשון לדבר הבלאות לו
 להטיל צי דופי ובא בשכרו ויאמר כי הוא הכייר שמסרתי לאיש הכ' ומידו הגיע לנו ויעזיר קול במחנה
 יעקב ככסיל עלי בימה בראש הומי' יקרא כי נמצא בתוכו שם התועב שפתי צבי ימ' שאני בהרומי קול
 שקר הוא ויחקרו הפו' מ' ומלאו כי שקר ענה צי והו' מחשבת רשע ופשע כי ממקו' שצא ותלה סרסנו באיש
 ההוא שמסרו' ה' וא' כשצע צבה' כ' צס' ת' בידו במעמד שמיים דג' קהלו' ששקר הוא שמעולם לא מסר לו
 לא הוא ולא שלחו דבר והכתב שלי נאצר והלך לו והכו' מ' י' ו' ע' שצאיש הלזה שפתי' והכפ' אשר תעש' ביד
 רמה אבל עם כ' ולא סר אולתו ורעתו והו' שליח לדבר עבירה בכל דבר ועדיין מחזיק בטומאתו ובקמייע
 הכ' ל' כאלו ממני יאלו גם כתבתי כאן קמייע לאשה אחת שהי' מעוברת לרצ הפלרת כי נפל פחד למאוד
 על הכש' והי' צת נגיד והי' הרה ויולדת בשלוש ובהיותה אחר לידתה ימ' אשר אל המקדש לא תבא הס
 פתחו קמייע זו וחתרוג' כ' להעמיד צו פירושים צבלבול לשונת והי' כ' כ' פי' דחוק ורחוק אף לדעתם אשר
 אף כי נשלח הקמייע זו לכל סטר אפי' רבנים שכנגד' לא זכרו מזה דבר ומכ' ש' שלא בא צדפום בתוך
 שארי כתבי פלסתר בי יבוסו בעלמא מדברהם אשר הוא טפל צלי מלח סדומית המסמא עינים • אבל
 עם כל זה עשו פה בזה שערורי' אשר תבקע הארץ לקולם קול ענות שמעתי • ומסרתי תיכף פיריש על
 קמייע הלזו אשר יסודתו משמות קדושים והנחתי אותו צבית אדם כאמן וישר בהמצורב אשר כל המבקש
 לראותו ובוש לבוא לבייתי לתובעו ילך שמה וימלא אותו וכיתן לקרות כחפס • אך כל זה לא הועיל
 ועדיין מעלה עשן מתגור אש שכנגד' ראייתי ואמרתי בתומי אהלך ואסיר ממני עקשת מה ולזות שפתיים
 והקהלתי את כל העדה שלס קהלות י' ו' אל אהל מועד מקדש מעט צה' כ' פה אלמונא ודרשתי צרבים
 והחמרתי את כל כת ש' ימ' ש' וקבלתי עלי בכל ארורים שאין צי שמץ ממינות הכ' לושלא כתבתי הקמייע
 הקטנה הכ' ל' וא' להאריך בזה כי היא כדפסה בסיום חיבור זה ולשכחו תדרשנו ומלא איך הפרחתי
 והרבותי מילין להוציא ספק מלצ כל איש ויל קרי צי' • וחשבת בזה ישקע האש פה ובמקומו אחרים
 אבל ככזה תחלתי כי אש קדחה בקרבם וכלי' באוהבי' ובקרבם ישימו אורבי' קסת סופר ולשון שינו
 היות

פחת במלך' ערד ונחש יסוך בנחש ומריצים אגרותיהם מפיה ומפה ואם אמרתי לספר כל הקורו' והטעמי'
 אשר קרכי ורבת לרורוכי ואנשי שלומי אשר בטמתי צהם הנדילו עלי עקב עקב רוח אחרת עם
 וכצובוכי בנחש אפרי' יכלה הריע' ומכמ' טעמים אקצר ולא אשא אותו על שפתי • רק זה בילא
 שקטו יא' בצדק חילס להבאיש ריחי' בכל מקומות ובמיץ כפואת כאמני קהל' לקיים כי חמש' קמייעות
 נמסרו להם מיד אנשים שאמרו שקיבלו ממני הקמייעות • ואף כי הרבני מהור' ר' גומפריך נאמן
 צעק ע' מ' מ' הכריחו לכך כאשר תראו בכתבו הכדפס וישלחו העתקות לכל סטר עירי' וכפרים עם
 וירידים אבל אין גולה אזכי לא הן ולא שלוחם ולא נשלח לי העתק מקמייע כלל ואחד הי' במיץ הקיין ר'
 משה בן הק' ר' פ' שפייאר ששלח לי העתק מקמייע שלו וכתב לי הוא והחורכי ר' יוזל מערכב שהוא העתק
 אמת מן קמייע שנמסר לומאתי • בכן אשלח פי' לשם להסיר לזות שפתיים ובקראי העתק
 הרגשתי תיכף כי לבלתי ידי אומנת בכתב אשורית וצפרט אז כשכתבתי לר' מ' הקמייע ההוא הי' בלאפי
 ממיץ וידוע לכל כי הי' לי כאב עיני' ממש שקופת אטומית לא הבינו לכחן האותיות ועשו באותיות
 הדומות צ' לכ' ד' לר' וכדומה • והם שלחו לי הנוסח וכחוצ שס' א' **זכבתי** ואני הכרתי תיכף
 כי טעו וצ' **זכבתי** שהוא שם קדוש כאשר צרתי שרשו וענינו **זכבתי** שיש על
 הקמייע היותו ומקורו מן פסוק קשת ג' וריום חתים ויב' שלים אקרו חיל' אות שגי
 מתיב' ו' דתיבת וכשלי' רק לחיבור ככודפ בשמי' שמות והארכתי צפי' לצרר כאשר אמור' בספרים •
 זכמו בן עוד תיבות ולזאת לא רציתי לשלח לופי' עד אראה גוף הקמייע והשצתי לו שישלח גוף הקמייע
 לכאן ליד נאמן יהודי או אזוני יהודי עובר לסוחר לעיין בואח' כלהחצרו לידו ואז אשלח פי' לשרידיס
 אשר ה' קורא עליהם וכדאי' לכך ובאי' למדה זו • אבל לא הספיק הזמן שהי' יכול לעשות רזוני כי
 ימי' לא צביר הכריחו לר' משה הכ' ללמסור הקמייע ליד כאמני דק' מיץ והיא אחד מחמש' קמייעות
 דמיץ שעליהם רגזה ארץ ונקראת קמייע של ר' משה בר מרים • ונוסח' ההמה והעתקתן הי' מדברי
 בעלמא עולם חרוף וגדוף עלי ולי לא נשלח העתק מקוים כראוי משום גבר וראיתי קלת העתקו' ביד
 הולכי נמושת והס' בכזבים שונים ואין לסמוך עליהם כסופניהם חרולים • ופור התפורר' ארץ
 ושמעתי דבת רבים ואחריו קול רעש גדול לא ברעש ה' ורע עלי המעש' קמתי תיכף ושמעתי וידעתי
 כי ישנו בגלילות הללו שני מקובלים מפורסמים אנשי שם יודעי' ובקיאים בקמייעו' ופיצו על צורי' הי'
הרב המופל' המקובל הגדול מהור' ר' שמואל הרב צמדנית מיכשטר אשר אתמחי גברא ומפליא לעשות
 כנודע לכל עד אשר תראה אח' כ' בדפוס כי הרב ממיץ בעלמא כתב לו לגלות אזוני בעיני קמייעו' כי הוא
 הרב ממיץ לא אדון צדבר הזה ולי יאתה הורא' צדבר הזה ובמוכו הרב הגדול מפורסם המקובל מהור' ר'
 אליהו בעלמחברס' צרבת אליהו אשר הלך ממשרוב חלקיעולם לקצץ אליל חכמ' זו מפיי סופרים
 וספרים ועלמה בידו ולנסכרים ישיגי' מקדמונים והי' אז באמשטרס' ממש צבית הרב דשם צבית
 וגרס המעל' ויקר שלחתי להם פי' על קמייע מר' משה הכ' לאשר נשלח לי מידו לירי וגם על רוב היצי'
 ושרשי שאר קמייעו' אשר ידעתי בלא' הכי רגיל אני לכותבן וכך הוא נוסח שלי כפי המסורת הראיתי
 להם שרס מולאס ומובאס על פי תכ' כוחצורי' ואיך הם צנוים על סודת המרפצ' ספריות הקדושת
 גבוה על גבה • והם הסכימו לדברי' כאשר ניתן לקרות צדברהם שצא צדקום בחיבור זה ותמלא כחתי

הקדמה

דבר חכמים כדרכות המולכי לאדם מדרכי מיתה לדרכי חיים * וצמחן כחצתי שני חכמים
צקובלג להגאון ה' המהרר י' אב ד' דק' ק פפ' ד' דבריה נחת והכנעה כאשר נמסרו מידו לרפוס והודה
הוא באגרת שלו שכאמר בהן כי טוב * ולא השני דבר קמתי וכתבתי לכלל גד קדתי למאהבי המה
דמונים על הכותרת גולת ישראל זקני וגאוני בעיירי ישראל גבוהים ואלופים לראש מהמה
צקשתי ואוחיל למו להשיב כפס ולתבוע דבר הזה ולסתוס פה דובר נבלה * ונכל מקום אשר דברי
מוגיע אבל גדול ליהודים על החילול הזה וראשון ה' לבית ישראל חביבי הגאון המפורסם מהור' ר' חיים
בר' ו' אב' ד' ד' ד' ד' ק' לובלין והגלילה וכל לרופו הרבני המובהק השלימי' במדע ועל לבאו אבין אביר
הרועי י' ו' אשר קנאו קנאה גדולה ויחרימו בחרם כל פה דובר בגנותי והאכזים אשר ה' ידם ראשון
צמעל הזה נקבו בשם להחרימו * (ואני כאשר הדפסתי לקמן החרם השמטתי שמות קבעלים
ההמה כי אין רגועי רק לשלום ואולי ישונו וישכחו הראשונים) ואחריהם רבי' נמשכוגאוני הדור אשר
קיימו וקבלו דבריהם ועשו כמהם כאשר תראו לקמן בדפוס כתבים מרוב חכמי דור אשר באו ויום ביומו
ומש * ומשתי שבוה ישקע האש ותאלמנה שפתי שקר * אבל עיני עוללה לנפשי בראותי והכנה
ביתן בדפוס אגרת שכתב הגאון מהר' מפפ' ד' הכ' לאל' כתיב ותוכו צומה מדקרת חרב דברי רבן
כמת הלמים * כאשר הוא כתלק כלל מחנה עברי' ושם כאמר כי פירושים על הקמיעות אשר ברו
שטוני יאמת עד שתנוק דלא חכמים לא טפש יבחין אמת ועל פירושי' שלי איברומוך ח' וכו' אכן אטעמא
דפירושים ניקוס ונסמוך והאריך לשום אותי לכן בלי על ואדם עובר ברית ותורת ה' וכתבתי בית איחור
דבריו שחשב שבין כך ישוקע אש במחלוקת במקומי עם איש ריבי הנקרא ר' יעקב רב מעמדן אבל כי
דאה שלא נשקע הולך לכתוב כן וחירף את הרב הגאון מהר' ח' הרב דלובלין שהכנים עלמו בזה אשר לא
הוא אדון בחכמה זו ולכן אשאתן תודה ואתודה לו * אש אבחר ג' רבנים להגיע דברי לפניהם
והם ידונו בעין קמיעות וכו' דברי ריב' שביני לבין ר' עמדן הכ' לוהאריך בדבריו וכתב במשמעות
לשוכו כאלו כבר כתב לי מקדם והו' אינו כי מעולם לא ה' לי כתב ממנו כאן ואדרבה אמר בפומבי
להגיד הרבני מהור' ר' יסקיד והק' ר' ליב שייאר פו' מד' ק' פפ' ד' י' כי רע עליו המעש' ורע ששהם
מרעשים למולי * ואש' כ' רוח סערה חליף להחליף בין אזהב לאויב * וחרדת על המראה כי
ביתן הכתב בדפוס ואותיותיו לא ראיתי כי לא בא אלי שום אגרת * אך כאשר תמו שבעיים בא אלי
הכתב ההוא מהרב הכ' ל' שלוח מפ' פ' ע' הקלין ר' העונך האלי י' ו' אשר ישר הוא ולא עיכב הכתב בדיו
דגע' א' בשינוי קלת ממה שבה דפוס * והבנתי אז למה השמיטו בדפוס הזמן מאגרת לכל יורגש
העול שדפוס טרם הגיע לידי וכאשר תראה לקמן באגרת מחכמי פראג שהרגישו בזה * והי' דבר
זה רע ומר בעיני העדה עד שאני ואנשי' שלומים כתבו לפ' פ' לקליים וחורים שבעים אס נעשית הדבר
הזה בהסכמת חכמי עיר ואליה כראוי לדבר בזה שיהי' נעשה בהקלה ודיבוק חכמים ונזקקה תפי
חבורה ותראו אח' כ' בדפוס מה שהשיבו אמרם כי ח' ואין א' שהיכסם ורע עליהם המעשה * והי'
חס לבני בקרבי בהגיגי בערה אש אחותי קסת הסופר וכתבתי על הביור כוסח האגרת שיעדתי לכתוב
לו דברים יודים חדרי בטן שואל שאלו עמוקו' יא עתק מפי וגם על כל אגרת שלו על כל דיבור תשובתו
בגדו כל וכוכחת * אך כאשר רציתי לכתוב אתו שיהי' ראוי לשלח ולחתום כאמתי ומהלי לזאת לריב
יחוסא דלי שקיטתי ונפרעתיך שדברצ' המה אשכלות מקורים : הלא סוף דבריו להגיע לפני שלשה

רבנים

הקדמה

רבנים ואני צחרתי כדבריו ותמור שלשה ה' שלישי' על כולם רבנים רבים חכמי לצב ששמדו לימיני
כאשר תראו בפורי טקרה הכרפסי * אחת לאחת למצוא חשבון מרובה התופס מועט וא' כ' מה לי
בפסול של מה בכך * ולכן לא שלחתי לו אגרת הכ' לרק בחורים אשר אחי בבית ולא פסקו ישיבה
מתוך ביתי המה ראו והעתיקו אותי שלא בידיעתי ומאלה הגיע לקחת מקומת * אבל בשמים סהדי
שלא כתבתי לו שום אות והעתקות מבחורים נעשה שלא בידיעתי והסכמתי כלל :
ולא
שקטה חמת הרבר' הכ' ל' וישבו ידו יתפלא ביוכתב לפו' מ' דג' קהלות הכה אגרת מלא
חרופי' עלי שאין לי על מי להשען ואכמי' כ' ש' הרעו שהחרימו בלי הסכת חצר עיר וכהנה
דברים ושלחו ליד פרנס א' מק' ק המבורג ליום הכסא בא ביתו ונרור הכתב הכ' ל' בדיו
ונתגבל שנסמור הדבר להענה דהמבורג והי' לח' הגדול שאמרו הכה נחלקו יהודי' לשני תורת *
וראו תראה באגרת הכדפ' מה שהשיבו לפו' מ' דכאן באורך מלא טענת אבל צעו' המאז החלו לקרו' צשם
השררה ולמכור הדבר אלל הענה והשרים ואח' כ' אל המלך האדיר הגדול אדונינו מלך דענימרק י' ה' *
ומרלו גדר התורה לחלל ש' ש' ולהבאיש מקור ישראל * כאשר כל איש ירא ה' צעק ע' ז' צמר כפש אבל
הס באים צטענה התירו פדושים הדבר להיות פועל בארמאי ולומר אין פשע * מעיר מתים ינאקו
ואלוק לאישי' תבלה * עד שהרב א' שכבר הלך לעולמו כתב לפרנס הכ' ל' משה ידבר אל השררה
ואלקים ישכנו בקול וכתב לו שהוא ערבלו בעד עה' בדבר שמשחה' חרד עליו ואמר לולי האמנתי
וכו' ומה ישעו אנשים האלה ששים ושמהים לעשות רגון גאוכם וישחקו ליום אחרון כי יבאו אל שכרם
שכר שיהיה בטיה ומצוה זו קבלו בשמחה ועדיין היא מחזק' בידם לא ישעו ממני ולא יפכי עד בלעי' רוקי
ומאז התחכמו ביותר להלשין עלי בשקר אלל המלך ולהטריחו ויכופו לנאמני' ק' ק מיץ שקיימו שנית דברי
הקמיעות אלל ערכאי נקרא פראקרעה ד' עראהי שהוא מליץ וטוען מהמלך י' ה' * והרבני ר' ג'
כתבצט מזה ומסר מודעו' שמוכרח לעשות כן כאשר תראו בדפוסים * ועל מה היו הם עמולי'
בדבר הזה הוא כדי למוסרו למלך ירה דבר מקוים מערכאי' ולא יאומן כי יסופר מגדול השמחה שהי'
כאן לבני מרי כאשר קבלו עדות מערכאי' הכ' לממיץ כי בכן יבאו אל המלך י' ה' להלשין ולדבר עלי
סרה למאוד * אך זה לא הספיק לדעתס ולית דידיע לישכא צישא כהמונס וסייעתם * לזאת
ישבו שלשה רועי עדרי' זאן קדשים רובצים תחת משא ק' פפ' ד' מיץ אמטרדס והתחילו לשדר פתקין
ואגרתם מסוכסכת עולה ויורד וקובע עד התהום והס לא גילו אזני כלל שהס' יהי' לשופטי' וסוערים
על לחיי במכה שבגלוי ולומר לי עפי' כחצם אוע' י' אחר מקובלי' אכולך לדייני' או' רלוך להוסיף
דיינים או' הא לך העתק מקוים עכ' פ' מקמיעו' שע' ל' מדו' כ' ז' ואנו דנין או טוען וברר וכותך או הקס
מליץ ומורשה שיטען בעבורך אבל לא כן עשו אין רואה ושומע ויודע ולא מכפי ויתבדדן ד' ד' רק כל
אחד ממקומו כתב והסכימו לדעת אחת וכתבו כתב שמתא חרם על כותב ה' קמיעו' ממיץ שקיימו כ' ק'
והחרימו בכל אופן להיותי ח' וממש נעולה מיהודים ורבים חללים הפילו ועומי' כל הורגי' לצטל תורה
והוראה מיראל וכתבו לי זמן אס תוך ג' חדשים אתן קומפרמים על ג' רבנים מומחים שהם ידונו
בדבר ואשמור מואל פיהם כלמה שעשו אינו חל * אבל לא שלחתי הפסק הוא וכל הנעשה
לא כתבתי ידיעה והעלימו ממני' בתכלית ההעלם אבל למקומו' אחרים שלחו אותו בכל עיר ועיר
הפרע העם מעבודת ה' ולהבאיש ריחי וכתב הרב מאשמרדס לברב' ר' למהי' לשלח הפס' ד'
ההוא

אח' ה' ה' ה'

הקדמה

ההוא ליד ר' יוקלפ' ודבאן וסוף שלחו ליד ע' נאמרים כי כך יען השררה יר' ה' כאשר תקראו באגרת
הכדפס לקמן • אבל לא נעשה כן • לא נשלח לי כלל רק המה כאשר שמעתי אומרי מסרו אותו
בנחשי עם יותר מלשינו רבו כמו רבו אלל המלך יר' ה' וחשבו מזימות להכני נסתר כמו אופל לישרי לבב
אבל המלך יר' ה' לא מיהר לפסוק ערס שמע אותי ג' כוכשאלתי מאתו להשיב על מ' וטענות שלהם אשר
חשב המלך יר' ה' שהמה מוצחרים שבטענת שלהם • והמלך בחסדו בשמוכן הוא אלה שלום לא
רצה להודיע לי כל דלמורי' שלהם וגם פסק מרצנים הנ' ללבב יתרצה המחלוקת רק שאל אדני ארץ אותי
ט' ודברים הנ' לא אשר בחוכו כי אהן למלך יר' ה' על הקמיעו' וביחוד על קמיע הנ' שכתבתי פה לבת
הכניד פירוש בלשון שהמלך ושררה יר' ה' מצין בולמען דעת מינו גם הלשינו כי אנשי מתארי' אותי
תוארים עטרת ישראל גולת אריאל וכהנס מהתוארי' הכועזי' בכבוד מלכות גם הלשינו כי בהחל רעש
כתבתי אגרת קראתיו אגרת קנאה והוא לקמן בדפוס • לכל תלמידיי שיבאו ויעידו אס' יש בדבר
רע ח' ואס' לאו יתבעו עלבובי וילחמו מלחמת ה' כי הוקש כבוד רב לכבוד המקום והלשינו בזה למלך
יר' ה' כי אני מדמה כבודי לכבוד שמים ומעורר מלחמה בעולם • וכהנה יתר מלשינו' (ועד היום
מחזיקים ברעתם וזה כמשל ירחים שחזרו ושבו לקראן להלשין בזה למלך אלא שהסיעו סרה לכתו' עקר
שבצאי הכה בלו בחורים רבים מבני שיבה עמי להיות מרגלים) • ושלח לי המלך כוסח הקמיעו'
חמשה שקיימו הכאמכים דק' קמין וחמסו בחותם פראקהי דעראהי הנ' • וזכו הראשון שבאו
לידי קמיעו' הנ' מקוימים והרגשתי תיכף החליפין ותמורה במלא דלא כשר בקמיעו' הנ' לצאותיות
דומת שבעשן במקרה ובמתבון • והנה בין כוסח קמיע שלח לי ר' מ' שפייאר מקמיע שלו ובין כוסח
שקיימו הכאמכים קמיעו' ונעלמו יש כשנים רבים כאשר הוא בדפוס מאמני קהלה פה שערנו זה מול
זה וזה למופת שבקולר ומן בין שליחתו הכוסח מקמיע לי ובין קיום כאמכים חלו בו די' שרוח רעה
שורה עליהן וקלקלו כאשר יבואר לקמן בזוהר • וממנו יוקש על השאר • ובחוק הימים שהי' ימים
של צער הללו רבני וחכמי פראג ועל צבאס הגאון מהורר' שפאפרס כר' וכתבו להגאון להר' מפס' ד' מה
ראה על ככה בפס' ד' הא' וזו אינו תורה והשיב להם כי הלא אף אני החרמתי כותב קמיעו' וכי כל כוונתו
רק להשקיע האש במקומי וכי לא מלא תקנה רק לבחר רבנים בזבל א' • ותאר להם רבני' מופלאי'
ולהרצ ר' ש' מופלא' בסנהדרין וע' הרבו חכמים הנ' להשיב באש' הכל מבואר בדפוס מ' שלו
ולהרצ דאמטטרס ולא אלו לבד רק רבו כמו רבו יוס' ציומו כתבים מדברים ומעידים
בזדקתו וישר הדברים וכי שקר ענו בי • ומרחוק ומקורב בלו ולא עמדו מרחוק ביום שנות שרים
חילי מתורגמא ויתר חכמים כולם מחזיקים בימיני כאשר תראו בכתבים הכדפסים • אני בדידי
והס' גדידה כי יוס' פו להפליא את מכתיו ואצדה חכמת חכמי' וציתת נבוכים אשר נתנו כל דברי חרופין
וגדופים הן הקמיעות ופרושים מדברי' שוצרים ותרועת מלחמה והן פס' מ' מרצנים הנ' לאשר על שלשה
רגוה ארץ וכהנה יתר דברי חרופים אשר כתבו וזלת הרבנים הנ' לודכות' דבנים אנשי יפיחי' רבנים
אנשי אף מגרים מרון בעלי חים' רב פשע ותחילתו דברי מרמה כי בצאי הנה מסרתי קמיעו' לכשי' וצא
בהס' ד' ה' ולא ידעו מה הוא עד שפתחו הקמיעות והסירו ואז המגפה בעצרה ודברים רבים כמלא'
במחוק חושק ולא אור תועה כשכור להסיר לבראשי עם הארץ ויתעם בתוהו לא דרך וכמוכן עדות שקר
אשר שם המעיד ושם צ' המקבלו בעל וענין כה בפלגמו מעיד על כוונתו ורק לרוע יבטו • וכולו רשע

פתיס

הקדמה

פתיס יזכק לשון אפעה • וחצר חצר בקרם אחד ונשלח ספרים כאלה לכל מדינת קרובים
ודחוקים לקון מכאוב וסילון ממאיר להדיות ולהסית לברי לבב ולזוד נפשות תמימות אשר לא נשמר
מחרמות ודברי' נאלות ושקרים ובצבים אשר בונקו עמים מלוח עלי שיח ושררתמים לחמס לחס מגואר
אלכו עמי אבל לחס' ה' לא קראו :

ולואת

כאשר כתבדד למלך יר' הכי צדומי הלכתי ורוב חכמי ישראל ת' לאתי וגם חכמי
א' ה' הסכימו כירע המעשה אשר נעש' עמדי להפוס עלי בדברי קמיעו' שהס'
סגורים ומסוגרים וזבא' בחלופי לשונות • וזה המלך יר' ה' כי ארץ ממש בכל
הדברים האלה ונפרט שרוב חכמי ישראל אתי צפן לא ידבר עוד דבר מזה • ומשכתי כי בזה חרלנו
רובו אצל הדפוס גרס אשר שמעתי העם מתלוננים מה נעשה להשיב ספרי אף וחיהם הכדפסים
אשר נפלו פעוללים אל הסלע וארץ המועים • ואס' אין שלום אין כלום • וכהנה יתר דברים
אשר הארס מרפוס הנ' למעפעע בחוק • וברואי זה אמרתי גם לזה ארצה לבחור חלופים שלשה
רבנים כמדפוס שטעני אשר עדיין לא הי' ידס במעלה הזו ולפניהם אקדמ שמספי וכל אשר יורו ועל
המשפט אשר יאמרו לי אפי' עלימין שמאל לא אסור וכאשר תראו בדפוס שכתבתי לחיבי הדברי
הכניד מהוד' ד' נשה גרירי מליסא שדדד עם הרב ה' המנוח אב' ד' דק' ק' ליסא אס' דונה לזקק עמנו
ומי הוא הטוב בעיני לל' ח' • וכאשר תקראו לקמן כדפס אגרת השבוע' מהרב הנ' • וב' ד'
הרבני יר' ה' • שדעתו לבחור הגאון מהר' אב' ד' דק' ק' בלגא' ו' לואף בזה הסכמתו לבלתי סור
מדבריו כלל • וכאשר ראו מתגדדי פה הדבר הזה מהרול לכתוב לרבנים שכנגדי ויפתחו גם להגאון
מהר' דק' ק' פ' ד' שגם הוא יעורר חמתו שנית למול' • ותמוד שהי' דבריו מתחילה ועד סוף הן
באגרת שכתב לי והן בפס' ד' דא גורת' דאורייתא והן בכתבו לחכמי פראג • שאבחר אני רבנים
לשטעלי חור בוכה צלחאן אגרת צסגיון אחד עם יתר רבנים מתגדדי מרבים בגנות ודוקא המה
לדיכון לדון אותי ולפניהם דוקא אעמוד רק דשות זידי להוסיף דינים אבל עכ' פ' מהם לריכי' דוקא
להקט דינים והרצו לדבר בגלגתי יקצר היריע' מהכילי שמוכי תעבה שקון משומס • וכתבו ששקר
מולי אלל המלך יר' ה' שרוב חכמי ישראל אתי כי למה לא נתתי אותן בדפוס ואין אתי רק יושבי קרנו'
ואנשי' שאין להם ידיע' בחכמה ויעלו למתגדדי טיהר' זריוס ושיבחרו מליצי' טובי' לבוא שנית אל המלך
צקובלנא' • וגם הוסיפו שרריך אני ליתן דיו וחשבון על ספר אולת אהבית שחברתי וס' ואבא היום
אל העין כי צומינות • ותתמו צבאי' בכח רוב רבני פולין ובכת הרב דק' ק' לבוב • וכשלח האגרת
לכאן ליד ע' ד' נשה הנ' ל' והוא שלח לי ע' נאמרים כי כך מלוה ועומד באגרת הלוא איה ימ' אה' כ'
הדפוס פה כתבים הנ' ב' בתוספת הכל שיש בו חטא בדברי' שטות נרעות רוח וגונו החמה צופי'
לכתוב על הרב ממי נשטר והרב ר' א' דברים דעים וכהנה יתר שטות שאין כדאי לכותבן על הכייר
מחוק' ומכ' ש' להשיב עליהן וקראו איספקלרי' המה דה' • על דרך סגי כהורא' • ולהיות
כי ידעו כל העם כאן כי אין צוה ממש לילא ענו מלבס' דק' דכתי הכשלה מבאן אותה חתמו
ועשה פה מאכשים רעים וחשאים שובלי' שלום כי לחמס הוא לנרות מדון וזולת זה צעיר כלמס בגוה
הסרימו כולם שאהן קומפרמים על הרב דלגא' וליסא' וס' ינחורו להס' השלישי שירצו וכתבתי כל כך
ה' לחיבות בהתקשרות ההוא לבקשה שוטמי עד שלא נשמע מעולט שרבה יקש על יסא' הוראה יכתוב

ויחמס

ג ג

ומה גלות חזי עכ"פ לעמוד עכ"פ מורשה וכו' וכדומה • והי' עד מפי עד ומפי אשה ופדומ' •
כאשר שאגוע' אריות גאוני דור כאשר תמלאו גמה שבא בדפוס לקמן • אף גם וכי העידו לו
יבולים להעד שלא נשתג' גם דבר מיום מסיר' להם עד שהיו יולד נאמני הכ"ל • ודבר זה מהממכע
אף גם הלל בחוק חמש' קמיעות קמיע אחת לאשת ר' יובל בהן שכבר הלכ' לעולם מרס אחת ממין
וח' כ"מ יעיד כ"ז היות קמיע אחת עמה מה נעש' בה • וכמו כן קמיע אחת מהכ"ל שניתן לילד
קטן בן מאיר טרעני ומי יעיד ודרכן של תנוקות למשמש ובקל ישלטו בואחרים לשנותו ולהחליפנו
ולהמירנו ושעשע יונק על חור פתן • וקמיע אחת שניתן לאשת ר' מרדכי היושבת על משכבו הלל
ברור שכמסר ע"י שליח וכמסור לכשים אשר עומדת אלל האש' היושבת על משכבו הן קודם והן לאחר
לידה ומי העיד גם ווא"כ בטל' העדות במקלותו בטלו כולן • וגם איד קבלו באמנים שכיסר ג"ו ר"א
עדות עשיתן ב"ד חלוק ח"ו וכי קבלת עדות בשנים ובפרט כי הם לא נחתו אדעת' דב"ד • דברים
כאלה היו ראוי לחכמים האלה אשר ראו לשפוט שפט כחור' לשום על לבם לבל יכשלו ויעברו הדין •
ומה הלחץ עליהם ומהר ימהר' כמהר הפסולים השמיחי' לאיד וקלון חזירו הי' להם להתנהג כשור'
ולשלוך בוק קמיעות ללחץ ליד כחמן יהודים או אינו יהודי' להבדיל להראות לו ולשמוע מהו אפי אמר
בהם טרם מלכניהם יאל דבר וילא רשף לרגלם רשפי אש שלהבת שאין צוממש :

ג היה

להם לשלול ראשון אותי אפי יאשי עליו פירוש מספיקמה שלא ידעוהם • כי
אלו הי' בקיאים וחכמים גדולים בדברים כאל' ומכוסים מ"מ א"א להם להחליט
שאין כאן פירוש זולת מה שידעוהם • כי מלפני תורהנו ארוכ' מארץ ומיגבר
יאמר הגעתי עד תכלית' חולת מה שידעתי אין עוד פי' וידע' • ומכ' ש"ק' צנו שלק' שאכשים
הללו דרך הקודש הכ"ל כסת' מהתם • ואפי' צחינת הספירות וכיכור' ומבין וסדרן לא ידעו
כאשר כודע לכל ואחד מהם שהדפיס שיר לחנוך בה' כתב ורועה עולם חכמ' וביכ' • ומי שיש
לו ידע' רק במקלת יכיר חסרון ידיעתו גם כתב צביר הכ"ל אל רענון שהוא כומ' קלת לחרוך וגדוף
כי הוא מור' על רבו והתפשטת עכפיים ח"ו • כמו כן בדפוס צמחו אגרת להרב דמין מלאים דברי'
צמלי' וכתבמה זה שכתב אני גוזר על סטרא דמסאב' מה ענין סטרא לקמיע לריך להשביע השידן דאיך
מסטרא דמסאבא עכ"ל ודברים אלו מי שידע רק קלת דרכי חכמ' ידע שהם דברי צורי' כחה חזילי
גרדין כמה שביבין דמחצול איה ואינם בגדר שידן והכל בכלל סטרא דמסאבא והפסל בזה כמועם
הסומא שלא ראה אור ופסל במאור השמש • ומכ' הרב השכי שהוד' במכתבו כאשר בדפוס
לקמן שאין לו ידיע' והמפורסם א"ל ראי' • ואפי' מי שידע אפשר קלה נתיבות הספירות ואלמודי
אצילות מ"מ אין זה לקמיעות אשר יסודם מספר יביר' ושרשי שמות ושער חכמ' צפני עצמו וצפרת' מי
שלא כסה צו תמול שלשום • ובקמיע שכתבתי בהגבר לילד אחר וכתב צו פלוגי אלמוני •
הרעישו שוטמיי כל העולם • כאשר הדפיסו כן באגרת שלהם כי לא ידעו מה הוא ודכו בו דבר רע •
ובשמעי הדברים הראתי שהוא שם של מ"ט כמבואר בכל ספרים ועיין מגדול דוד' וספר זולתו פתח
למהרס פאפרס ז' ולשמוג' כעדר והוא סגול' לשמירת הילד בער קטון כאשר הארכתי בצירור הדברים
ואין כאן מקומו • וממנו נלמוד לשאר דברים • ואיך לעשות דבר מרס שמע ולהרעיש העולם
בעולם שלתוהו :

ד יאף

לפי דעתם ופעותם או דווקא שדבר מהחלע' שאפי' ח"ו לכד צפח יקוש לכת
הארורי' כת ש"ץ ימ"ש לא הי' להם לפרס' הדבר צריכס רק ראשון להוכיח אותי
במסתרים פעמיים ושלא ולראות אפי' אשמע לדברה ואפי' לא אז לפרסם
צריכס כמו ש' הדמ"ס בה' דעות פ' והמוכיח את חזירו בין בדברים שבינו לבין חזירו בין בדברים
שבינו לבין המקום לריך להוכיח בינו לבין עצמו וידבר לו בצלשון כחה ודכה וכו' אפי' קיבל ממנו מוט'
אפי' לא יוכיחו פעמיים ושלא וכן תמיד וכו' ולא ידבר לו בתוכחה קשות עד שיכלמו וכו' כך אמרו
חז"ל המלצין פני חזירו צריכס אין לו חלק לעה' וכו' • בד' אצד צריכס שבינו לבין חזירו אצל
דברים שבינו לבין המקום אפי' לא חזר בו בסת' מכלימין אותו צריכס ומפרסמי' ומכדין אותו עד שיחזור
למוט' כמו שעשו נביאי ישראל עכ"ל וא"כ עכ"פ הי' להם להוכיח אותי פעמיים ושלא בדברי כחה ודכה
ואפי' לא אשמע אפי' לפרסם צריכס אצלם פרסמו צריכס לפור עניי קמיעות ושמו שמי לתעבה
צכל אריות כרך וכל הסמוך לו חתרו בחושך בתיס בתי חומר • ואין מוכיח לי מתחילה ועד סוף
ואחד ומופל' שבהם הרב' ה' מהר' ימ"פ פ' שכתב לי מלבד שכבר מקדם שכתבו דבריו על הספר כבר
הי' כל הגולה כמדורת אש כאשר אני הקדמתי לכתוב לו במוצ' טעם שני כתב' קובל על הנבל' שנעשה לי
וכבר תבעו חכמי דור עליו כנראה מחוך כתב אף גם הוא גופי' קשי' כי כבר כתן האגרת מפלת לב
צדפוס גלוי לכל מרס בא אלי כהכ"ל ואיך אפוא גדר החוכ' • וכיחשי שכתב לי מקדם זהו
אינו ככודע לכל ואלו כת' מקדם גם זה הי' בא בדפוס מאכשי שוטמיי כי הלא לא העלימו דבר
וא"כ מי איש חכם ולא ציין הם צאו עלי במסתורין של קמיעות לגלות מקום תורף תרפים שוא דברו
זהם נפלו וכשלו בצרבתת המלצין פני חזירו צריכס והמתכבד בקלון של חזירו אין לו חלק לעה' צ'
צעו' • וצפרת' מ"ש הרמ"ס שפי' לא קיבל תוכח' שמואל להכלימו ולפרסם צריכס היינו במקום
שדברים מגיעים לאזנו ויתן עי"ב לבו לשבז וכמו שעשו נביאי קשומי אצל לפרסם במקום רחוק שלא
ישמע ולא יגיע לאתן האיש הלז ודאי דאסור ואינו דק הולאת דיצה ולעזוה' הועיין זהר"ס קדושים
בגדר תוכחה כמה יש להזהר בו וללמד מדרכי' ע"ש • וצפ"ה זקנים משער התורה שבתו :

ה דא

עקא והקשי' ופרכא על כל מעשהם מתחילה ועד סוף כי הלא כל דברי הרמ"ס
הכ"ל אפי' לא חזר בו ולא שומע ועמו במרדו כמ"ש הרמ"ס ראי' מנביאי ישראל
שצעו' הלא פנו ישראל לקול דברהם כלל וימיקול למרדו צם • אצל אני אשר לפי דעתם
אפי' ווח' ושהייתי כלכד במגדת הרעים הכ"ל א"כ כלל האורך תוכחה רק לחזרה ויחיש חזרה יותר
מזה שדרכי צריכס והחרמתי כל כת ההוא וצרתי טעותם וקבלתי עלי שאין בי שמץ דשמאל ח"ו
וכ"כ כתבתי למולין וכל מדינות להחרים בשמי כל כת ההוא וכל מי שהעלתה לבו טיבאל לדברים כאלה
כאשר תראו צמה שדפוס לקמן וצמיום החיבור דרוש שרשתי באריכות ובהוצאת דברים • ומה
לעשות עוד לכרמי כרם ישראל מדוע קייתי לעשות ענווים יתכוון ויעשי ציונים שבעתי קלון מצד
ויחללו תורה ויטרעו מוסר • אף כי לפי דעתם אשר חשבו עלי רעה ח' והי' חזרה יותר מזה •
והי' בקיין יותר מזה ודבר זה שד' תכלה צבולי' בכל עסקהם ודברם • דרוש פל תורת ה' חקרו
בספרים אפי' כמלא מחלוקת כזה שיקומו חכמים עלא' לתר טעית בדברך והוא לעק לא טעיתי כי גם
לי לב כמוכס והאמונה והאמת אהבם שפי' כל זה יגעו וצבדו ויכתבו עליו מרורו • ומה
החרדה

הקדמה

החדה אשר חרדו • צחררה המסלקת תמים דעים וקול דמי אחינו לועקים •
ושמעתי • אומרים מקלפת חסרי לבב שלא יקרא חזרה אלא את הודו ראשון צרבים כי
חמאתי וכלל תיבזה ואח"כ תועיל חזרה וזו ענות רוח ורעה חולי כי אף שהי'
הדין וזאת ה' היתיר וזה לעשותו הי' נחמני דור לחמות בדיאל התן יד
לפועלים ומקום לדוקי לרדות כי את הארורים יתנו בן ויאמר הנה יש לנו אחות צבית רבנו וכל אשר
האריו צוה רבנים שלימים כאשר ניתן לקרות צבתים הנדפסים • אף כי שהדבר אסור והדין הוא
בהיפוך כמ"ש הרמב"ם צהל' משנה דהוא אסור גמור והרב הכ"מ ז"ל להדיא אפי' בעצירות הגלויות
לכל אסור להתוודת עליהן בפרהסיא כי איכא דלא ידע מחמא ויהי' כהוודע למוה הוודיפה והרי זה
אסור • ואפי' הראב"ד דחולק מ"מ באינו גלויות לרבנים לב"ע אסור • והוא ח"ו יוש בדכד
אמת בחדש אבל איך אעשה הרעה הגדולה הזאת לה' אם כהתל' אש אהתל' צו ולומר חמאתי על
חמא שלא עלה על לבי והיודע מחשבות יודע עווד • ובפרט שעב' פה הס' כדבר ילאו מידי גדר התוכח'
דכל ענינו של התוכחה כרי שיחזור ולא ישוב לכסלה • ואם הוא לועק רע המעשה לא עלה בלבי
ומכ"ש שלא עלה עוד מכאן ולהבא ח"ו • הרי כבר נתקיימה התוכחה והמוסיף להכלילו מח"כ
צבנים הרים יד בתורה ואת דבר ה' בזה :

גם

שמעתי עוד משיבים כי אין להאמין בדברים כאלה כי אולי הוא רק לפניו וכאלה דברים
של שטות • ודבר זה בלי דעת ידברו כי כן חובתם ובי מיד התוכח' וגדר החכמים
לחקור לצבות הדבר מתוקן לפיך ומה שכלל כמסור לבחון לבות ויבא בעל החששות
ויפרע והנסתרות לה' אבל כאשר הוא מודה צבנים בגוף הדבר אמת בדברי מוכיח כבר ילא ידי תוכח'
בכל אופן ואסור לביישו והרי הוא בתכלית הכשרות ואין לו אחר אף לחקור מלפנים חמון תנין הנושא
כשם בעצירה כודר יורד ועוזר ואח"כ מגרש דמקבלה ואילך שלא לעשות הרי הוא בחזקת כשרות
ולא חייסין יותר ומה למדו הפוסקים ומהרי"ק לכל דבר פשע אפי' מומר כיון שקיבל על עצמו הרי הוא
בחזקת כשרות לכל דבר ועיין בח"מ סי' ל"ד ס"ב ובש"ך שם סי' קכ"א • ומה לנו דבר גדול יותר
מכה"ג ביה' כשכפרת כל ישראל תלוי בו וחסדוהו ללדוקי ח"ו ומ"מ בשבועה האמנה אף כי לדוקים
חשודים על השבוע' כמנהג הפוסקים ומ"מ לא ראו יותר רק שבוע' וקבלת דברי פרושים • ולדבריהם
אחנה נועל דלת בפני כל השבים כי מיתב בתווכ' דלכס' וא"כ אף דיכנסו בנתר וירבו צורית • ח"ו לא
יועיל כשחקע הדבר ולא כאמר :

ובזה

כל אגרת הרב מפפ"ד בעל מעיקרא ואתגלי' בהייתו שתארהו צטרד כתפארת אדם
שבאלקנא קגאת ה' במחכה ולבעל מחלוקת מישרא' קגאה זו סתירה לכל דברי
פוסקים כיון שאני כבר החרמת לכלכת ההוא וקבלתי עלי בכל האלות כי אין
בלבי כלום וברתי הדברים בדרוש ובכתבי לרחוקים וקרובים וא"כ הלא סרה קגאה המקנה אתה לי
ויהושע מכניס ארם שנפחו באפו שוכאי ארסו ברזל ברבת בני עמי • מיתן כל ע"ה יעשון כי
ה' יתן רוחו להחריס כל ה' ולברר טעותם ויחדלו את הרעה מהארץ • ומה הרעש חזרוב' דיש
בזה ואם יאמר שחשדני שלבני איני שלבמה לו בזה ואף לדבריו שקלם כתבלי תן תודה עדיין הקושיא
במקומו עומד אבל באמת כל באי שער יודעי' כי ת'ל איני מנוכרי לצבות כפי כן לבי ועכ"פ לא עליו
המלאכה

הקדמה

המלאכה זו לרוב דברים שכלל • ואין כאן צדום לבע"פ מכשול וחשש והריסת דת ח"ו כיון שאני לועק
ואומר אף אני כמנהג דברים כאלה שפה אחת ודברים אחדים • וכבר האריכו בזה חכמי פראג •
ומי שיש לו רק מוח בקדקדו יכיר כי אין לדברים אלו שדש ואין כאן מלחמת מלוא ואין כאן חשש הריסת
דת או קלקול כלל ומכ"ש שדבריו ציטול מחלוק' ביה' כמו שכת' בכתביו אדרב' מעורר מחלוק' ככודע
אפס כפתה לקול שוטאי כאשר העיד במכתבו כי שמר ולא מיהר לכתו' לי שחשב שבין כך ישקע האש
עם הרבר' מעמדין • וכ' כלבסוף חזר לכתוב בדברי ריב' אלי פתח בכבוד הנקום וסיים בכבוד צ"ו כי
אם כן הוא כי הדברים נוגעים לכבוד השמים כמ"ש שמים ציני לבייך מה זנ שתיקה אים ישקע האש עם
ר"י מעמדי ואם הוא יסכים לדברי אף כי זאל בו יצטלו ודבר אחר הכועה לתקון התורה לא יבטל •
ועיו ענה כי כפתה לקול ר"י הב' לואוה ציני אשר הפלירו בו פתוהו וכפתה • ר"י כד מעילתא קרא
ותסתני בו לבלעו חכס ככה כו' • ובין כך לקחה מרת דין כסופתה דור הרולים :

וזהו

הכל אשר ראו צי"ח ערות דבר ושבו מאחרי וכתל' רב צבגרי בתורת ה' ח"ו אבל
ח"ל לא מלאו ולא הכניסו רק קמישו' ולא חקרו על פי' רק כתבו וז' לוכי אן אטעמא
דפרושי' ניקו וכסמוך • וכמה חבילו' השוכת יש בדבר הזה וכלאחי לכותבן רק איה מהן • מאין
הרגלים לומר על כות' קמיעה שיתן עליו פירוש והמשך ושרש הדברים • ושליבא לכלכותבי
קמיעות שיגדו פי' וטעם למה לאולש זה נכתבו תיבות קללו וחוסמות הללו מה טיבן ולמה דוקא
בחולי פלוגי ומה שרשן ואיזה מקומם בקודש הלא לא ידעו להשיב כי אין אדם דבר רק מסורת וקבלה
צידם לכתוב כך הכי קרא שמו קבלה שכן מקובל בידם ומכ"ש קמיע שפירשו אפר כי נקשר וחמס באלף
עזקאין • והכל כפי הנסיון והסגולה כאמרם אתמחי גברי אתמחי קמיע • והלא אפי' בזמן
הרמב"ם ובעל הכחרי סהי' קרובים לזמן גאונים אשר כל דברהם דברי קבלה מחממי תלמוד ז' ללא
ידעו כותבי קמיעות מה טיב השמות והתיבו' ומקורם עד שכת' צמורה כצובים שקדמונים חבירו
איזה תיבו' ואותיו' וכנהו שם • ואח"כ באו צבניהם אחריהם והתקו צירוש את אבותם לומר כך קבלנו
וכך נאה לנו לשמש בו ולא ידעו מה הוא • וכ' הכוזרי בענין הזה • והר"ב בס' צמחאשה •
פלפל בחכמה הואיל ואינם יודעים טיב ענין הקמיע וטעם פעולתן אסלית צהו חשש דרכי אמורי ע"ש
והרבר' חסדי צם' אורה • ובעל ספר מה שלום וכן הקול יהודא' צמחרי העלו שהוא כטיב סגולה
וכשעני' על קדמונים כסומא על פקח וכרופא על רפוא' הנמסר מקדמוני' מדברי כולם כלמוד שלא
ידעו כלל טיב הקמיעו' רק כתבו כפי מסורת ואם צומכס מכ"ש צדורת הללו סגור המבוא להבין שרשם
בכל אופן • וא"כ מה זהו אשר תבקשו פי' מה שלא הי' ולא כשמע לבקש פי' על הקמיע • ואם כי
הס פתרהו לרעה וע' לשוכות מתחלפים העמידו צו דבר נתעב • מי מכריחך לעשות פי' ולפתור
לרעה • אם קבלה נקבל ואל' לדין ולתשובה ומה הכ"ל להו' יא אים מחזקת כשרות • וכוסף כי אים
תבקש לעשות כזאת לא ולקח קמיעות מכל חכמים ושים דעתך להחליף בלשונ' קלת או כל אותיות
יבא השמן להתייבצ בתוכן בקל • צם' רזיאל כדפס בדף ז' קמיעא' בתוכו לבי קדוש וכמה
פעמים צבי' ושלובי' אשר תוכל לפתרו על שבת • וכאמר בקמיע שם תיבה **אלבתם**
החליף ה' צא"ב אי' קבכ"ר • **בן** צא"ת צ"ש הרי שנת •

אלבתם

ואי

ואי כי **א** כוסף הלא כל פתרונו כן צדו לשונות ואין מקפידים על אלותיות כוספים • וצפידות
 למחזור צדו האוחז למוסף יה"כ כת' על הסובל צני' צני' והודמה דודי לצני' ומסוגל למקשה לילך
 ע"ש ויאמר כא פי' על זה איך ומה ולמה • ואלו ילאו הדברים מאתו ושך תקובל צדי ולא היה
 בדפוס הלא שומאי הרעישו הארץ ומלואה • ועיין בספר תולדת אדם אשר על קמיעות כמה דברים
 מכושרים ח"ו שיש להעמיד בתיבות של קמיעו' הכדפסי' וע"ש סי' ק"ד קמיע שכלי' גיעה תוכל למלאו
 שם ש"ץ בכמה פעמים • וצ"ח ק"ח בקמיעה תיבה **שבניה** הלא הוא שם שבתי ממשיכלי
 חילוף לשונת כי ידוע צ"ב שלנו כי מוצא דמלכת מתחלפים וא"כ במקום **ת** הרי שבתי צני'
 עמל וגיעה • ולכן כל הדברים יגיעים וצפרע מה שקלת שומים בקשולו המשך דברים כהמשך
 הגמרא ושאר למודי תורה ואדרבה בקמיע כל ש"ס לא סגולתו ופעולתו מיוחד ולפי משטרו אשר
 שם ה' שמות בארץ • ולכל א' מדור צ"ע :

ושמעתי
 מן קלת חכמים אומרים שאין בידי לומר על הקמיעות כך מסורת בידי כי קי"ל
 ת"ח שבא ואמר לאחר מעשה אין שומעין לו • והוא הצל הצל וכו'
 שאלו אותי מקדם על זה עד שהי' לי לומר קודם מעשה ועוד היינו אמירה קודם
 מעשה דהכל יודעים דכל כותבי קמיעות לא ענו מלבס רק כפי המסורת בידם מפי סופרים
 וספרים וכבר נאמר ברמב"ם וס' ה"ל ומה לרדף לאמירה דידי • הדבר שגודע לכל • ועוד הא
 העלו התוס' דוקא כמו אבישי שכבר נשא מזרע צועו לא הי' גאמן אפי' כלומר עמומי ולא עמומית וכו'
 כי כוננו להכשיר אשתו וזרעו אבל לשאר דבר הלכה לא שייך כן ע"ש • וגם מה שייך אין שומעין
 לו וכו' הית' לומר לסמוך צני' הראה חדשה מה שלא היה בעולם ולומר כך קבלתי או לומר לסמוך על
 קמיעות מכאן ולהבא הלא אני אועק שלא לגרוע חזקתי חזקת כשרו' מה שאכיר לעקך קבלתי כטבע
 הקבל' וכותב קמיע איך שייך אין שומעין לו ואין צורך להאריך בזה כי הדבר בטל בעולמו :

ו ומכיש
 אם אני אומר אפרש' מה זה דלא יסמוך אטעמא דפירושים • אף אלו הי'
 רואה פירושים שלי והי' בראו צני' לדרוק גדול ורצ בתכלית הדוקק •
 מ"מ כפי הדין והדת אין לו להפוס עלי ונרדף לקבל פירושי כי אדם כאמן על עמו
 ולכך כתבנו וזעל זה סובב כתיבתי ומי יוכל לדון כונתי ואם אני עושה חידה ואח"כ אומר כך
 פירושי היכול איש להכשירו אף שנראה לו דחוק אני אומר לכך הי' כונתי ואלו אדם אחר הי' מפרש
 על חידת שמעון מאוכל ילא מאכל וכו' על עדת דבורים בגווית הארי הלא יאחזו עליו ויאמרו שהוא
 רחוק וזר וזר אבל שמעון כאמן על עמו כי לכך היה כתבון מתחילה ולכך כשפתרהו לו חידתו הרגיש
 שמעון כי אשתו גלתה להם ואמר לולי החרשתי כו' • ולא חשב אולי השיגו כן
 צדעת והשכל כי רחוק משכל ואין סובלתו כלל רק הוא מ"מ כאמן בכך • וכן הדבר הזה • בדברי'
 כאלה • ומכ"ש להוליא אדם מחוקתו כל הדחוקים מועילים להעמידו על חוקתו ולא יהיה זה גרוע
 משני עדים המכחישים זא' ושמעון ליישב דבריהם שלא הי' כמובחשין ומיישבין דבריהם אפי'
 צפידות דחוק כמ"ש צ"ע ח"מ סי' כ"ט ובכל הפוסקים ואמרינן זה ידע בעבורו של חודס וכו' וכדומה
 אף שעי' כ' מוליין גבר לקטלא או יתחייב ממון מ"מ מרחיקן שלא יהיה העד' מוכחשין מכ"ש בדבר הזה
 שאין להוליא מחוקתי • ומזקנים כתבונן חו"ל אמרו אלו היה שם הי' פועלן צבוע לערוה ראיתם
 במכחול

כמכחול צופרו' וצדו דלמא במקום סיף נקב ומחלל שבת אולי המחלל מריפה והווי עדות שאי איתא
 יכול להזימן למדות הללו הכניסו עמנו מבלי להרע לאיש וא"כ איך לא נקבל פי' דחוק על קמיעות אשר
 טיבן בלא' הרק תיבנו' ושמו' מלוקטת כמ"ש כל ממזרים וידוע לבעל שמות מבלי להרע לאיש ולשפוך דמו
 קרעו ולא דמוכו' ומה לי קטלא כולא מה לי קטלא פלגא • הרב החסיד צ"ח שער אפרים
 סי' ס"ד טרח למאוד להתכלל לחכם הדורש תעבדון את אלקי' על ההר הזה שהתכבא שיעבדו העגל
 והוליא שם קודש לשם טמא • והתכלל אולי כיון לדרוש את ה' את לרבות טמא וטהור יחדיו •
 ע"ש • ואף שהוא דחוק מ"מ אמרו וכתבו רק שלא לגדות לחכם ההוא • ומילת כיוקו וכסמוך שכתב
 אין לו מובן • סמיכה זו מה טיבו וכי הוראה להתיר ולפוסק כאן או יש כאן מחברת חיבור לרבי'
 דיש בו חשש מכשול לרבים דשתו ח"ו מים רעים • אכי לא באתי רק להתכלל ולפרש כי שקר ענו בני
 וא"כ מה זו סמיכה ולויה' כדבריו ח"ו שיש כאן ספק ואין לסמוך על הפי' הרי כאן ספק שקול ואיך
 יעשה מעשה גרוע ללאות בחירף לצני' עמינו ולהרום כותלי צה"מ ולפרוץ פרץ אספיקא ואצ"ח
 עדיף • ובאמת לא בן הוא פירושי אינו דחוק והוא מרווח ת"ל ושרשו במקום קודש והכל מצורר
 יודעי חן וראו מלאכים מלאכי רבנו ויהללו אותנו ויכירו האמת • וכל חכמי האמת הודי' יתנו
 כאשר תראו לקמן הכל בדפוס • והוא שכבר החליט כי אין לסמוך אפי' שלי ולא שלח לי אפי'
 העתק משום קמיע • ולבקש עליו פירוש ולא כשלח לו מאתי שום פי' מעולם וא"כ לא ראה
 הפי' מ"מ כתב שלא יסמוך • כהלכה פסוקה • ראי תולא חיזיל זכות • ולא שלחתי לו
 פירשי כלל אבל נתייסי ת"ל מפי אחרים שלימים נחכמה ומנין • ובדברים כאלה לרדי הכרה מן
 אכסים הבקאים בכך ועוסקים בכך כמו הרב ממדינת מיכשטר והרב ר' אליהו ודכות' והרמב"ם כתב
 במקומו שאין המלכות מרשים לדי' אפי' חכמים גדולים אינו בקיאים בד"מ היות אין עסקהם
 בכך מכ"ש בדברים כאלה :

ז כל

זה אלו הי' פירושם שפירשו לדבר עבירה יש לו טעם ודרכם דרך סלולה מבלי דחוק
 אבל איפכא מסתברא כי פי' שלהם זר ומר וימשמשו כעוורים באפילה • חושך
 ולא אור • אין לו שחר יחשכו וכוכבי נשמו מדלגים מתיבה לתיבה בחלוק לשונות
 ועושים תמורה בקודש פעם אות ראשון באת צ"ש ופעם אות אחר כאשר כתבתי לעיל באריכות •
 וכאשר לא הספיק לשון את צ"ש ירפולשון אלצ"ס ואי' קצ"ב לא חסוג"כ עלי יתירת מקמא ומצטר'
 וחסרון וחילוף ומיני טריפת דן חנק כפשי כי כפשות המה חובלים • הלזו יקראו פירש מרווה אשר
 יכירו עליו רעים חכמים לומר זה מספיק לדרוק' מוחזק בתורה וכשרות עד חרמה • וממש לדון דיני
 כפשות • וקמיע זו אפי' שיש השבעה או סגול' או לדעתם המושתה בקשה • יאמרו כל בכל
 אופנים מה יועיל סגולה או השבעה או תפלה ויפעול בכלל הלשונות וחלופן צני' סדר פעם כה ופעם כה
 צדוי מדעת צני' מאורת מקדמונים כאשר אמרו וכי אני עומד ע"ג הקמע לרמוז רמוז ולקרוץ בעיני'
 ושתפי' ולדרוש בסתרי אותיות אות זה מורה כך ואות זה כך וקורה מרובה על הכתב וכז' מה
 יפעל זה בשום אופן היש טעם צריי הלומות • ואם תענו ליה' יודע וקמי' שמיא גליא • איב
 לדכרהם אף כתיבה א"כ רק לעשות שריטות ולתפוש בלב שריטה זו כך פתרונו והכך ולה' הכל גלוי
 וכתובה זו מה צורך בה ולשוא עשו עטמוכר • הראי בא אס מעולם נכתב קמיע כזו על זה האופן
 והיה

ה ה

הקדמה

וה' בודד מועיל • והמפורסמות א"ס ראי' פעולת שפעלו קמיעות שלי בכל מדינו כנודע ואם
אספרם מחול רביון וא"כ איך שבש' כאלה כייר מחוק ממש כתב בלתי תמה בלבול לשונת ובו שם תועב
אשר נפגרו והלך לו יפעול והלא נוד' לכל פעול קמיעו שלי לא יפול בו הכחשה וכזב גם בכל מקו' שפקרו
להעמיד בתיב' עם התועב ש"ן ימ"ש תשובתם בדרם שבכ"פ אותיו יתירה בתיב' הלא יאבד בחינתו
וסגולתו ומיהות טוב תדע רע ח"ו שם אל קודש מסוגל לפעול אס תוסוף ה' הרי אלה הוא חול וכן שדי
בתוספת מ' שדיס יה בתוספת א' איה ותיכף יאבד סגולתו וחייתו וכן הדברים בשם הרע הכ"ל •
ואם יאמרו שונים שבכוונה כתבתי כן להסתיר עיני לכל יורגש בזה שטות ורעות רוחי אז בעת
כותבי קמיעו' חשבתי שיפתחו הקמיעו' ויחזרו למלאו בפתרון מה שלא הי' לעולמים ועולם חדש
ראיתי וכשנבו עלי בעו' הסדרי בראשית • בשגם הקצר קצרה ידי להסתירו באופן אחר ומ"מ לא
יאבד סגולתו ויהי' מדרך הכתיבה ולא יקולקל הכתיבה • ולזאת יחד לבב כבון ויתר מקומו על פי'
זה יאמרו מרווח ועל פי' שלי מרס ראו וקרו בו אמרו כי הוא דחוק א' אלסמוך עליו • וכבר זוווחו רבים
אם באתם למדה זו להחליף האותיות בא"ב אחרים הלא רל' א' אלפא ביתות ישו' כ' עד שאתם דורשים
לרעה דורשים לטובה הסוד' זה הפוך זה בלשונו ותחליפם להיות תוכן קדוש קדוש קדושים כי לא
יבצר דבר לעשות בו והלא שפטו עדה והגילו עדה כתיב' • ובאמת הכל ישא הרוח כי מעולם אין כאן
בלבול לשונת • והפי' אמת יש לו רגלי' בקדוש' ובשרשי אילני' גבוה מעל גבוה ויוקעם לרודפי אמת
ולדק ומקבלי' האמת • ואיך לא ירגז שמים ממעל אחד מרבינים השלשה ההמה במכתבו להרב
דמיץ כתב על שהמקובל הרב מיכשטר כתב שתיצות בקמיעו' בדרשות בחילוף א"ב דרל' א' שערס
על שמו' מלאכים קדושים כתב בזה הלשון ומי יעלה על הדעת אף שיהי' רק דעת אנושי ולא דעת
תורה להחליף אותיו' בשם או בחילוף או מלאך בתור' מדעתיו כו' ועוד יש להבין שכל אות שכתב באו'
אחרת אין לו הסוד פנימו' של אות בעצמו כי כל אות יש לו קדוש' פנימו' בפ"ע כמו למשל אברי' אדם
ודם הנפשי אף שדם חומר ומקיף כל איברי' כנודע לחכמי רופאי' אמנ' כל אבר יש לו דם בפ"ע ולכך מקיזין
לפעמים בראש פעמים ביד פעמים ברגל כדי שיואל גם דם מעצמות אותו אבר וכן הוא ברוחני' וא"א
לכתו' הכל ור' לעכ"ל • והרב ממיץ קלסו בתשובתו ואמת כי דברי' אלן הסדרי בורי' נגעדין בהעדר
ידיעתו ולא ידע במשל כלום וברי' כל מרעין דם שהרכיב דם עורקים שהו דם הנפש עם דם אברים
וח' ושיהי' בהקזה דם אברים והוא מושלל מידעה בחכמ' אכתוב' וכ"כ אף בנמשל לא ידע בין ימין לשמאל כי
פשיטא ששמו' הקדושים ושמו' של מלאכים מתחללים ויש להם סגולה בכל רל' א' אלפא ביתות ושם קודש
מאכץ הו' שם הו' ה' באת' ב' שיכלי' ג' תקוני' ד' יקבא העתיק האר' לשמו' קדושים באת' ב' ש' כאשר
אמורה בשערי' ליון וכהנה בכל שמו' כמ' שאר' בכל מקום • ותשכיל ותבין כי רל' א' א' בכל
א"ב יש לו עולם מיוחד והוא עצמות א"ב ההוא • ולכן בעולם דא' בפשט שם הויה ב' הכמכתבו •
ובעולם דא"ת ב' ש' המורת הויה מאכץ בעולם דאלב' ש' הוא שפע • וכן הוא בכל עולם ועולם •
השם משתנה לפי בחינת א"ב שלו • וכ"כ המלאכים אשר מקבלי' שפע מעולמי' הקדושי' כפי בחינת
העולמת כן שם ד' מ' אס מקבל מעול' א' בפשט שמו' מיכאל ואס מקבל מעולם דא"ת ב' ש' שמו' ויאלתך וכן
בכולם ולכן אמרו חז"ל למי סדר שליחו' ישתנה שם מלאך דהיינו מכל עולם שיש שליחו' ישת' והבין כי
לודעי' חן יוגעם ורחוק מחסירי' מדע ומיאלף תשכיל כי רחוק ואינו שכיח שיהי' שם בתיב' אחד אותיו'
מתחלפ'

הקדמה

מתחלפת כי הם חלוקים בעולמות וא"כ הרי מבבל עולמות ויקלקל ליכרות וגשמו כתיבות וא'
מאלף שימלא שם כן ויש לו באמת סוד בסדר מבבל עולמות • ואין להאריך • ואין כאן מקומו •
אבל עכ"פ לדבריו אפי' כל התיבה א' לפותרו בא"ב אחר כי יאבד פנימתו ורותנית שלו ומכ"ש לחלק
בתיב' ההיא בעצמה אותיו' שלהם לכמה א"ב וא"כ איך כתן מקום לפתרונים קמיעו שלי שתיבה אחת
משמש בהרבה לשון' • וא"ב מבלי סדר כלל הלא יאבד לדעתו סגולתו ועיניו וחיותו והאותיו' כפגרים
מתים • ומכ"ש ברוע הסדר כזה ובחסר ויתיר ודילג וידוע לכל כי קמיע שלי הי' מועיל ופועל וא"כ
הלא לדברי' עצמו א"א הן מסערא דטוב או מסערא דמסאבא ח"ו זה לעומת זה לפעול וע' זכאמר חופר
גומץ יפול בו עיריו ושכני' להויסיהדי • על העול והענין הרע הזה • ואויב לא בדעת
ידבר :

ח כל

זה אף לדעתם המועצה אלו כתברר שכל אותיו' שבקמיעו' ההוא מתאמיות ובאמתה
אמנות אומן לא פתחלף ולא כשתנה אפי' באותיו' הדומת • כהכ' לבין ד' לר'
בין ה' ל' אולת' אוב' לכ' וכדומה • ומכ"ש בצלתי דומת • אבל זה א"א
להיות להם מאומת כי לא נביאים הם וכל משענתם עפי' עדות עד מפי עד ומפי אשה הכ' לוגם כמה
ידין ממשמי' בהוטרם הגיע ליד כאמנים הכ' ללקיימן • ולכך הרבני ר' גומסריך כת' שעשה
בע' כלקיים הקמיעו' • אף שהוא ת' ל' ירא חמא למאוד ואלו ידע שכוון הוא וכשר הדבר לעשותו
לא הי' מוכע עצמו ויריץ כגבור לרוץ אורח • אלא שרע עליו המעשה מטעם כמ' ש' ואיך אפשר להם
להעיד באותיות הדומה • מהאשה בעצמן בספרם הרע כהבוסא' א' להבחין בין ד' לר' • ובפרט
בכתיבה שלי בלתי תמה וברב ימים הדבר משתנה בקל במשמש היד והדיו וקלף מאותיו' כנודע ותלין
בזבוב בדברי' חז"ל קפל ספלע' ש' • וא"כ אם יפקד אות אחת הלא יפול כל פתרונים וכשל עוד
והשתות יתרוסון • א"כ איך יתרוסו לעלות ולהרעיש העולם ולחלל' ש' ברבים על אומד' לדעתם
לא ולמד בקמיע של ר' מ' שפיאר הכ' לשבחוך איה שבעו' קרו שכוני' רבים כאשר כתבתי לעיל וכאשר
נדפסה לקמן העדות מאכאמי קהלה פה • וגוף הכת' מר' משה עם העתקת הקמיע האדק בירי'
וכל מי שרואה לבוא ולעיין יראה ויעיין וימלא כן ומילת' דעבידי לגלוי לא אשקר ח"ו לא אני ומכ"ש שם
כאמנים בשליחתן וכמה עמקו מחשבת המעמיקים ענה ללוד אותי ברשת אשר עמנו • כי בקמיע
וכפי העתקה של ר' משה והתורני' ר' יואל מערכינגי יל' ויהי' כתוב **מרבין** וכלאו למאז פתרון
כמבוקסם הוסיפו אות אחת ופתרו משה בן וכהנה יתיר תיבון אשר עומ' לברר ואס בימי' לא כביר כן עשו
ונעשו שינוי' וחילופי' בשאר קמיעו' כמה חששות יש • וא"כ איך נשעני' זקנים על משענת קנה
ר' זון ויכוד כופל :

מ בעוה

שכא תקלקלה השויה כי הפריז על תמדה במכתבו לומר כי הגאון מהור"ר
חיים אס"ד דק' ק' לזבלין ולרופיו הרבנים השלימים לא אדונים בזה הענין
לדון ולהורה וגם למיץ כתבני גדולי קראקא וק' ק"ש כתבו בלי
חקירה ודרישה • והוא בעצמו כתב באגרת ההוא כי תנוקד ללא
קנים ולא טפשי בין הדברים האלה • ומחלפי' שיטתו ומה לורך חקירה וישו בדעת לזה • אס
הוא מוכן לתפוקת • ופגם את המושגחים ומחללים והשביח את הפגוס גרוע ועומד בכל עסקו
כאשר

כאשר תראו בכל אגרת הנדפסים מפו' מדפה • ואמת כך מרגלי צפוני • אם כי ע"י הרעש הזה
צעו"ה התמעט בית מדרשי להקים תלמידים הגונים שתילי זתיים סביב לשולחנה • לעומת זה
הקמתי רבים מצני צלי תורה לת"ח גאונים צלי עמל ויגיעה כי כל איש שגנה ומפתי אשר לא בא כלל
צשערי תורה פליאה דעת כשגב הימנו לא יוכלו • כאשר שלח לשוננו וידו לדבר ביו ולחרוף אותי
תיכף שמלה לו חכם ורצון חכים יתקרי כוס זה בצף חסיר מדער צמופלא וגאון יעקב • והרבה
דברים יש לי לעורר עוד על אגרת ההוא אבל אתן לפי מחסום עכ"פ :

י כבר

אמורה מילתי שעשיתי פעלתו ותמור שלשה רבנים הולעתי לפני רבים וגם שלמים
ומ"מ כתב לפו"מ סמוך לימי הכסף ככ"ש אין איש אתי והעלים עין מרבנים רבים
כמש"ל פו"מ תשובה על מצבתו והוא בדפוס רק"מ ששעל חכמי כ"ש אין לסמוך האיל והוא בלתי
הסכמת חבר עיר • דבר זה אין לו סדר כלל כי נודע לכל כי הגאון מהור"ר צער ז"ל יש לו ביוני
הרחיק מן כ"ש ומדינה והיה כלל מבקשה בדיני א"ו ושאר דברים בא אל הרבנים דייקי וחכמי כ"ש
והרב ר"צ מסר להם הכל רק אשמו וכסאו הגדיל • וא"כ מה לורך לזה • אדרבה דוק לאידך גיסא
אם לא הוטבו הדברים אלה בעיני הרב"ר בערש לאה לא מיחה צם והלא כתבולו שועני חבילות כתבים
והוא לא פכה להם און ושחק וראה וידעמה שפתבו חכמי עירו בכלל ש"מ מיכתיחא ליה • אך
צ"ל"ה והעיקר מה ענין חבר עיר לנדון הזה ואינו אלא להבהיל העם כי אתמר חבר עיר צבני עיר
שעושים תקנה להפסיד למקלט וכדומה ולכך רריך חבר עיר כדי שיה' בגדר הפקר צ"ד וכמ"ש
הפוסקים עיין רמב"ן לב"ב אבל לדון ולהורת צדרכי תורה מהכ"מ בחבר עיר מי שחנכו ה' בחכמה
ומדע ויראה וקודמת לחכמתו יכול לומר כך דעתי ומורה אכי וצא • כיון דאינו רבו מובהק שלמד
ממנו רוב חכמתו וכדומה שיה' בגדר מורה הלפה צבני רבו • ואלו היה הגאון הכ"ב צ"ש ורבו עליו
חכמי העדה בטלה דעתו אף כי יפקד מושבו יותר מג' פרסאות דאין כלל ענין לחבר עיר • וכל
הדברים יגיעי • ועל זה תאבל ארץ אשר :

יא אי

שמים לבשו קדרות על עוות הדין הזה אשר שלשה רבנים הג"ל הריזו אגרותיהם
כתב פס"ד בחרס חמור וכו' על כותב קמיעות כהנ"ל באריכות • על זה אבן
מקיר תפעק וכפיים מעץ יענה יענה ויאמר ללחם ורכבת לדכא עשוק ורלוץ • כי
תלמד שכתבתי לעיל ושדי תכלה צבולי כיון שהחרמתי כל כת ההוא אין להם עוד פ"פ בשום דבר •
אף גם עכ"פ תקנות הדור לגדור פרצה בישראל לא שייך תוכאן כיון דאף אכי מחירים ומארר ומקלל
כת הלזו הלא אין כאן פרצה ולא תקון הדור ואדרבה תקבחת קלקלת ע"י רעש מהומה גרמו רעות
רבות ומקלל בחצלה ומצעיר איש זרה • ואין כאן חשש אף לפי דעתם רק אשר בתי דיד קאתו
אם לרחק ואם לקרב להבאני במשפט על כל דבר בעלם וא"כ הלא אני בע"ד והדבר כונע לי לצד איך
ישבו שלשה מצלי גלות און בע"ד צאם דבר לומר לו מקובלים אכחמו לך לרון אותך ולצד אותי במשפט
חרמים אולי אלק לב"ד אחר או אולי אוסיף דייקים ומה לי ולהם בארץ מרחק וכי אני מיכף בייף
להם ותחת כס ממשלתם אני יושב שיפטו אותי בע"כ • ואם אני אכתו"ל לא פחות ערך לק"ק
פפ"ד מין אמתרס אני ארון אותך ואנרף עבור סיגיד ובריליך וכי לא יתחוק עלי ויאמרומי הביאך
הלום

הלום ומה לך פהומה אתה עושה בזה • אף כית"ל לאיש כמוני זקן יושב בישיבה יותר מן מ"ד שנים
א"כ איך יתכן שיצבו לרון אותי טרם שמעי שאני מרובה צם ודכותי • וכי הם שופטים בכל עולם
וכ"ע להוכיפי • וכבר הארכו בזה חכמי פראג במכתבם הנדפס לקמן באריכות • וביחוד
כל דברי האגרת מהרב דפ"פ סוצו והולך בענין זה כי הר"ר רב עמדין הוא בזה בעל ריבי ושה
הדבר הזה שני צכתבו לפנ"מ דכאן וא"כ איך יוכשר הרב דאמשטרס לדין ושופט שהוא פסול
וגיסו וכל הב"ד בטל ככודע • ודייקא דחללת לא דיינו כן • ועם כל זה אם צאלו לשפט שפט
כדור שפטו את שופטיו עכ"פ הי' להם ליתן לי ידיעה בתחילה ובסוף הרי אנו באים לדון אותך
צבר דצדק וקם על רגליך ויעידו צד הקס מליץ או מורשה לצבר זכותך כראוי ואחד מהדברים
הנצרכים להיות ברש"ש טרם שיעטמו הדיינים צבדינקס • לשלמא גוף הקמיעות לכאן ליד סוחר
לראות אותם • והלא אפי' דבר שבמזון אינו פוסקים עד שיראה בע"ד כתב האצחייבו • וגם
לומר הודעי כל זכותך ובהנה דברים רבים • שופט כל הארץ צרוך שמו הוא עד ודיין כאמן יודע
הכל • מ"מ מקים מליצים ישר ואם יש מלאך מליץ אחד וכו' והם לא הלכו צדרכי ה' אין דין דיני
למזור אין חול' עלי אין גלות אזני למעון עבדיו אויב למעון ושוכא לפרוק פרקן כזמי הסירו עדי התורה
וישלו לאש הצערה ואלא עיקול ומעוקל הזה וימירו כבוד ישראל בתצבית צער ויגון עוזב וכדח
ומה זהו צ"ד דלא מכפי ויתצו זה מפה וזה מפה עיר ועיר משפחה משפחה לבטל מעבודה ותורה
דרבים • הלזו יקרא פסק צ"ד צמה דצריך מליץ וכמרים אשמת' • ואם ישר הדבר וכך התורה
מורה למה לא קראו לצ"ד צעירים ולצרם הלא חז"ל היו מכפי לכל צורב מדרצן דכמתי שיבא מכשורא
ומכ"ש צדצ"ד הזה כי נפש הוא חובל שהי' להם לאסוף כל חכמי עיר ולשאף ולתן עמהם מפיסה ולא
מפיכתם • כי א"א לכוון הדעת צרורה במכתבו הלא בשלשה קהלות הללו וביחוד ק"ק פ"ד הי' יוש
עדיין חכמי עיר הגדולים צחכמה ויראה וכמה מעלות גדולת מרבנים הנצרכים • ואין המקום
מכבד אדם הנקראים צשמחם עלי אדמות וכן זקנים ושישים מדוע לא גילו אונם אלא באמת צעני
חכמים הם הי' רב זה רע כמ"ש לקמן צדפוס ולמה צאו אלי צמחרת • ועל זה יתמוכל
איש :

יב אישי

גאון גדול קראו כל צפיקם שאל לא למדתם או שצחתם מה צבא צגמרא
צפוסקים הרמב"ם וש"ע ד"ד זקן ואצ"ד ספר חאין מדין אותו לעולם
צפרהסיא אפי' סרח וחור וסרח כמה פעמים אא"כ עשה כירצעם צן
צבט וחצירו והיינו שהחטיא הרבים כירצעם • וא"כ יאמר אס מעולם החמתי לשום אדם ח"ו
הכשמע ממני מעולם שום דבר מענין רע כזה או קלות ראש צבדרים חמורים וקלים ודקדוקי סופרים
ומסנת חסידים • והלא כל עניני ועסקי מעודי עד היום הזה להוכיח רבים בתוכחת מוסר ולחזק
צרכים כושלת וידיס רפות וכמה תקנות וגדרים אשרת"ל בגדרתי ותקנתי צפראג מין והסמוכי' להם
ואף פה צבאו הנה לולי כעם אויב צעו"ה אשר כמה כפשות שקעו וכמה איסורי' צלאוין חמורו' שפראו
ע"י שאין דברי כשעשים צעו"ה ע"י הרעש הזה • ואכי תמיד צתומי הלכתי וכבר מילתי אמורה
והוא לקמן צדפוס מה שהצעתי לכל תלמידי קרובים ורחוקים להגיד אס שמעו ממני דבר או חצי
דבר

דבר נטעה אפי' לאל קלות ראש ח' וצטוס דבר • וכולם לעקו ככרוני' לא כן אפי' ועיין מ"ש הרב
ה"ה החסיד ר' שמהגאוני' לזהרר"ה ממדינת העסין הבדלו בח"ל • ות' לכולם יעדו שאפי'
מן מזה רבים ולא מן מחטיאי רבים ח' אבל הם החטיאו רבים צעו' הצ"ח ונתינת יד לפושעים
כאשר טעמו הרבנים הגאוני' במכתבם שעי' ככת הרשעים מאלו להם חזר ח' וגם כאשר טען הרב
ר"א כי יאמרו המוני' עם הנה בקמיעות שם התועב וידוע לנו שפעל א"כ ח' יש ממש צו ומי יוכל
להעלות על הכייר כמה מכשולים שהכשילו רבים בתורה ויראה וסגרו דלתי צה"מ • והלא בתוך
כ"ד דברים המכדים הוא המציא את רבים לידי ח' וגם המונע את רבים מלעשות מלוה ותירתי
איתנהו שהציאו עי' כרבים לח' הונתחללש' אפי' צין העמים • ומנעו רבים מלעשות מלוה
החזקת ישיבת ת"ת כנגד כולם • ומלבד מה שהתירו לילך בערכאות • ויעיין בתשובת רשב"א
סי' תי"ט בהרעם ורעש על חכמי פרוצבלייף שביקשו לעקור שרשי מחבבי ישראל ואברהם יחזק
ויעהב הס' רק לורה וחומר וכו' וכתב הרשב"א באגרת השני' ששלשה שנים החזיק הרבה אליהם
צקשה אולי יבכרו דבריו באזכהם להשיב עמרת התורה • ראו כמה סבל השלם הזה ערס יאל בחרם
עליהם • ואלו שמעו דבריו לא ילא מעולם חרב מתערה ואפי' הזעק ויאמר כדברכם כן הוא לחרוף
ולחרום כת' ההוא ועם כל זה שלפו חרב ויצבו רבים ללא חורה וגאון מורה כראוי • ועיין תשובת
מהרי"ט על אחד שדרש ברבים ומרגלא בפומי כל העוסק בתורה אין שולין חשבון וכו' אשר דבר זה
הוא הירוס ממש למות ה' וכתב הרב שראוי לשותקו אבל לא מנינו סדרה אותו ומ"ש שלא חזרו אותו
נכהה ראיות רבות מדברי ראשונים ואחרונים • שכל מעשהם שלא עי' הדין • וציותה הא'
הגאון דפ"ב באגרת שלו שלח לי הכדפס כתב וז' וכמ' שלו בכתבי שחשתי אותו לשוגג ומטעה א"כ
שחשבני לטועה ולא למזיד כאשר באמת אף לדעתו על כל פנים כך הדין דדין צבלה דבר האפשר
לכפ' זכות וא' כמה ראה על ככה שהחזיר וכי לטועים ושוגגים דנין דין חרם ושמתא • וכי דנין
שוגג כמזיד ומה מלא אפי' כ' יותר עד ששב מדעתו משוגג למזיד ובאמת ה' להללני מן התועים ולצדי
שלבם בזה כאז קנעתה ושלם עם ה' ולא מיני' ולא מקמתו • ולכן צדור לא זו שחרמם כחרמו של הים
וצטל מעיקרא וכאשר תראו לקמן בדפוס שבאוני' זמן צטלו כל דברהם אף זו שהרשות הי' בידיו כל
כרופי ותלמידי התורנים ושלמים בתורה לומר אדרבה וכן הדין אבל ח' יעבור עלי מה ולא אהי' מן
באוררים ולחלל ש"ש שיאמרו בריות תופשי תורה לא שמרו כתיבתה אשר נתיבתה שלום כי אפס
שלומם ולוחמים כיום קרב מאתי לא תלא הרעה כזה • וגאמן עלי הדין :

יג והנה

ישמו בפק עיני הפס' ד' ההוא כירכסתה פני' וישחבו לשונא ליתן לי זמן שלשה ירחים
משובר העברה וחרון אף אם צין כך אקבל בקושרי' לקיים דברי' ג' רבנים מפורסמי'
אזי דברהם אינו חל • ואם הדברים כהווייתן א"כ ה' להם לשלח הפסק ההוא לי'
לומר הא' לך זמן ומה הוא צאותן הימים חמוקי ירחים ותלפנהו שלשה ירחים בזיוף וחומר הדבר
נחותם של טיט לצל יודע לאיש עד כלות הזמן • לדעת בהגיע התור מה יעשה צו • אבל הנחילו
לי ירחי שוא ועמל כי לי לא שלחהו כלל ולא גילו אזני כראוי אבל שלחו אותו לכל מקומות קרובים ורחוקים
להבאיש ריחי ואפי' לא ידעתי וא' כאף לדעתם איך אוכל ליקח מועד לשפוט משרים והדבר בהעלם
ממני

ממני ובכל מקום שדברהם מגיעם יחשבו כל העם כי כתורה עשו וכשורה כהגונו גילו אזני בזה והדבר
אינו ובכזו וראו אגרת הכדפס לקמן מה שכתב הרב מאמשרדס להרב דפ"פ לשלחו לכאן ליד מו"מ ר"י
והוא ישלחו לי עי' כאשר ירום כי כך יען השררה אבל לא כי כך עתה התורה אבל גם את זה לא נעשה
ולא הגיע לידי רק שמעתי כי הם בהסתר מהרהו למלך אבל המלך לא שעה לדברהם ולא כשלח לי להשיב
עליו כלל • ולא צא לי ידיעה ממנו • ומה זה שביכרופסק צ"ד הנשמע מעולם
שיפסקו דינים ולא יודיעו לצע"ד כך כפסק איש פלוני אתה חייב • וכאן להיפוך אנשים אחרים
ראו המראה ואפי' לא ראיתי אבל חרדה גדולה כפלה על כל איש ישראל על עול הזה איהו ומזלי' חזו כוכבי'
ממסלותם יקונכו על זה • ושמעתי מקצת אנשים אומרים כי היות שבא אפי' כ' בדפוס עם
שארי כתבי חרושין היינו מנון לידי והיא היא • ודבר זה תי' אויב כי גם זה הכיתוב בדפוס לא נשלח
לידי משום אדם ואפי' כי מדברי בעלמא מ"מ מי מסור לי ויעזו לרדות אותי בתוך ציתי ולמסור לי דברי
חרופין כזה • גם הלא מגלת קנאה הלוה אין לבכות עליו דבר כיון שלא חתום עליו איש ולא נוכר
שם המדפיס ומי הוא ובאיהו מקום זמן בדפס א"כ הוא רק כתב סיג' אסופי שתוקי משתקין אותו כי
לא כודע מצטן מי יאל והרה עמל ליתן לישראל לחרופים כובלת היא מין קללה ואין מפרכין עליו
כולו מקשה מעשה מנוער מכל מדע • ועוד א"כ כל' ימי' ימי צחיכה ועיונא להתישב אפי' אמלא
דברהם מתחילו' מיום שבא הכדפס לידי ויאמרונא אפי' כן אעשה ואבחר בזמן ההוא אלופים לראש
לרון כמ' ש"א ח' הפס' ד' שלם צטל מעיקרא ועלה בתוהו ויאבד מה לעשות בזה שבכר כדפס מתחלק
ציעקב וכפוך צישראל עובר ארחות ימי' מי יקבץ הכדחים בארץ לרים והאובדים בארם אסור ומי
ילקט חיי אשר יורה על יהונתן הרחוקים ממני והללה • איכא דשמע בהא ולא בהא • ואת
הרע יקבל ולא הטוב • שפטו נא הבכל זה לא חטא אויב בשפתיו ולא הפכו קערת המשפט על
פיה :

יד יד

לפושעים נתנו לילך בערכאות ולהלשין עלי בשקר אלל ענה דהמבורג ואצל
המלך הגדול האדיר החסיד מלך דעני מרקיר' הוללה עריחו על מגן ולהשמיע
לאזנו בכל לשון ולומר שפתם אתם וכאשר כתבתי כי אנשים באו בשכרם שכר
מלוה ויעפילו לעלות במלישכ' של תוהו כאשר כתבתי לעיל בכמה דברים וא"ל לכתוב הכל • ונתחלל
ש"ש צין עמי' אשר שחקו עלינו זרי' באמרם הנה עם לצדד ישכון לא הי' צהן חילוק ופירוד כלל בעת בחלק
התומת וכנגע נראה בציה' לרעת זרחה והאיש אשר בחרו בהפך לצד אחר וכהנה חרופים אשר
לווחו על כל חכמי לבב מי נתן למשיסה יעקב וכו' זיל קרי בכתבים הכדפסים ותמלאו דברהם
בגחלי אש ע"ז • וקראו נא בם' אגרת הרמב"ם אשר הרב' שלמה מן ההר לווח עם' מורה נבוכי'
כי בו הריסת הדת והרב' יודא הנשיא אלפאכר הסכים עמו ותוכח בזה עם הרד"ק וקבל עליו
הרד"ק על הרב' ש' שהזיף דיבה אל העמים לשרוף אותו כאשר ספרי מיני' וכתב כי יהי' ללעג
וקלם כי אמרו אבדו תורת יהודים וכעשו שני כתות • וסיים העל אלה תתאפק וכו' ואף הכשיא ר'
לא התנצל בעדו רק אתם הליקתם לו בדברים ותאלצו וכו' ואין אדם נתפס על צערו ע"ש וא' כמ' ש'
צדבר הזה שאין כאן חשש הרום לכללות ופרטי' ישראל • איך נעשה והותר ח' הגדול הזה
זה

וזה דרכם כסל למושל כת ש"ץ ימ"ש כאשר כתב הרב מהר"י מיאמפלי באגרת שלו הכדפס לקמן לומר עזירה היא מלואו * ואף אנשים אלו דרכו בזה כיעשו מעציר הגדול לילך בפלילים ולחלל כבוד ישראל והתור' ולהלשין בדבר שוא ושקר מלו' ואמרן דרום דרגלים תרמסנה עמרת ישראל וקבל סכר * ואף כילא ארמין כי כל המלשינות ודלטורי' נעשה בהם כמת רבנים ההם רק כיון שניתן רשות וכו' וכיון דאשתרי אשתרי בעו"ה :

טו והנה

מתוך תשובתו של הרב מ"ה מהר"י מפ"פ לחכמי פראג אתה יודע מה שבלבן אשר יודע הוא כי שכנגדיי אינו כמו שאומרים שאין להם עלי כלל שאהיה ולא קבאלה רק לש"ש וקבלת ה' צבאות תעשה זאת * כי כתב שאין תקנה בעסקי רק בזה בורר לו א' או שנים וזה בורר לו' או שנים * ובאן הבן חכים שאל מה טיבו של זבל' א' כאן דהו כאמר בדברי ריב' זין איש לחצירו וכלא' לועק הככון אתי אזי יברר לו כל אהד בורר שיחפש בזכותו וחובת שכנגדו וזין כך יאלה הדין לאורה * אבל בעסקי ביש כזה אשר המשפט לאלקים הוא ואין כאן נגיעה לשום ד' וחובה על כל ישראל לעשות כל טדקאות להדיק את האיש אשר לו הריצו עלילת דברים והוא מלות עשה כמ"ש הרמב"ם בלדקת טשטוט וכו' ומכ"ש לת' חללא למוזג ריש' עד דמהפך בזכותי * ולעומת זה אם א' לזכותו הכל חייבים לחייב ואין משא פנים בדבר וא' כ' מה זבל' איש כאן הלא הכל חייבים לחפש בזכות כפי אפשרי וכל ישראל בוררים עלי וחובה עליהם לחפש בזכותא ואסור לפתוח בחובה רק כל דאפשר להליץ וללדד לטובה מחויבים ולכך דד"ג ודכוותי' דיכידו ושמתא לא מליבו בשום מקום ענין זבל' אחי כולם חייבים לפתוח בזכות והללא והגילו עדה כתיב * אמנם הרב הכ' ל' יודע כי שטניי לא לאמונה ברו לשם שמים רק כל מגמתם לגרשני ולצבעני חנם יהי' איך שיהי' אם באמת אם בשקר ורוממת אל בגרונוס וחרב פיפיות בידם לפלוח כליותי נקי חנם ולכך להם הריבולא לה' והם יבחרו לדרוש ברעתי ולהרבות פשעי חנם * ולזאת כתב שהם יבררו ג' בוררים * שמעי עמי וזיכה זאת * ועכ"פ הוה בעלמו ג' כי הפסק הראשון שנתנו אין לו מלכ וקיום כי איך יאמר לבחור לנו בוררים במה שכבר נפסק וכי יש אחר הפסק כלום אבל קים לי' בכפשי' שאין בו נפש' ד' ממש ושלא כתור' נעשה ולכך הודה לבסוף שעכ"פ לריד אחי ג' כלבור בוררים אחד או שניים וא' כ' התמי' איך ישבות חילה לדין בלי רלוני והסכמת לי לא בררתי אותם לא ידעתי גס לא שמעתי * ומסוף דבריו כיכר שראש דבריו הלתי מאומת על פי הדין והדת :

טז ולא

הוכח בזה אלא שקמו והדפיסו פש' ד' שלהם הכ' לו והדפיסו אשר הדפיסו לא כודע שמו וכו' לזד הלך דררכי השם שאין מייחד שמו על הרעה ותעבה הלזה והדפיסו כל הקמיעות עם פירושים לדבר עזירה * ואשר כתבים מאנשים אשר קלת מהם אנשים משוללי תואר ומדה ופרקן רע ועם פושעים הם כמנים וממש פרוש מדרכי לבור בנתוכו בקרח אחד וכרך הוא וכל הסמוך לו אשר הי' מדפיסו וחוזרים ומדפיסו בדפוס שחבו לאחרים מלאת כוזים המטמא' במשא ג' חזיון חזיונות קשה ומקשה לבו יפול ברעה * והעיו להדפיס אשר ע"י הקמיעות שלי החל כאן החולש' בנשים ואח"כ בהסירו הקמיעית המגפה כעצרה אשר

כל

כל באי שער עירי יודעין היפכו כי טרם בואי הכה הי' חרון אף ר' לוח' ל' צבאי דיחס ה' ושב מחרון אפו וקני' הי' לנלח ויבולע המות * וגם קמיע אשר כתבתי לאשה מעוברת אחת כאשר אמורה לעיל היא ילדה בשלום מבלי פגע וחיעד היום הזה * ולמען ברר במקומות אחרים השקר והעוות הזה הדפסתי אח"כ עדות משמשי' דחבור' קדישא קבדנים ישמרם השם * אשר הם העתיקו בפקודת הגבאים האלופים דחבור' הכ' למפנקסם ותרואו ההבדל שהי' בשנה קודם ביאתי לבין שנה אחר ביאתי * ולכן ממנו יוקש על שארי דברים שאינם גלויים לכל * איך יהמה במרמה ובכחש ולא אומן בהם בכל כתבם והוא פוסל במומומוס בולא ירצה * ואלו צאתי לברר ולכתוב על הכל תשוב' מה שהדפיסו בשקר וורוע חוכן ענינם יקצר היריעה דק חשבתי אין משיבין על הקלקלה וקלקלו הכייר והדיו ולנפש דעה * ומעיקרא דדינא רע ותועבה כעשית להדפיס זה שחוק לכל עמים יהודים וא' וא' להאריך כי בכל הכתבים הכדפסו לקמן תראו איך לעקו כל הכמי לזכר כרובי' ואין להם תי' ואמתלא כלל להדפיס ולחלל ש' שבי אף לפי דעתם המטועה שראוי אחי לכך ליטול ממני הכבוד במקום מורה ומקום חיותי ביותי בנתי' שליכו * היה סגיאם הי' בותב' חיה כתב' לכאן וכמוך לו מקום שנשמע קולי בבואי אל הקודש להורה ותעודה אבל במקומות דחוקים אשר אין ידי מגעת לא לאיסור ולא להיתר עומאה ומהרה מה הועלת יש בו למרסם קלוני אין זה אלא דוע לזבל' ש' ומה אמתלאים בוו * והנה הרב הגאון מהר"י מיאמפלי באגרת הכדפס לקמן חרד מאוד לשרוף כל קמיעות שלי בכ"מ וכתב אעפ"י שהוא לי לפגם מ"מ כבוד שמים קודם לזבל' יחלו בו ברב ימים בתאחרים הכ' ללומר זה הי' ג' ב' משלכו * כאשר האריך במתק לשונו ע"ש באריכות ע"ש ואחי ג' כ' מסכים בזה לדבריו בכל אופן אף שהם קודש והרב הכ' ל' עדין לא דאה אז פירושי כי מה לי בכבודי בחקום שיש חשש פגם בכבוד המקום אפילו בדרך רחוק ומוטב שאהי' שוטף בלי ימי ואל אהי' שעה אחת רשע לפני מקום ד' * ואם חשש לקמיעות הכתבים שאין בהם פחד וסחומי' והם מכחרים ביד יחידים מי ילקטן וברב ימים יבלו באפסם וכאין מכ"ש אשך הרעול להדפיס בעט ברזל ולכורן שמיד הקמיעות ופי' הרע בלדו א' ב' הלא התקלה מלו' עכשיו ולדורת הכתבים ביותר ביימ' יאובכתוב זאת זכרון בספר ורבת המכשלה בעו"ה * וכן העזו ופשעו לחטט שכזי ולהדפיס על לדיקים אשר בעפר יסודם וחרם קדמונים מבזלי להוציא ריבה על אנשי' אשר המות הפריד והם לא חששו וגם על הזקן הרבי הגדול' ה' מהור' ר' יואל עכנגרים זל' לרב' ד' בע"פ פגע מד' השלהם כי הדפיסו עליו שהי' לוממני כתבים פלסטר בידו זה ל' שנה לערך וא' כ' איך שתק ופהוג ב' בצו' זהה' שני' בהיותי בפ"פ וזהו לכתוב' לכאן להחזירי מהו' שלמה שמעריך שאשלח לו מה שהעלתה מלודתי בחידושי תור' * ולמה שתקמאז ועד עתה ש' מד' הסכים וניח' לי' תאלמנה שפתי שקר וכו' * כלגבר ידיו על חלליו על הפרצה כזה לכליון ולדאבת נפש וכפשע שדעתו יפה שורפה חיה ונאפי' אפרן אסור באשרה וכנדרת * ואחרן הכבד :

י באשר

מילתי אמורה לעיל באריכות שכבר בא הפסק מהמלך יד' הואני התרצתי מ' מלכה עבדני לפני דבנים ככל כתבו לכאן אגרת ואח"כ נדכס

ו ו

דפסוקרואהו איספקלרי ככל על זאת כל אישי יחד לבו ויהו ממקומו יוס גבר אויב ותבקע הארץ לקולם ולבי אכסני מבלי להאמין שהרבה ה' מהר'י מפפ' ד קרא האגרת לידע מה בתוכו קודם שחמתו רק אכסי ריבי הטוב ברב לקחהם בהלק שפתים ידיו והוא שיה ושיג לוכשען על אכסים ההמה וחתם מבלי דעה כי הלשון מבוגרם מאוד ולא יאז מצען בעלת תורה וביחוד מה שכתב שאעמוד לפניכם וחכמי ישראל המה ידעו לרפאות שבר על בקלה כי תואר זה תיאור הכביא לכביאי בעל שחו משאת שוא ומדומים ות' ואסיאו חבר עמי במילי דשקרין וכהנה יתר גמגומי דברים והרצה לדבר נגדי בדברי קלון כאשר אמר לעיל וכל תוכן אגרת שדווקא הוא ולרופיו יהי' דיינים רק חרשות בידי להוסיף וכ' ככתבו שארי רבנים בסגיון ולשונושמה אחר זהו ג' כ אות בינשלח נוסחא לכולם בשוה טופסות ותרף טורף יוסף מכאוב והדבר הזה לא יאומן שיעלה בלב איש חכם ומי האיש הירא וחרד לדבר ה' שלא יפליא על זה לתקוע עצמן לדיינים במקום שלב בע' חלוק ואמר לא חזו לי וכות' וביחוד שבתוכם פסול דאורייתא כהכ"ל ואייה החושך עצמו מהדין וכו' ובפרט במקום שיש בו כדו ושמת' לת' שכתב לתב' הרמב"ם וש' עגדולי חכמים הי' משבחים עצמן שלא נמנהו מעולם לכדות לת' חובגמ' שהי' משמטי' עצמן לבל יהיו נכמים בתוכו וכי זהו דבר השמטה שמיטת כוזבים לתקוע עצמן דוקא וכי אתם תמות חכמה וללמן ישראל מחכמי דור ח' ומתחילה מה קסצרו שכתבו בפס' ד שלהם שהרשות בידי לבחור שלשה רבנים מזה הקיס וכמו כן הרב ה' ר' ימפפ' ד הוסיף לכתוב כן לחכמי רבני פראג שענה היועלה לבחור רבנים בזבל' א' וכאשר באתי ללמד זהו לבחור רבנים מדעת כולם שווי' כפשוטו הדריי' לומר דוקא הוא ולרופיו ישצו על מדוכ' זו ומתחילה מה קסצרו או לבסוף ולקחה מדת הדין בע' :

יה וביותר

יש לתמוה אשר בתוך אגרת הכ"ל כתבו למתנגדיי שיקומו מליים טובים לדבר שני' אל המלך כי שקרתי במילי שרב חכמי ישראל עומדים לימיני ולא יתעללו כמקדם על זה אצק מרה ויתכו כמי ששאתי איך כפלו גבורים ויאבדו כלי מלחת ה' בשכיל נלוח' ולהתירח' הגדול הזה כי בצאו הדבר והדת ניתן מהמלך יר' ה' כי מנוקה אני מעון הי' העיר ששון עדות לישראל להלה ושמהה אשר לא ישאו עוד חרפה בגוים לומר הלא צכס קמשונים וסלונים ותורתכם לשני תורת כחלק וידעו העם כי כולנו מתאמים ושכולה אין צנו' הם יעלו להפוך שמחת ישראל לבל ולומר אבל אשומי' ובקרבנו פרצה דפולו עוללים אל הסלע מהלוקח ונפלו המדרג' וכשמו הבתים בית אולפכא ושמה עלינו אויב לומר הנה הכס בית ישראל בכל הגוים פלג לבני יקטן' הוא רבני ישראל ופרשים אשר יהי' חומה לעם ובאורם יהי' אור ליהודים ובעו' ה' בל השמש בזה הרים ואין כונה' וביזת יש' לתמוה כי הרב ה' ר' ימפפ' ד העיד בעצמו באגרותיו לרבני פראג שהכל רק לשקע אש מחלוקת פה בקהלת' ושקיעה זו מה מיצה אש יעורר לב אכסים לבוא שנית אל המלך ולהפית אש במפוח כופח אש פחים גלעורר מצובה חדשה וגם שלא ידונו רק הם דוקא וכהנה יתר הדברים המעוררים רעש ומשביתים של' אשר תלכות העם לא תמושו ואשם לא תכתבה וכו' והאש תוקד עד ששלהבת עולה מאלי' הלוי יקרא כב' דמלכה ורדיפת שלום כל איש כצב ילבג :

יש זאת

ועוד אחרת הוסיפו באגרת ההוא כאשר הרגישו שאני נתיפי לקמיעות לקחת חכמי לבב ועוד ידי נעור' ליתן ליתר אכסים בצאו בטענה חדשה חדשי חימה נחחדשו גורת' ליתן לפניכם דין וחשבון על ספר אילת אהבים וס' ואבא היום אל העין שחברתי שיש בו מינות ר"ל והנה אף זה לאות כאמן לדעת כי הרב ר' הכ"ל לא קרא אגרת הזה כי איה' אילת אהבים ומה טיבו ועל מה חובר הלא אינו אלא זמר בחרוז' כולו מחמד' ועיין לקמן שכדפסם ותראו טיבו וענינו ולכן ברור שסמך עצמו על שיחת בני אדם שאינם בעלי תור' כלל ויגיד עליו ריעוכת' ש'ם' ואבא היום אל העין וכו' גם זה ברור כשמש שאין לו ולא הי' אז בידו כתבים הכ"ל לעיין בו כילמה לא גילה אזני ע' אוע' אחרים כך נמלא כתוב והומויות וכי הוא קמיע שהוא חידה ודרשו בו לשונות ופתרון חלומת הלא היא תור' וניתן ללמוד ויובחן מכל יודעי חן אס' בו דבר רע וכי אוכל לעשות מחושך אור הלא איהי' מוצרך להשיב דברים אס' הוא מקור אכזב או כאמן' וטעם ניתן דבר כזה בכתב ודפוס הי' להם לשאלו פירכאוי וגדר תוכחה ככ"ל אבל האמת עד לעצמו כי לא ידע מהותו ואז כמו כי מהו רק כעתק משולי אגרת הרב ה' מהר'י מיאמפלי' י'ו לעצמו בשולי אגרת שכתב לקהלות קדושות אשר נדפס לקמן גדופים על כתבים הכ"ל והרבה בננות שכתב בשולי אגרת שכתב לקהלות קדושות אשר נדפס לקמן גדופים על כתבים הכ"ל והרבה בננות ומזה למדו לשקר להחליט שהוא לי לשמיהו ופלה זאת בתוך אגרת' ונשלח לרבנים לחתום כאשר באמת בלד אגרת הכ"ל הדפיסו ג' כשורת הללו שכתב הרב מיאמפלי הכ"ל ומזה הגיע להם אבל זהו לעדות על גודל רעתם בקהלה כי בשורת הללו שכתב הרב הכ"ל בננות הג' כתב ג' כ' והלשון והנה כבר כתבתי להגאון מוהר' ר' הונתן עבוד הכתבים הללו והזכרתם ברמז כי לא עיינתי בהם והשבני הגאון הכ"ל ככונה להחרים כל התולים בו הכתבים או שארי דברים המסתעפים לאמונת ש'ץ ימ' שוכו' זהו השמיטו מזיכי חיטימן מה שהדפיסו בשמו ויראה כל איש רב הזדון ותרמית לבב אכסים כאלה להשמיט הטוב ולבחור ברע וללקט שחור מלבן ומצין שורתיים יסורו ולקלקל הסורה וגוף הכתב' הלא המה בקהלות פפ' ד אמשטרדס ודכוותי' ויובחנו דברי' וצוה הכללותי מעצמו מבואר כי הלא כויתי להחרים מקדס' אבאמת תדע כי הרב הכ"ל כתב לי להחרי' שנית הכ"ל מדף לדף אבל אפשר כי הרב הכ"ל חשב שישנו כתבים הללו בידי לדעת ענינו אבל אי לא ידעתם והמה בכתבים וכי צאים לא צאו לידי כלל לא ידעתי ענינם ואיך אפשר לפרט הדף וענין' והנה הרב הג' לכתב שיש בתוכו כאלו ח'ס' ר' לתשות כח מסולק השגחה' וכאן הביאו מתנגדיי העתקה מס' הכ"ל מה שהעתיק להם אחד בקצור כל אשר דבר אשר לדעתו שיחולצו קפידא ופקפוק ותפיסה וכדמן לידי חפשתי ולא מאכתי בו מזה שכתב הרב הכ"ל מזה הענין כלל' וברור שגם הרב הכ"ל לא יבז ואיך יתקיימו שני כתבים הללו אבל הוא הדבר שאינו דפוס רק בכתב צבד אכסי' קלי דעת חסדי מדע הלא כל המעתיק מוסיף וגורע' ודברים של זה לא כשל זה ולכן לא יכולתי להחרים הם' ההוא לפי דפיו וענינו מאחר שלא ראיתיו ובפרט שדתם שונות ומ' דרך כלל הנני מחריס בח' ח' ובשמת' על מי שקורא ומחזיק בביתו כתבים כאלה שישבו שמך דשמך מינות אמ' ש' הגאון מהר'י יאמפלי' למעט צכח השגפת הא' ס' צ' ח' וכל דכוותי' וכל המאמין זה צה' מוחרס וארור עירי יהי' ועירי ימות וכו' וסוף דבר ג' כ' כשמע כי מדבר שאינו דפוס אין ללמוד כאשר

כאשר תראו בשינוי הכל זה מוסיקי וזה פוחת וזלכו לוייה שאני מסרתי לאנשים חיצור בנסתר
 כל זמן שאין נראה כתב ידי ממש אין כאן מקום תפיסה עלי כיון שאינו בדפוס הלוא כל א' וא' יכול לכתוב
 בהעסקה מה שיראה שגוב או מויד ודרך משל הכה שנוצד רבים ממני העתקות מדדוש תוכחת
 מוסר שדרשתי ברבים וכן מן מה שאומר אני כאן שנת בשנתו על סדר הפרשיות והפטרות והלא בקל
 יכול איש המעתיק להוסיף בו שורה או שתיים שיהי' בו ח' וצד מימות ומקום תפיסה וכו' ד' שאני
 אני נתפס עליו וכן הדבר בכל הדברים אריך ראי' או בדפוס או כ' יממש אבל באמת הכל
 שקד לא מסרתי לאנשי כאלה ואלה שום חיצור שחברתי בחכמת הנסתר ואלי חתום תעודה
 ומה שכתבתי בחכמת הנסתר הכל חתום בבית נכת' ולאחרים חוקה וזו חכמה ישביל כל
 ימי מיום שעמדתי על דעתי היתי שוכן בפראג מיין ופה אה' וצמקמות האלו לא יראה ולא ימלא
 כתבים הללו וצמחון פודלייא רחוק ממני יותר מר' פרסאות לערך מקום שלא עברתי בו איש ואבותי
 החיצורי' הכ' לשחברתי יהי' מלוים תזרם ורוח תשאט לשם אין זה אלא דברי רוח ומה שאריך אה' אם
 יתלא בכת' י' שילא מאתי אמה דבר רע ח' ואפי' שיש צומק' כל דהוא בוטה ללך רע ח' ותליל לעמוד
 על דעתי ח' ולהקשות עורף וכי זו כמו קמיע אשר בדו מלכס פתרון בכל' בזו כל ח' אובליטעם אם
 לפגס או לשבח ואפי' רע אודה ברבים שטאתי לה' ומקבל עלי כל דבר אבל באמת לא יראה ולא
 ולא יתלא וכודע לכל באי שער עמי כי מעורר לחמתי מלחמת ה' ותורה והייתי גדר הוקס עול עולו של
 תור' ושרשי הדת יסודי החור' זה שבחתי הבורא וכל ד' צ' זה על בורי' ומגן היתי לרחות כל לשון תקום
 למשפט להרשיע ולהוליא לדרך דיכינו ותדד שתי מעיבי וממש כחלתי יוסכתי בעלמי סכנות עלמות
 בכפתי ומאדי והכל צ' יבחו לי באהבת המקום ותורה ודבר שכל ערתי בו ח' ולהכשיל בודברים כאלה
 ורע עלי אשר כעת יקומו עלי אנשים לחרפני אשר לא ידעו בשדשי תורה ודת ועל מה רגליהם הוטבעו
 לא דבר ולאחרי דבר אפי' שרש אחד לבררון על בורי' ולרחות כל טוען אלקי ה' אשעק אתם
 יודע ועד אם דרך עולב צי' שוב אפק צי' ובחמתך תייסרני :

והנה

כבר מילתי אמורה שסתום תפילתי אלל הרב הגאון מהר"י מפ"ד ולא ענכילי ולרבים
 הכ' לדבר ועי' כ כתגלגל הדבר שנושעים שלשה הכנחרים משכו יריהם אבל
 חסדי ה' אזכיר בעל כל תהלות אשר מאהרים יקום חלדו' בחושך אור לי כי בצבה
 אלומתי גם קמה אשר רוב חכמי ישראל החזיקו צימיגי והשלמי' בחכמ' ראו פ' על הקמיעות והללו
 בשערי ציון ויאמרו כזה ראה וקדש קודש קדשי והחרימו כל מי שיפגום פגבורי ולשחוף כל כחצי פלסתר
 למולי והאריכו בדבריהם עד שא' לכפול הדברים דק זיל קריבמה שדפס תקמא קמא דמטו לדי
 ותראה כי ת' לרוב חכמי ישראל דכשישראל פרחיו כולם עומדים צימתי והלדיקו אותי והחזית'
 העמרה ליוט' ותחת השלשה באורבים אזילי בני ישראל י חלונים יעברו צמעלות בית
 יחורים וסגיס גאוני ארץ וחכמי דור י והנה לא יספיק כל הכייר לכתוב ולטעון כל הדברים שנעשה
 לי וכמה העבירו עלי הדין רק תפסתי בקצרה איזה דברים לזכרון ולמען דעת כי אני עשוק ורצון כל
 יגמים ומה שהבאני הלום ליתן זה בדפוס :

באמת

האמת

אגיד מתחילה מוסכם היתי לטמון ידי בללחת ולשחוק מזלי את הדבר בדפוס
 טוב לגבר ישב בדד וידוס יתן בעער פיהו ועד הנה כל גל שעבר על ראשי
 היתי מרכין ראשי ומקבל באהבה והלדקתי הרין לה' הלדקה ולי בושת הפנים
 שבעתי כלימות ורוק ואויביי בכפשיקו עולי להוריד שיבתי ציגון שאולה ועל כל זה אודה לה' כי
 הוא בעלה בדריס' ופחדתי אולי עי' כ' יתעורר יותר הקנאה וסכאה טוב לי להיות מן הכדריס'
 ואלקים יבקש הכרדף גם בתוך כתבים מגאוני דור באו תוארים רבים עלי אמפליגי' בשבחי
 אשר באלה לא חפצתי ונעלה נפשי בהם מסאני דרב מרש' ולכן חשבתי טוב לי להדפיסן
 וליחסם לאור יום רק להסתירן בסתר אהלי כנפל כל חזו שמש כי מהי תהלל בדואה זה גבר אשר
 ילך שחוט כשפוך לארץ מרידתו חובק אשפתות התורה ואי כבוד אך רבים משלימים וישרים
 לצבותם הפלירו צי' לסתום פה דובר נבלה ומבלי לכבוש דברים טובים ממש דברי ישועה וכחמה
 לישאל השוחרים טוב ומפיקים רגון וגם העיקר כי בתוך אגרת אספיקליר' כאמר בטענת רבים
 אם האמת כן שרבים מחכמי ישראל אתי למה לא העלתי בדפוס עשו מזה מענה מה שאני למען רדיפת
 שלום מנעתי לעשות וחכמי הדור החזיקו לי צנין זה טובה כמש"ל וא' באם עוד אשתוק
 פשיטא יאמרו שהוא כזב ופקר (ועל צווי שכתב שם באגרת אספיקליר' שך דרכי לעולם להעלות
 כזיט על הספר מחול לו ומאין יודע הלא מעולם לא הדפסתי ספר והרבה דברים יש להשיב
 צוה' אך לא לרוב ולתקוטט באתי רק למען אמת ושלום) וגם כתב שם שבא בכת
 רוב חכמי פולין והרב הגאון דלצוב וגם זה הכל בדו מלב אנשים אשר הסיתו ווא' כ' אף לכית להלות
 צוקי סריק' ברבים הכ' לאשר שלימים הם לה' ולתורתו וגם הרב הגאון מק' קלצוב תראו בכתבים
 הכדפסים כי ידיו אמונה ובספר הדפוס ומירוס הדפיסו כתב חרופין מהרב הגאון דק' קלצוב
 על קמיע קטנה שנעשה פה מאיש זון ככתב לעיל באריכות ויפה עשה וגם אני חרמתי כותב
 קמיע מזויפת הזה כאשר אמורה לעיל וכאשר תמצאו לקמן בפרושי צסימא דספרא אבל
 וולת זה הגאון הכ' לשלם אתי בכל אופן ואין צורמי' ולכן ראיתי הכרח לא יגובה ואין דכין אף
 אפשר מאפשר אשר הוצרכתי להעלות על הספר בדפוס כל דברי הגאונים וכל מה שכתבו אחת לאחת
 ולא שמרתי סדר הזמנים רק מן הנאלדי ומדברי כולם תראו אף שכולם חפלים בהלדקי' והסכימו
 על פירושים שכתבתי על הקמיעות שכולם קודש ואמת ושקר עכו צי' והכל תמצא לקמן בארכי' ואלו באתי
 להדפיס כל כתבים וכהנה דברים הרבה מרבני חכמי דור לא הי' מספיקמה ירעו מאש ויהי' מזה ברך
 גדול ולכן קרתי ובהאתי לדפוס קלח ועוד חזון אפשר להדפיס הכתב :

וגם

העיקר טעם שהדפסתי כל הכ' ללהיות כי בעו' ה כתבי פלסתר שהדפיסו עלי הם ממש
 ציד כל אדם וצורר שעוד ידס כטוי' להדפיס שאול ואבדן לא תשבענה והרבים שלימים
 החרימו בכל ארורים לשורשן באש כשאור ומחמת שחמוץ קשה ווא' ב' אם לא יבאו
 הכתבים האלה לדפוס לא ידעו מזה ויהי' לכל העם ח' בשגנה למעול מעל צהרם וקללת רוב חכמי דור
 במארה הם נארים וקבעו הגוי כולו לבוא בצרית לשמור ולעשות ואפילו היודעים שיש לי חרמות
 כאלה כרפים הם להאמין באמרם מזוייפים הם הווא' ללא באו בדפוס א' כ' ושיהי' המכסלה הזאת
 תחת ידי חשתי ולא התמהמתי להעלותן על דפוס למען ישמעו וילמדו לשמור פל היואל מפיי חכמי
 לבב

הקדמה

לכל לא יסורו ימיו ושמאל • להרחיק מן הכדפסים לא עמאת אמרו להם תזרם כמו דוח • ועוד
 שמעתי אומרים אם כן הנה שיש לו פירושים על קמיעות למה ימנע המזבז ולא יתכנס בדפוס למשן דעת
 בייש עליו פירושי המתנגדים אמרו לא יתכן בפי' אחד זו ה' פירושים שלשה לטובת חדרת אדם יתן
 פוקס • ועדיין הם מתלוננים וקלם מתנגדיי עם קשה עורף עורב שקרי קאמר ובמותם פוסלי ולכן
 עלה מתחילה בדוחי להדפיס הפיושי על כל חמשה קמיעות ממיץ • אמנם אחרי שובי נחמתי
 וכן מיחו בידי קלם מחמתי דור לכל הפרסם בדברים להמונים דברים שכסן עתיק יומין ואין דורשין
 במעשה מרכבה ומפ' ש' בדברים כאלה סדר שמוה וסילובם ומחלצן שיש בוכמה חששות מכמה טעמים
 וישלטו בו זרים וכבוד חלקים הסחר דבר אמנם מ' מלסתוס פיהם חזרתי במועט לדפוס פי' עלה
 מה' קמיעות דמיץ דוטר בשעורי קטן כמות ורצ' לכות • והגאון מהר"ם מפ' ד' באגרת שלו להרב
 מתי' לשלח לו העסק מקמיעות • כתב ביחוד לשלח ו' קמיע שבו תיבות ילד וכו' ש' מדעל זה חלצ' יותר
 הקפידא שלהם מן שאר הקמיעות • ולכן אין בכלל אלא מה שבפרט • כנכסתי לחגר הזה
 לסתוס פיהם שאמרו א"ל לפרש אפילו בדוחק והרי לפניך ונבחין כל מי שלצבו שלם וידידיל בין אור
 לחושך ורע לטוב וממנו ילמדו ויוקשו במפ' ש' על הכשאים שאל תהי' מפליג לכל דבר ולא דבר ריק הוא
 ואם הוא ריק מכס לאחרי שצידם מסורת מקדמונים מלא ברכת ה' ות' לכל הפי' על כל הקמיעות
 צגים בשרשי מרכבה סולם מוצב אצלה וראשם שמימה ואמורי' עם ספרי קבלה מפחירים כה וכה ואין
 בהם חסיד ויתיר משולבים אשה אל אחותיה ושרשם ממקום גבה ממלגבה •

ידעתי

ביעם כל זה קלם אגשים מחמת חסרון ידיעה וקלם מחמת קנאה ושכאה
 המקלקלת השורה ורמות רוח לתלות החסרון בעלמו בון יצוו לפי' • אבל אני
 עשיתי אף שלי לש' ש' ונפחתי שרוב ישרים בלבתם יסכימו עם חכמי דור
 ויטב בעיניהם ודעת שומים הללו אינו מהמנין • ובפרט שכבר הדבר מוסכם ועומד מפי חכמי
 מקובלים שדור ואליהם תשמעון ובעל אגשים כאלה צמעון • ואין בעולם התמורה הזו
 דבר שישכימו כולם ולא יהי' בו ערער ופקפוק • ומ' האמת נלב ארצה • וקויה' הדבר הזה
 איה' • וזאת לדעת כי פירושים על הקמיעות הכשאים הם צדי לכל מצקש ידרשון והנהי' כאשר
 כדפס לקמן באריכות •

וקראתי

לחיבור הלזה **לוחת עדות** כי בו חקק על הלוח למשמרת
 עדות מרוב חכמי דור שתכנו עדות והלדיקו אותי כי אין עולתה צדוק עט
 שנתנו צי בכל אופן • והי' לילעדה לדור אחרון אשר יקומו בינינו וידעו כל אשר קרני ומה הגיע
 ויהיה לאות עולם לא יכרת אשר לא יוסיפו בני עולה לעשות בדבר הזה •

והנני

מוסיים בשלום הנני מחל עליהם ושרי להון מרא לכל מאן דמזערין ליכולם מחולין
 כולם בטילין לא יזכרו ולא יפקדו • אפם ממאן והלאה בצקשה מכס אחי אל תרעו
 הסירו רוע לבצכם רחמי הזכו חסון לא על כבוד שמו הגדול לכל יתחללו אם שמש אפכם
 ורחמי

הקדמה

ה

זרחה על הקיקיון הזה כמוני שבין לילה היה ובין לילה אבד להתעלף איך לא תחוסו על עיר גדולה
 לאלקים קהלת יעקב לחזק בדקי' לרפא הולע הונדחת • בשובה וכחת • ואל תשמחו ללא דבר
 לומר בחזקו לקטנו לנו קרנים הירוזן בסלע פוסי' אם יתרוש בצקדים כי הפכתם לראש משפט ופרי'
 לדקה ללעכה • גורו לכם מן החימה למען תדעון שדון בדקי' והי' ריבי כי קרוב הוא לפשברי לבב
 ועליו כשאתי מכעורי חרפה בגוים ולחמתי מלחמת מלואה בצפשי ממשי • בו בטחתי שלא יעוז חסדו וזכו'
 אצותי הגאוכי' הקדושי' מפורסמי' יעמוד לי וישלם גמול מוצ לכל המעיבים עמי ובקשו הכרדף כמוני
 איש' עני ואביון בני' יונתן ולא פנו לקול רהבים מרן דבשמיא יהי' בצעדן • והי' יסיר מאתנו לז רגז •
 וישע בלצכו אהבתו ויראתו לפיות עובדים תורתו לשמה ובידא קעבוד בלב אחד ועיניו יראו בשוב
 ה' ללצין ברחמיים לעבדו שכס אחד אמן •

ואמרו

צמדת רבה פשת צמדבר לדקתך כהררי אלוכו' לדקות שקב' העושה
 המפרסם באיזה יום ומקום אבל משפטים מכסה כההוס מצלי אמן ומקום
 וכן כדבר הזה ספרי פלסתר שהדפיסו היותו משפטו שבט עברתו של המקום
 צ' הכחית תהוס רבה כסיה העקן אופל ולא סדרים אשר לא נזכה מי המחבר ובאיזה זמן ומקום הדפוס
 אבל דבר זה לדקת ישראל לפרים דגל התורה ולהאיר אופל אלמנה יצוקע כשחר אורו • כי אני
 כמדבר וחוסם פה אלעזרא יוכתן בזה' המכות מהורר' וכטע זלמה' חפ' קאה' ויע' א' • יוס
 ח' תמונה' כחני בצדקתך הישר לפני דרכך לפי' •

והא לך העתק מפנקם רחבור קדישא רגח

בפקודת

אלופים גבאים רחבור קדישא קצרכים ש' כיתוזאת לראי' איך שראינו הפנקם
 מה שגרסם בוע' הגבאים בכתיבת ידם ממש כל ההולכים לעה' צ' באיזה יום
 ובאיזה חודש ובאיזה שנה השם יגדור פרלע עמן ישראל ברחמים וראינו כי
 פרשם בכתיבת אמת כי מן תמונת תקע' לעד סוף אלול תק' למתו יולדת צמו' הט' • ומתשרי תקיאל'
 שאז הי' ביאתו של הרב' ה' הגאון מוהר"ר יוכנתן כר' נאב' דור' מדק' קאה' ולכאן עד תשרי תקיב' ל'
 מתו שלשה יולדת • השם יאמר למלאך הרף ירך • ולראי' חתמו ר"ח תמונת קטע' ולפ' קהק'
 מאיר גערליץ הופן שמש דמ' ק קצרכים שי' •
 הק' יוסף בן כהר' ר' בער חון שמש דמ' ק קצרכים יל' •

וכבר אמרו כשם שא' לצר בלי תבן כך א' צדפוס בלי טעות לכן אם המלא' ימלא טעות בכל הדברים
 אתלה הדבר במקרה הדפוס ובפרט בדברים כאלה ורצ' הערות לא נתנו זמן להגיהן כראוי ושמרו
 בעעמים ולא המילות לצרר המסילות •

מאגרת שכתב ה"ה הרב מהור"ר יושע אב"ד דק"פפ"ד לרבני חכמי פראג ולהרב ה"ה מהור"ר שמחה פאפרשיץ

ב"ה יו"ד ער"ח ניסן תקי"ב למנהי"ש

אליכם

אישים חכמי חרשים • נבוכי לחשים • זקנים וישישים • ה"ה רבני האלופי' הדייני' העלויני' בי' דינא רבא מו"ש

והראש וראשון מופל' שבסכר דרין ה"ה הרב המופל' מוהר"ר שמחה פאפרש כר"ו • ולש זר דיני' המופלגי' אשר אתו כדומה ללכל'א' לפי מעלתו ומדרגתו ישמרהו השם בצואתו וצלתו :

אמרותיכם

הארופי' אשר כוננו ידיהם מעשה אלצעותיהם הגיעו לידי בשבועה העברה ע"ה האלופי' קייני ופ"מ הקהלה דפה"ק מנהי"ש • וחזינא בי' תיוהא • שהוא מחוסר זמן הכתיבה כלעיקר • ותוכן דברי האגרת שהמה מרעשי' בקול רעש גדול על הפס"ד שיאל בחרם ובנידוי על כותבי הקמיעות • ולא ידעתי מה קול הרעש הזה הלא הוא בעלמנו כידה בפומבי בבהכ"ס דק"ק המצורג פעמי' ושלא את כותבי הקמיעות • אמנם לפי דעותיכם ומחשבותיכם הניכר מתוך כותלי כתביכם כראה בעליל שהגיע לידכם איזה קמיעות מזויפות שככתבו בחילוף ובדילוג ובכמה לשונות • לכן הנני שולח לידכם הסעתק מאותן החמשה קמיעות המקויימים בח"י כאמרי הקהלה דק"ק מיץ שהמה מאוהבי כאמני של כותבי הקמיעות • וכמו כן בעלי הקמיעות עלמני שהם מאכשי בריחו ומודעו עד היום הזה מלבד הרבה קמיעות לעין מספר שכמאל בק"ק פ"ד מיין אלל אנשי משפחתו בעיני' שוכי' • אמנם כולן עולין בקנה אחד למקום חושך ואופל ולהרס כל יסודי ושורשי האמונה והדת ר"ל • גם עיניכם לנוכחי ציטנו בתכתבי הראשון שכבר בא לדפוס בלתי ידיעתי ומידו היתה זאת לו • וגם מכתבו אלי זה פעמי' שאל ג"כ לדפוס ומתוך כך יותרו כל הספיקות שלהם שכלמי שיש לו מוח בקדקדו יבין וישיביל בדיעו ובשכלו שקמיעות הללו אין להם שום פתרון אחר כאשר כתבתי • עכ"ז הכל הולך אחר החתום שר"מ חתמו דבריהם בדברי ריזוי לתמוך השל' פראג ונכון לכל יראי השם למעט החילול ולגדור הפרצה • ואני בעיני חזרתי על כל הדדי' ולא מאאתי שום תקנה לדבר כ"א בא' מהארופי' המצורגים בכתב ידי שאל לדפוס • ועכ"פ המובחר שבדרכים כעת הזאת שימסור הדבר לחכמי ישראל המובהקי' ע"פ כתב קונטרסים בצבל"ג או בצבל"ג וא' המכריע • כולי האי ואולי משמאל יסכימו והמקו' יתן בלב אותן חכמים שימלאו דרך סלולה ונכון להשקיט מחלוקת שתשקע האש במקומו בדבר הכוח למקו' ולבריות שיועמד הדת על תלה והיוצר על מכובד זולת זה לא ידעתי שום תקנה אחרת • ואולם אם חכמי לב כמותכם תמלאו איזה דרך אחר היות נכון • קרייני דאגרת' איכילא להו' פרונקי להודיעני לנכון לחוות דעתי • וחכמים גדולים יקראו ושכר הרבה יעלו מאת המקום ומן הבריות • ועל תשובתם הרמה (:) (:)

הרמה אלפה לזמן הר"מ • ומטיד אני עלי שמים וארץ שבכל מה שעשיתי באותן הימי' אין לי שום סני'
ח' ולימין או שמאל כ"א לאהבת האמת והשל' כדי שתשקע האש במקומו בק"ק המבורג וכל א' על מקומו
יבוא בשנוס וכדי שלא ירבה המחלוק' עוד בישראל להחלק בשתי אגודו' כ"א שפה אחת יהי' לכלנו לקרוא
בולם בשם המיוחד ושל' לדיעי ישראל הלא כ"ד הדש' ת' • באש העציר יעקב יושע
מקראתא :

והאל לכם העתק מן תשובת הרבנים הפכמים הרבנים השלימי' דק"ק פראג ועל
צבאס הגאון מוהר"ר שמחה נר' ותפוחי זהב במשכיות כסף דיבור דבר על
סופנו :

למי

כל חמדת ישראל גבוהה • הוא אביכל חוזה' מזהבן מזה • ה"ה האשל
הגדול • מעוז ומגדול • הפורח בצליו טהור טהור גברא קדישא • דחולא
ופרישא • הגאון המפורסם תפארת ישראל • עה"י י"פ"ה אב"ד דור"מ כבוד
שמו מהור"ר יושע נר' ויאיר וזהיר :

חכריך

אגודת הכתבים מכתבים שונים חולפי' בכתב וצדפוס לכון הגיעו לידנו •
ונבנתחם מרעיד ונבנהלן על המראה באספקלרי' שאינה מאיר אור ל' ישרים •
ציונה שילאו מדעת ארפ"מ מנר"ו על הסדר ואח"כ נקומה ובעלה בית' אל מול הדרת כבודו הרמה לפקח
מענין לענין • הנה פאר ר"מ תמה על חסרון הזמן כתיבת אגרת שלכו האמת שאלכינו היתה זאת
בשנגה ביינעשה זאת בנחילה • וסמכנו זה על זה בהגם געשה מתוך בלבול יעי מחשבותינו ושרוי' אכחנו
בצער על הענין הזה • אבל תמהנו על המדפיס אגרת • פר"מ שהשייט הזמן חרשימים וחוששנו
שלא היה בזה איזה מחשבות • פיגול • כאשר בשני מכתבי' מוה"ר יהונתן נר' ושהביא לדפוס
בזכר זמניהם • ומ"ש פר"מ שבמלאו קמיעות צפ"פ לא ראינו ולא שמענו ומ"ה ראי' שאין ברור רמי' •
כי איך יכתוב בקהלות דברים האלה אשר ידע כי האורב צלידו וקמי' עלי' כארי ארבי' באשר פר"מ
הרעים הטילם וחבמי דור צענין הכחת תפילין בחה' מדבר שאין כדאי לומר • וכעו' הקנאה ושכחה
מקלקלת השורה • ואם המלא ימלא צעירו כדברי פר"מ למה לא חשו חכמי העיר וגדולי וראינו כתב
כאמנה מק"ק פ"פ שכל חכמי העיר מקטן ועד גדול אינם מסכימים עם פר"מ בזה • והנה הוא עומד על
דעתו וכפתה לקול האנשים המלחשים בלחש השורף לעיניהם • אשר לרוע יביעו ולא שמו אלהים
לנגדם • פר"מ כתב שיצחרו שלשה חכמי הדור להגיע לפניו דבריו והלא לפנינו כמה וכמה האלופים
רבנים שהגיעו לפניו דבריו וראו ושמעו קול הרעש הזה והגיעו להם הקמיעו' כי לא הי' קרי' אשר לא
שלחן ונפליים המה בישראל כאבני גור המכופלות ומ"מ עגו ואמרו והלדיקו את הדיק בולם פתחו פיהם
בקללה איש אשר יפלה פה וידבר • ובמחילת כבודו הרמה איך לא שת לבולכל הארורים וחרמן של רבים
הגדולים בתורה וביראה אשר דיברו לש"ש והן אל כביר לא ימאס והקב"ה מסכים ע' יואף אס מעו ח' •
אף כי הדקדק ואמונה אזור מתגס' ואיך יאמר היחיד וך לקחיו ואי' ואיזה יחידים לצדס האמת אתם ולכל
העם

העם בשגגה • לא כן המדה ואס צאכו לדון אחר הגאון מ' ויהונתן נר' וצריכין אבו לדון אחר כל ד' וצ"ד
וא' כתיפוק תורה ותלא משפט מעוקל • ולא זודרך הישר שיצור לו האדם • אשר תהי' בזה
תפארתו שלימה • גלגלן אחרנו עו' הפעם כלוה בלויית חן • כי בפעם הראשון דפקנו דלתותיו
ומחצנו טעם זקני' ליקח • ואשר כמוהו ירקח • ונחמנו ראינו בן תמהנו • זקן בחכמה שבמותו
ירבה בישראל גדול שמויעסיק בדברים כאלה • ובטעם כמדקרת חרב פיפיות צידו לכלות כרס ישראל
ולבעול דלתי תורה ויראה בעיניו הבנוי' על קו תהוה ודברים שאין בו ממש לרדוף קל שבקלים ובר ברב •
ואף כי ראש חמדת ישראל העומד לכס עמיס' ה' הגאון המפורסם מוהר"ר יהונתן נר' ורבים שתומים
חיים ורבים ישתו איה' • והנה כמה יגיעות יגעפ"מ למלאו הקנה ובאמת תקנתו לקללתו • כי
מה תקנה לריך לאיש אשר יושב ומקהיל קהילות ברבים בתורה לשמה וזה שגיש רבות שהשי ברבים מעון
צפראג בשבתו בתוכיו כל מפתח שפתיו בדרשה בתוכחת מוסר ויראת חשא' • וכמו כן בצנסוע מלאן
לק"ק מיץ בהולכו והן במיץ ובעלסוס הי' כל עסקו בתוכחת מוסר להעמי' דת ויראה על תילה יולפושעים
יפגע תיקן תקנות רבות וגדרים גדולים ועלומים לכבוד השמים והתורה • וכל צאי שעריו יעידון
ויגידון שלא נשמע מפיו רק לחזק בהכיס כושלת לתורה וליראה ולכריס דגל התורה • ואיך ישא פר"מ
את ידיו שהענין מהרש"א דת ואמונה • לומר על איש קדוש ככה • המדקדק בכל ד"ס קלים
וחמורים מצלי לשנות לות אחת מכלמה שהסכימו הפוסקים וכל אשר ידו על העליונה מעמיד
שרי ויסודי הדת והאמונה להעביר כל שורש פורה ראש ולענה ולגער בעושי רעה • חכמים לפניו לא
יבואו • שפא קהל מרעים • ולא יוכל אש להגיד ששמע שמך דבר אפס קאהו ואפי' לאמון בבירתי •
והן זמן רב אשר יושב במקלות ושכיח ידיים גבי' ביות פתוח כר"ה וליואל ובא אין מעלר • עד שכל
סתום לא עממוהו שלא יודע ליואלים ולככסי' אלנו • ומי בהם מגיר זאת ששמע ממנו שמך אבק
עבירה ח' ואל שום דבר הנוגע להריסות פינות היראה וחסידות ודקדוקי סופרים בכל דברות לרצבות
ישראל עדי' בדבר • והנה זח ממארב צא לחתור ולארוב במסתרים סתרי אותיות פורחו' באויר לדון
דברים שבלב ומחשבות הבל אבד זכרו ולא ישמע על פיו ומה להם ולו • הלא אין
כאן מכשלה לשום אדם ומה תקלה יש במלאכת מחשבות פיגול לדעתו אשר בטלה אלל כל אדם • אחרי
אשר החרים בעצמולל המאמינים בש"י מ' שואבד זכרו • ואס לתקן את עצמו ורעיונו חרדתם כל
החרדה הזאת • התחת אלקי' אתם לחפוש כל חדרי בטן ולבחון כליות ולב והכסתרות לה' אלקינו •
ונתפוך הוא כי חיללו ש"ש ברבים למאוד אשר ממש אין תרופה ותקנה לפרעה זו ומחול הכרס כי העם
פרוע לשמאס בקמיהם ויבחו התורה ולומדי' זה צכה וזה צכה • ובין כך התורה נמאסת • והאמת
לעפר כדרסת • או לנו שכך עלתה צימינו ומידכס היתם זאת מבחנתם ולא חמלתם כאות יעקב •
ומה קול האלן באזנינו אשר שמענו וראינו • והנה האלן קדשים עדרים עדרים עגולים בעת יחמם
לשתות מי חיים מבורס • זהנה פרודים בצנפיהם כנפיי יונה אל ארובתם להסתופף בצנחלת ה' ולרוות
כמאוכס ויקומו הרועים ויגרשום אזל' אגידו ולא שמו לבס לעדרים • ותופשי תורה לא שמו לנגד
עיניהם • ועתה למי כל חמדה ולמי כל המחכה הזה אשר פגשנו • ולמי נפכה לגדור פרצות • אס
לא לפר"מ אשר יאמר עליו כי ה' הוא זה עומד בפרץ לקדשה' בארץ • לעמוד על האמת והשלום שפטו
בשעריכם ולבצר הקוליס מן הכרס להיותו גפן יחידי כמותו וכסבורי' אכחנו צבוא הגאון מהור"ר יהונתן
נר' ובקלה גבולו מיני' ומיני' יישר אורח סלולה • תוך עם סגולה • להסיר כל מכשלה להחזיק כל
דק

צדק • וגדור כל פרץ וסדק לממשלתם צעני המאורות הגדולים כמותכם המאירים על פני תבל
ומלואה • ולא יחשושן אהבתם לשמים מלבס כל הימים • ולהיות יחדיו תמימים אמוד בפתי
האהבה מקושרים ומולבדים באהבה ואהבה ולישר העם כרועה עדדו ותנוח משכנו מחל מעון הכובע
מקור התכמה ובעון הדור הקנאה הפריד החיבור כאף • אבל כדי לעורר מדעים מלה ומריבה וכי זון
גדולי הדור שכאה ואיבה • וימחול כא' כבודו הרמה ויאמר כא' כר' מהיפה עשה כיון צדפוס של אגרת
פר"מ שהוא מלא סכסוכי אגרת בת מחלת לב מליאות ארסים להרים בקול בכל מחנה העברי' הלא אפי'
זקן ממרא ע"פ צ"ד הגדול שמהרס את פינות יסוד העתקות השמועה • ע"פ התורה אשר יורוך לא'
חיובוהו עד שירה לעשות ואפי' שנה וחזר בעירו כעשותו • ומהגס שאמרות' חססרה אפי' ח' וכו'
אין מנדין אותו אלא אומרים הכבד ושצ צביתך ברוכים הם לה' כמה חששו לכבוד התורה • והנה אתם
הולכים בתר אפכא להשמיע במרוס קולס טרס שמע ויודעו שיחו • כבוד לכל אהוה אגרת רפ"מ ששכל
העתקות לכל עבר לבז ולקלון • ואף כי הו' זעק מנוקה אני מעון זה וחקף אני מפשע והחרים כלכת
האזורים המאמינים צ"ץ ימ"ש ברבים פעמי' ושלש היה לכם וכלל יראי' ה' לשמח ולומר בזה סרה תלוות
החדש ולא יוסיפו בני עולה לענותו • והי' לכם לחזק אותו ברבים כראוי ולדרוש ככבודו לתקן את אשר
עוותו • ולבנות את אשר הרסו • אבל סתם דבריו וגדר דרכו בגוים וכפיים מעץ יענה ואבן מקיר
תזעק לקול הומים שלחו חילים והעתקות מקמיעות לכל סטר עד שכשים ישיחו בו מולאי דבה מכיסי
קמיע זו • הוא הדרך סרה לחכמי לב והוא דרך של התורה ידרוכא וגשמעה אי' מקוס רואה צספרים
להתנהג ככה • ושאלו בא תיבות עולם שנות דור הנהגו כזה • יודיעו כאלה דרכו אי' ה' כזה
להמרות כבוד גאון ישראל בכתובות הגס והעב והולך אחר הגס ולהשים עליו חטאת ואשם •
ע"פ מה שמפרשים מדעתם סיפי' מודורשי' לגכאי לסרס המקרא בחילוף ורק מפי אומד ומפי השמועה •
אשר לא פורש כשמלה הלצן בליצון ובירור הדברים ע"פ עדות ברורה והלא צעו' המי' אשר הודחנו והלכנו
הלך וחסור רבו המתפרצים מצני עמינו אל הגמות הריסות התורה וד"ס ומלשינים וכדומה • ואין
חולה לקדש ע"ש ברבים ולרודפס כקורא בהרים ומרוס ולפרסם קלוס • שרים עוורו במילין • שימו
יד לפיהם • והן על איש קדוש יאמר לו' כלי כנועה הי' לנו אשר אמרנו בללונחי' מתחבר' ומדברים
בגמותו הווארים תועב טמא ילעגו ואין מכלים • שומושמים על זאת הרוח ה' הסיתוס • הלא מאת ה'
לא תאל הרעות • אך הסיתוס צרי עין עינס רעה בשל אחרים לתאצת גבה לבב המתכבד בקלון של
חצירו ולא הונח להם בזה עד שתלו מעוותם בגוים אלל השחררה והעמיקו סרה • ולא זכרו שבאחרונה
תהי' מדה • ואיך לא ראו את הכולד עד כמה הדברים מגיעים ונחנו משולעלים ממקוס למקוס • ויכול
להיות הדבר כוגע לכלל ישראל אשר אנחנו דוויס וסחופים בגלות המר הזה • אי לזאת יאמרו שכונתו
לש"ש הלא אלקי' יחקור זאת כי הוא יודע תעלומות מצפון מתצבות לב האדם יועל פאר ר' מ' אשח הכמתו
כחמת מלאך אלקים כפלאנו • אשר החזיק ליתן יד לאכשים כאלה • ולהתנהג עמם כאנשי בריתו •
ההולכים חשיכים ואין כוגה להיות מורשים ע"פ דיבור חכמים • והנס צודקים בדברים צססמחר אשר
אין לנו ולהסעס • וצפיהם האמת עשוק ומוס שבגלוי • ליתן יד לחלל ע"ש בגוי ואומרים אין
פגע וגוילים אבינו שבשמים וכו' וכו' • ובאמת חתרנו למנוא לזה תקנה • ולא יכולוכי העון
גדול מכשוף ואין תקיפין בח"ה צעו' ה' וצריג לעד לא יספיק לרפאות שבר עמנו עלנקלה • וצחיוד כי
במחיל כבודו הרמה מי שמוהו לשר ושופט עליו והכשמע מעולם לומר לגדול גדול שבש"ש אלה אשפיע
אויג' ואברר כבוד סיג'יך ואסיר ממך כל בדיליך • מי ציקש זאת רמוס חלירו • ומעולם לא כשמע כזה
לומר

לומר אי אדון זה צידיך • ההתכס ממדת ארפ"מ יושב ומיכך כף להו וכדומה • ואם כילתקנות
הדור וקכאי' פוגעי' בו • אמת הוא כי צעו' הקנאה והכבד מדומ' • מכלה הכל • כי כבר אמרנו צאמת
ולדק ישמש עין השכל האמיני • שאין צוה תקלת הדור • וציתמי חוש ופקפוק כלל • כי הלא מימיו
כאמני' וצפרט שהחרים כל ההולכי' דרך ההוה ומאמיני' צס"ץ ימ"ש ומה לו לעשות עוד וא' כ' אין פר"מ
אדון לו לאמר אלי תשמע וכן תעשה • וכילו לבדו נכתה הארץ ומלואה • לומר קבלו דעתי להוואי פס"ד
לאור בכר יחיד נגד אור אבוק' רבים המצהיק בכל הגולה • התומכי' את הלידיק צאמוכותו יחי' והנה פר"מ
כתב שהעידו שממנו ילא הקמיעו' • הלא לחוב אותו אין מקבלין עדות שלא בפני צ"ד • ומי מקבלו מי
החוקרים לדון דיני כפשות בזה • ולהורות לחלל ע"ש להעריך הדברים ולהעלות בערכאות • ומפיהם
כתיבולא מפי כתבס • וכמה ידי דממשתי צבו מקמא דמשו ליד פר"מ • ובקל יפל הזייף ומרי חילוף
אתוך הדומי' ובתידומ' להגדיל הקטן ולהקטין הגדול וצפרט בכתב אשורי' שלו צלתי אומן צס • ומיהס
המעידים ומה העידו • וכילא זזה ידי' ממנו • שלא יקרה צו החילף ותמורה ע' ידיים עסקניות ורוח
זרה עליהם שורה • להמיר טוב ברע • ולמה הכריחו ללאמני' צק"ק מיץ לחתום אלל ערכאות הלא
הכרח והאונס גלוי וידוע שאין כאן קול קול יעקב • גם כל הרואה והשומע פירושם צקמיעו' שהמלאו
לדרוש בחילוף א"ת צ"ש משתומם • כי אינס שומרי' הסדר פעם בחילוף פעם בפשמי' ופעם הכיחו האות
ולא מלאו פירוש ותיבה זו מה תהי' עלי' • וכי הענין הזה מסכים להרעיש עולמות ולהרהר אחר תפארת
גאון ישראל ולקרא אחריו מלא צדברים שאין להם שחר • ורק מפי אומד הדעת ואף גם לעשות מעשה
להחלו בעמו • והכשמע כמו זה הפרסם עבין שיש ח"ה גדול וחש סכנה צין העמים והוא נגד קו הדין
והמשפט ועיין רפ"מ תשובת מהרי"ק סי' קכ"ט צסופו • ואף גסי בלשונות מתחלמי' סובל הכל ועד שאתם
פותרים לרעה • יאמרו בא לטובה כי בחילוף שונות יכולנו להפוך מילת ותיבת כלל מקוס שדעת אורות
כוגה ללכת להסכיל להטיב' אף גם ראינו פי' א' על הקמי' ה' קמיעו' תג' לאשר צאמ' ילא מתחת יד הגאון
מוהר"י כר"ו • והוא א"ת וערוך לפנינו צאמת ויציב אשר הראה מקוס על כל בתיבה ואות אי' מקוס כבודו
מונח • והנה יעיד החלק על הכל וממנו ילמד להסיר תלוכות החדש של תוהו • ולמה כהפך הלשון ולדרוש
צמופל' וצפרט בחכמה זו אשר יכירו כל שוכני ארצות • היות הגאון מ'ו' יוכנתן כר"ו • אומן מופלא
וכהירין לי' צבילי דרקיע ומפליא לעשות • וכל יקר ראתה עיני • ועל זה יעידו כל בני הקהלה בכלל
ממעשה תוקפונגבורתו • וכמה ישועה עשה יהונתן בישראל עם פאר מדותיו השלימי' כאשר ראה גם
דאינו במכתבו זה פעמי' שכתב הגאון מהר"י כר"ו לכבוד רפ"מ בחכמת הענוה והכנעה • רפ"מ הולך
חן צשפתיו שלא הי' מסכים להדפיס אבל למה לאגער פר"מ את המדפים לומר הוואי על האח ותשרף •
והנה בדחה וחזר ובראה • שרפ"מ צעלמו משמש צו • ע' כי דינו שלוחה וצאנו שנית כאיחוס ארפ"מ על
כבוד התורה • ועל שמו הגדול והנורא • ואין להקב'ה בעולמו • אלא ד' אמות של הלכה ויסיר הקנאה
והשנא' כבושה כי כבר עשה רושם • וכדי ציון וקלף אשר הי' צעו' ה' כבוד הגאון לבז ולקלון וירידו לארץ
כזרו וישיחו בו יושבי שער • חקו עליו צעירי • ועד מתי לצערו ולזול • עד מתי יהי' זה למוקסם ת
שרוי צצער • והלא כל התלמידים בכל מקוס יחגרו עו' לקנאת קנאה גדולה ולכבוד רבס • לבל יאמרו
רצן דקרו ואתם מחרישים והביעו אשר דקרו • ומה תקנה צריך עוד אם כבר החרים כלכת האזורים
ועו' ידו כטויה לעשות כזאת וכזאת להדפיס גלוי לכל ומה גם קבל על עצמו מצלי' לכתוב עו' קמיע להסיר
התלוכה ולזות שפתים • וא' כ' אין הדבר מוטל רק על כרפ"מ להשיב הספרים מחשבת פיגול לצטל במקומו
חן למקומו לומר בקול צפה שאסור פה שהתיר • אחרי כל הכעשה ארוך איש אשר יפלה מכאן ולהלאה •

והזהרו (:) (:)

וזהו צבדוד רבם ולא יחלקו העם ויפלו מנחלתו כחלת ה' ותורתו ואיש ישוב לאהלו אהל התורה •
וזוהי תגדל תפארת כבוד רום מעלתו כר' • וידעו העם כי נאמן יהוה עליהם ולא עולתה בו וכי שאלתו
זקנתו אבדה וקני ה' יחליפו כח יעלו אבר ככשרים יחדש נעור' • ולא יבוש זקנתו את ילדתו • ואלו יהי'
לו ולתורתו יו' עש' ק' ח' דפסח תקיב' ל' :

אין

שמחה כהן מאפרשח' פ' ק' טיפליץ ואבפי' • זה אלא שכחת הלב להשיב לבבדו
יחק ואלף במ' א' אויטרליץ י' ג' ז' לה' המפראב • הרמת' והוא פ' מ' הגאון כר' והתפי'
יהודא ליב קאסוויץ מפראב דיין מו' ש' דק' הכ' ל' • במתק לשונו לכתוב מהקול הרעש
הק' ליב צ' מ' טיפליץ דיין ז' למפראב • הזה הלא הוא בעלמו החריש כידוי בהמבורג את
הק' יוסף במהו' ישעי' ליב ליברליץ דיין דק' ק' • כותב הקמיעות במ' כלא בן היה כי שמענו צבירור
הכ' ל' • שלא החריש מהר' • כר' ורק זייטן א' שכתברר שהי'
הק' מאיר עירש דיין דק' הכ' ל' • מזייץ קמיע א' ואותו הזייטן לא כותב קמיע
החריש הגאון הכ' ל' • באשר שהי' מצורר שם
שייף • וגם על זה הדוה לבינו על השמועה לא טובה כי שמענו מרשע שלח פ' תשורתו אלינו
יח' מלפני השליט פס' ד' ועלה על שלחן מלכים • ועכשוו כותב שיבחרו זבל' צ' וזבל' ג' כל השומע תלככר
אזינו ומשתומם • ואומר אם האש מלאה לחים • מה יעשן קולים כסוחים וד' ל' :

ואלה

דברי' האחרונים הכופים ודורשים בשלומי אמוני ישראל האלופי' קליני' ומנהיגים
י' וולפאר ר' מ' הגאון המפורס' מו' יושע כר' ויהנו מן המודיעים לפני שגם אכחו
ח' מ' באנו צלל קריאו' אגרת פר' מ' הגאון כר' ע' יח' הכתבי' מכתבי' שונים חולפים
וטורפים דעת האדם הישר והשלם • בכך הסכמו דעתנו ג' כ' לכל דברי האגרת הזאת וליך צדק
האלופים רבנים זי דינא רבא ווטא דק' ק' פה אשר דרנס ישרה לפני אלקי' והדס להשקיט הריב ולתווך
השלו' ודברי' חכמי' בכת ישמעון • ומי ראה כל המאורו' הגדולים והקטנים שינא להאיר מבדודם •
והטיבו אשר דברו טוב על מופת דורינו הגאון המפורסם כבוד מוהר' ר' יהונתן כר' • בדברים הנאמרים
באמת ודק והדריקו את הלדיק • ולא יא' אחריהם • ולמי נאה ויאה אם לא להר' מאשר חילור רב פעלו
בנעימי' לפעול טוב להפך מחשבות ערומים אשר דמו וחשבו לעלות ולדרוך על צמות העב' אב בחכמה
וביראה וחסידו' ה' ה' תפארת ישראל הגאון מוהר' ר' יהונתן כר' וואז כנהר שלו' יטה בכל גבולינו • ואין
פרץ ואין לווחה ברחובותינו • רק שלו' ושלוחה והשקט בארמנותינו • לשכון כל איש ישראל במשכנו ידירות
בטח שאין ולפני שמש שמויך • כעשה יו' ד' א' הב' למבי' יתקיב' ל' :

הק' אשר אנשיל במו' ה' ברוך עורש ז' ל' •
הק' דוד בהאלוף מ' ברוך עורש דיינא דבי דינא דק' פה ומדינות פיהם •
הק' הירש וויכר דיין דק' הכ' ל' •
מתתי' מפראב דיין •
הק' זרח בא' א' משה איידליץ ז' ל' •
הק' משתג' צ' חתן הרב הגאון מוה' שמואל קראקווייר ז' ל' •

ועיניכם לנוכח יביטו העתקתן אגרת שכתבו פו' מד' ק' פ' פ' דמיין הם המים
זחורי ארץ איד כל בני הקהלה דרס וביחוד בעלי תורה לא הסכימו למעשה אשר
פעשה • ורע עליהם המעשה :

שילת פראנקפורט עש' ק' ק' ה' סיון תקי"ל

תורת אלקיו כלבו לא ימעד אשוריו ידור לבו ועזר מזריו יהי' שלו' בארמנותיו
לה' אהו' מחו' אדם הרב הגאון הגדול מעוז ומגדל ההכס השלם המופלג בכל
מיני מדע והשכל כ' יע' פ' א' אב' ד' ור' מ' כ' ש' ת' מוהר' ר' יהונתן כר' ויאיר כאנר
הבכיר :

מכתבי

קדשו מגלות ספר כתובה פנים ואחור השיגתנו • ונמס לבבינו ורעדנו אחרנו
מוקול לעקתו הבאה אלינו כי רע ומר עלינו המעשה אשר נעשה ועמל אשר יא'
מחשת יד אב' ד' כר' והיתה משלוח ידו למרות עיני כבוד מ' ז' מבל' גילוי ארון שום
אדם • וכלי דעת וראון כל בני עירנו וקמים וגם נערים יודעי התורה ולומדיה • וגללכן דברנו על לב
שאר פרכסי' עירנו לעשות צוה הסכמה מסכמות מדעת כולם להשיב מעליו אפונתנו מקום לדברינו
ושלחנו לאב' ד' דיין אחד להודיע לוכי היטיב חרה לנו על דבריו ושלאי יעשה צוה עוד מאומה באשר שלא
לבד שהוא נגד דעת הקהלי' וכלל כי אם אף נגד כל דעת יודעי תורה מבני עירנו • ועוד יתר הדברים
אשר אין הזמן מסכים להאריך • ודרך כלל הנני מבטיח לאדם וכו' שנעשה עוד להבא כל עזדיק'
זאת למעבד לטובתו ומפני ה' באקצר באמרי' ס' ה' כבודו למעלה ירים • כאס אהו' אשר צר לנו ידלגו
על ההרים •
דאס הק' שניאור זיסקינד בן א' א' הר' ר' זנוויל שטערין ז' ל' •
הק' ליב שייאר •

העתק

מכתב שכתבו רבני ה' מ' י' דק' פראב ועל כבאס הרב הגאון הגדול המפורסם מוהר' ר' שמחה כר' •
אב' ד' דק' ק' טיפליץ להרב דק' ק' אמשטרדס יע' א' •
אריה צסיכה מעומרת צקרמים וסדינים • יסודתו מהררי קדס סביב לו מגינים •
ה' ה' הרב הגאון מוהר' ר' ליב אב' ד' דק' ק' אמשטרדס כר' •

אותיותיו

החקוקים בעט צרזל ועופרת • מעשה ידי חורש ותושב מחשבת חוץ • לך למחסרת
יא' ודבר בלשון גדולות מדברת • מגדר חכמים ומשנת חסידים צלתי מסודרת •
באגרת הכדפס פחו כמיס ולא התמהמה אץ ומהיר להדפיס זמן רב מרס בא' לדיגו
מתשובתו

מתשבות מאומה * ואכחכו בעלה באורח ישרים במיליל ברור בלא שפתי מרמה * הגם מתוך החשבה
שהשכחו להגאון מוהר"ר יושע כר"ו כבר תשבותו בדרו ואפשר היה הדברים מלמדים להועיל ששכחו
הדברים באזני יהושע להעמידו על האמת כי הם דברים ברורים * ועל יסודי התורה סדורים וכח
כל ומבטלים כל ההורים * ובודאי התשובה זו עמנו וגלוי לפניו והיה הדבר הלמד מענינו * אך הי תולה
עלנו על עין החיים * להראות ולדעת על כל העולה על הרוח שפתיו כולה כליל לשמים * ובאמת כל דבריו
כנויים על יסודות רעועים וכל מעשיו ותחבולותיו מעקרא ועד עתה מוכחים כראים גלויים ברורים
ומפורשים כשמלה לענות כפש דיק קב וכקי ושהור מכל תלכות והבנות ולקח רק מן הצד בידו עולה על
רוחו להדפיס להרע מה שצריך לו ולכבודו ולהטיב לא ידע הכיחותיות של אמת פורחת באור * כי לא
הדפיס את כל מה שצד אליו מתשובת הגאון מהרבה גאוני ארץ וכראה בעליל מה שבלבו והסיתו *
אכשי אשר בעורי' מששי' באפלה קלה דעת ככשי' ולהבי' בממו' הלהב בלבותם שהדברים כוגעים אל הדת
והאמונה * וכי הוא יואל למלחמות מלוה להעמיד הדת על קדושת שמו ית' דבר כא הנמאל יותר
מעמיד שאפילו באלף לא בשל כמו הגאון מופת הדור רבן של ישראל כבוד מוהר"ר יהונתן כר' ויאשר בכל
מקום אשר אורו זרח מעמיד הדת על תלה ונודר פרנות' וסדקים מוסר כפשו על מלות ודקדוקים * ומי הוא
אשר לא יגבר חיילים * אל עזר גבור וראש לחברים להשיב דבר ולתבוע עלבון חכמים * לכן עוד ידעו
בשויה שנית למעלתו להשיב אמריו כפי הצורך ובצד מפתח שפתו וזה מ"ש מעלתו שהי' תמיד לו לאוהב
באמן וכו' איך יתפאר להכחיש מה ששמע היפוכו מהכבוד לסלקין וכחתי' זה שנים כמה מעידים על גוהל
שכחתו תמיד מספר בקלובעד אם שמע ממנו דבר חכמה היה ממעכו ברוק שפיו ולו שמענו ממעלתו
דברים כהנה חריפות ומתוקים מדבש וכופת לופים * כרולה אחריו כפארנו וכשכחנו תמיד * שנית יאל
בדרך רחוק' לעשו' פתח שני ב'ז' לאשר ידוע לכל * הווכר בזכירה וכו' הענין מגיד שהיה בזמן המוקד' רעש
גדול בפולין ב'ז' א' שביקשו לנדותו והוא מגן בעדו ואור חליו כגיבור והליל אותו במ"כ איך יתפאר כזה
כאלו מאז עיני כל בשאות אליו ושומרים פקודתו והלא תמיד הי' בפולין חכמי וגאוני ארץ שלא יעשו משפט
מעוקל לעשות דבר טרם ישמע שמוע וכמה גאוני ארץ פולין הי' מרלים אגרותיהם להגאון מוהר"ר יהונתן
כר'ו כידו' לכל יושבי עיריכו ובודאי כתב' הדברי' שלא כמלא עוולתה בן והאמת מגן בעדו ולא כחונן בורתו
של מ"כ אלו הי' בלצם שמץ מכהו מהכתתו ובודאי הי' אז להפיר מחשבותם הלא לא היה אז רק רב בר ישא *
ומהגם כאשר ירים ידו בכותבת הגסה שהדברים כוגעים בשרשי הדת והוא עומד בפרץ קדושת שמו ית'
למחצה אור כגיבור חליו באמתו זמן להלילו וכי משא פכים יש בדבר מפני אהבה או בכבוד מפשח לכסוי פשע
בכבוד מלכו של עולם במקום שיש ח"ה אין וכו' ועל מה שכתב ממנהר"ם חנית ז' לנלאינו להעלות על הכייר
מה שצדו להשיב ומכ"ש כל השומע יחקמ' ש' שהגאון מהור"ר יעקב אב"ד דק"ק פ"ז ל' היה כותב
לפולין מיתי יאמין לכל דבר וכי לאורו הוא צריך הלא אותו דיק היה כל ימיו יושב בטח וכלת' שצדור
היה גוררי' אחריו והכל סרים למשמעתו ככל התורה אשר יורה הכהן ומילתא דעבידא לגלוייה שהיה
להגאון מהו' יהונתן כר'ו כמה אגרת חבה ממנו ואלו היה יודע שהדין לרחק ולא לקרב למה השיב רוחו
אחור לכן כל דבריו להתפאר כאלו מעולם ואגשי השם היה תמיד סרים למשמעתו כדי לעשות פחים בדרך
עקש בעת הזאת לאמת הדברים הבלתי לודקים * ועתה כבוא מ"ש ב'ז' ש' שעוד טומאתו וכו' להחטיא את
הרבים וכו' שומו שמים על זאת איש אשר יאמר עליו כי הוא זה הגאון תפארת ישראל מ' ויהונתן כר'ו ילעיג
בלשונו כי מחטיא רבים אשר הפוכו מגלה וכראה לעין כל מי הוא אשר רבים השיב מעון בתוכחתיו
מוסריו יותר ממנו חמות הרבים תלוי בו ומ"ש על תוכן ענינו ויסודו שכתב קמיעות מופלאים בפרושם
שלוה

שחנה להחטיא רבים במכת ריס וכו' כדרך כת ז' כו' כל מי שיש מוח בקדקדו יעיד כי זה הכל הוא כיתת
לכשים וקמטים קמיעותו תוכו סתום לא שפתו עין רואה ולא עבר אדם למותו * רק הקלאים הפוגעים
לפנותו לרעה ועתידין לית את הדין א' כ' במה טימא והחטיא אותם אשר לא ידעו צין ימין
לשמאל ולפי תומי' פשו מה הוא החטא והטומאה ועוד אחר כל החילוף ותחבולות שקרה בענין זה הלא כשמע
שאמר הגאון מוהר"ר יהונתן כר'ו ללאחד במסרו הקמיע שום דבר רע שיהיה נתפס לגנוב דעת הבריות
להחטיאם ולטמאם וכל זה מורה באצבע שבלי דעת חכמים אויבי דבר מהשפה ולחוץ פטפומו דברים
לגוד כפשות פתאום ויותר הפריז מידותיו מאוד ושווי' לכ' עדרדקא באומרו תינן דלא חכים יבין
את זאת וכל חכמים רבים וכבוכים קיימו וקיבלו שאין לפרש בחילופילשונות ובלבולי שפה אחת ואין לו מלאו'
כלל הלא אה דברנו מאז אהם באנו לדרוש בא' ת' ב' ש' ואותיות מתחלפי' הלא רל' א' שערי' יש עד שדורשין לרע'
דורשין לטובה המרובה ממדת טורעניות כאשר הארכנו כבר להגאון מוהר"ר יהושע כר'ו ואין צריך
לשנות דברים שפרטות למעלתו כי יאמרו אזנו ואין שומע בריות כלליות אויביו של תורה רק דובר
מעצמו בגזרה וחקקה בפרה אדומה מטבר טמאים ומטמא טהורים ואין עונה בדעתו וסברה כראוי
באשר ידברו חכמי לב בשערי הלכה בדברי שכליות מפי סופרים ומפי ספרים ולא כאריך בזה כית' למע
ידע אשר לא דע שיהפך אותנו בלי טעם ודעת חכמים מוחה הימנו במה שעיקם עלינו הדרך
וכתב שגם אנחנו יודעים האמת רק שרולים בתקנתו ועוד ידו ר' לו בתלפיות בחתימה מעין הפתיחה
במ"ש ידענו תוכן ענינים רק שחשנו על כבוד הגאון מוהר"ר יהונתן כר'ו ומלבשין הענין שענין לש' ש'
וכו' עכ"ד כל הדברים בלתי לאמרים רק אל מולפני הקוראים החוטפים מלות בלי לב ידברו בלתי עיון
וחקירת השכל ולמען טרם שמען האמת להיות דברות הראשונות אשר לא נאמר בהן טוב חרותים על לבם
וח' ואם יהיה קצת טיבא בלבו והחשד מהור"ר יהונתן כר'ו לא נחמו ולא שקטנו וילאנו במקל ורצועה
המעוברת לשמים לפני ולפנים ממחילת לישא וליתן עמו בדת וכהלכה לא יפרדו איש מעל אחיו עד שכהיה
שפה אחת כאשר המדה של אמת אשר התורה נקמית בהן מוחן להודות על האמת למי שחוננו' דעת
מדעת השכל הישר והשלם פתח דבריו מ"ש שחשנו על כבודו אמת הוא כולנו כמובן חייבים בכבודו ולחוס
עליו שלא לערונו שלא לצטלו מהרבות תורתו כי צעו' ה' בטל' שעה אחת מעוות שלא יוכל לתקן הוא אבל צסוף
דבריו שכתב שמלבשי' הענין וכו' הלביש הוא את עצמו בחלופי שמלות ואין לא יביע אלהיודע לפוכי אמיתת
הדברים ולמיחש אם שקר ענה מה שעשה ומה שפגס למעלה ולמטה במה יכפר וצמה יצטרק על כל המעשי'
ותחבולות איש מזימותיו וכבר הארכנו באגרת להגאון מהו' יושבי כר'ו הכשמע כזה ואי' המקום צינה
והרואה בספרים לכהוג ככה ואז כדע מה להשיב דרך מו' של הלכה כי בכל דבריו לא מלאנו דבר רק
חלונות אינו כנויים על שרשי התורה * ועוד מה שכתב שכל ישראל ראוי' לצוא לעזרתה וכו' לעקר
ולגרש האמונה הרעה הזאת לגדור פרקות וכו' כן יהיה וכן יקיים ומי גדר הפרץ בעדם יותר מהגאון ראש
שצעי' ישראל מהור"ר יהונתן כר'ו ואשר דרש והחכים רבים את כל כת הרשעי' האלה ע"ה החומר שבהן
ואם לפי דעתו המדומה אין בזה תקנה וכתב שהוא ידוע ומפורסם דברים של שנות המה ובגד חושודעת
האדם אחר שדרש רבים בגנותו וארר' והחרימן ילמדו ממנו כל עוברי דרך הישר שאמונה זו הכל הוא ואם
המלא ימלא בשאר מקומות איזה תרבות אכשי' חוטאי' בכפשות' בעבר יחד חלונים לרדפם עד חרמה
והגאון מופת דורינו מהו' יהונתן כר'ו יעבור חלון בראש להעביר רעות החוטאים האלה באמונה הרעה
הזאת ובו שפה אחת לכולנו ולמה יתגאה מעלתו בהראותו שהוא רואה להעמיד הדת על תלה וכיון וכו'
אינו שווים בדבר הזה רק לפתות אכשים ככ' לו עד מתו ית' לנו למוקש לחללש' ש' דברים ולהבאישי' רוח
התורה (:) ()

התורה

ההורה ולומדיה וצפרטות על גאון ישראל חד חד דברא אשר כלנו חייבים בכבודו ואנו מלאין בחיי
אריכה וסג' כח יעלה הבר ככשרי יחד שככר כעוריו ופרידה אחת היא לנו בוא לחללו * ובאמת לא
יהי תפארתו על זו הדרך הישר בתורה וביראה או לדור שכך עלתה בימיסה חופשי התורה ישו מדרך
הישר לילך אורחות עקלקלות וכתיב וישר יעלו בהוה ובוהו וחושך יכסה הארץ לא זו הדרך שלמה כי האמת
כצד ארצה ועד ארצה לשון שקר אבל בין כך צעו"ה קרחה צעול"ה וכה"ה שמתבר וכיכך היא המדה ככונה
לפי דעתו המדומה ה' לו לכתוב בכתב הנגע לכת אל אחי לא טוב הדבר ואיעך להסיר זאת שפתיים
מצלי להרהר אחריה שלא יכתוב עוד קמיעות * ולזה היה גם דעתו מסכמת ומסתמא היה הדברים
מקובלים ורצוי לפיו כי הוא עניו מאוד במקום גדולתו שם עמוותנותו * ובאם לא ישמע לו
הרי הוא מנוקה מעון ולא לבוא תיכף בציון וקפץ חמת תכניס לומר אתקן פעך באי כאשר לו חמדת
ישראל הכסדרות והכגלות לובגלי ושל' מכללך ומה יתקן צדק"ה וכי ככר תיקן כל בני עולה
העושים שלא כדת ומרימים יד במצות התורה מעולם לא שמענו שהחריד מעלתו עליהם כאשר גדר ועשה
ראש שבטי ישראל הגאון מהו' יהונתן כר' וואין אחד מכס חולה לצער רשעי ארץ ולא עשה חיל בישראל
ועל איש שלא כמלא בורק טוב אשרי יולדתו באו לציישו לא במשפט ירים קולו ויבאיש ריחו בארץ ומתאמץ
לעלות לדרך בקסת יהונתן להיות לו לחרפות ולא שת לבו לכל דבריו הכבדים על יסודי התורה ומ"ש בשם
החכם השלם אצונגלי וכו' לא שמענו ממנו קול משחקים אדרבא קול מהללים שמענו וראינו מכתב גדול
אחד שהחכם הכ' לשמח שמחה גדולה בפי' של הקמיעה של הגאון מהו' יהונתן כר' ולא כמ"ש מעלתו שכל
המתחיל ללמוד בחכמה זו וכו' וכי מפיו אלו חיים שביל שלא עלה כהוגן פירושו לפיו ובליעוט ורצ' אלו
דכין אותו כבר כתבנו לא אתם אדוקים לו מי שמהו לשר ושפט לזוות עליו לעשות פי' אולי השביעו שבעה
שלא כתב מאתה הקמיעו' הכל מדע' אצמו ואלו מדעת התורה יאמר בא' מעלתו מאיזה טעם שמעמי
התורה מחייבים אותו לשבוע' זו ויש לחו' בשבוע' זו אם לא כות' יד לפושעים כי מי צער ולא יבין את זאת שיש
הרבה דרכי' ועלילות שוא לחמוץ במשכו ברשתו שאחר השבועה יכירו עדי שקר להעליל עליו ומי חלק לכם
העו והממשלה היושבים מפוזרים זה פה זה פה להוציא אגרת בה מחלת לב ופס' ד' על גאון ישראל בקול
דבריו אשר אלו שומעים ותמונות דברים תורני' שכלין כגון על יסודי התורה לא ראינו ועתה שאלו כא
ההי' מעולם שיאמרו יחידים אף ככדי ארץ קקומה וכפסקה על דלית קמן מפי השמועה ומפי כתבם מאיש
לאיש שמן תורק מכלי אל כלי עד אשר ריחו כמר הלזאת לא תרעד הארץ על עוות הדין אם שמעלתו מתכלל
על פס' ד' שלא החריס רק על המזייף הקמיעות וא"כ מה איכפת ליה להגאון מהו' יהונתן כר' אם הוא לא
כתבן וכו' עכ"ד * וכי זו בלבד עשה לנו והלא הרעיש כל העולם באגרותיו ויאל חוץ לתחום כאשר אתא
לידינו אגרת מ"ש להגאון מהו' יושע כר' ו' אב"ד דק"פ פ"ד למכתיים ושם כאמר צוה הלשון דידן כלה וכו'
שיהי' זכיר וכמהר מאוד לשלוח לידו פס' ד' ומזהירים מאוד על ככה כי השעה רריכה וחליל' לעצו' ופי' המלך
שמורוד' לוכו' וישלחו ליד ר' יוקל לאה"ו והו' ימכו לידו על ידי כאמרי ונאטריס וכו' עכ"ד והרבה תועבת
הכזכרים שם על הגאון מהו' יהונתן שאריו לקרוע עליו קרע שאינה מתאחה על כל האלה כאמר כל פעל
למעניהו שהוא מתכוון לש"ש היעור עיני פקחים ויסלף דברי דייקים וכי מוחזק מאבותיו הוא בכך אדרבה
המה היה אדירי כל חפצי' בס חסידים שלימים צדעת זכו וזיכו את הרבים בתורתם ומחבבים לומדים מי
הכריחו ומי מחייבו בשביל גיסו לרצ את ריבו שגודע לכל שבכל מקום החזיק במחלוקת ובין אחים יפריא
קטיגורא בן ת"ח וספרו כאן כמל' כבער מדעת האמת לא הלך בעקבי אביו הגאון זל"ה מלא אשכלו' ככרי'
צמנות ומורוס על חבמי דור ומי שמו לאיש עד אשר קס והעז מלחו כחושה גג רבן של ישראל מהור' ר'
יהונתן

יהונתן כר' ווכך היה ראוי לאיש אשר קטני תלמידים של הגאון מוהר' ר' יהונתן כר' ועצה ממחברו לילך
לצית גאון אשר ישב בטח עמו להתכפל לפניו בהכנעה ולא להתכבד כמנהגו עם חבמי תום והפוסקים
ובספרו התפילה על זה יאמר מעלתו אין פשע וכתב עליו צוה' לאלקי' יודע ועד שכל מה שעשה גיסי אין
כוונתו לשום פנים שבעולם רק לעשות רצון אביו שבשמים וכו' כמ"כ הכשיל פי' ולשנו' בדבר שאפי' תינות
של בית רבן יודעים והזכיר שם אלקי' לעד על מחשבות לבות בני אדם ובזון לבות ה' וכו' בדאי' היא זה לבד
שיקבץ כל המשלחת מהנדפסים והכותר באש ישרף פני יהי' לבו * ולעומת זה מה שדחה מעלתו דברי
הרב דמדינות מיכשטר וכתב עליו אוי' לדור שהוא יהיה המכריע גם מפי השמועה שומעו שהרב הכ' ל'
מפורסם צדיעות השמות ולא נשא לשוא נפשו וכאמן שמואל לאלקיו * והנה מעלתו הגדיל הקטן והקטין
הגדול כפי הראוי לו וללורכו מכהה אור גדול ואומר על השמש כשהיא בגבורתו שכבר שקעה ויותר חזה
ראינו מ"ש באגרת צוה' ונתחבולותיו ומעשיו המקולקלים יפלט דרכו לחבר רשע ועוץ פנים
שבדור וכו' שקשר רשעים אין מן המזין וכו' אחז בחבלי בון חכמי' הדור ממדינות מעשרין תוגרי' ואיעלי'
פולין לישא ויתר החכמים השלימים שהחרימו מי שהוציא לעז על הנדיק ומדבר בגבורתו לקוראם בשם קשר
רשעי' ורשעי' ועזי פנים שבדור כנהלנו עד מאוד ומאוד אין מלאו לבו לדבר גבוה ככה ולהשפיל ולגדע
קומת קרן ישראל גאון ארץ ת"ח שבדור חסיד' ואנשי מעשה רבים מאסו השררה להיות אשתורר על
הצבור רבים הלומדי' מתוך הדחק ממש בקצ' חרוצין מע' שקלע' ש' ושיחה צטילה לא יאל מפייהם מלבד אשר
לא שת לבו לכל תוקף החרמות וארורי' מרבי' הגדולי' וביחוד החרס שגדול הנעשה בחסמות כל הקהילה
בכ"ש עד כל השומע יסתמר שערות ראשו וצגין דא בהגיע אלינו חמשה הקמיעות מהגאון מהו' יושע כר' ו'
לאחר העיון בהם היטב לא היינו משהים תוך אהלינו וקיימנו בהם מצות ביעור עוד יפער פיו לבלי חק
צהאי' זלזולת דת' חומי ראה ומי שמע בזאת ה' הטוב יסלח לכל בני ישראל את כל חטאתם ע"כ כל אשר רוח
המושל עליו ורוח התורה לבשתו מי לא ירא ויחרד לקול הסופר ולא יקומו לומר כלכו ואיש את רעהו יעזרו
עזר מזרי התורה לסתום הפרצה המרובה להגדיל תפארת כבוד הגאון רבן של ישראל מו' יהונתן כר' ו'
לחזקו לאמרו ולתומכו לומר לך יאתה ללח רכוכה יעשו לאיש אשר המלך מלכו של עולם חפץ ביקרו וצוה
העיר שושן עדות לישראל להלה ושמחה ויהיה אורה ויג' אפלתה ועתה מה למעלתו לשבוע קלון מכבוד
ולחרחר ריבעם כל העול' כי לא יחרישו ולא ישקטו בהגיע דברי מעלתו אליהם ולו
ישמע לקולנו ויזייית לדברינו כפי מכתבינו הראשון כי המה מיוסדים על הישר ואם שהעבין
נתקלקל מהיותר צנתיים איש חכם כמותו יכפרנו והיה אף טוב לישראל ודי צוה כי לרב לערינו בלתי אפשר
לכארי' יותר ומיתתיה' שומע לנו ויבקע כשחר אורו דברי המדברים לש' ש' וס' הדכו' בשמי' כי לא עקב רוח
אחרת עמורק למען אהבת התורה ויראה ואמת יוס' ה' באב תקיב' ל' :

- הק' שמחה כהן פארפס חפק"ק טיפליץ ואנפי' :
- יחאק וואלף אויסטרליץ סג' ל' דמו"ש צפראג :
- יהודא ליב קאסוויץ דמו"ש מפראג :
- הק' ליב פי' צלמן דיין מפראג :
- הק' יוסף במהור' ר' ישוע ליב ליברליץ זל' למפראג :
- הק' משה מאיר עזרש דיין :

מאגרת שכתב הרב ראש ב"ד מו"ס מהור"ר יאקב המבורג ז"ל

ב"ה"ר חאלולתקיב לפראג :

ארוצה

עדאיש חלקים קדושי אמרלו • אשר יולדתו וצאי בהיכלו • אמ"ר הרב
הגאון הגדול רבן של בגי הגולה • עטרת זהב כולה • קדישא ופרישא כבון
לחושא מהור"ר יהוכנן כר"ו :

אתיתי

לחכנו בלב קרוע אשאלה ממנו שאכל למשעיו וטחא חילולא יחשוב עלי פגול ומחשבת
חוקי אלו לאי"ח' ומתת הסוררים ומורדי' הפוסעים בכבוד תורתו כי לא יזכר שמי בחוק
חתומים על כתבי' שונים להרבים שכנגדו • בשמים שהרי וכה אזכה לחיי
עה' ב' אשר גס לי לבב כמותם ולא נפל אכי והאמת ליעקב כי ידעתי כי מנוקה הוא ולי' צי' מוס שבת
ומי יודע יותר תמתו תומת ישראלים ממני אשר מכירו הייתי זה שלקים שנים ויותר ופיו מפיק תורה וחכמה
ומהור"ר ויעדין כל אכשי המבורג שתמיד היה תהלתו בפי פותח ומסיים בשבח כראוי לו והמייבן אשר דיברו
הרבים מפה אשר ערכו מלחמה של מלוא • ולא ישאל למה יעקב לולע על ירכו ויותר יעקב לבדו
מבלי באל לשבור פחים מקטני ערכו • כי טעמי' עמי' כאשר הגדתי צפה לחתנו הרבני י"ו ומרדכי ידע
כי הנכון עמי • וגם אכשי ריצו אשר בהמבורג הם אהבתי והמייבן עמי' בק"ק הכ' לואס רצונו
אכתוב להם מאגרת תוכחה למה תעשו כה לראש גולת אריאל ואולי יתייאו לקול דברי ואילו חתמתי כבר
כפסלתי אולם • אבל הנני מסכים לכל הכאמרים באגרת הרבנים מפה ולא יספיק כל לתבוע עלבוננו
וצעו"ה כחי סר מעלי אכי חליתי וככע לקול צבזב בקיר מה לעשות • ה' יודע כי כמה שעות
בלילה שאני בוכה ומצבנה אחרי' עמי' בשביל אמ"ו ובשביל כבוד התורה ויראה שנקלה • אוילנו כי
חטאנו ועל הדור שבר אל שבר ידבקו ומה לעשות ה' יתבע עלבוננו וזכות תורתנו יסייעו ואי לדידי' יתיי' אל
יש' אל לבורק יאחו לדיק דרכו וילמוד תורה ברבים והצל פיו כמדורה לשרוף כל שמות כזה • בקמיעות
ושמות ולא כך ראוי לבוא בעקפי' על גאון ישראל ולכן בממ' גמי' שלבו שלם לה' וכוונתו לש"ס בלא"ה לא יפן
לשמות כזה ואין ספק קמיעות מוליא מידי' זדאי סכוד על לבים תמתו וזרקתו ורצ פצעו אשר יולדתו ומי
שכוונתו לקטור ולשנאה וקנאה לא ישגיח בכל טרדקאות ואם כי ירצה בור' הם יאמרו שלם וכל הווכח
למגן • איכה ברדיהו ואמ"ו בדידי' יעסוק בתורה ויראתה' אורו בואת אמרתי לכתוב לו ואם
שגיתי אחי תלין משגתי דברי כורע בפקסוק חולי' מול הדת כבוד' כתלמיד לרב הק' יאקב
המבורג :

מן איגרת שכתב ה"ה הרב מהור"ר הילמן שהי' או אז"ד ד"ק קמנהיים וכעת בק"ק מיץ י"ו ולהרב המקובל
המפורסם כמיהר"ר שמואל כר"ו אז"ד במדינת מיכשטר :

ב"ה מנהיים יו' ב' ער"ח חאלולתקיב לפר"ק :

שלום

וכל טוב שגאל לכהו' ידידי וחביבי ה"ה הרב הגדול המופלא שמו עולה הפלא ופלא
המקובל המפורסם כרישאל עמוד הימיני פטיש הסוק כבוד שמו ותורתו מהור"ר
שמואל י"ו
יא"ק וכאל"ש י"ה

האף

אמנם שסכתי צעדי שלא ללאת בשורות שהמה אף שפת למותר ועבודת הקודש
השהרגו על שכמי אפס נקטה כפשי לדבר בדבר מלוא שזה ימים אחדים שכשאלתי על
קמיעה זו המוסגר פירוש דהאי קמיעה ושם הכותב קמיעה הללו אכתילא אחמחי
קמיעה מאתו • והנה למי ראות עיני וכל עין ישפטו בצדק שהכותב קמיעה שינה פעמים רבות
לכתוב בלשון א"ת ב"ש ואם אפרש הדברי' לפעמים בלי שגאל דא"ת ב"ש י"ה' צוה הדברים מכוערים •
ופליאה כשגבה צעיני אס צעלי השמות משתמשי' בקמיעות עיני' כאלה • ולמי ראות עיני לא
כיון למלאכים קדושים כי אס לרמזים וגמטריות כלל של דבר הכי כבוד מאוד ומאוד בקמיעות הללו •
ודרכו כסתרה ונעלמה מנגד עיני כי לא אדון אכי בחכמה זו • ונלל כן אצרתי כגבור ללאת לקראתו
לשלוט ולשאלה לדין גל' רז' ובטלה דעתי מפני דעתו באשר ידעתי שאהו' מכ"ת אמתח' גברא וקמיעה
ודברי' הללו הכל גלוי וידוע לשכחו • למחול ולברר לי הדברי' כשמלה כוונת הכותב קמיעה זו על
שרש' ואמתיות בלי פקסוק כלל • ומפיו אכי חוי ומחול להיות זרין במלכתה' להודיע לי עי"מ
האפשרי פירושא דהאי מילתא ואם לדידי' ליי' כאשר היה באמנה אתי כ"ע סור למשמעתי הנכי פוקד
לאהו' מכ"ת שיהי' חיש' ומהיר לטודיע לי רזא דהאי מילתא ועיקר כוונת הכותב קמיעה זו כי לפי דעתי
קמיעה זו לריכא עיונא בעיון פקיסא ואחכה שימור רוחא את פקודתי ויודיע לי עי' מאת כל וכוונת כי
עליו יסדתי סמיכות • והכני מוכן לטובתו בכל ע"ת הכיתק לעש"ה הצעיר שמואל הילמן החוכה
פה ק"ק מנהיים ואגפי' יע' אל ע' : בשולי כתב

בטוח

אכי שימחר להשיב להורות תשובה לאיש כמוני והיה הדברים כמוסים עמו לבל יגלה
לשום אדם עד שאקבל תשובה ממנו ואז אבא בארוכה הכל באר היטב כי עדיין טעמי
עמי מצלי לפרט הדבר ודי • עד כאן לשון איגרת

אתה

הראית לדעת כי מאוד היה היכרות וחביבות לרבים הג'ל ומאוד תארהו בתפארת
אדם גדול וככהו מקובל מפורסם והודה כי לו אין לו ידיעה ברורה ולא אדון הוא
לדון בדברים כאלה אמנם עליו סומך כי אתמחו גברא וקמיע ולמידן ען מומחא •
והיה מחכה לאמרותיו בכל אופן והודה כי לו להרבר' שמואל יאתה הוראה בדברי' כאלה יותר מאכשים
שאין להם יד ושם כלל בדברים כאלה לא מיני' ולא מקמ'תם ומה לתבן את הבר :

ולא

ידעתי מהו עיבו של קמיעו' ששלח לו וממי הגיע לידו כי הקמיעות ממין אשר עליהם רגשה
ורגה ארץ לא הגיע לידו של הרב הג'ל רב בירח אדר שלאחריו כאשר זמנו של שטר מוכיח
מאגרת הכ' לומן עדות שכתנו כאמרי' ק"ק מיץ על הקמיעות באדר תקי"א ל' ק"ק קולב יודע אס לעקל או
לעקלקלות ודי :
(:) ואני

יחזק להם מלבד כי בנפשם דיברו וכל המוסל וכו' ופול קורה וכו' וכמה ממון וכפשות שקע ענין הרע הזה
אף גם צמח מתחילה מה קסבר אשר כהללו ובין גידי' הופי צהרון והלוות צזה וכאשר צאו
דבריו בלתי לרצון באפס טרפו לדבר דופי • וא' לטארין רק לברר עד כמה הגיעו דבריהם ועד
כמה כוונתם לש' כי מה להם צזה • אם עדה מללת למה ימיקו לדבר ברע • הי' להם להוסיף
שמחה יותר מאלו דבר בגנות • וכך חובתם וכך יפה לכל אשר חובה עליו לשטות
בדרך ענייתו והוא חובת גברא מגבר הישר • רק המה בעו' הלווע יביטו את הרע יקבלו והטוב דחו
צטנידי' • אם כי האמת כלל ארלה •

זאת

ועוד אחרת המפורסם א"צ ראי' וכדע בשערים שערי ציון מזויני' בהלכה
שמו הרב המופלג החסיד מופלא במעשיו המקובל אלקי מהור' ר' אלי' כר'ו שהי'
רב דק' קאלייבז וקאלטין במדינת פולין ונתפס על דבר מזוה אשר הולך לזאת מהמדינה וכבר חיבר
זה כמה שנים ס' ברכת אליהו ועיין בהסכמת ספר כמה קלוסין קילוס אחר קילוס שקלסו והגאוני'
המסכתי' על ספרו אבל אחר זה הרחק בדוד בכל ארץ מערב היטל תוגרמא ללמוד חכמת הקבלה
למודי' ומעשיו' ואסף רוח חן בחפזו מפי סופרים וספרי' אלפי' כיירו' בקבלה מעשיות והוא מלא ברכת
ה' בחכמה זו ומעשה ידיו כוכבו • והי' באמשערדס בתכלית המעלה וכבוד אצל הרב ה' אב' ד'
דס ממש מפתו יאכל וצחיקו ישכב ויהי' לו לבית באמן כאשר יעדו על זה ועל הפלגת פרשת וגדולת
חסידותו רוב אנשי אמשערדס אשכנזי' וספרדי' • ולזאת כאשר שמעתי קול רעש הלזה ובטחתי
בחכמה וחסידותו שלא ישא פני גבר ולא יהי' בכלל בחפתי לעגי מעונ' וכו' כחצתי לו הכר כאותה תרון
את ביתי אם רוח עולב ביואס מעשים ישפצו בני אדם הללו • ובחצתי לו דרך כלל על הקמיעות
אם באה דורשי' בו בלשון מתחלפי' ואם לא נמ'או' רוב השמות בכתבים מסורת מקדמוני' • בשמושי'
והוא יעק בקול רם חדלו לכס מן דברים שטות באלה • עד שעיר' בנחת אהבה הוסיפו שאלה
וקנאת בית ה' אכלתהו לומר לא תוסיף ראות בני' : אבל הוא לרב תמות וחסידותו לא כסוג אחר לבו
ללאת אחרי כחשי' לא כס ליחה ואם אמרתי אעתיק כל כתביו ואמרותיו ויקצר היריעה • וגם כבר
אמרתי כי מה שיש בו מהגנות וקלון אכסה ולא יראה ערות דבר משום אדם רק את זו אעתיק הנכתב
מאתו :

בכתב

אליהו מעו עמי ואדבר' בינו זאת אם היית וכו' כזאת בישראל מיו' היותה לגוי קדוש אוי'
לי אם אומ' אוי' לי אם לא אומר חס' לבי בקרבי בהגני חבער אש דברתי בלשוני' יד השרם
והסגנים הי' במעל ראשונה וקרא זה אל זה ואמר לכו נא רבה כפנה לנקי חכס כבלעו כשאל חיים מולאי
דיבה על מופת הדור מסוים ומפורסם בדורו אשרי יולדתו קדוש יאמר לו כ"ע ה' פ"ה מוהר' ר' יהושע
כר' ואב' דור' מ' דק' אה"ו המאיר לארץ ולדרי' משנת דע' תלפ' ק' עד היום הזה לא פסקה ישיבה ממנו
והעמיד תלמידיו הרבה חכמי דור ויהונתן ברבבות כולם אהובי' וצורוים ועליו נאמר רבות עשו חיל ואת
עלית על כולכה וזכה וזכה רבים ואין חטא צא לידו כי יוראתו קודמת לחכמתו • ורבי' השיב מעון
באמר' ורשתו הכעימי' אשר מפורסם' א"צ ראי' כי איון וחקיק ותקן ולמד תועי' בינה הלא המה בכתובי'
הדושי' ודרשתיו בכותב מוסר מעירי' ומעוררי' אהבת אדם למקום וממחי' אבן הטועים • ועניו
ושל רוח יהונתן גבר עמותן ואם אספר מדות הטובות שבו בחולירצין אשר אמרנו בכלל כהני' • ובעני'
תקנתו קלקלה לדור אשר רבו שוטניו ליהרות כבודם ולמעט כבוד שמי' • ויחפשו במטמונים
לפתוח קמיעות ולפרש בפי' זר מעשיהם ולהשמיע במרום קולם ככחש ילך לומר לכו ונכחידו מגוי קדוש
ולא יזכר שמו כעלה ביה' ודה' וצקיעה וזר' לומר מה שראו עיני ומה שהי' מתחבולה לזר' לזר' ולהביא
טרף ועל הארץ ישכרו דמים כמים ויתעטרו בזהובי' כל פה דובר כבלה וכל שולך חרף קדוש יאמר לו שמלה

לך קאין יהי' חכים וגאון יתקרי אויבים נעשו אוהבים אין לומר דקד לומר אולי כהפך הוא או' כחוס על י'
כבוד שמים וכדומה ומעיד אני עלי שמים וארץ ולא אכזב כי רוב השמות וממש כולם אשר בקמיעות הללו
אללי בכתובי' בקמיעות סגולתי בדרך מערבות וגרמא ישן נושן מאז ומקדם מכמה מאות שנים וכולם
שרשן ממקום קדוש וטיב סגולתן ידוע כמו בן הרפתי לפני הרבה אנשים וחכמים אשכנזים וספרדיים ספר
כתובי' ישן נושן יות' אמר' שנים מן ר' דמן עכו ז' לאשר ממש לרב ישנו אין לקרות בו וכתוב קמיעות רבות
ודרוב תיבות ושמות שבקמיע' זו בו כמלאו וכו' הי' וניתן לקרות לרבי' ואס' ח' וצאנו לפתוח קמיעות בלשונות
כציר תמלא יד כל אחד לפרש הקמיעות אשר מקובל ביד כל בעל שם מאבותינו הקדושים בדברים בלתי
כאות ולהכניס זר במקדשה' הי' לא תהי' שאלו נא כתיבות עולם אס' הי' כזה וכבר אמרו חז"ל במופלא
בל תדרוש אף בקמיעות שיש בולחשי' סגולות ושמות מקובלי' מאבותינו בעלי עבודה אשר ידעו לרופס
ומחצבם מכתבי קורש ופועלת הקמיעת מעיד על טיבה ומלבד כי כפי הפי' שפירשן זה וזמר ולית לי' פתר
מכמה טעמי' ובלקח בחסיד ויתרת מקמא ומגבה וחילוף ופירוש פללות יאחזו לכל ירא' ה' אשר בדברים
כאלה בל ורעות רוח יצאו לתפוס על גאון ישראל אף גם יודע לכל ואף אני מעיד כי קמיעותיו של הגאון
הג' הלליו ופעלו פעולה שלימה והמפורסם א"צ ראי' שאלו נא בק' מיץ ועלזון וכל המקומות ולדבריהם
ולפי פירושם אין צורך תחינה והזכרות שם התועב ש"ץ ימ' שא' כוכי עבד רחמנא ניסא לשקרא ח' והי'
החושבים ענה לכבודם ואינם חסידים כי ע"כ ש"ש מתחול' וכותבי' יד ומכשול להמוני' ע"ש יאמרו ממש
יש בזה כת הכוזבת כי המופת מעיד ששמו הארור מפליא לעשות ברפאת תעלה לנרש כל רוח רעה וכדומה
ובאמת לא בן הוא כאשר אמרתי הפעולה מעידה על קדושתה וגודל מעלתה ולכן אחיי נא אל תרעו אל
תוספו סרה כי גם שאכתבם וקנאתכם תאצד ובעו' ה"ה הח' העומד לעד ונפלה עטרת התורה ואין מקום
ומה תעבולום פקודה יודעת כי ינחקו עלי שרים ויאמרו מה דיבר אביל המשוגע ומי בחר בך ויאמרו
לאליהו האתה עובר ישראל ואני אשיב כמאמר לך אני עובר ישראל וכו' ומוטב שאהי' שוטה כל ימי ולא
אהי' שעה א' רשע לפני מקום וחס לבי בקרבי ואדבר ויעצור עלי מה והשמע ישמע והחדל יחדל ואני את
כפשי הכלתי להודיע לבי ישראל הכשרי' לכל יאמינו בשוא נתעה והנו כבוד לתורה ויהי' לכם הגאון הכ"ל
למורה לזדקה אשרי העם שלו ככה דברי הכותב בדמע עיני עיני יורדתי מים על שבר בת עמי הרימו
מזכפת לניף תפארה כזרו אחר כל אח עקב יעקב וכל ריע רכיל יהלך ואולי ירחם ה' לתקוע אהבה ואחווה
בלב שלומי אמוני ישראל ולחדש ימינו כקדם • דברי החותם יוס' ג' תמוז דהאי שאת תקיף ל' שלמה
אלי' הוינא כד הוינא אב' ד' דק' קאלייבז וקאלטין ולע' ע"פ אמשטרדס :

וכמו

ששלחתי פי' מקמיעה של האלופ' ר' מ' שפיאיר להרבר' ש"כ' לכמוכן שלחתי דברים
כהווייתן להרבר' א' הכ' לשגס הוא ישי' עיונו בעל הסדר אלי' רבה דעמא ושלם
בחכמה זו וזו היא אשר שלח לבי קצור הדברים מלבד אגרותיו אשר בו הרחיב לדבר ומנעתו להרפיסו
מעמי' הכ"ל •

וזהו

העתקתו אורו עיני כי טעמת' מן דבש וחלב אשר תחת לשון הגאון הגדול המקובל אלקי
מופת הדור כמכור' ר' יהונתן ג' ובפי' מופלא על קמיע אשר כתב צמין להאלופ' ר' מ'
שפיאיר דברי אלקי' חיים הם ממש ושרשם ממקום קדוש כפי קבלת אר' יוסדר עולם' מולב ארלה וראשו
מגיע שמימה ואין בוש שמתן ודופי עפרא לפומא מי שמכרר אחריו כי הוא אמת ותורתו אמת והם
צדאיס' וה' ינחגו בדרך אמת ודי' בו כי האמת עד לעלמו • היום י' טאלול תקיף ל' שלמה אלי' לפניס
הייתי אב' ד' דק' קאלייבז ולע' ע"פ אמשטרדס :

(:) (:)

לא מאור דומי בהרצ החסוד הנ"ל העמיקו לדבר סרה להטיג מוס ולהרחיק דבריהם וכתבו באגרת הנקראת אספקלרי' וזה לשון אגרת מחלעבת הרב מהור"ר אלי' הוא תלמיד של החכם מהור"ר משה לאצטו וסוף כתב עליו בשנת ת"ץ משאדבה לוין שהב"ל הוא משיח ותורת קבלתו היא מלאה דומי עב"ל :

הדור

אתם ראוי כמה קלקלו השורה ואפס כיעז ועבהתם כי קשתה לחטט שבזי ולעבור על חרם קדמוני מבלי להזיג לעז על שכובי עפר בדברים אשר לא עלה על לב איש ולא בשום שתארו או שתי אה עמנו למשיח והוא להם ללא יועיל כי אדרבה אם חשב להחכם הכ"ל שהוא משיח רא"י ברורה שאין מכת התועי' בש"ץ ימ"ש וציותר אהמתי סהדות בקמיעו' הכל' וזהו אות אמת על גודל מעלתו ותמחו כי לא יוכלו למצוא בו מוס עובר או יקיים עה שהוכרז בקשר בשעות כזה ועכ"פ הקושי' הכ"ל במקומו א"כ הוא שחקק שטות כזו למעול מעל בשנת ת"ץ ולמה הי' בגגם המעלה והוקר אללה' ה' הרב מאמשטרוס עד עת שאין אליהו זה לחק אותי ולהוריד אש זרה אשר לא לה' ומהחילה מהקסבר אך עם כל זה לבדר סקרתס וכי כל דבריהם כנו על קו תורה באשר ראיתי זה בדפוס קמתי לכתוב להרצני השלם הנניד מכלל יופי מופלא בחכמה כמהור"ר מרדכי יפה ז"ל כי הוא ראש מדברים בחכמה ודעת והוא אמר כאלו נניד ומצוה בכל דברים וכל הכתבי' מאיטל' והמדריכה אלינו בואו ונמדריכידע את כל אשר נעשה לא דבר שגבה הימינו ובקשתי ממנו ליתן לי ידיעה איש ישמח בדברים כאלה מיני' אומקתו והיא לך העתק כתבו הכתב :

וויין ערצ פסה ה"ח ק"ת הפסח לפ"ק

נפן

המודל • תורה מגדל • עד לכי חדל • בין אור לחושך מכלל • כל דבר קשה וגדל אליו יבואו מראה באצבע ואגודל • ה"ה אהו' מחו' הרב הגאון הגדול רבן של ישראל חד בדרא • מי כמוהו מורה • יראתו קודמת לתורה • רוח קדישי' בי' שורה כי מהור"ר יהונתן נר"ו :

מאור

האירו עיני צימי' אלו ומיחנכו' המשכון מוע' כשיאי ישראל ועל"ט באו אמרותיו כי לא פסק חוכ' מפומי' בראותי מעשה אצבעותיו היקרי' מעלפומ ספירים • ואס כיצו כהי' וציריס • כי ירקד עליו צערים • הקיפוהו בצבלי זמורת בדברים כעורים אמרתי מקרה חכמים הוא עיר בצורים • ואלישית לבי להומה לו להגדת שיחת בתי כנסיות של בני בלי תורה כללך לך אלל אהלות מור וקציעות כחלי שמן אפרסמון הנזילים מן מעין חכמתו ושיו מסיק מרגליות ומיני' אליון להרבין תורה בישראל והמה יבושו דברי חכמתו לא ימתו ולא תהי' תורה שלימה שלו כשיח' בטילה שלהם • והנה הראה ה' אות למצוה כי נתקבל למז"ט לרב דק"ק ש עיר ואס בישראל ובכל מדינות מעהררין • ואס מה' יהי' זאת ליתן לבב המלכ' למצוה להסכים ולהפריעת שוטפי' אזי אקוה שיוחזר התורה ליושכ' אשר בעו' השמש • בכל מדינות תלמידו ותלמידו תלמידו במדינות הללו' לרבים וכולם שואלי' לחס רב ואין שולחן להעריך עליו מבוקש והס חוכים ומקוים מתי יהי' מצד שגם המלכו' יסכים לילך בגדו בחלל ולקוד' אפיס אהצכת לתמיד לרב • ואי זקתי וכחי סר מעלי אולי

אולי יוכני ה' שנית ראות פניו בראות פני אלקי' יהי' לילמשיב כפשי ולכלכל שיבתי ואיח ואשקוט בראותי כי לא אלמן ישראל וכי שבו צדים לשולחן אביהם וכי חזרה לימוד התורה לאיתנו הראשון כאשר הי' צימי כעורי צעודי עומד ומשמע לפני כבוד רבינו הגדול הגאון מוהר"ר אברהם ברודא ז"ל כי בעו' ה' כעת שערי ציון שוממים ושער אחד הפתוח לעזרת ה' בצבורי' אלל רוס פאר מעלתו גם צוה יחיתרו לסגור השער והוכו בסכורי' בה' בטחתי כילו שערי ישע :

ועד

שאל אם הרב ר"א בעל ברכת אליהו כתב לכתן שנת ת"ץ שהחכם השלם כמוהר"ר משה חיים לואשיץ ז"ל הוא משיח כנהלתי בקראימי' הוא זה והוא זהו אשר מלאו לבולשלח לשונו בחיי' ומתים במסיח לפי טומאה כזו הצוקעת ועולה ויורד עד התהום לתוהס קורא' תצקע לקולם לצבוע חיים כעדת קרח כי הלא כודע לכל כל האגרת שנכתבו בזה מאיטל' ע"י הרופא ר' יקותיאל אלי' כתב ואני שלחתי העתקתן לרצני' אשכנז אז לגלות אונס ומעולס לא כשמע שיכרס עלמו משיח אפי' בעולל דחמר לא לא יתיב אף כי ר"י הכ"ל הרצה שבחכו ככודע לא יחס לו משפט הגאולה והזמורה כלל וכל אגרת הי' מר"י הכ"ל אבל מהרצ ר"א הכ"ל לא באו מעול' לכתן אגרת אותיותו לא ראוי ואין איתנו יודע עד מה ואס שמענו שמעו מחכמי איטל' הבאים כאן מספרי' תהלתו מעולם לא בא לכתן ממנו כתב ומכ"ש צעקין • הנה ארורים יהיה המכים ריע בכתר ובגלוי בלשון שקר ותרמית והכל שקר מוחלט בדוי מאיש זדון ומרמה ודי בזו לרב צערי אשר דרכו לשונם לשון שקר • והאמת כעדרה ובטחתי שני שכמת לוח חכמה בקרבול' יאמין בלא' ה' לדברי' שעות כאלה • הצל הצלים • ולהיות כיוס זה הגיע עת לעמוד והלכת' רב"ת לפסח אמרתי לקצר אומר • ויפרח כחמר • וס' יגן עליו כרועה ושומר • דברי המוכן לכורתו • מצפה לראותו • אס מה' יהי' הדבר איש מכאפי' יודע חולי מרב מזקות מרדכי מרגליות יפה :

הדור אתם ראוי כמה פרה פזות והכוזב בעולם • אמרו ללשונם ביר ילעגו ואין מכלים :

ואציגה

כא עמד אשר יעדתי לדפוס העדות מן באמני פה ק"ק אה' ואשר העריכו מערכה מול מערכה נוסח קמיע אשר שלח לר' משה שפייר במכתבו וחתם ידו מעידו ונוסח קמיע זו כפי שהעידו עליו כאמני ק"ק מיץ אנוס עפ"י דיבו' השררה פרהקרא ומתנגדי' מסרו הדבר למלכות יר' ה' עפ"י רשיון הרבנים כאשר תראו באגרת אשר יבא על הדפוס והמלך בחסדו הגדול צוה למסור אותו אלי' והמה שמועין תחת עין ומלאו שינו' כאשר תראה :

אמת

ניתן לכתוב ברצון והסכמת הפה"ח הקצין הר"ר הירץ פופרט י"ו שהראה לנו אדמו"ר הגאב"ד מוהר"ר יהונתן נר"ו אב"ד ד' דג' קהילות אה' ויע"א אגרת שנכתב לו מן מיץ יוס ה' שבט תקי"א לוחתם עליו ר' מ' שפייר לוי וצדף הדעוק ככתב אגרת וחתם • עליו יוסף יחל מטרכינגון ולאחר שכזכר שארי עיני' כאמר בשני אגרת הללו שלח ר' מ' הכ"ל להגאב"ד הכ"ל העתק מקמיע שיסאתו בצן בקשתו לשלוח לו הפירוט להסיר עקשות פה וערל שפתיס והעתק מקמיע ההיא ככתב על עבר לרף מאגרת שחתם עליו ר' משה שפייר לוי הכ"ל • והנה ראינו העתק כפי שנכתב באגרת ההוא וגם העתק מקיע על ר' מ' שפייר שהעתיקו אותו ר' אילק קובלעץ ור' ג'ומפריכט • ביהרובג כאמני קהילה דק"ק מיץ ביוס ד' אדר תקי"א לכמשמעו' הקפיא פידמאטום שחתם עליו מוסיא פרקרע' ה' דערא שבי הגאב"ד הכ"ל שנמסר למו' השררה יר' ה' ושמו עיין תחת עיין לראות אס מסכימי' שני העתקת בסגנון אחד בלי שינוי

שינוי כלל כראוי ומלאכו וראינו צנני העתקות זה מול זה כונה שינוי הן בחילוק התיבות והן בשינוי התיבות והוספו אותיות וגרעון אותיות ואינו מסכימים על אופן וסגנון אחד דברים ושינוי ולמען לא תהא האמת בעדרות באנו ברצון ופקודת הפה ח' הכ' על החתום היום יוס' ב' ד' אתמונתקיב' לפ' ק אלטוכא יע' א :

כא' הק' כזי הירש בהר' רמשה זל' שמש ונאמן דק' ק אלטוכא והמבורג יע' א :
וכא' הק' חיים בלא' א' כמוהר' ר' יוסף פערשט זל' לה' הסופר שמש ונאמן דק' ק אלטוכא והמבורג יע' א :

ואל

תתמה על החפץ איך קרה בין זמן לזמן מועט כזה כ' כשנוי' כי באמת כמה ידי' משמשו בזה בתוך ימי' אלו וידי' זרים שלטו בו ובכתיבה שלי באשורית שאינו תמה ועל הקלף וכתיב יטן בקל יודמן בו השינוי והחילוף ותמורה בין טוב לרע ומכ' ש' המתכווין לכך כדי שיהי' מקום לפרשו אס' בסקר' ובאמת על השמש' דשם וביחוד הרבני המופל' דחיל חטאין המפורסם כמוהר' ר' גומפריך הי' רע המעשה הכעשה משמש אשר לא כדת ליתן עדות ולקיי' דבר בלתי מאומת ומתוקן והפרו חוק ומשפט בכמה דברי' כבודע וביחוד אשר תלו מפוותם בני לקייס כל דבר פשע אלל פראקרא דעהי רוחי ויכתן בפלילים וככרים באושערים ואין זה אלא רוע לבב להלשין אלל המלכות ובאשר באמת כן עשו ואיך יהי' חבר למוסרת' ומרדכי גומפריך ידע את כל אשר נעשה וזעק לעקב גדולה ומרה לעק האיש ואין מושיע כאשר יקיס איש על רעהו וכו' והוא לך אגרת שלו ומ' הרבני החסיד שצבכהוכה המפורסם כמוהר' ר' אייזק כהן מק' קמין :

העמק מאגרת' שכתב הרבני החסיד מהור' ר' אייזק כהן להמופל' התורני מהור' ר' אייזק כהן וחתו הרבני המ' קאה' ויע' א :

שילת מיץ עש' ק' ה' תשרי תקיב' ל :

התולה

ארץ על בלימה • הוא ישריך חטאה במלוה • ויעבולו החתימה צרת חפלה • וירוס קרנו מעלה • ה' האהו' ש' צ' התורני המופל' מהור' ר' אייזק כהן :

זאת

אומרת להודיע אס' כי בודאי כבר שמעתם מעסק מהור' ר' גומפריך שמש איך מתחילה הי' בע' כ' ועוד מטעם זה בא יוס' לוס גדלי' העבר לבית הרבני הנגיד מהור' ר' מאיר טרעני ואמר לכל הלומדים ולר' מ' בזה הלשון • הנני מוסר מודעו' כי כל מה שיתנו לי לחתום הרי אני מוכרח לחתום כי איני רואה שיהי' עי' כ' חרבן הקהילה • ע' כ' • כך אמר לפני הפו' מ' הב' לולפני כל החבור' קדישא ודי' ב' זו להודיע • כל זה חשבת למשפט ש' צ' יאחא אייזק כהן ממין :

ברוך בפרט לאמ' הגאון מופת הדור בולכ' קדישא רבן של בני הגולה מוהר' ר' יהונתן כהן ילחם לן כי הוא מבקש הגרדף :

העתק

מן אגרת שכתב הרבני מהור' ר' גומפריך באמן מן מיץ י' ומתכלל כי ההכרח לא יגובה :

מיץ יוס' א' כ' ה' תמונתקיב' ל

ארי דור' ש' ואוכל בשרא שניגאל מפתורא דדהבא • בחיבא אתי' לשלום רבא דעמי' גברא קדישא ופרישא : מפומי' נפקי' זקוקין דכורא • רשי' דכולא בי' משתבח הבורא ראומה שבראת בעולמי' ברי' באלף לא צטיל ידו בכל • ושאל ומשיב לכל • אליו ידרשו בדרישות וחקירות להכות מאורו ולידעת דין לשמוע מיני' כמשה מפי הגבורה • כל רז ממנו לא בעלמה • אשרי כל חובי לו • המסתופי' בכלל הקודש ושומעין ממנו דמטמריין והגלוי' ראש גולת אריאל • מלאכי מעלה פורחי' על ראשו כעל ראש יהונתן בן עוזיאל ישמרהו ה' לכח נכחי' ויאמץ זרועו וממשלתו להעמיד תלמידי' ולהרביץ תורה בישראל • יהי' שמו לעולם עד כי יבוא הגואל • ידבר עמי' תחתיו ויפליג לשוכס אשר תלמיד ברעה חכית וחיס חרבות בשפתותם שגנו כחרב לשונם • יסכר פי דוברי שקרי' עפרא לפומס ויקויי' בו דברי משורר אויבי' עפר ילחכו וישתחוו לו כל לאומי' • ויתוודו על עונם • על מעלם אשר מעלו • ויעקנו אלה' לילות וימים • למחול להם פשעיהם ויצקשו ממנו מנו וישומו אותם עתה לראש ויפצירו בו שימחול להם וידעו כי יש אדון עליהם • ויכניפו אותה לכיף עהור על ראשם • ויאמרו מי יתן לי אשר ביזנה לעושה ואשכוכה • לשמוע ממנו מה שלא ידענו עד הנה • הלזה איש אשר רוח ה' בו • ה' אדם' וראש רבן של כל בני גולה • הגאון הגדול המפורסם בדורו כמוהר' ר' יהונתן כהן יאייר כאור צהיר :

גיה

קבלתי ושמתתי בשמחת תורה לא כפיך חובא מפומי' על קול שמועה טובה כמיס קרי' על כפשע עיפה אשר הוא בתוך עם יושב שקט ושלאן • וברכתי ברכת התורה • ואמרתי ברוך ה' אשר לא עזב חסדו ואמיתו • אמת זה התורה וזו שכרה • כי תמיד אמרתי בלבי זו בעו' ה' עלת המקטרג כדי למנע ח' התורה מן התלמידים אשר כל העולם הם שותים ממנו בצמא את דבריו • אח' כ' שמעתי שהוא למד תמיד יותר מקדם ומה מאוד הפליג לי מלימודו • גם שמעתי מפומי' הטהור שבכל צרותיו אינו פוהת וגורע מן לימודו אדרבא שמעתי וגם ראיתי בדימוי פה כן יוסף לו ה' אלף פעמי' ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו • בזן מיתן ואזכה לשמוע ממנו דבר קדשו וישלח ליד האלף הקצין כהר' ויאלף טרענא כאשר כתב לי שישלח לי הפטרת • בזן אבקש שוב לאדם' וישלח לי הפטרת ודרשות ודברי חכם חן ע' הקצין הב' לשכמה מבני חבורה קצינים חשקם בס' ולי ישלח חלוקי' וחיידושים ליר כהר' ר' אייזק פרידבורג אשר שאין אני רואה לפרסם הדבר מחמת אשר רבי' קמו עלי' כת מעי' הדוברי' על לדיק עתק כולס כאחד עומדי' מי שאינו מדבר עליו דברי שקרים אף הוא מכת מאמינים (:) (•)

מאמינים צדק ימי ש'אני כחרש לא אשמע וצמסתי תצבתי נפשי באשר שאין ביכולתי להלחם עמהם ומה אני
ומה כחי ומי יתן אוכל לשתק פומם אני אעשה חף שירבה עלי שוכאי והמקום יהי בעדותי • רק אני אכופ
באגמון כגד ראשם אשר תמיד עומדים צמעמדם בדיבורם חץ לשונם ועמם הרבה המדברים וכמה
מלחמת מלחמת ה' כלחמתי כמה פעמים וכמעתי לצבא אללם באשר שלא אוכל לסבול על אדם וחרופים
וגידופים • דדף אשז ואשהומם • ויד למופי כעד זומס עד כי יסקיף ממרום • ומתיתן
דמר אכי לומד בסתרי סתרי • באשר שכמה לומדים העומדים עלי ימינו מתייראים • ואני לצדי מתכבד
ומשהעשע צאלה הדברים :

אדו

כ' ליב צלמת הי' לי קלף על שלא כ' לי' א' מוכס שום דבר מיום נסיעתכם וחלתי אולי זה
הי' בהסכמות אדם ו' כאשר שמעתי שיש לו קלף עלי עבור חתימת על העתק מקמיעות
ולא אוכל להאמינם יאלו הדברים האלה מפי אדיק ועניו כמוהו בודאי ידע מה שצלבי והוא ידע
מה שילוו עלי אני מוכרח והכרח לא ישובח ולא יגונה וידוע לכל האחותי ויגוני שיש צלבי מיום נסיעתכם
אפה ומייתן לי שיחדש ככשר נעורי אדע מה אעשה מחמת אשר לא יחדתי כתיבי כפי חובי המוטל טעם
וכימוקי עמי • בודאי ירון אותי לכך זכות בן במטותא מני' דמר שיטל לי חדושי' הכ' לו אענדם עטרה
לראשי ויהי' אצלי שעשועי • באשר שאין לי כח תרק מדברי' הללו • כ' אסקופה הנדרסת
מדרכי גומפריץ ביריען שמש ונאמן דק"ק מיץ יע"א :

ויבקש מכת מאדמ'ו לחול לי על רוע הכוזה • באשר שאין מילי בלשוני לכתוב לו בעטסופר מהיר
כפי כבוד בן המועטיחזיק המרובה :

שלום לכל החברה מתצרת הקודש ונפרטות לר' יהושע

העתק

- מחצ שני' שכתב הרבני החסיד מהור' ר' אייזק בן מן ק"ק מיץ :
- מש"ק ג' כסליו תקיב"ל :
- שלום לאהובי ש"ב התורני כמהור' ר' אייזק ש'י' ולכל הנלוים :

באתי

להודעו לידע שכיום ה' העבר הגאמנים מפאן דהיינו ר' אייזק ור' גומפריץ נקלחו
לפראקרא דערוהי והוכרחו לחתום בפני כאטריום עוד פעם החתימות על הקמיעות
ואומרי' שדעתם לשלחו לפולין אבל בעחתי שלא יהי' להם לעזר מה אהני לרמאי
צדמאתי' עכ"פ יכירו כל העולם שהכל מתחילה ועד סוף כעשה בהכרח ואונם כמו שכתבתי ג' במקדס
צבלי ספק הגיע לכונן ליד אמ'ו הגאון ורבינו הגדול כר' ואיך שר' ג' מחר מודעא איך הכל באונם • ומתי
יגיע זמן שיהי' אמת כלב ארצה ויראו שוכאי התורה וישוויצין כך דוס לה' ותחולל ויפלו שוכאי לפכיו ואין
כחכו אלא בפה מכאי הק' יאחך הכפן :

בעתק מנוף הכתב שכתב הרב ה' דק"ק אמשטרדם לה' הרב מהור' ר' יושע ל'ק"ק מנהיים מ'ו'ו' י'ן
ועושה מפי' ה' ווקל הויזון משה הנגליש ומחברתם :

צ"ה יוס' ג' כ"ג שבט תקיב"ל באמשטרדם יע"א

החיים והשלום וכל טוב ללאהרן מחו' ידידי ורבי חביבי המאה' ג' הגאון המפורסם הישיש מופת הדור צבד
מרומם שמו מהור' ר' יושע כר' ויהי' כבוד ה' חופף עליו כל היום :

גיה

קצלתו והאגרת לכולין שלחתי היום על הצי דואר • ועל אודו' חדושי' הכתובים כעת
בהמבורג ע'י' השררה יר'ה אקוה שכבר בזמן הזה נשמע לאזניו פ"מ הרמה אהת כל
המאורע שחסד אל דידן כל כלי ראי' וחושי' שמו המהמשכילי' ומללימי הענייני' צכל' ת'ל
צה יגמור השם צעדינו לטובה • ואת זה צריך אבי להודיע את ר'ו מעלתו להיות זרח ונמהר מאד
לשלוח לידינו ספ' ד' ממנה ששלחנו לידו הרמה ולא לזולתו ובאם שכבר אסף מעלתו חזיה חתימות
מהרצנים מה טוב ובאם לאו ישלחו כך אף רק עם חתימותיו וחת' הגאון אב' ד' דק"ק מיץ ולא יתעכב בשביל
זה אף כרגע כי מאד נחוץ הוא לשלוח גוף הפס' ד' להמבורג באשר שצריך להם שם מאד והזכיר
אותנו מק"ק המבורג להקדים ולמהר לשלחו מה דאפשר לו הימלא רוס מעלתו דברי האלה כאלו שתי
ושלחתי הדבר פעמים כי נמון הדבר וימהר לעשותו ואם עדיין לא יבוא על החתום הרב דק"ק מיץ
ימחול ר'ו פ"מ לשלוח כתבו שכבר באנו על החתום עם הח' הרב ה' המהנבזר כי מהכרח גדולה
לשלוח לק"ק המבורג בגוף ומחירי מק"ק המבורג מאד על ככה כי השעה צריכה והחילה לעבור ופי' מלך
שמור ודל' • גם ביקשו מהמבורג מאד לכתוב לרום פ"מ שימחול לכתוב לגמא הידוע בזה הלשון
הנני או הננו שולחי' לך הפס' ד' אשר יאמאנתו וצכן חוזר ותן תודה לאלקינו כפי אשר יושת עליך עם
הדין • והאדרעם על האגרת יהי' א' פ' ה' הקלין והטניד' ה' ווקל הויזון והוא ימסור לידו ע'י'
שאמני' ונאטריום • גם להפ' ח' העתק מפס' ד' יוהם כתבובשן כמנומפי שררה וד' ל' והוא
יתד בלבש' לו אכשי' רשעים • ומאפס ע'י' לצואל גמר טוב ולזמר העריץ במהרה מאד
הזהירו מהמבורג שיהי' צבלת אחר • כל מרו' פ"מ אליהו לו לטורחוי האמן הזריזים להשיבני מיד
ולקמתחיל אומרים לוגמור ואם רצונו שאחחוס ג' כן אעשה להמתין על חתימת יד הרב ממין יכלה הזמן
אמנם אינו מן הצורך ויכתוב רוס מעלתו כי הוא הישיש וגדול הכל הולך אחר הראש ולגדול הטרה
מוכרח אכי לקר' ור' שלום כנפש נאמן אהבתו ד' ש"ב ה' הק' ארי' ליב חוכה ק"ק אמשטרדם יע"א :

א' שיטל לי גם מאלה הכתבים הנדפסים אגרותיו של הידוע לרו' פ"מ ושלוח לבנו מחו' הרבני המופל'
מהור' ר' שמואל כר' וחתימת ש"ל איש מהיר וזהיר במלאכתו מלאכת שמי' הוא וימחול לורו את אביו הגאון
כר' וצמה שכתבתי :

גיסי הרב הגאון המופל' כר' ד' ש"ב ה' ב' וצקשתו על כל הכ' ל' כי הוא לו לצורך •

האדרעם אולר' ווקל פה' ח' דאלטנא • אולר' משה הנגליש פרנס דק"ק המבורג :

הכ"ל אפס קצתו תראו ויבין כל אדם אשר רוח טהרה ותורה נוססה בקרבנו כמה העבירו
 מדת הדין וכל מעשיהם לנגד שלש עשר ידות והדין כאשר האריכו הרבני הכ"ל
 בטענותם ודבריהם ברור מללם * וחדשות מארץ מאפליה תלמיח מה שלא
 היה מעולם * ולא עלי עוותו כי מה אבי ומה חיימי עברו כלל והגנימי זקנה ימים שאין בהם חפץ *
 אבל על הכלל כולו יאזן לחלל ש"ס ברבי' וליתן חרף ביד כל איש לומר מה שלבן חפץ מבלי מוחה * ויותר
 מפליאי' לעשות אשר תארו עלמן בשרד וחלקלקת לשון מדברת שכונתם לש"ש ולתווך השלום בק"ק אה"ו *
 מי הוא האיש אשר רק בינת אדם לו שלא יבחין מכל הכ"ל כי הם המחללים ש"ש והם המציעירי' הבערה פה
 כאשר מתוך מעשיהם נוד' שהכריחו לנאמנים לחתו' שלא בטובתם ואלו הי' צו ד"ש הלל הרבני ר"ג שמש
 מפורסם לת"ח ודחיל חטאין הי' רץ ומהיר לבוא הבית לעשות מלאכתו ולא אף לבוא אפי' יוס' א' ואת שנית
 עשו שהכריחו שנית לנאמני' לחתום אל ערכאות וכל ענינם לפס' ד' שלהם למסורו לשררה ולמלכות
 כאשר כתבם הכ"ל מעיד צבירור וכל מיבם רק להיות הלהב עולה עד מקום המלכות יר"ה * והו
 פועל מאיש שלם בושני מכס פרושים אל אחיי לא טוב הדבר אשר עשיתם וביחוד להבאיש ריח ישראל בעיני
 עמי' מלך ושרים שאמרו צבית ישראל כהי' שערורי' וכחלקה שהומת ישרים * ואחרי כל הנעשה
 והמלך יר' בהחסדו מלא כי שקר עמו בי וזוד אומר שלא יזכר עוד מ"ענות כזה וא' צ' חזר כבוד ישראל לאיתנו
 הראשון כי הן ישראל גוי אחד שפה אחת ודברי' אחדים ואין ממש בקול עבות חלושה * אבל אף שמלך יר' ה'
 לשלום המה למלחמה כי חזרו וניערו הישבי' צבינת וכו' ובאשר כתבו להם מתנגדים שיתירו חרם של יש
 שלהם * הם כתבו שיטענו שנית אלל המלך ויקומו ופרקלטי' חדושים להעריך משפטם ביותר *
 כאשר מצוה באגרת הכדפס הבקרא איספקליר' באשר באמת כן עשו והוסיפו לחלל ש"ס ביותר ואם כי
 ת"ל לא עשו פרי מ"מ ה"ה במקומו ומי פשע יעקב הלא שומרי בריתם וא' כ"א אף יבואו צעירי וישתחבחו כי
 לש"ש עשו ולהשקיע הריב ולמען שיהיה כבוד יותר כי לא בקראו ולא היה לה' און מעשיהם מפי רוב צפין
 ומכין מק"ק אה"ו והעם הזה ישבול במחאתי והם חרשו עלי רעה והליתו האש משום חליים תראו בשני אגרות
 מ"ש פו' מלה"ה הרב דאמשטרדם ולה"ה הרב דק"ק פפ"ד והא' לכם העתקתן :

להגאון המפוסס המופל מהור"ר ארי' ליצנר וא"צ דק"ק אמשטרדם

אותיותיו

וכספו וחדדתו להליץ בעד מרגיסו ודרש מהאי גיסא בא אלינו וקרינו ושלשנו
 אותו והרבה תשובת יש להשיב עליו בגדר ומשקל החכמה אף אין משיבין הארי *
 ובאנו רק בקצרה כראש אמרנו לספר כל הקורת אשר מלאכתנו מיום צואו מרגיסו
 לבאן יקצ' הידיעה כי בא כאורח כונה ללון לינת הרבה וישים משכנו בתוכנו אשר כל יו' ממש תקלתו מרובה
 משל צבירי כפרא אדם אשר בין אחים יפריא ברבי' ומלה ובשגעון ינהיג מבלי לשמוע קול מורה מנהל ושומט
 לעדתו ושלח ידו בקדשי עליון על חכמי עיר ורבני' וביחוד רבינו הגאון מהור"ר יחזקאל ז"ל אשר צללו הינו
 חיים זה הל' ושי' והוא חשבונו בא' מריקין והדפים עליו דברים ראויים לשריפה וקל שבקלו הו' אשכ"כ עליו
 כי לא קרא ולא שנה ולא שימת ת"ח וכל מה שהשפיל עצמו בהקדמתם פרו אינו ע"ד ענוה כי אמת צפיהו
 ואינו כדאי לסמוך עליו בהוראתו * וא' כ' איפא אף כחושך הלילה דמינו זה זמן רב ובהנה דברי' רבים
 אשר לא יאומן כי סופר בגבר מחשך מפעלותיו * ועם כל זה החרשנו וסבלנו אשר לרעתנו אין שום
 קהלה כמות שהיא סובלתו ובגופו יבא ויבן לו בית ולמינו עשה סוכת אוהל לבה"כ ויצי לו יד לשנות מנהג
 שבנו

שבנו ראשונים ז"ל כחייפם וזונה במה לעצמו ולא חשב ללא הגודלו * וכאלו כ' ע בהרדידי גרירי * יח
 אמנם נחמו לא שבחנו ולא שקרנו צבירי אבותיו קדושי עליון ז' ל וגמלנו אף טוב וסחר בקרב אכין ומכרה
 בלו והלך לא שלט למרמין עליו * אף אחרון הכביד אשר גדל באשוי על נחמנו כאשר נהדרר לנו לכל
 הקהלה רוב צפין ומכין ברב דברים לא יחדל פשע וחטאה וקפלה יקנה ממנה דברים אשר העיו ויוקם
 בפניו נחשו כמה דברים וביחוד בחקקי' אין לשאר קהלות בשפת שקר ותרמית אשר יקצר היריעה מהכיל
 כל אשר קרה בזה וכאשר התכבדו נחמו עפ' היושר והתורה ויראה כי ת"ל קהלתנו חכמי' וכבזי' וישרים
 בלבואם וח' ולענות משפט רק אדרבה בכל דרכים הלכנו עמו לפנים משורת הדין יותר מהראוי ומאכזבי
 פשע וקלקל ביוחר ולא חש ללל התראות ומי שמהו לאדון שופט מאזין ומקשיב ואיש בא לגור וגו' וכמעט
 תמה זכות אבות אשר לולי שעמדו צמרץ ציור ומחיו בכל עיוות עצומו' להמוני עם ורוב צפין ומכין
 מקהלתנו כי פוראי' בו פרלות ופוגעים בנרע להם הנעשה ואין דומה ראוי' לשמיעה מארץ מרחק
 והנקוד והטלאים מרובה על הכתב * ובפרט מה לעשות לחרמו אשר החרים לכלל ג' קהלות ב' ההולכים
 למכין עם הגאב' ד' כ"ו וקביל די רוח יתירה של שנות צי' * אמנם נחמו מ"ע עשינו יותר מכפי הראוי
 ליקרא דשכני לכבוד משפחתו ושמרנו מבלי לפגוע בו ולא כעשה עמו דבר רק שיעל ממנו יותר הכבוד
 שנטל לעצמו בזה כ' אשר לא כדת כל קהלות * וגם לוינו עליו כלה מעשיך ולא והארץ רחבת ידים
 לפניו נכחלת יעקב אף שלו יחי' בעירנו ולא יהי' לפוקה ואין אדם דרעס נחש * ויהי' לאות לבני מרי
 ולא יוסיפו בני עולה וכו' כזאת ראינו לגלות אזנו ומהראוי שאף הוא יודה ויאמר כי דקנו בדברינו וכל
 מעשינו לש"ש בכל אופן ולא ישעב דברים שקר * ואם ימאן יהי' לו אשר לנו נחמו נעשה כפי התורה
 והראוי לעשות בזה * ות' לישלכו רבמורה מסורס ואין צריך להוראו אחרי' ברב ובמעט בשום
 אופן וכו' והי' שלום כיסן תקיב' ל :

הק' מרדכי בן מהור"ר שמואל זכוויל העקשר ז"ל פ"ה דק"ק אלמונא :
 הק' יהודא ליב בן פ' וההר"ר שמעון משה ז"ל פ"ה דק"ק המבורג :
 הק' צבימן וחלף פרידבורג פ"ה דק"ק וואלכוניצעק :

העתק התשובה מפו"מ דק"ק אה"ו להרב מהר"ר יושע כר"ן

אל מקור החכמה והחכמה אב לחכמה ואם לצינה * ערשו ערש ברזל דשנה ורעננה *
 עבר צעמק הלכה מזויינה * חלציו כגבור מזויינה * רצא דעמא מדברכא *
 דאומתיה קצריטא דספיכא ה"ה האשל הגדול אדיר בלבנון ברק השנון * צלל שרי
 יתלונן הרב הגאון המפורסם זקן זה שקנה חכמה ומדע כ"ע ה"פ השמו מפאריים מהור"ר
 יושע כר"ן אב' דור"מ דק"ק פ"ה דמינין יע"ה :

מעשה

אלצעותיו הסהודים מן' אלול העבר צסמוך אתי' הנה זו מה נשתנה ביאה זו מה
 היתה עליה אשר נשלח ליד מן' דק"ק המבורג וידימשה כבידים וכתב לגל
 הדבר והגיע דבריו ליד השררה אשר בהמבורג יר' ה' ויתנשא כסאס מעלה מעלה
 בזה נצענו מפוכו אף יהושע וכת שער התורה ולומדיה וכתחלל בעו' הש' שרבים ויהי' לשמנה בנמה
 (:) (:)
 דברים

דברים ופרט כי אומרים צבית ישראל שערורי' היה ובהיה * והנה אס באתו להשיב על כל דבריו
דבר דבר על אופניו וקלר הידיעה וצפרח כי חששנו כי צד דברים לא יחדל ולא ימלט לפלוט הקולות
דברים צלתי נאות לכבודו ולין זה דרכיו להשיל מוס צבית שפטים צדקדי שמים * ולה יהיה דבריו
מעוטים ואמת הולק צביו כי זה השפה אשר בעו'ה קרה לרה לישראל אך לא כמחשבותינו מחשבותיו
צאמת מפאה אח' הגאון תפארת הזמן פאר הדור מהר' כר'ו לא ידענו איך ומת ולמה הלא בכל תורתו
וחכמתו אשר בחון ירונו וברחובות יתן קולו זה לערך ארבעים שנה מקהיל קהילות דברים והעמיד
תלמידים ותלמידי תלמידים לאלפים כולם יראים ושלמים לא כמלא שכולה ומי מהם והמהומס מגיד זאת
לפוקה ולמכשול בשום דבר קל שבקלות ולומר טול קיסם וילקטו קטן ויביאו הלא מימיו מי כאמנים באר מי
פזים צהורה ויראה ומשבת חסידים ומאז דברו להעיר און בלמורים לא כשמע ממנו כי אם עשה טוב
האמיתי והקנות גדולות וקבועות להסיר מכשול ולטורד העם לתשובה ויראה ושפתיו ישמרו דעת ותורה
יצקו ממנו וליהודים היתה אורה ולא כמלאו בו שכולה וא' כמה החרדה הזה אשר חרדתם ועל הכל כולו
יצאתם הלא ללולה שחביות ומימיו חבבים נעימים ומי הוא אשר מלאו לבו לומר מיס רעים שמה ח' ווא' כ'
אישוא מה לכל לחפש מעמכות ולרזות ארלו צאתם ולדרוש סתרי אותיות אות הוא לבני מרי וצני חילוף
ותמורה להמיר טוב ברע בלשונות מתחלפות ולשון הדיוט נקודים וטלאים פעם כה ופעם כה ולחקור
לצבות ולפכח כעלמים ולהוריה ודאין באומד מרוב' על הפרץ לפרוץ גדר ולחלל ש"ש וכי אחות' הוא מבקש
ומה לכס ולו ומי יתן והחריש תחרישו ויהיה חכמה צבית ישראל נפרץ טלו אומר כבוד' בתורה ויראה
ומי שמע אוראה שום דבר ח' אשר יאמר עליו כי הוא זה הכקרב אל אלקים ותורתו לקנא בו קנאת ה'
צפרט כירצו הגאון כר' ודרש דרש צבבים וידו שלוחה צמכת כל מקומות להחריש וללדות כת הרשעי'
ההולכים אחר צבי שבור ימ' שומחה אבן הטועים וטומאה מעל כל הפנים וא' כ' סרה קנאת אויבים וליהודי'
היתה אורה והי' ראוי לכל מי שיראה ה' כונע בלבו לשמח זה היום שקיננו מלאנו ראינו כי נרפא מוצח ה'
ההורס ולא יספיק עולה לתלות בו ולענוח בו סרה * וכך יפה לחכמי ישראל וכך חובתם חובת גברא
כי אם ח' כודע להם שעבר ת' ח' עזירה כיסהו כלילה אף זה אשר נהפך הוא כי עבתה בי נדקתו כי חף
פוא מפשע וידיו לה' אמונת אומן ולשקר עשו עט סופר צד צדיהם כס כיפי חריפי גורעין ומוסיפין ודורשין
לנכאי יהיה עונותם על עצמותם * אך בעו'ה ה' ה' הא' דאחרי צביתנו הקנאה וקנאת איש ברעהו
ועדין מרקד צבינו וציהוד בין רבני שרי חורי ארץ כי ימלא מקום לבקר במוס שבסתר לעשות גלוי ומעובר
קיים * וקולס כנחש ילך ככפירי ממעונתם ילכו ללכד ישאגו ממעונתם לתת חירוף ויידוף ציד המוכי
עם עם חרף כפשם למוש מתוך אובה התורה ויראה ובהפקדא כיחא ל' להיות מעלני' במלאכי אלקים לומר
הכס הכס ככל הגויס כו' דורשים צעריות ומומי תורה בשלשה הדיוטות ויוצרי קרנות ילחו דצדיהם
צד צדי קלון ונכאי למרחוק לא היה קריה אשר שגבה ידברו גבוה יא עתק מפייהם לשון מדצבת גדולות
להבאיש שמן רקח ולשסות אואר כל כלי חמדה להבאיש מעין התורה ולא הונח להם גס בזה עד שקבעו
צדמום והממעיע אסף עשרה חמרים לחלקם ביעקב כאצני גיר המנופלות אשרים וחמנים מי חכס וכבון
ידעם הזו מפועל חכס ואיש אשר רוח ה' כוססה צקצבו למסור דברים כאלה אם בשקד אם באמת להמוני עם
אנשים אשר דרכי התורה מאתם כסתרה והשמן לב העם חלסם סגרו ומפעפעס יוס גבר אויב התורה
ותבקע הארץ לקולס קול עבות חלושה * זאת העולה על רוחינו שהוא צרה לישראל בעו'ה אשר מהרסי
ומחריגי התורה מאתם יאלוהם היה בעוכרים על זאת תאבל הארץ שק' ואפר יע' לרבים בני אמי נחרו בנו
בומרי הכרמים כרס ישראל לא שמרו והקדימו כבודם לכבוד המקום שומרי חיותם וכעפ כשאו רדינו
מעלינו ובזו בזווי לבו וקלון לעידי ירקדו שם * פמה על רוס כבודו הנשאה איך לא שם דברים כאלה
על

על לבו ולחוס לכבוד קונו ותורתו וציהוד אשר כדר לאביר יעקב כי הוא אובה של אמ' ורצונו הגאון כר'ו י
ואהבה מסותרת ורוח סערה חלף לפניו בין אובה לאויב כי אלו לא נטו אשוריו מגדר היסור ולדק באשר
אמ' ורצונו כר'ו וכתב לו בכתביו אשר שלח לנו העתקתו צד פוס דברים רכים כקנה צינה ועמותו חרבנו
אם רוח המושל עליה בול הוכיחו במישור על פניו הי' לו להוכיחו בהסתר ולא ידע לאיש בהתוודע לו ולומר
אל אחי לא טוב הש' וצעה הסבלת עשו ובמסתרים תבנה כפשי ולא טרס צא כתבו אלו כצר ניתן העתקתו
לכל איש בחורים וגם מסולים ובערים וכשלח כתבם בכל מדינות למיך אמש מרדס להמבורג להיושבים
בסוד משחקים לבני ככל צלי שם ישיחו בו וכל היום שמו הגדול כר'ו ומפאץ טרס ישמע הם מדברים בגנותו
ולא חכה לאמרותיו ותשובתו בלדו וכצר שלח כתבים לכל מדינות וציהוד לפולין דברים חרופים וגדופים
ובותבת צלתי מייתב דעת חכמים כאשר הזמן של שער מוכיח זה ככס וזה יולא למרחקים וכל השומע
ורואה משתאה אי לזאת אנשי דמים המדפיסים אגרת צת מחלת לב שלו השמיטון מנו ויומו לכל יוכירו
דחוקים אשר כתבו צידו כי עודנו בכפוי חילפנו לכתוב למרחקים טרס זמנו של התשובה והמענה וציהוד
למה יחריש צבת כתבו אשר לדעתו לש' ש' אמר בדפוס גלוי לכל הנקות משחקים בו יונק על חור פתי'
וכיך מדת חכמים וצפרט אשר עי' כיתחללש' ש' ועצירה גוררת עזירה צבית ית' יד לפושעים האחרים
כת ש' ימ' ש' בשמעם כי עלה בגורלם איש גדול בישראל הלא ישישו ויחזקו בטעותה לומר מלאנו לנו חנר
ומי כמוהו מורה ולעומת זה בהתוודע כי רצונו כר'ו ומוקה מעון בעלמו החריס לשון כבלה הם וסייעתם
הלא יכלמו ויבשו מעונתם ואם כי כתב שלא כעשה באמת בהסכמתו לא זו שהי' לו לחמות מבלי לפרסם
ולומר להמדיפים בחרס ככס ואל מוסף לשלחו כחך למטרה והכותר באש ישרפו אף זו שהוא בעלמו שלח
לנו אחד בדפוס ועלובה עישה שהנחתם מעיד עליו ולכן כל הדברים כאלה וכאלה מורים צמופת חותך
כי השכאה כבושה מימים ימימה מקלקלת השורה והעשרה שנים לערך שהרעיש כל חכמי הדור עליו
שאינו מניח תפילין צ' ה' ובאילו עבר על לאו הניתן לאזהרת צ' ד' וכמה אנשי חסדי עליון ופרושים כוהגן
כך וסומכין על דצריהוזהר ושאר מקלס פוסקים ראשונים ואחרונים * אך לזאת יחרד לבנו ויתר
ממקומו איך ראשי התור' ואחינו אשר אמרנו בללס נחיה בנדו כמו נחל וכל אח עקב יעקב וכל ריע רביל
יהנוך מתכוונים למוצתם ולכבודם ולמלאות נפשם כי ירעצו להכתב צקלון חבירו וכבוד אלקים ותורתו
ייראתו לאשמם לנגדס אין חולה מכס להקים אופל אלמנה ולהאיר * ברוך המקום ברוך הוא
שלא השנית גואלים ולא אלמן ישראל אשר קמו מושיעים חכמי הדור היראים והשלימים וחרידים לדבר
ה' ה' ה' ה' על חילול השם ה' ה' ה' על פרצת הדור המתאוננים עלי כי נתקו חבלי עבותת אהבת
התור' המרידים לארץ כזרם על כי הורם המלכפת והוסר העמרת ותפארת לזכרון בהיכל' ובאו פריאים
וחללה וירעב הנער בזקן הלא המה כל קהלות קדושות אשר צפולין קראקא * פוזין * לובלין *
וסופרים ודיינים ומכהיגים בעלי תריסין וקהלות קדושות אשר צפולין קראקא * פוזין * לובלין *
וכל הגליל * וכל מחוז ליעא וקאדין והרב המומחה לרבים הגאון ממדינא * גס
הרב המקובל המפורסם ר' שרצ דמדינות הינשער כולם החרימו וארר וקללו על כל אשר יחרץ לשוכו ופיו
לדבר ברעה וגנות רצונו הגדול כר'ו * מרן דצמיתא יהא בצמדו וקול המון הזה קול השדי בלכתן לפניך
הדבר במשפט ודק' וקנאת ה' צבאות תעשה זאת והדברים עתיקים * אי לזאת לא ידענו איך מלאו
לצבולתקוע עצמו ביותר אף כי איס הגר בקמייתא ולהוסיף שנית ידו לומר קבלו דעתי ולחלוק על רובא
דאיתא קמן שם מקום מושבו אז עיר דבתי צדיעות ק' פ' פ' אשר כל חכמי עיר מגדולים ועד קטנים חלקו
עליו ולא הסכימו לדבריו כאשר העידו כלפן מדק' ק' פ' פ' השלימים וכאמנים בדצדיהם ורובא דליתא קמן
המה חכמי ורבני עיר ועיר מדינה ומדינ' * ואין יאמר יחיד דעשו אית יאל ואובל הלא בצלה
דעתו

דעתו אל כל אדם ובפרט בדברים אשר הוא ריב לו ומי שמהו שופט עלינו ולא משל ימשול בנו ומה לו ולנו
כחו מלכו איש אשר רוח אלקים בנוייה לו לקיין רוב ואנשים כמונו יכתובו ומה לו בזה וכי עליה ברוחני
מעולם ליתן ידנו בדברי ריב ובעיני שמי' ב' פ' לתקן רוח מתי' לא צרעת ומארת ומי הוא שאור שבעיה
שהחיל במו' ומוריס והוא חשב לבי' כרדקי ובלו קיבל די רוח יתירא בזמל ארס אשר ע' פ' ארמה
זאולס פתח בכבוד המקום וסיים בכבוד בשרודם להליץ בעד מריעקב ותארתו בשדר ויככו גאון איש
המשול מכל מדעו' בקי' בו יותר מאתנו אשר בקרבנו ושב זה שמי' רצוח וידענו שבתווקומו עי'בו
ומהו' והוא בסרות וחסר תבונ' וכל אכני תבונ' יעידו שאינו מגיע לקרובי הסכמים
שבאו עה' להחריס ולא הגיע למלות גדולי חקרי לב' ואחרי אשר ראינו
כל אלה במרנו והסכמתו כי קובה עלינו בחיוב מוחלט גמור להבוע עליון רצינו הגדול אשר יוכתן עשה
ישוע' גדול' בישראל לישיב ביש' זה ארבעים שנה לערך לא נס ליחה ולא כמלא' אך מובל ישראל
ולברי לבב ולהקים עדות ביעקב ולכבוד תורתו ולכבוד כותן התור' ולכבוד קטילותינו לכל ימי' לבנה
יהי' נחלק תומת ישרים כאשר עשה בעו' הבקעים ורסיסיהם כראו צבית' פה מחמת כתבים מרומ
הדרתו ולפושעים יפגיע בפגע רעה ועשינו הסכמ' לעשות כל טעמ' קאות האפשרי להעמיד דגל סתור'
ולהחזיר כבוד התור' על יושנה ורוע רמה שבר' עם כל הפונים פה ומחריסים כבוד אה' הגאון נר' וזאת
פי הדברים הנאונים כותבי החרס נשמור לא נטה ימין ושאל איש אשר ימרה את פיהם ידיו תהי' בו
לרדו' בד' ובד' ה' כפי שכחו מגעת והי' בעזרתו ואל כביר לא ימאס והב' אל תכר מתייעין לו ולכן
מי יתן והחמה והי' לו לחכמ' וזאת ענה יועלת מאתנו בלב שלם ונפש שפיל' לעזרתו ולכבוד' שלח העו'
מקרה וקבאת ספרים והשב כא' דך אל חקיק' ועם שוכאי' אלי תערב כי אפס לא יהי' תפארתו בזה על הרדך
אשר הולך כי לא נשקט ונחלץ ללא' לקראתו ולתבוע עליון רצינו הגדול בכל עוז ואין המשרה על
שכמו לדין בזה ומכ' ש' לגבר גאון עולם אשר כמעט לא עלתו חבר לו ולולי' כבאות הותיר לנו שריר כמעט
דלת ב' מ' ללמוד תור' ברבים סגורים כי מי אשר חילים יגבר לשדר בהרים ולקאון בעמקי תור'
זולתו יעביר עלינו מה וכל אשר לכו כיתן בעד כפשו היקר' וח' וישבע קלון מכבוד ומה לו לל' א' מובלו
שבת מריב ואף אלו כוהר בכבודו כמאז ומקדם ולטובתו כהי' כאיל על אפיקים לו ולכל אשר בשמו יקרה
יתרומם ת' לויתקלם עילאי' ע' ויכוח לו ושלום על ישראל כזאת ראינו להודיע ויאריך ימיו כמעט השילוחי
על דבר אמת וענוה ירכב ויללח' וה' עזרו מקודש ישלח' כ"ד החותמי בפקודת וצדיעת
רוב קשו' מ' וסידי סגול' ב' מכבדי שלש קהלות רוב בנין ובנין לכל דבר שבקדוש' חן מיעטא דמיעו' ע'
מתנגדים ובער יכתבון היום יום וי' ועש' קו' ונעבת תק יב' לפת אלטוכה :

הק' הירץ בנפרמ
הק' אלי' אופסתיים פ' ה' דק' ק' אלטוכה
הק' דוד בפ' ו' הר' ר' אילק ריבמל' ל'
הק' יהודא ליב ב' פ' ו' כהר' ר' שמעון משה ז' פ' ה' דק' ק' המבורג
הק' צבימן ואלק' פרידבורג פ' ה' דק' ק' וואבו בעק

ולמען

ברר הדברים כי רבים וגם שלימים מחכמי ישראל האמתים הם עמי' • ובמארה
הסכארים וקבעו חוק בחרם על כל מלה פה לרעה למולי' • ולא לאמונה
גברו צאגרת איספקלריא אשר כתבו כי שקר כתבתי כי רבים מחכמי ישראל אחי רק הם
יפשי קרבו אשר לא ידעו בזה דבר • אליגה כא' עמך כל הכתבים וחרמות מחכמי דור השלימים
ומה יוצחן ויוכר האמת ולמי חמדת ישראל והידיעה השלימה הזאת הם יפשי קרבות או גדולי צחממה ובינת
ישראל עליסם נשען ובעלו היחידים במעו' ודי לכבוים • ולא אקפיד על סדר הכתבים מזמן לזמן
רק קמא דמטו לדינו ואין מוקדם ומאוחר:

והא

לכס העתק מן חרם הגאון ה' המפורסם אב' דק' ק' לובלין עם רופיו הרצנים
הגדולים המפורסמים ובכל הגליל • וזאת כעשה באשר נס לשם שלח
איש מדון הידוע דברי קטמורי' כדרכו בכל המקומות וע' א' אהמה ראו ולבשו קבא' • קבאת
ה' נבאות תעשה זאת :

ב' הלובלין ט' למז' יר' ח' אייר תקי"א ל' :

הקול

ברמה כמעט • קול ענות חרופין וגי' דופין בעו' ה' • חילול השם • והתורה
חוגרת שק הלא למשמע חזון אשר קמו אכשי ריב ומדון • בעלי פלוגתא • הדוברים
רע על אדריק עתק • בחירה' • קדוש עליון • מאור הגולה • אהני לי' קומרה
למהו רצון של כל צדי הגולה • כי נחה עליו רוח ה' רוח חכמה וצדיקה • וכל רז לא איים ליה
בנגלה ובנסתר • ועמוד התוך של תורתנו כשען עליו • אשר מחזיק ישיבות ומעמיד תלמידים
הרבה • כי אין בדורותינו המחזיק ידו והמשיב אל פיו לטבול בקפה המטה אשר בכפו ביערות הדב'
שלישיבות • והטועם מן קלה המטה של יהונהן אומר ראו כי אורו עיני • ה' הכבוד הרב הגאון
הכזר הגדול מוספת ומגין הדור • באצרתו יסוכך כל בני גלותא וגדול שמו בישראל וצדיקה נודע
בכל קצוי ארץ ואיים הרחוקים אין מעלה אשר לא שגבה • הש' ב' המתארנו במתיבתא דרקיע
ברי' שבראתי בעולמי • נקרא בשם תפארתו הגאון הגדול מוסר' ריהונתן כר' אב' דק' ק'
אה' המרביץ תורה בישראל ומעיינותיו בפלוחיה • מי שילח הכולך לאט • פירותיו מודיעים מימיו
והכה קול שמועה באה ורעש גדול • אשר קמו בעלי חלים כיצ' נבבים • מו' אילעו •
עפראכו' לפומי' • הגדילו לפשות מטהרשע • תוקן הדברים במעט הכמות • אגלאי
בהתיי' • שכבר המה לו רצועה מרדות • וחתרו חתירות • אך עילה ושחיתה לא אשכחתי בים
ללולה החציות • והערימו סוד להחליף אותיות בשמות הק' אשר כתב לדביר כחן • והעמידו
דבריהם כאלו אות' מתחלף בלשון א' ת' ב' • ואות' א' מתחלף בלשון אחר • ואות' א' עוד בלשון
אחר • כאלה רבות • עיקס הכוזב כמה אותיות אשר בלתי טהור כי לא טהור • כדי להו' יא' דבר
מנוסה מפיו • שוא ושקר • ואין להעלות בכתב • כסיפא מלתא להו' יא' מן השפה ולחץ • ואין
האזן כדאי לשמוע • הוי החוקקים חקקי' און • מה יעשו ההמוניים ח' ו' חליו וימירו' כ' אותיות
בהורה הקדוש' במחיר לשונות אחרים • ונקל לעייל פילא בקופא דמטא העל אלה יתאפק ה' אשר
אחא שלשה לשונות בחרגל וחגב • והפכו ציבורא ומזג שלשה שניים בידם • כוח ה' להיות
להם (:) (:)

לכס הפצירה פוס למחרישה • ולא לשלש לשון ולהיצ' דרבן אשר למכשול ולפוקה בקרצ' ישראל
לחלופי חייטין • דפיסי מרמי רמוח למען שיהו אבות דרך עקש וכהלתול לחלף ולסלף ויתרבי
חרופין ונידופין • והנה כשתוממנו ויפלא בעינינו • מאן איכנו אנשים אשר מלאו את לבם לתור
אחר התייר הגדול כבוד מו' יהופהו כר' וולהביע אחריו במכתביו • ודאי שות' אדיר' לאן דעולא
יבנו • גשעמקי תורתו וכוונתו • מי דלכה • ע' כקנאת' לזאות טעשה זאת • יען שכבוד
קהלתינו הקדוש' ח' מן הארבעה קהלות ראשוני' של מדינהינו פולין • וגם כזר' הק' הפרנסות
דמדינתנו • והמטה עוז ושבט המושל דכל המדינה הוא בקהלתנו • צנן הוכרז והוכל הגליל
צקול רס' רוח גדול ונורא • צפומצי • תרועו' חרס על מוליאי דיבה ()
וגם על סיעהם המחזיקי' בידם אשר נטו בקו תהו ואצבי בהו לפגום ולהטיל מוס בקדשים • ומעתה
לא יזכר ולא ישמע עוד על פיהם • הם כל צד • יהי' מי שיהי' אף כעוג מלך הבצן • ככון להזותו
צאיטן וצטמק ורע לו כאשר הולך וכלה העבן ועשן • ולהשומעי' יונעם ויכלאו מכל עקא כמו שדרך כו'
מהכצן • כ' ד' רוחני' ראשי' קליני' בנידי' פ' דק' ק' לובלין צלידוף כבוד הרבני' המאה' ג' דייני' אדק
נר' • צראשם הרב הגדול הנגיד הפרנס המפורסם שר' ישראל אציר הרועי' כר' ג' • ולעילא
מנהון כבוד אמ' הרב המאור הגאון הגדול המפורסם אב' ד' ר' מ' דקהלתינו והגליל י' ו'
יוס הכל' הצעיר חיים החובה בק' לובלין והגליל י' ו'

הקטן אברהם ר"ח מלובלין
הצעיר מרדכי מצי' קאלכעלנפונג ראש צ' ד'
הקטן יוסף צלה' ה' מוהררא' ל' תומים ז' ל'
הקטן נפתלי יכונה הירץ בהמנוה הרב המאור
הגדול מהור' ר' אביגדור זלה' ה'
וגאס הקטן יחזקאל פי'בל צלה' א' המנוח מהור' ח'
זלה' ה'
וגאס הקטן שלמה דיינא וספר דמתא דק' לובלין
והגליל וצ' א'

הגדול הזה הוכרז בכל הגליל פה אתמול ביום ש' ק' צפומצי • צאריכות קודם הולאס' ת' הקדושה • בכל
החומרות בלשון אשכנז • לשבר האזן למען יוסרו והתשכיל ישכיל שלא יזכר ולא ישמע מלעז והדיבה •
ושארית חמות תחגור • כ' ד' הק' שלמה דיינא וספרא :

ותומיו לראות מהעתק מהרב הגאון ה' הרב המפורסם מהור' ר' משה חענטטיין אב' ד' דק' ק' מודינא :

כה

נשיא חלקים בתוכינו • עשרת הדרתינו • לכיף מלוכה לדתנו • היחצב
בשבת תחמוני • שפתותיו כחוט השני • שלחי' פרדס רמונים • פרח תורהו
פרי מגדים • ושיחאו כפרים עם כרדים • מקור החכמה והמדע • כלכל
ודרע

ודרע • מלאך ה' העומד בין ההדסים אשר במזולה • ראשו רמה וכלצה למעלה • קיטש **דא**
בין כוכבי מדוס • ולו מהלכים בין שרפי עולוס • ה' הצנן של קדושים • אר' ליש ומרששים
ל' ע' ה' פ' ה' הגאון הגדול המפורסם רבן של כל בני הגולה כמוהו ר' יהאנתן כר' י' יאיר כאור נזוהיר כ' ר' :

בראש

אמיר אמירה לבובה סלקא צעי ומתחנן כעבדא קמיה מאריה יקומס ירומס כסא כבוד
הדרת תורתו ושלוס מעוזו ויתן תמיס דרכו דרך הקודש לרעות ציעקב עמו ימיס על
ימי בהעלמו ורומו כס' ו' :

ריש

מילין אמיהא אין די ספר ששן לבי מאזו אשר זכית לקבלת תורה שצרכת צאגרתו החמודה
והיקרה בשבוע העברה צעימור סופרים לשוכו עם סופר מהיר מימיו אש דת רשפיה רשפי
אש שלהבת יה תבו רוף אהבה אהבת עולם באישו' ר' כולל ומוסיף אשר עין צעין כראש שלא
עבר שכחה לפני כסא כבודו מעבדו הכאמן בכל עת וזמן • אך מר' לי' מר' על לא טב השמועה שמעה
אזי ותבנה כי קמו צועדי שקר צבי בליעל גם צבי בלי' שם להתעולל עלילות צרשע הדוברות על אדריק
עתק בגאווה ובזו וצאו אל שערי מזונין צד' אמות של הלכה לזולל הוד' ופי' החכמה בוליקה דכהורא אורו של
עולם אור ישר ואור מקיף וחוזר על כל קוף וקוף תלי תילים של הלכות בעולם פלפולו הנחמד ועל דא דאזי
תקנו מורשי לצבי לראות ס' ת' שר' צלע' במטותא מיני' דמר ניהו רב אלי יקוט צלבי' האי צערא דכל כי
האי מילתא אי אתה מצריכו כדין להודיע בעמיס עלילותיו גדול תפארת רומחמו וחסידותיו כי כבר יא
מוכיטן בעולם ושמו הגדול נודע בשערים בכל מדינת איטליא יע' א' בשגס תמוד' אהלתו צפי צצחא
דאיתא ממילא כלל גדול בתור' מופלא שבסכדרין יחיד צדורו היוצ' ראשונה לגאון ולתפארת
לפליטת ישראל וכל המרב' לספר בשבחות נא ושייר ויואל צנירעון א' כ' איפוא שהן ידיע' בתחיל' במדינות
הללו ובישראל גדול שמו ואור תורתו שואף וזרח כזוהר הרקיע על הארץ האיר' מכבודו דכפי' כהורא עד
שירא' כל הגול' ככון לצבי בטוח דאחרי דברי' לא ישנו כל חכמי ורצני איטליא לקנאת' ה' כצאות ותורתו
לצלתי יגשו צבי עולה לענותו כאשר בתחיל' ולרדוף החטאים האל' כנפשותם עד חרמ' להסר מחשבות
ערומים ולסכוד פי דוברי שקר אשר עבר עליהם רוח קנא' ורוח רעה מצעתתם להיות מלעיבים במלאך
אלקים ובזים את דבריו ולהשליך אמת אר' לה לכבות נחלת החור' מאב החכמ' רבן של כל בני פגול' וצפרע
בשעות מלגאו לפתור הקמיעות בא' צ' מהחלפת אפיק שפה ועל שפה אשר אין זה כי אס מלאכה גרוע'
ונמנזה לא יוצא ביה ה' פנימי ומעולם לא כשמע לדרוש הקמיעות אשר כפי' כל הספרים הוא רק מסורת
מקדמונים כאשר אמור' צמור' להרמז' ס' ור' ורצינו חסדאי באור' ה' ואנשים האל' רודפי ריק יעלו
בתוהו ויאצדו :

אחרי

הודעי כל זאת חשתי ולא התמהמהתי להודיע לערו לרבים ולפרסם צקול גדול צבתי
ככסיות החרס של ק' לובלין בכל תוקף ועוז על אנשי בליעל הנקובים בשמות וכתב'
קלוגס צקהל רב באופן שכבודו הגדול במקומו מופח אתמתי גברא ואתחמי קמיע' ואין
פולה פה ומצפף אחר מודתיו הקדושים וכבר הכפתי ידי לכחוב לכל רצני איטליא ושלחתי להם מעשה
שנעש' צכאן כדי שגם הם יבואו אחרי ומלאו את דברי וצבוא לדי' הפכמות אקיים הלות שלוח במהירות
האפשרי' ה' והאניעל משמתי אעמוד' לעמוד לשרת לפניו בכל אשר יצווי כי כך חובתי וכך יפה לי ופה
יהא שתיחותי וקולמסי בהעתי' אל אליה בעד חדות שלום מעוז ישועתו והלחוא ורומחמו הדרת מטה

עוז מקל תפארתו וכסא כבוד תורה הוראתו צדק המשולש בני סמיכי חיי ארזי ומזכירי חיי ארזי
ימים במשפט יעמד ארז הדת על תלה תוך אמונים סגול הוא מרומם ישכון ופגול לו
סגול וקני העם ושופעיו כחלי גורן עגול וכבוד אומר כלה כפשו כפשו ברכה כפשו עמל עמלה אל
המכוח ואל הנחל וכחפץ כפשו כגש והוא כענה עבד כרע הזמן ומוכן לעבודה הקודש כפשו כפשו הדת
כרע כחזקת אפיס ארז' לרפת בית מדרשו דורש שלום תורתו • מודוכא יוס' ד' לחודס חלול' למען
יארזי ימים על ממלכתו שנת התקפה להק' משה בהרב מוהר' ר' צבי הירש' וליפשיץ חוכה סה ק' ק'
מאדוכא ינ' :

וקפס הוספתי לכתוב ולשלחתי לוי' על קמיע אחת וגם על כל רוב תיבות ושמות שארי רגיל לכתוב
בקמיעות כפי המסורת בידי ואיך הוטבעו שרשם ומחלכסם ופיב שילובם בקודש ובה לך העתק
מתשובתו :

ארז אשר בלבנון • שמו כשמש ינון • ברק השבון • בחגמ' ודעת המור' כונן • הכה
ברצבות ואלפי שאכן • ה' האהו' אמ' הרב הגאון הגדול רבן של כל בני הגול' • חד
חד בדרה • ליהודים הית' ממנו אור' במהור' ר' יהוכנן כ' י' :

אמרותיו אמרות מהורת הגיעי וגמה אני מילין להכביר • קדם ראש גבר • צרוס
סובר • מעדר הרוס כהר תבור • וכחי און אחי חילים לגבר • כראוי
לכבודו הרמ' והכשא' בכל עבר • אך עכוותו תרצני אשר שלח ידו שפית צפי'
מדברי סופרים דברים כהווייתן והן הן הדברים דמה אמרין בלתיא' במרכב' צננים • כי כולם
שרשם ממקום קודש במרכב' לופה' אשר שם כבוד ה' חופ' • והי' דבריו לתרום' • כי ודאי שמות
קדושים הללו הנכתבים מאיש גדול כמרו הודע עינים מכלם ועינים וסגולתם יותר מועילי' מהני כותבי
קמיעות אשר כותב' כפי מלות אכשים מלומדים • ולכו בקדשי כשבעתי כי אספתי כל חכמי עיר פה
הבקיאים בחכמת נסתר והס ראוי ויבישו פועלי' וחכמתו הגדול' אמרו ברוך חכם הדוים וארור איש אשר
יעש' פסל ומסכה לסחליף טוב ברע ולומר עליו דברים באל' וכל' שהם מיס רעים • כי פירוש על
קמיע אחת שכתב רוס הדתול' ממין בשמור' מ' שפייתר • הוא עמוק עמוק עולה ויורד סדר השליבו'
ומטה עוזו בקודש וכ' שחר התיבות ושרשי שמוח כולם חיותו • וצנו החיולא המת' • ולכן מה
אוסף לומר אחי וכל חכמי עיר פה עומדים על משמרתו ויכול להחריס ולהחזיק חרס לזבלין בכל אופן
כאשר כתבתי מקדם ועכשיו ביותר אשר פירש שיתתו ומדרש לפירשים • ומי הוא אשר ירים ראשו
לדבר נגד זה אין זה אלא רשע וגבה לבב • ומשמים ילחמו צערו • ואל ישים אל לבו כי לפוס לערל
אנר' • מן עורין מהרב הגאון דשם היה לי מענה ומכיר הוא רוס מעלחו כאשר
ישב בק' קמין לפ' ר' הי' מרין שו' תעם הדרתו • וכתב' לי ששיב בעלמולרוס מעלתו וחוקה שזרין
באמונתו יחי' לכתוב לו עי' מומה כחי לעשות ידבר כי שומע עבדו אם כי אחי חלש ככה' יאזכרתי ויחדש
ככר כעורי משתחוה ומנשק עפרותו וסבלו עפר בירה מוכן לעבודה וכה' י' • הק' משה בהרב מהור' ר'
צבי הירש' ליבשן החונה פה ק' מודינא ינ' • יו' דעת תקיב' ל' :

והא

זאת ועוד אחרת הביטו וראו תוקף הכתב מגאוני וראשי עיר ואם בכל מדוינות איטליא עיר רבתי בדעות **רב**
ק' ק' ליוודי ינ' :

הרי ישראל הרמים והנשאים סביב לעמם למחסה עתיק ומגוי ארץ תלוי עליהם בכל שלמי
הגבורים לעמוד בפרץ ומחריץ מן המהדרין להחזיק ידי עובדי עבודה ופותחין בהללה
תחלה להשיע משופעי המה מלכיהם שריהם קריאי' העדה לכל דבר שבקדוש' אלו הם הממוני'
חורים וסגנים פרכסים ומלכיהם הצירי' הרועים אכשי חכמים וידועים שבק' ק' המצורג וכל סביבותיהם
יע' א' ראשי שבטים כסא כבוד ממלכתם רוס וכשא' וגבה מאוד הגבה למעלה והתעגנו על רוב שלום :

הרי זה בא ללמד בני יהודא קש' ע' אמרי' אמת דלא מטא לידן שום אנרתיא אחריתא כד עינה
דהיא הכתיבה מעו' צכסלין דהאי שהא דאחן עלה מיהא ולמנא למד שאם עור אחרת יש
לא דנובם דינא דבר מסר' א' או כשתבשה בארחות עקלקלות • ומקבלה ואלך כחי אכן
חב' לכביאים מתגדריהם לזיעו' רין במקום שיש עוררין חלק' לצס חלו' קא דרצבן וכולהו תכויי בני קין
וחבלות • הם המדברים כל דבור לשון קשה על הגאון המפורסם כשא' ווס ואלוף עיר' ס' כמורה ר'
יבוכח כר' ו' המגביהי' לשבת בשבת תחמוני יוס' תהלות • על החלו' קים אנו מלמערים איבעיה אימא
שב' א' דברים השוכרים את לבנו איך' כהיתה בזאת דאסא דקאי ביני א' לפי א' בא קרו ליה ואין מכנה גס
אין משמע

הרי כבר אמר מפי כבודם וצפס רצני גאוני אשכנו משכת שבחים ועלי' ות מרווחים של הרב
הגדול יהוכנן כר' מ' מאיר וצא' לאל' פי רצבה • אין בודקין מן המש' בח ולמעלה ולדיון חזי
לן דלא כזכרה אלא להעדפה כי גס מתמולגס משלשום כפשו יודעת מהוד הדרו ומפי
השמו' עה למדכו דכפיש כהוריה טובא • וכבר ילא מוטיעין שלו בכל מקום ובכל זמן דסליק לעילא מעלות
דאורייתא ונעלות דרבנן וכמה מכוון שמעתת' דסבא • וכל העם עוכין אחריו מקודש הקדש עילוי
עלוי עלייה לשמירתיה משמרתה הטרהס הולך ועושה מעשה רב ויקרא לו ה' שלום

הרי הוא בהזקתו חוקה אלימתא ואין כדיון קים לן כגויה דמר שלא הו'יא מתחת ידו דבר שאינו
מתוקן ולא חיישין לתקלה חד' א' ועוד קאמרינן שמועה שמענו מכי מגידי אמת וגס דברי'
קדשם כחובל אמר שהרב הכ' ל' אפיק שפ' ה' ומש' יח אפיקים ריפה וצדק עלמו כחוששי
עפילה • ולמען יאמינו כי לא כמלא' צ' שמור בתוכו איהו גופיה שדר פסיקה' דמלכא' צכלגלילת
אשכנו להשמיד ולהחריס מאן דאזיל אחר צבי שבור וגס כל' צ' בהם ויבא' שו צפירושא אחר ומקללה •
לפיכך כך היא חובותו וכך יפה לנו שאין אנו משגיחין בבת קול ומבטלינן קלא נא' וחשוד' הדלדיון חזי
לן דטהר יומא וטהר גברא ש' ר' לו פאמר שר

הרי זה משבח מושבח ועומד לנס עמים ככה אר' שו ארש ברזל כל השומעיש' חק לו אם אכן הוא
כימות אריה שאג מילא יירא • ליסתמיש איניש כדיון צכ' סא דמו' קרא ולא ליתבר מן יומא
דכן ולעלם וכה' רא' מכישים מכר' צ' כי דרבנן יחולו על ראש דריק דמעיקרא • ולדייני
גולה וסבי ד' ורה לימטי להן שי' צה בשלמא רצא שמה יסבוכסאות עד מט' אי קץ הפלאתה והיה השי' רות
בבית (:) (:)

בבית ה' זמון גברי ועמו כ"ס דיעבר להו מרן דבשמיא כי שבואחים יחדיו הן ישיבה בעזרה • הן אומר
והן דברים מהנשאים בכתף את משא העם הזה החותמים פה ליוורכו יע"א בסדר ה' ילחם לכם שנת
ואתם עלו ל

הלעיר יעקב לוסינו ס"ט
מלאכי בכהר"ר יעקב הכהן זלה"ה ס"ט
הלעיר יוסף פירכאדים אמריקאנו ס"ט
אברהם בן יעקב כהן
משה ליאון
שאל באכסיל
יחזק ברוך קאראוואגליא
רפאל בן ישעי'

העתק

מן אגרת מהשכתבו הפו"מ הקליני כדבי ארץ דק"ק כ"ש בזירוף החלמים המופלגים התובקו דק"ק הג"ל
ב' ה' יוס' ב' ד' ה' מנחם תקיאל לפהק"ק ב"ט

בכשר הגדול בעל כנפים הסובך באברתו • לכל הבאים בלל קורתו להשתפע בחורטו •
אין קץ ואין חקר לתבונתו על ישראל הדרתו • חריף ובקי תפארת ישראל וקדושו • כ"י
ע"ה פ"ה כ"ש"ת מוהר"ר יהונתן כר"י ואיר :

אותיות

המאירים בספירים • האירו אל מול עבר פניו • והנה את קול דברים ככר
בכר שמענו והחללו לעשות לטובתו לכתוב לכמה קהלות גדולות וקדושות • למען
הקיס דברי אמת והשקר לא יהי' לורגלים לעמוד ולהתיצב לפני גדולים • רק
עודנו צההו אפחדא יתיב • כי מרשעים יא' רשע שיעשו מעשה ויקבעו בדפוס ויעשו כיון להכעיס לזה
צודאי יתאמרו כל ישראל מגדולים ועד קטנים • לבעל דבריהם ומחשבותיהם • ואם ח"ו וכבר נעשה
מעשה • יגזרו כל ישראל בכל חומרות החרמות לבערם מן העולם כאשר יבער הגלגל עד טומא' הס' לא
יזכר ולא יפקד עוד בישראל • והנה כדי לצטל את הדברים האלה • עשינו אסיפה גדולה ברוב מנין
וברוב בנין וברוב חכמים ודיינים היושבים על כסא הורא' מפני העיר הגדולה והחכמים וגזרנו בחרם
הגדול חרם יב' קובן הוכרו בשלשה בתי כנסיות פה קהלתנו • כאשר יראה מו"ה כר"ו העתק
הכרוז הרלוף פה • וכן שלחנו הכרוז הזה לכל שבטי ישראל אשר במדינתנו • ובשאר מדינות הסמוכים
אלינו • אשר יעשה כמעשינו • והן אל כביר לא ימאס • ויגמור בעדינו לטובה • להסיר כל מחשבות
זרות מבני עמינו • ויתמו חמאים מן הארץ • אשר לא שמעו בקול הורים ומורים בחיי הוכתן • הכה
החלו וממכו והלאה יזרו כזורה במזרה • ויתפזרו בפיזור הרשעי' הנאה להם והכאה לעולם • והפולתו
של דיק' דומה לעתה המהפכים הכל לטובה • וכעת יאמר ליעקב מה פעל • כשכי תמעול מעל •
המגשים להם מגואל • ומו"ה כר"ו יחזרה כבודו ויחגדל שמו ממזרח שמש עד מצואו ועד לאתו • ויסגי
שלוותו • כי כבוד התורה מכרות על לומדי' ואל שיער ראשיתו • מאיד יסגא אחריתו • כ"ד דורשים
שלומו ושל' תורתו • ואם יתן איש כל הון ביתו • כבוז לו בזהביתו • ד"א משיה"ה כ"ק"י רומ"י ו"ה"ה
הרצני ב"ד גלדק רומ"י

הק

הק' אבדס ישכר בעה אורף : וגאס אברהם אופיץ : וגאס הק' הירש במה' יהודא ז"ל
וגאס הק' ברשון פאליץ (כעת הוא יושב על כסא הורא' דק"ק הג"ל) • גאס הק' משה יחזק במהו"ר • לזלה"ה :
גאס הק' יקותיאל אבז במהו"ר • גדלי' זלה"ה • גאס הק' יוסף בן מערסילב :

גאס הק' דוד במהו"ר זעלוג • גאס הק' מאיר במהו"ר יחזק שפיץ :
גאס יעקב משה פאליץ : גאס הק' אברהם בר' גמ"ש זלה"ה : גאס הק' ישעי' אופיץ :

גאס הק' גרשון בהמנוח באו"ה זלה"ה : גאס הק' יעקב שלו' במהו"ר רחיים דיין זלה"ה :
גאס הק' שלמה הערץ פעלד : גאס הק' נטול פירלא : גאס הק' אברהם בהמנוח כהר"ר
יוזלע ז"ל שוואבך : גאס הק' דוד צהר' ר' גומפריץ עמריך ז"ל : וגאס הק' ישכר בער :

הק' יוסף יחזק במהו"ר ר' גדלי' זלה"ה מהעלשו"א : הק' יוסף בחוהר' ר' בונס שפיץ :
הק' מאיר במהו"ר ר' יחזק מכ"ש : הק' משה לייפמק :
הק' מאיר ישכר בער דיין דק"ק הג"ל :

גאס הלעיר ארי' יהודא ליב בן הרב הגדול כמנהג ר' מנחם מענדל זלה"ה דיין דק"ק הג"ל :
גאס הק' יהודא ליב בלא"ה הר' ר' שמעי' שפיץ זלה"ה דיין דק"ק הג"ל :
הק' משה ישעי' במ"י פורית דיין דק"ק הג"ל :

וזאת ההעתק הכרוז והחרם

דא לאזין האלופי קליני רומ"ט יכ"ו והרצני ב"ד הגדוקי' וז' זירוף האלופי יחיד סגולה והאלופי כשרי
קהל יג"ו • וגאס יפוט כל האלופי' לומדי תורה יג"ו ומכרז' גזודיע זיין • ולהתעורר את העם
בזה עזרת רבזכל מי שיראת אלקי' כוגע בלצבו • יעשה אזינו כאשר כסת לשמוע בקול הורים ומורים
ולאס עיניא ולבו על הכרוז הזה :

הקבצו

ושמעו בני ישראל כולכם • קרעו לצבכם • והמו אזניכם • לשמוע קול בוכים •
קול חרדה • ואנחה השוברת גופו של אדם • וכל השומע תזילנה שכי אזינו • לקול
שפתינו • שמענו והרגז בצענינו • רגזהו רעש הארץ תחתינו • לזאת יחדר לבינו •
ולא מאזנו מנוח לכך רגלינו • על זאת ידונו כל הדווים • כי הקול הולך וחזק במחנה העברים • ויחדרו
כל האיים • והנה כפלה עלינו אימה גדול' וחשיב' • על גודל החרה ומצובה • שבקשולה עלות את
לוייתן בחרה • ולזאת יצבו כל ישראל בצנות יענה ותניס • ולעורר כל מריפכש צכו בכה להולך רכיל
ומרגיל המחלוק' אכשי ריב ובעלי מדינים • ועליהם והיואל בהס כאמר פורצים גדר השלוס יתנו כחשים
והנינים : לטקרי חוי' דרצנים • דלי' להוא סו"ת ולא יהי' חלק באלקי אלקי אדוני האדונים • כי שמענו
קול ענות לעקה גדולה ומרה • מרצים מחלוקת מגדילי' המדור' יודברים סרה • תבא עליהם מאירה •
אשר מלאו לבם לערוך מלחמ' לקרב לבית כר מנו' ואור תור' • ולהוציא לעז בדברי שקרים וכזבים • על
אדם גדול שנקיי'ם נכ"י • הדעת שגיה שני' אשר עיניכל ביהושאל עליו להיו' להם לעינים •
ואף שכבודו במקומו שואף • זורח הוא שם החושנים ללכת כל מבקשים ה' •
דברי אלקים חיים • לחדודי ולעיוני ולאוקמי גורם' תורת אמת כמלא פיה להשיבלהס מאורים •
משבי דברים בכוחים יושק שפתים • הוא כיהו מורינו ורצינו הגאון הגדול המכורסם האמיץ וחזק
בתור' וחסידות יע"ש ע"ץ אב' את בשלשלת היוחסין כבוד מוהר"ר יהונתן כר"י ואיר' אב' ד"ר מ' דק"ק הג"ל ו

וכבר

וכבר הויר עיני חכמים ותלמידים הרבה מפה ימשארי ארצות למאות ולאלפס ה' בכמה קהלות קדושות
קחם על זרועותיו • והרגילם במורה ויראהו הסודות ופרישות ועד היום הויר הילין עוסי פירותיו
להתמיד ולהשכל עם תלמידיו ולסגורם באש טוב • ועתה מן המוקדים שבפעם קמו תרבות אנשים חזאים
ופושעי ומורה למעול מעל בה' אבותיהן הקדוש לבטל תור' מישראל המוכתם בקרן זריות הברכ' אחת היא
לנו הכשורת מכל הארצות היא העיר הגדול' אש' ויאשר זכו להופיע רוח הקודש בבית מדרסו ע' מורינו
ורבינו הגאון מוהר' ר' יחזקאל בר' זעל פיפיות • ובין כתפיו שכן צד' אמות של הלכ' כמותו ירצ' בישראל
כעת יראה רצונ' של מדרות • רוחו של עונות המדרו שיקש להמריד את כל העולם כולו בדברים
שקרים וכוז' • כדי להוציא לעז על אומנו לדבק וחסיד • שרונאמן • אין מכניסין אותו בעמינותו של
הקב' הלא תאמרו לו וכו' • ואפי' בני ישראל ידעו רבינו כי לא על אדם א' יצא ב' על הכלל כל ישראל
יאלו לבטל התור' הקדוש מישראל • ולחלל השם הגדול הכבוד והכבוד המחולל בין האומות על
ידיהם • לשמוע און דאבה עשינו • וכל השומע יבכה וידאג • יקרע בקרעו שאינם מתאחים • על
חילול השם • ועל גישול התור' • ועל ציון ח' גדול כמותו • צ' • אשך כל ישראל מחוייבים בכבודו •
כירובם כולם מתחדדים ומתפארים בחכמת מורתו של הגאון הג' • אף גם זאת ה' לא יעזבו בדם •
והאמת הורה דרכו ע' חקרות ודקיות • יחקרו ודקו פ' מו' ד' ה' אף גם זאת ה' לא יעזבו בדם •
וצא על הברור שכל דבריהם דברי הג' ורעות רוח וקניעים פוגעים בו הוא הקבו הגדול אשר נתן עיניו
בכמה רבנים קדושים וחסידים אנשי אמת אשר ה' בק' המצורג מלמט' • וכעצמות העגל'
תשאו הן יפעל פעמים וס' לשעם גבורים אנשים וגדולים • אשר להם יד ושם בגדולים הקריל • אף
בהיות מעט' אינו דופקים לקלא בשקר ושוא ויתלקשו אליו אנשים ריקס' ופוחז' ופירשים הקמיעות
בפירושם זרים ורחוקים מה שאין הדעת סובלת אותן • וכדי להראות שרומם אחר
המומר ש' י' ות' • וכמה בוקי סריקי באשלי רבדבא • ובאמת אחר הדריש' וחקיר' במלא של
הקמיעו' של הגאון הג' ה' באמת ודק' וכולם נכתבו עפ' המסורות אשר ה' ב' ד' • וכולם
סדורי עפ' • לרופים השמות הקדושים וכאשר כתפשומומו' גדולי ישראל וחכמי ספרד' הבקיא' בחכמ'
הקמיעות כאשר נתנו עידיהן וידקו' וכשלא למרחקים לכמה רבנים וגאונים במדוכות פולין • לכן ראוי'
אותן הרשעים לדון כדן וקן ממרא שהמרא את פיו כגד גדול הדור הראוי' ליטב בסכדריין • ע' פ' תפארת
מעלתו ומידותיו כולם חסד וכו' ומכודים המה לשמים ולבריות • כאשר כבר מילתא אמורה בק' אה' ו'
ובק' ק' לובלין יע' א' ובשאר קהלות שנתנו חסם הגדול בכל החומרות על אותן אנשים הנקובים בשמותם •
שפר' וגדר עולם • והוצילו לעז בהברי שקרים וכוז' • והוכרז באותן הקהלות בכל בה' כדי לפרסם
השאים ברבים • אותן אנשים אשר יאלו לחרף מערכות ישראל • הוא התבא אלקי הגאון מוה' יחזקאל
בר' • זאת ועוד אחרת שנגזר שגורמו מחזיקים בעומת' • ובכל זאת לא ש' אפס ועונו ידס נשו'
לעשות מעשה ככרים ור' להוציא מחשבתו רע' אל השועל • ולהביא אל בית הדפוס עם פירוש הזרים
אוי לאזנים עך שומעת • אוי לאות' בושם וכלית' • כי יצאו כל בית ישראל בין כל אומ' ולשון • אשר
ימלאו את אשפתו מהם וידברו את אויבים בשעה • ועינות שתי שר • ומעתה שתי' אסור' • ולא
יתכ' עוד לחריש' • כי נתמלא אמתם במדה גדוש' • וכל חכם מבין מדעתו הקלוש' • שדבר הזה נוקב'
ויורד עד התהום • ותעל אמתם • ועלש באשם • מהמה תשא • והם ככופרים בת' מוה' אומרת
שכ' הקדוש' • העל אלה לא אפקד בס' נאם ה' ואש בגוי אשר בזה לא תנקם נפשיה • לכן עלה במוסרם
באש' ה' ל' בגורת עירין שתגמון • ובאמת קדישין שאלת' ובצירוף השכיב' הקדוש' והטהור' • אשר
עליו כל היום הרגנו וכחשנו כלן טבחה • ובצירוף התור' הקדוש' והטהור' • וכל מלאכי' הרחמים
והקדוש' •

והקדוש' והטהורים אנו מחרימי' ומכדים לשמים ולבריות בהרים שהחיים יב' אף את ירוחו ונקבל' שקילל
אלישע את גתו כערו ובשמהא שמתיתנו בלק למרו • ובכל החרמות שכע' מימות משה רבינו ע' ה'
עד עכשו בידיו' וארור וחרם ושמות על כל מצוי עמינו אשר ידפיס דברים כאלה • י' ב' ב' כ' כ' כ'
ולשון סיה' וכל יירופיהם אשר י' להם לעז ולפעד ואף במקלט דמקלט קן בנפשט או בממוס ואף מי
שיש בידן למחות ולא ימחו לאותן המדפיסי' ולרופי' • ואף אש יעברו ח' המדפיסים וידפסו • אולם
כבר כדפס י' החרם החמור חל על הקוב' או על המשנה דברים כאלה בתוך ביתו אפי' שעה אחת • או
מי שיבטל ברוחו ככסיל להוציא דבה וידבר ח' דבר מאומ' על הגאון הג' ולהמרות נגד כבודו • וכל
המהרהר אמרו כאלו מהרהר אחר השכיב' • הן צ' פ' או בכתב י' מי שיהי' וכ' כל מי שיש בידו מאותן
הקמיעות עם פירושיהם ולא ידיוכוו תיכף ומיד בשריפה • כולם יהי' מוחרמים ומכודים וארורים הם
לה' לצאות יושב הכרובים • ארורים הם מפי כל צבא מעלה • ושפים ואופנים וחיות הקודש • ארורים
הם מפי כל המלאכים הממונים על ד' תקופת השנה ועל החדשים ועל ימות השבוע • וארורים הם מכל
המזלות המשמים במרום לא יאבה ה' סלוח לו כו' ועיריים יהי' ועיריים ימותו ויליוס דינא הבא
לשלוט ימחו מספר החיים ועם דקיקים אליכתבו • לאוהי' להם חלק ונחלה באלקי ישראל • ולא
יהי' להם כין וכד ושם ושאר בישראל והגדיליה' לרע' מכל שבטי ישראל • הבי רייניקו להו ולכל אלמ'
דכוותיהו • כי ידענו בצירור גמור את מ' ו' הגאון הג' לשאין עינא בלבו כלל וכלל רק כל דבריו ומחשבתיו
ד' ה' ודברין קבלה ויראה • ומעורר אחרים בתוכחת מוסר • ורבים השיב מעון • ובפרט מעון
הזה • בקן הזהרנו שלא תכבו בגחלתו • באש תורתו ולא יהי' קקרח ועדתו • ועדינו בשחק שכל
כוונתנו לש' • ולמשן קכאת ה' לצאות תעש' זאת שלא יהי' העולם כהפקר • וכל אשר יזמו לעשות
לא יצטר מהם וכל א' יאמר חיי ואפסי עוד ומי אדון לי בקן למען דעת דקוה ה' ותורתו הקדוש' •
להראות כיוס אלקי' וטובים בדרך • כי בה אמר ה' הרימו מכשול מדרך עמי פכו דרך דרתי' רבנן
ולעורר אהבת התור' ולומר' ולהדיק הדיק דמשיקרא • עד סופו • היא ליהו מ' ו' הגאון מופת
הדור מהור' ר' יחזקאל בר' הוא ותורתו אמת ויהי' כל מבקש ה' יא אל אהלו • אהל בלי יען
לנח • עד כי יב' גבול בנימן צללח • וידע כל העם כי אין מעזר לה' להושיע ליהונתן וכו'
ורבים הם דורשי שלומו • ודבר המעוטי' בטלים ומבוטלים כחרם הכשבר • וכאפס וכאין נחשבים •
ויתר עם ה' הבקי' מתמא כזה ומשמרים פיהם והרהורם ומעשה ידיהם כולם יעמדו על הברכ' מעת'
ועד עולם • ולא יהי' נחכמים ח' צעון החרם בתורת ערבות • ל' ב' כ' כ' של איה' ערבים זה
בזה בעון הג' • ואפי' אשתו וצניו לא יהי' בכלל הערבות הג' לכול מלה' אלינו המבקשים שלום אחינו
ומי ששמו שלום • ישפות שלום לנו • ולא ישמע עוד פרץ וצווח ברחובותינו • ובמהר' ישמע קול
מבשר בארצינו • ונראו כל אפסי ארץ כי שם ה' נקרא עלינו אמן •

הכרו ככ' להוכרז פה קהלתנו ביום א' ד' מנחם תקי' ל' לראי' ובאנו ע' ח' יום הג' •

הק' בועז בא' מו הרבני הממוח מוהר' ל' והוכרז בשלש' בתי כנסיות אחר תפילות שמרית ברבי' •
וואלף מיערסליצ' ל' למניד וסופר ונאמן פה קהלתנו י' •
באש הק' זעליג שמש ונאמן פה ק' הג' •

העתק (:) (:)

העתק

מהכרוז והחרם הגדול הכעשה בקהלת מפוארה באסיפ' גדול' צירוף הרב הגדול אב"ד
גד"ו • ודייני מומח' ק' פרעשבורג :

קהל הקודש

דא לאזין אלופי קאיני' רו"ט דקהלתינו • צירוף הרב הגאון אב"ד כר"ו • הוא אב"ד
האדק • ושאר יחידי סגול' מכריז זיין

שמעו

אחינו בית ישראל היושבים בגול' העם הכבד לעם סגולה • המחזיקים בתורה
חמינו • הכולבכם לחקור את זאת • הן הית' כזאת • או הנשמע כמוהו •
לאזין ששמע על הרש"ה והוקנא' • קנאים פוגעים בכבוד הרב רבן של כל בני
הגול' • המאיר עיני חכמים בהלכ' • מילכו גדול בחכמ' ובטהר' • ה' המורינו ורבינו כ"ע הפ"ה
גאון תפארת ישראל מוהר"ר יהונתן כר"ו • אב"ד דור"מ דק"ק המבורג ואגפיה • אשר כבר יא טבעו
צעולם מטבע טבעו חכמים בצרכ' • יפולו מעינותיו חונה • תלמידיו אכזר ומימינו אנו שותים רבים
שתוי שתואת דבריו דברי פי אלקי חיים • פה שהפיק מרגליות • מרגליות טוב' ה' בידיו וצקשו
לא לדוממו • כאב"ד שאיכ' חזרת לבעלי' • העיחו דברים להעיל בודופי • והעמידו ופרסום
הקמיעות בלשונות מתחלפות בדברים זרים ורחוקים מהשכל וכל מגמתם ודעתם כדי להרבות כבודם
ולמעט כבוד שמים • מרבין מחלוקת בישראל שלא לשם שמים • לעשות ח' תור' בשתי תורת •
ומי האיש החכם יבין את זאת • ישכיל בדעתו • אחרית דבר מראשיתו • ולמשמע און דאב' פפטינו
אחזה רעד' כל עצמותינו • לא תהא כזאת בישראל חליל' • והירא וחרד בדבר ה' זולת' • מאן
דחיס רבין ומוקיר רבין והוא גופי' אורבא רבין • ראוי וכחן מעם ה' לעשותו כל עד דקאות ההכרחים
לחסוס פי קטיגור • להרבות סטיגור • לחוס על כבוד קונו וכבוד התור' ולומדי' • שלא להרד
ולספר אחר מדת' של תלמידי חכמים • ולהאדיק את האדיק מעיקרא • הוא צדקו מתחלתו ועד
סופו • ובפרט לחוס על כבודו • כי הוא חייבו וכולם חייבים להזהר בכבודו • ומגלי להרבה בנאות
ה' • ובאשר שמעו כן ראיו • אשר עשו אב"ק' ק"ב' שקרי' באמנ' • היא העיר הגדול' לאלקי'
עיר מלא' חכמים • וסופרים הסופרים אותיות של תור' • העבירו קול במחנ' העברים • והכרוז יא
לפניהם • להזהיר את העם בחרם גדול שלא יריאו את אגרותיהם זה לזה • בדברי חירופים וגדופים
וניאונים כאלה • הם להזכיר כ"ל להזכיר • כדי שלא להבעיר את הבערה והולכה עול' מאילי ח' ו
יותר • ויתחלל ש"ע עלידם • וביתר לריך הכותב לזרז • שלא יעל' על לבבך כשלה עלות דברים
כזאת על מוצח הדפוס • ומיראה אלו יאלו ולא יא • גם אכחכו כפוא אחייהם למלאות את דברייהם
להסכים על ידם בחרם כ"ל • אמרו וגזרנו • שאלי ירים אים את ידו משלוח בתים ומכ' שלהדפיס
כ"ל הפוגע בכבוד הרב הגאון הכ"ל • ובאשר שכבר יא המכש' • מאן דהווי אגרות ידו כתבים או

דפוס כ"ל • לריכין גניזה • ודינו שזה להיות נכלל בחרם הכ"ל • כל זמן שלא ידין את הכתבים
או הכדפס כ"ל בעיר הנידחת שדינו בשריפ' חמור' • וקבלת ה' כבאות תעש זאת • והסומע לדברינו
יוגעס • בצרכת ויהיו נועס • י'ר שתשר' שבי' במעש' ידיהם • יוס' ה'ך' האלול דהאי שהא
תקיא"ל :

הכרוז הכ"ל נכרז פה קהלתינו בזה' בציומא דכומי' יוס' הכ"ל לראי' באתי על החתום הק' יעקב חיים
גמבור' ר' הערים סג"ל ז' למטריבטש סופר ונאמן פה ק' פרעשבורג יע"א :

העתק

מן הכרוז והחרם הגדול הכעש' בק"ק העליויא אשר התאספו שמה כל הרבנים המופלגים
המפורסמים ובראשם כבוד הרב הזקן שקנה חכמ' הגאון מהור' ר' מהר"ם כר' ואב"ד
הכ"ל :

ב"ה

הכרוז והחרם הגדול שהוכרוז פה קהלתינו העליויא באסיפ' כל בני הקהל יע"א בשעת קריאת התור'
יוס' ב' אלו שור' הלפ"ק :

שמועה

שמענו ותרגז כפשותינו על לא טוב' השמוע' הדוברים על לדיק עתק ומואלילעז
על אותו לדיק הוא כיהו הגאון הגדול המפורסם אשר רבים שהורבי' ישתו מאור
תורתו כבוד מוהר"ר יהונתן אב"ד דור"מ דק"ק אלטונא המבורג וואכוזבעק • וכבר
צאו לפנינו תלמידיו את אשר ישנו פה ואת אשר איכנו פה בע"פ • ובכתב ועומדים עלינו כתרנגולים של
בית בוק' באומרים אלינו מה זה שתיק' לשמוע בזילותא של ת' א אשר אויביו מפקין עלינו על הגאון הכ"ל
קלא בישא שנא' מקלקלת ישרון לאמר שהוא ח' ומכת המאמנים של פג' מוצס ש"ימ' ש וכמחזכרו •
וכבר בא החכם להוסיף כפשו מידי חשדא וקלל בארורים ובשמתי על כל המאמנים • וככל זאת לא שב
אפס ממנו • עד כי תפשת הנגע לדברי ריבות אשר בשעריו בהמון עם • וכתחלל שם שמים ע"י
דבר זה • וזאת ועוד אחרת כודע הדבר בין האומות וכמלא ש"ש מחולל באמרים אלינו אכחכו ככל
הגור' כחשבנו וכחלקנו לשני אומות כת' המאמינים וכת' המשמאלים אוי לאות' בוש' אוי לאות' כלימ' ומן
הראוי לקרוע בקרעים שאינם מתאחים מגודל חילול השם בעו"ה • ועד הפה לא ראינו לו דבר דבר
ולא חזי דבר והי' בעינינו כדברי היתול ויסכר פיהם של דוברי שקר באשר שמחשבתו כיכר מתוך מעשיו
שכולו לשם שמים בלי שום מחשבת פיגול • וכל הדברים אינם רק מחמת קנא' ושנא' • המקלקלת
השור' • וכן בעינינו ראינו שהורגנו מלכת גדלו והאליח וגם עשה פרי ואור תורתו וזרז כל קווי אהץ
ואלמלא הוא כשהבחו ח' התור' מישראל • ושמו ידיו לפינו • כי אמרנו שיה' קלא דמשיק' •
ובפרטות שאכחכו כאן לעירי שופטי ישראל ולא יעש' כן במקומינו ללאות' הנעיר' לפני הבכיר' • ובאשר
בעינינו ראינו ובאזנינו שמענו שעדיין מלקד בינינו והאי תיגרא דמי' לבידקא דמי' ועדיין לא נח' הים
מזעפו • זענינו ואמרו עד כמה לעירי וליזל יזודאילא ריחא למר' ילמעבד הבי' ובמקום שיש
חילול

חילול השם אין חולקים כבוד לרב * ועת לדבר באשר שחדשים מקרוב באומכל הקהלות אשר
סביבותינו וכולם מתבארים בסיגנון ה' להסיר תלוכות מעל הגאון הכ' לצפרעות שהודיע לנו הכרוז
חרס הגדול והכבוד על כת הרשעים והפושעים המאמינים בש' ימ' שדרש ברבים ומפרסם קלונס של
המאמינים בש' ימ' ש' עד שלא נשאר מקום לפקפק ולה' הר אחריו בנדון זה * ומהגם שמענו וראינו
תוך כתבים של קציני מכהיגי הקהל עיר ואם בישראל ק' ביקלשפורג * שהסכימו מתנגד' של הגאון
הכ' ללהדפיס איזה דברים של הגאון הגדול מוהר' ר' יהונתן בעסקא שהיה לו לבוש' ולכלימ' * ולבזותו
כתובו * ויש לחוש דאיכא דשמע בהא ולא שמע בהך קללת חכם לקלל המאמינים לש' ימ' ש' * וזה
יהי' קשה מן הראשונים ח' ונגבל הדבר הזה החריומו ושמיהו ק' ק' ביקלשפורג בחרס חמור כאשר יש בדינו
כתבנו בח' ימ' מש * להפיל גודא רמא להחריס את אשר מלאו לבו לעשות כן :

ואהרי

הודיעה' לנו את כל אלה קמנו ונתעורר ואמרנו עם ח' חזקו ואמנו לדבר דברה'
לכבוד המקום ה' ולכבוד עמו ישראל שלא ירבה מחלוקת בישראל * אלו מתירין
להתם לל על העבר עם העברי' ושרי להו מרא למאן דמזער לי' ואל יעשה בורוש
כל :

ומכאן

ולהלן חושבנא וזה ילא ראשון בגזירת עירין פתגמא ובמאמר קדישין בגזירת טווי
וחרס ושמתא כו' בצירוף הקב"ה * ושכינת' וצ' צירוף האלוהי' קצינו מנהיגי הקהל'
וצ' צירוף אחר צירוף המופלגים דייטס מן חסידים נטורי קרתא וכל תלמידי הגאון
המפורסם מוהר' ר' יהונתן על גביהם ח' והגאון הזקן הושב' בישיבה כמוהר' ר' משה' המצודר' מ'
ואב' ד' דקהלתינו * על כל המדפיסים שבועלם שלא להדפיס אום דבר קטן ודבר גדול בעסק הזה *
משום שיש לחוש דלא ליפוק מיני' חורבא ח' מיר ולחרות * ושמתא ישוהו בתלמידיהם הבאים אחריהם
ונמצא שם שמים מחולל * ובאם שכבה כדפסו ידונו אותו בשריפ' * ולא ילין ממנו עד בקר * ובכלל
פחדים יהוא שלא יכתוב אום אדם דבר מה בעסק ה' זהו זלוולו של הגאון מוהר' ר' יהונתן הכ' לשלא לשם
שמים רק לקמור ולהחזיק במחלוקת * אחרי שמחצות של הגאון כיכר מתוך מעשיו שמכוסה אותו
כדיק מחוהו עון * ואסור לשפר בגנותו של הגאון הכ' ל בעסק הזה * והמלך שהשלוש שלו ישפות שלו'
בפמלי' של מעלה ובפמלי' של מעלה היות בולט כאיש אחד בלב אחד ויסור מצינינו המערי' והמקטרי'
ואותו יעשה לעם אחד במהרה בימינו בקרוב אמן : כאם מאיר הק' מהרס המבורג מפראג חפ' ק'
העלישיא יע' א :

- הק' יעקבהר' חיים ז' ל :
- כאם אברהם אבריל בהר' נבי הירשן' ל :
- וכאם יהושע זעליג במק' ק' הכ' ל :
- וכאם הק' יצחק במהור' ר' אברהם גלאז' ל :
- וכאם הק' יהודא ליב בממנו מוהר' ר' אבריל ז' ל :
- וכאם גרשון בן הר' ליב רייטז' ל :
- וכאם הק' אברהם אבריל' ב' היהודא ליפורמר' א :
- וכאם יוסף הק' בהרס המנוח מהר' ר' מאיר שטאמפי' ז' ל מקצ' א' לייבויגן :
- וכאם הק' משה בלא' א' כהר' ר' ישראל ז' ל :
- כאם הק' בנימן זאבן הר' אלי' סג' ל ז' :

העתק

מהחרס הגעשה פה ק' פרוסטיץ בהסכמת האלוהי' קצינים הרו' ט' צירוף ארמו' ה'
הרצ' אב' ד' וצית דינו ה' דקמו' ש' ציוס' כ' ואלול תקי' א' לפ' קוחרס הוכרו קודס
הכנסת ס' ת' להיכל :

אתם

הדור לכו חזו מפעלות ה' אשר שם כמות בארץ * ארץ יראה ושקטה * שמו העם
העם ולקטו לקוטי בתר לקוטי כמלקט שבליס וילכו אחר הצליס מעשה תעוועיס *
על זה דוה לבנויתר ממקומינו מקום שיש חילול השם הגדול * גדלה לעקת בני
ישראל ותצקע הארץ לקולס * קול הכולך במחנה אש' ר' ה' ר' הכסול לקול ענות חלושה וקול ענות מלחמ'
וקרב לקרב לגבול דא' היבא הן ועדי' ביה' ב' א' ה' ויעדי' כתיבה כתי' לכתוב ברית בין בנתר' ר' לוח' ר'
בתוך את ב' ר' הכסור הוא עוף הכסר הגדולה' הכבוד הרב הגאון הגדול המפורסם בדורינו שלשלת
היוחסן המאור הגדול למחשלת צי' ס' התלמוד ספרא וספרי וכולא תלמודא תלמוד גדול המביא לידי
מעשה ר' צ' מוהר' ר' יהונתן גבר ענוותן ה' א' אב' ד' ור' מ' דק' א' ה' ומוקדם הופיע אור תורהו בק' מין
ובק' פראג יע' א' והאיר עיני חכמים ותלמידיהם הרבה מפה' ק' ומשאר' ארצות למאות ולאלפים ועוד
האילן עושה פירות להתימד ולהשכיל עם התלמידיו ולהחזיק עמוד התורה הברכה אחת היא לנו הכשארית
מכל הארצות היא עיר ואם בישראל אלטוכא המבורג ווארביבעק יע' א' * גללן קקאים טוועיס בו *
המה כת המדברים שקרים וכזבים מחצ' שוכו' ת' בכתב ושינוי' לשון בשלש' לשונות * להיות עושים
שם הקודש חול כדי להוציא לעז על הגאון מוהר' ר' הכ' לכדי למעט כבודו ולהרבות כבודם * ועי' כ'
בצית ישראל ראינו שערורי' פקו פלינו * לפעור פיהם וקולס כנחשילך * וכמו פתן חרש אשר לא
ישמע לקול מלחשים * הרים גבנוכיס * והנה רועשים * לא ברעשה' לעורר מדנוס מבקשים
ולרמוס בחצרות קדש קדשים להושיא לחולין להתחלל שם הגדול הכבוד בין האומות * אשר כל השומע
יקרע בקרע שאינו מתאחה * וברוך ה' המפיר עצת ערומים * כי שפת אמת היכן לעד ועד ארביעה
לשון שקר * וכמוכן ראינו כמה כתבים באו הנה מן כמה מופלגים בתורה וביראה ובקיאס בחכמת
האלקות * והמה יעידו ויגידו שכל הקמיעות המה מיוסדים על ארכי פוע' פ' קבלות מהר' י' ז' לוכל
המהרהר אחריו כאלו מהרהר אחר כו' * והנה המתנגדים רואים להחזיק בטומאה' למען ספות הרוה
את הצמאה להעלות הקמיעות עם פי' ז' אל מזבח הדפוס * לכן הסכימו האלוהי' הקצינים דק' ק'
כ' ש' צירוף בד' ש' עם יחודי סגול' ליתן חרס הגדול והכורא' ע' ז' כאשר המה בכתוב' * וכמוכן עשוגם
המה שארי הקהלות המפוארי' יריאים ושלמיים ומיראה אלו ילאו ולא ילא * והכהגם אהכנו עשינו
אסיפה לשם שמים צירוף קב' ה' ושכינת' בגזירת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאלתין בחרס שהחרי'
יהושע בן כון את יחיחו ובכל חומרי חרמות שכעשה מימות יהושע בן כון עד הדור הזה על כל איש מצני
עמיכו אשר יריס את ידו להדפיס דברים אלה הן אותן אגרת מחשלת שכתבו בכל לשון שיהי' על רב האו'
גאון הכ' לבזותו * אומי שיעלה על לבו לכתוב או להדפיס פירושים זריס על הקמיעות הכ' ל' א' ע'
עצמו אומי' ג' ירי דלי' כדי להוציא לעז על אמתו הנדיק דמיקרא יהי' כעקר וכשרש מן העולם כדי שלא
יהי' (:) (:)

יהי שורש פורה ראש ולענה ומריה אחריתם • וכמו שהחרס חל על הכותב או על המדפיס כן יהי
חרס חל על הקונה ועל המוכר אותם וכמו כן על מי שיש בידו העתק מן אותן הקמיעות עם פירושיהם
עד שיעבר אותן מן העולם • וק' וכן כו' שלק' ושיהי' מחרס חל על אותן אכסים המוצאים דיבה על
הגאון המפורסם הג' ל' הן צפה והן בכתב שגולחי' אגרותיה' בחליפין כמו מזומנים כדי למעט כבוד הגאון
הג' ל' • וכלמי שיעבר על אחת מהכה ארורים יהי' מפי צבא מעלה כן' ולא יהי' להם חלק וכחלה בישראל
דקימחה שם מתחת השמים • למען דעת כל עמי הארץ כי יש לאלק' שופטי' ולא תהי' עדת בני
ישראל כאלף אשר אין להם רועה • והשומע לדבריכו יזכרם ותבא עליו ברכת טוב וכל הקללות יהפכו
לו לברכה ולשלום ה' עוז לעמו יתן ה' יצרך את עמו בשלום :

הק' ישכר בער מהעלשוי החונה פה ק' פרוסטיץ •
כאס הק' משה במהר' ש ז' ל' מאוסטרליץ פרנס לע"ע • כאס הק' משה במהר' רמאיר תאומים רב"ד
וכאס הק' יהודא ליבהר' ר' בערש ז' ל' ט"ה • ונאס הק' יצחק במהר' ר' ל' ז' ל' פאלק דיין פ"ק י"ז
וכאס אברהם במהר' מרדכי ז' ל' • ונאס הק' משה בר' מ' יערוויץ דיין פ"ק הג"ל •
וכאס חיים במהר' ר' ונה ז' ל' • ונאס זבי הירש ברא"ך •
וכאס הק' יוסף בהר' ר' יאקב י"ז ומסופאוי • ונאס הק' שמעון במהר' ר' פייבשוויץ ז' ל' •
וכאס יששכר בער בן הר' ר' זבי הרשק ז' ל' • ונאס הק' שמעון ברי' •
וכאס הק' ארי' בהר' ר' יצחק לורף ז' ל' • ונאס גרשון ליצבס ז' ל' ז' ל' •

העתק

מהכרוז והחרס שנעשה פה ק' קרעמזיר יע"א :

שמעו

בא בית ישראל אחינו • לא מראש בסתר דיברנו • אך לפרסם ולהכריז ברבים
חיל דנא למען האמת והשלום באנו • לעמוד לימין דיק במצוותיו ולזונו על דבר
אשר לא ראן עינינו • רק קול ענות וקול לזונוה שמענו • שממרוס כשלח אש
המחלוקת בעצמותינו • וההררים כאלים תרקדנו • וגבעות כבני לאן תחגורה • בדברי הבאי
וקנטורה וליצנה • להטיל מוס בקדשים קדוש ישראל כזר תפארתינו • ה"ה אדמ' וגאון הגדול
המפורסם מוהר' ר' יהונתן כר' ומחמד עוזינו • אשר העמיד לאלפיס תלמידים הגונים בכל מחנה
ופינה • לא נמאז כמוהו בכל המח' • מימות הצודל רבן הגדול הגאון המפורסם אברהם ברודא
ז' ל' ועד הנה • עד שלא שקעה זרחה השמש בעובותיו ועונו • ואכשי ריב עדות יענו • לתתו להגאון
בר' ולשמנה בקמינו • כאלו ח' וכלכד בשחיתות האפיקורס ש"ת ר' ימ"ש • חץ שחוד' לשונם לשון
מרמה כאיש אדמוני יעבירו קול במחנה • קולם כנחש ילק' מעיר לעיר ומדיכ' למדיכ' • להמשיך לב
העם שידם עמהם יתכ' • להסיתם דיק חכם לבלענו • ועד כה החמהמנו • כי אמרנו ברעיונינו •
פן ואולי בני וביני שבות אש המדהב' מצינינו • ולהקיל המשא מעלינו • לבל יחזיק יותר בקטגוריס
של ת' ח' ולהתחלל ש"ש על ידינו • כתבנו בתחילה דרך בקש' ותחיכ' לבקש ולחנן על נפשינו • שינעמו
להם דברינו • באשרי לגדולים ששומעין לקטנים שכמונו • ולהטיל שלום ביניהם מצימותינו •
ולקלא

ולקלא קלא פסיק לא חששנו • אמנם אחרי רואינו שכת' המהנדסים בועטו בדברינו • ופוכיס עורף
לכו לבלתי שמוע אלינו • באין קול ואין עונה • באמרם מי אדון לנו • ורחוק דעתם מדעתנו •
כל א' חושב אני אחד ואין שני • וכל מגמותם להפיל חומת התור' ולהרוס מצביו • אין זה אלא רמות
רוחא דקייטנא • המלקלת את השור' מחמת שנא' וקנא' • וצר ציר צדחד יומא ישיגנו • הלל
הגאון מהר' יכר' ו' יארץ ימיו יעשה כקייטן במ' מעין כל שאירר וקילל בפומבי כל הזונים והמאמינים
אחרי הש"ת ר' ימ"ש ובמכתב כדבולכו הטבור יותר להעלות מה בדפוס כגד האמ' המצו' והמגוב' •
ואין לך גדול כזה מעש' המוציא ממחשב' אשר טהור' איכ' • וכעת הבאים חדשות ישמיענו • באיסור
מוסיף אבלי ואנו • קלא דלא פסיק קול שאון שמענו • ושמועת רעות יבהלנו • שרונים להדפיס
דברי קנטורים וזנוי' על כבוד אדונינו הגאון מוהר' ר' יכר' כסתמרו שערת ראשינו • וחילופללות
ר' יולד' אחזנו • אמרנו וערכו עת לחשות ועת לדבר דבר בזמנו • והשתיק' בזה מגוב' • ואס כח
אצנים כחינו לא כוכל עוד עלרנו • לתתינו למשלושני • כאלו אין לישראל משענו ומעל' • לכן
הכרחו כירודין שצבטים לנסוע באחרונ' • במקום דאיכא פסידא דרבים למעביד דינא לנפשינו •
פן יאמרנו בנינו וגו' ועת האסף המקב' היום באסיפ' ועשי' לש"ש יחד התאספנו • התבער' ומסה
ומריב' לכבותיכ' • להפיר עלת ערומים ולייתן במרוס קולינו • בקול קול יעקב להשביט הידים די
עשו ופי המסטיין ודובר שקר תאלמ' • ולהלביש בגבור' כלי מלחמתינו • על אר הזורר עלינו •
ולגזור בחוק גזירותינו שמכאן ולהלאה חושבנא על הפוערים פיהם לבל' חוק ומגזרי' לדבר דופי הן
בע' פ' או בכתב יהי' מה שיהי' • ובחרס ושמת' כידוי וקללה ישיגנו • והמדפיסים אשר רוג'יס
להדפיס דברי שמץ והיתוליס לא מיני' ולא מקלתו לפגוע בכבוד הגאון מוהר' ר' כר' • ואף להעורר
והמסייעי' הן בעלמין או ע' שלוחי' אפילו שליח שלוחי' עד מאה ויותר כמותן לחול עליהן כל הארורים
שכרזו היום במעמד כל הקהל ואף שאין שליח לדבר עבירה • אללינו מכו' וגמור' שבזה לא באמר' •
ומלו' לרודפס לכבות המדור' • ועל חילול כלי החור' • ועליהן כי דבר ה' בזה אמור' • ועל המחזיקי'
ההדפס' כיוצא בהם בכידוי וחרס עד שישרפוס ולא יפקדו ויזכרם • ואלי יתלו עצמן באלונו הגדולות
ובסכמתן לא עדיפו מדבן בן הורכמוס וכחנני' אחר' הלא רבים אשר אתנו רבנים ותלמידים יראים
ושלימים שכבר קדמונו • הכותרים בריאל' ולתורתו • אשר קבלנו אפכנו ואבותינו מסיני מן
הראוי לכל מי שיראת ה' כונע בלבזולמשוך אחרינו • ולהחזיק בפועל ידינו • לבל יתערב זר
בחוכינו • וקמושו וחזרו ואעד אליעל' בארמנותינו • ולהשיב עטרת התור' ליושבי' על מכו' וכנה •
וגם זאת מהמודיעי' ולפני' אפכנו • באס שיהי' רישומו כיכר הדפוס ממי יצא' הרע' הזאת • או עפ' •
עדים כשרים כאמינים מלבד החרס גדול שעליו שמנו • לגזור שלא לקנות שום ספר ממה שדפס אחר
כן בדפוס הלז' • הן בחכס או בשכר ושלא להביא כלל למחזינו • וכמו כן בעורר בפועל להקטובים
והרחוקים אתנו שצמטפט הזה יגמלנו • כ' ד' מאתנו מנהיגי הקהל' וע' ג' הרב אב"ד ודייני הקהל'
ושאר לומדי תור' המבקשים למען האמת והשלום כאשר לנעונו ומפי האדון שהשלום שלו היום יוס' ד'
י"א חלול תקיא' לפה קרעמזיר יע"א • הק' דוד בהמנוח מוהר' ר' נתן הלברשטע מהמבורג ז' ל' •
העומד על ע' הק' קרעמזיר יע"א :

הק' זבי בהר' ר' אברהם קמיטיין מקרעמזיר • כאס הק' מרדכי בהר' ר' נתן ז' ל' •
וואלף בן האלוף הר' ר' ליב ז' ל' • הק' מאיר בן המנוח מוהר' ר' יששכר בער סג' ל' הורוויץ ז' ל' •
הק' שאלתיאל בן המנוח הר' ר' אכשיל שפירא ז' ל' •

אברהם בן מהור רמזה ברוד מקרעמזיר ז"ל :
הק' כתן בן כהר ר' מרדכי ארפסטימן ז"ל :
הק' יוסף אופנהיים מקרעמזיר :

העתק

מהכרוז וחרס שנעשה פה ק' רוסטיץ יע"א

שמועו

כל בית יעקב והאזינו כל משפחות ישראל • בישאל ראינו שערור' ושמה •
החזיקנו והלקחנו רוחינו כיוולד' לידים החזוני' אחו' מרעים זעם ועבר' וזר'
מושלת תועב' • ושמוע' אשר לא טוב' מארץ מרחק ממקור משחת ומפיל קרעש
רפש וטיט יגרשו רשעים כים שצדק והשקט לא יוכלו ויעשו פרי ושורש נחש יוליא לפע' ושרף משופץ עפו
צבתק' וזרוע רמה הריומו קול ענות חלוש' בחלשת ומיעוד עלמותינו יתפרדו בפרוד וכלוגה' מאי' פלוגת'
מחיל' וגודל רבא המפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים ורפה יד' יאשי חיל וכלול כל ברכים משוים
שכלי בין צבי' יתיר' ויוסיף דעת יוסף מכאוב כאב חולי כל ראש וכל לבד דוי בהבלגת עלי יגון ואכח'
שזרת כל גופינו וכפשינו שימו בכפינו כף אים עולה לבני עלי' ומעי מעי אוחיל' קירת לבינו הומה מאין
הפוגת הלתי קריש' וקציר' רקעת להאריך בארוב' ותעול' אולי' יעל' ה' לנו ודון דינינו למזור וארץ ופני'
זהי' שקט מקול שופר שמוענו קול הרועה מלחמ' הרועה גבוהי גיבית בשצדים היליל' יליל ותילל ליון
המזוין בהלב' ובמר תב' על חלליה' חילל באר' שטמא' כוח' וכו' וכו' מראשית' וכו' וכו' אלנו הדב' ג' כוב
וקחנו מניהו שמך פתיל מגודל בעצותת חטא ומושכי עון בחצלי שוא ורסן לתע' ולזאת יחד לבינו ויתר
ממקומו המקום לחיק שעתא שעתא זעם ורסם ושרים הרוע' בשבע ברזל בצרזל יחד הילכי רכיל כחשתי
וברזל קשה בלשון דיבר וביטוי כמדקרת חרב פיפיות פיהם שוא ידבר ומילן' ללד ארי' דבי עילאי ימללו
הוא כיהו מרכא רבנא רבן של רוב בני גול' גולת' כותרת אוריאל רעפש מנוער בחרי'תי וריוות' לשום
תור' בישראל • אשרי לדור ששרה בתוכו לאות ולמופת כי קית' יאירל כפקין מפומי' וקוקין דכורא ובעורין
דאשא כיונתן בן עוזיאל חזיו שנוכס וחדודים משקן ומחדד ומחכים הלמידים עד שגדלו והלחיחו ועשו
פרי קודש הלולים חד חד כחית לעומקא לעומק הים הגדול שכל החלמיד לדבר הלכ' לאמיתו תורת אמת
בפיהו ועולה לא כמלא בשפתיו וכמלאך ה' בצאות הוא גאון עוזיבו ספר דורינו מובחר מין האנושי' החסיד
ועביו מוהר' ר' יונתן המקום יהי' בעזרו מול אור' ובמלחמתו של תור' שר חמישים ליועץ ומבין מדעתו דעת
קובו ב' ב' זו בהולאת יקר מזולל לאלפים ולרבאות כי כליות של ביום הקציר כן און שומעת הוכחתו
תוכחת מוסר לרבים מירי' שבת בשבתו וחדש בחדשו בזמנו בא להתיר ולאסור הא להלכתא הא לסברא
ושעמא יהי' ושקיל ומרי' בשמעתא עד שיולא ברורי' ושרים דברי' יועץ וכשוא פני' מ' ט' מרא' לכל אופן אשר
שבה רוח קדישא ללכת וילך יוכ' תן ויבוא העיר אשר ה' שמה במסורת במפיק מרגייתא ודרש כמין חומר
ופותח דבריי תור' ודרשין מה' שלא שמע אדם מעולם שמועיו וכעס' הכל כחרשין כן הכה קלות דרכיו
ושמן דבר מה כמלא בוכאשר עינינו ראו ולא זר ובאזנינו שמענו ולא אחר' ועמה קמו תרבות אכזים
רעים והעמים והפשו ממטרות טמון באש קמבעי' להן משום חילס יורו' להוליא לעז ודורשין דופי להעיל
מוס

מוס בקדשי קדשים וקראו אחריו מלא זעם ומשא דבר ה' יבטו ומסרין ומבלבלין סכלי רוקולי דעת
וקלה ומוקיים שנמחקה איך שהוא בלבוש' כפי' והילוך דר נכחש עקלתון עיקול ועיקוס אמונה
כוזבת ש' י' ש' לבי מודח באפיל' ושאל' בדיוטא תחתוכ' שבשאלו וחשבו מזימות על רבינו הגדול החסיד
והישר ועלמות רשעים אפוקי נחשה וגרמיהם כמטיל ברזל ובחבל תשקיע ותמשכו לוימן בחכה • כל
השומע ידאג ויבכה • יהי' מיצר ודואג וכארי' ישאג וכל בית ישראל יקראו לבבם כי לא עליו לבדו ילאו
לחלל ולהוריד מראש עטרת ישראל ביותר כגודתא ושמתא על כציות כר המערבי ומכבין עמי המערכת
מערכת חלקים חיים רוח אפינו משיה' האשר אמרנו בללו כחי' חיי גלויקי בקלשי' זמנינו זה ובדורינו דור
יתוס יתמי דיתמי פכינו לימין ואין עוזר ולשמאל ואין סומך בסמכין ועמודי' דאורייתא השמחים אלי' גל
כי ימלא גבר המתגבר בחורה איך כלכד בשחיתותם שחת ופחד יקראוהו ופח הלא הכה דברי תפלות באלו
הוא למקדש ולאבן כגף ולצור מכשל בכשלון ופיק ברכים כשלות ה' מאמץ באימוץ וחיון בחור' ליראה
כדרוכו וסיבת זה עפילת אלי' כהרסים וכעדרים ובתי מדרשים בעלין אשר לא יערכ' כל הון וזהב
וזכוכית' ותמורת' ה' כלי פזע' זלכד ראוי לאוכ' ו' ולהתאון ולחת במרוס קולן של סופרים וחכמים מלצר דין
אככה אוכל לראות בצערו ולערו של אות' לדיק' בהולאת לעז לתא ואצורייכו בהכחשה חד מן תליסר
עקורי' אמונתינו חליל' חולין היא לנו לשמוע און דאבה נפשינו כפש יודעת מאוד עד היכן הדברים מגיע
הדברי' שמולחין צו המה עומדים ברומם של עולם עזור במילין מי יוכל אס אמרנו החשינו הלא חס לב
בקרבו בעבירת הכאב הרא' שלעכ' ומרוד הכרוך במ' זה זו עולה והעלה אבק מרגלותיהם עד כסא כבוד
יחלו רוח דבריהם כי לשונם ומעלליהם אלה' ולהמרות עיני' כבודו וברגליהם וסי' צויהם תעכסנה
עכס' ארס בין שני כפירי ואריות בהגיע דבר המל' חה וגזורה וככזה ושא ועפל בתוך קהל ועדה וישמו
ישרקו ראשם באלו ביהו והותר' רצוע' לרדות וכיתן רשות לכפול ברשעות עיוני פסחת הסעיפים מה
לחס חלק ונחל' בעבר מורח' זר' חת אור תורה ונר מזהו לשמוע דברי חכמים הלא כפלו וכשברו וכלכדו
ובשבר עמוד הימין עזרה שבו ה' יולאת עזרה ואורה לישראל והוא כשר מוקש כי שקולין המה והי' מניינו
מפסקת בעת במרוס תמריא בהמרא' והלעט' סמא דמותא ומים רעים ישנו' אחריהם כמלא סס הגדול
ובהכבוד והכורא מתחלל ושכי' מה אומרת במסתריה הצכה כפשי מפגיגה וגאון וגובה קבאין פוגעין עד
שלא די להם בח' לול שמו הגדול ב' המחולל בין הגוים רק מבקשים תואכת ועלילת דברים ויגלגל הדבד
לכאן שם הקדוש ב' ה' ויכבלו כסא כבודו ע' יעם אלה הכה באחרית הימים אלו יקראו כקוה לגאול' ולתמור
תמורת לך ומשפט והנה משפט ספחת ושאת סימני עומאת לרעת מולא רע להם ולבריות קוי להם כי
גמלו רעה בכל יום ויום וכל שעה אשר בלאו כל עין לראות והללכו אזני' השמוע מי ישמע ולא ידמע • לק
החיו בני ישראל לא יאמר קשה לכל אשר יאמרו העם הזה קשר רשעים ובגודי' וימעלו מעל מעל השמים
חסודם ופוגמם שמו שמים על זאת וחרבו ולער' ולער בח רבים הקמים והשחות יבדסון ומחריבין כי
שמים רעות שהן הרבה אבות הטומאה עשו אוי חוקקים חקקי' און ומכחם עמל' כתבגו ופירשו בלשונות
מכתבי קמיעות באלו שאינו מן המומחה ורמזו בהם רמזות וקריאת בקריאת עין רואה רעה על ש' י' ימח
שמו וזכרו ומשמוע' רעה מאוד וירא שעודם מחזיקים להדפיס עם פירש הטומא' לחון וכל הככה באלו
כאמר לאלפים ולרבאות והעתיקו מילין מקלה ארץ עד קלה ארץ עד היס בין עמינו ובין אשר לא מעמינו
הוא אוי להם שמים אור לחושך וטוב לרע עשו עין של מטה באלו חזינו רואה ושהגשמים פיהם ולשונם
תהלך בא' רם אר' ס' מקיאס וחוזרים ושבים ככלב על קיאו ולהתפרסם דבריהם בדפוס אלה' ה' לא השא
לפשעם ואל יבי' להם חגיגה ולא ישא עני כופר • ואי' לזאת שאדמ' בגאון החסיד הגדול והילדים

(:) (:)
אשר

הער כחן לואלקים לאותות ולמופתים בישראל בני הוצק רוח בעמם ציין לא יפתח כאגרת חדשים כי ידוע
להם בהיקומים על ידו הי' כל מגמותיו וחפציו לסלק מסך הסבלות מעל פניהם דבר אשר מתנגד קצת
לתורה הי' ויראתו לכן לצם מהגוריהמה רבם דקרו וצביטו במדקרת הרבונם רבות כאשר כפיל ערוהת
לי לרי ששעויו אשר הרגילם לקחם על זרעויו באגרת הקב"ה לטמ' ס' מן הדרך והשביע בה' אגרות בה'
לקבלות קבלת ה' בה' וקבלת הור' הקדוש כי חילל' תפארת' וכל' כזה ויגר ולא ין כתר והקבלתו
קבלת חכם מה אומר על מה אתם מחשים ולא הגורו תפני חמת חרב נוקמת נקם ברית הכוס על
המוע' יל' בקדשים ולא ידעו שדון זכרי מלחמות ה' ואל' תוסף • לכן מי שיראת ה' על רוחו ולצו עולה •
ידרשו מעל הספר ה' וקראו כי אפי' חכם המופלג בדרו הוא בכלל מות העוקם לכדו ולהדרו ולעמרו
בכל מיני תהלה • השומע ראוי לקרוע קריעת הבגד והלב ברידת וביזע ובחלחלה • על ההוא את
הדיב' ושקר ושוא ותואב' ועליל' על הרב הגדול שמו הטוב העול' בכל העולם כולה רבן של רוב צדי גול' אף
גם זאת בזות התור' הקדוש והטהור' והתמייר' וצטילה וחילול' סם הכורא המרולל בכל מיני שבח ופאר
ותהלה • אשר מייכל למללה • לכן אותן אנשי בליעל אשר פי' וכתבו על סם הגאון כר' ומרות
ודברים בדיים דברי תפלות ועולה • כ"ש המדמים לטראות חיותא וטעמא תפל ושא • ה' אל' סלח
לעוכם לעולם ועד סלה • הלא כבר לטי' משה בספרא דאורייתא מפי אל נורא עליה • וכבר כרתם
דוד ברה' ק' יכרת ה' אותם בהכרת' והשחת' ואתה אלקים הגורים לבאר שחת לשאול' • וקדמוניו
חז' למעתיקו דת קללם קללות כמרת המע' ובגמרא למי שעוש' התועבת האלה • ואנו מה נענו
אצתרייהו גם אנחנו עדה קדוש' בספרא דאורייתא הכיתב' בקול המול' בצירוף השכיב' הקדוש והטהור'
המקושטת כד' קשוטי כלה • אשר למטינו שולחה בצלה • ולא זזה מאתנו בכל גולה וגולה אנו
אחרינו ומשמתי' ומקדין ומאררין ומקללין אותן אנשים אשר מה יאלו הרשע וכתב הקמיעות לעצמן
ותולין באחרים הקלקלה וכ"ש המדפיסין או שישיעו בדפוס או שידעו מהם וישיעו להוצאת הלעזאז
שיעורו עוד מדכים ויחזיקו במחלוקת כגד הגאון הב' לדברים כאלה או מי ויקבו הקמיעות או שקכס
אותן כבר וישהכו בביתו ולא ידון אותם בשריפ' יהי' מוחרמים ומשמתיים וכדוים ומקללים ויהי' בתוך
פמינו לחרפה וללעג ולקלם ולקלל' • ארורים יהי' מאת ה' אצאות שוכן כרצ' וישפוך עליהם זעמו
חרון אפו וישיגם מתחת שמי' וירדפם באף וישמדם מתחת שמי' לא יתן להם חניכה וחמלה ורצה בהם
כל אלות הכתוב' בס' דברת ברית דברת אלה • וצו ארור ארורים יהי' וימותו ובו שמתאם סמיתת
ולא יחזו ימיהם ובו חר' צמ' ח' איברים ויהי' שוד ושבר וחלחלה • וומחו מספר החיים ואל' יכתבו
עם הדדיקים הכוהנים כשורה • והשומר פיו ולשונו • יהנה לדקו כל היום תורת אמת צפיו ה' ישמרהו
שמירה מעולה • ויברך ה' אותו בטוב ימיו ושנותיו יבלה • ויזכה לראות צ' בתור' גדילה • למען
ידעו כל ישראל שאל' יוליא אדם שום נפתל ועקש ונבערה • כמזה עלינו לספר בשבח הדדיקים
ובהורתם למען ילמדו העם דרך ה' אשר בוכעלה • וה' צ' הרב רחמיו יאלכו ויכעלנו כי מעולם
וגנבה עיר הקדש על תילה • וארמון על משפטו ישב כבת חלה וכבוד כיתן לה בגילה • ויתמו ימי
אבלינו ומרודינו וכל אשר ויגון וחילה • וצירח אתני הבא לקראתי כומזה צעינינו כי בא שילה
אמן :

בל הב' לפעשה וגמור בהסכמת אדמו' הרב המא' אצ' ד' ור' מר' וצ' צירוף האלופים דיינים יצ' ו'
ובהסכמת אלופים לומדי תור' • ובהסכמת קאיני' רו' טי' ו' ושאר יחידים סגולה שהסכימו כולם כאחד
לקבלת קבלת ה' אצאות תעשה זאת וגמור ביום אתמול כי יעבור והיום דלמטה יום הכנים' צין אשרי וצ' א'
לציון

לציון הזכרו צדיקים כל הב' ללמדת קלונם צדיקים • היום יום ה' אלול לפרעוים תקוה דמ'
לאחריתו ויתר מראשיתו לפ' ק' כ' ד' שהי' לעדות ולראי' שנעשה כל הב' לבהסכמת
הרב אצ' ד' כר' ועס' צ' ד' הדרך ושאר אלופים מופלגים לומדי תורה בהסכמת אלופים רו' ט'
ושאר יחידים סגולה והזכרו צדיקים פה' ק' ר' ויספין צ' בה' כ' בע' ה' היום יוס' עש' ק' שופטים ו' אלול
תקי' אלפ' צ' :

הק' ירמי' צ' הרב מוהר' ר' אליקים בעטשליק וואניפרידן החונה פה' ק' ר' ויספין יע' אלע' ע' :
וכאם הק' מאיר צ' א' ו' הרב מוהר' מ' ז' ל' דיין דק' ר' ויספין יע' א' :
וכאם אליקים ג' על צ' צ' ז' ל' דיין דק' ר' ויספין :
וכאם הק' מאיר צ' א' ו' הרב הגדול מהו' יונה ז' ל' דיין דק' ר' ויספין :
וכאם הק' מיכאל צ' א' מהור' ר' שלמה זלמן מכהיים ז' ל' דיין דק' ר' ויספין :

העתק

מן הכרוז והחרם הגדול הנעשה בק"ק המפוראה קרעמנא באסי' הלומדים
וצ' צירוף הרב הגדול אצ' ד' כר' ו' :

צ' ה'

הקבצו

ושמעו בני יעקב בולכם • הנשאת צימיכם • און ספרו לכם אצותיכם • כאשר
ראינו בבית ישראל שערורי' גדול' ושמה • ההולכים אחרי' לו וכח המדמה •
ובמחנה העברים קול עבות מלחמ' • ואשר יתעש תגלגל חמה מקול מהומה •
ועלמה אנחנו עומדים בחוף חסכל חרב של שני פיפיות שקס' א' משמכ' שר' צ' שרץ לבאר שחת • צטומאת
שרצים צנגעי צבי אדם בקרחת ובצבת • זאבי ערצ' וצבקר המה משולחת • הסוד והשבר השאת
והספחת • הכי קלא שמו • פג ריחו וטעמו טעמו פגמו • אלי יהי' אלקיו עמו • המבקש להרום
ולנדף ביד רמה • ולצנות לעצמו צמה • להגות באמרי שפר ובכת' צ' תמה • לשלוח יד פשעם בקדשי
שמים בעולה תמימ' • וליתן פגם בקדשי קדשים ובדוקין שבעין לדידהו הוי מוהא מומין שצסתר הקצ' ה'
מפרס' בגלוי וממריין ומחלפי' בלשונו טורי' זהב צבקות הכת' צ' כתבי קודש אשר ללד על אפי' ימלל • ואת
כבוד ה' מחלל • וחושב לשלוח יד שיש צוחסרון ידעי' ורמיה אפי' בשיחת חולין של רבינו האי גאון
ומורה • שאריו ששכי' עליו שורה • אלו הי' זכין בני דורו • הגאון המפורסם צדור דיעה וצביה
יתיר' • יתענו וידיו רב לו ממכו יתד ממכופה • המגל' לנו כל תעלומת חכמ' וצ' • ואשר כל
ימיו דלה דלה והסקה מבארו באר מים חיים למוצאייהם והעמיד תלמידים הרב' לבמה אלפים צ' און קדשים
ועדרו הגדול געש' תישים בעלי קרנים בעלי הורא' רבני' מופלגים אס אמרת לפרש קצת דרכו רבינו
הקדוש אינו מגיע לשליש ולרביע • לבאר קצת מעלות ומדו' תרומ' למודי' • בכל מדע וחכמ' לו
עשר ידות • חכם מופלג ורב רבן מ' הגאון מהור' ר' יהוכנן כר' ו' ה' ישמרהו ויחזקיהו ותיכף לת' ח'
צרכה' אתה ה' תפיל שוכאים לפניו ויתרצו צ' בגוליו בהלמידים ואותו צוקי סריקי מחליף דברי אלקי חיי'
אלול לא אתמחי גברא ואתמחי קמיעות שרימו בהן ש' ימש' ואשר לא כן לבו דימה רק כל דברו ממקום
קדש

קדוש יהלכו עפ' יקבלה אמיית קבלת האר' זל'ה אשר לא השנית גואלו והיושני' ראשון במלכות שמים
עיר ועיר מדי' ומדי' ובפרט במדי' זויולאי' לזבא מלחמות מז' וחובה עיר ואם בישאל ק' ק' ש
אזרו כגבור חלליהם לערוך מלחמ' כגורי לחסם לבושי שריון בקיר' ט' ואבני בליט' א' וז'ה אשר לא
פ' כואל רהבים ושט' ה' כז' בושחו חילים למקפה הארץ ממורח שמעו מבוואו מהולל שמו ומהללים
ומשבתי' כבוד פאר תפארת אמ' הגאון מוהר' ר' יהונתן כר' ו' ומיראו אלו יאלולו יאל' וגופ'
בתר רישא גרייה ולא הכיחו מקום ואכן מה אענה אבתרייהו' רק במודים דרבנן דאיהו שבחיהו'
וצירק' ה' חילס' ומעשה ידיהם היראו כעולת כדב' וחז' עלינו ועל כל עיר ועיר אשר דת המלך מלכו
של עולם מגיע' נקמת ה' להרגיע' וחרבנוקמת להפגיע' ומפני דיק אהו רשע לבלע' בליע'
איסור וחוס' ושמת' כל עיר עד שידם מנעת' לכן גם אכחכו באלו דעת' כל קווי' הכי סבא'
וענינו ואמרו בקול גדול וליאסף :

ברשות

הקכ"ה וטכ"ח בגזירת עירן פתגמין ובמארשאלתן בתוך קהל ועדה אמו
מחררין ומקללין ומחרימין ומשמתין בארור וכידוי ושמתא ובכל האלות הכתובים
בספרי אירייתא ובכל החרמות שהחרימו מימות משה עד יומא דהין' לכל עי
אשר בשם ישראל יבונה' שלא להגיא לעז' ח' ועל גאון עזיבו עמרת תפארתה ימו' והגאון מוהר' ר'
יהונתן כר' ושם שמץ ודופי' ובכל מקום אשר המלא ימלא כוס מן שום קמיע הנכתבת בידו בדברי נרגן
לשונות מתחלפי' שלא לעבור אבל יראה ובל ימלא' אך שרוף ישרוף ולא יעלה על לב לפולס' ומכ' שוק' ו'
שלא יעלה על לב אדם לרפוש דבר דופ' בדרון הלז' ובאם שח' ו' יאל המכשילה הזאת ויאל בדרפוס כמו
כן לדון בשריפה' וכל מי אשר יעבור על זה לטרקא חווי' דרבנן דלית לי' אסות' ויהי' מוחרס ומכודה
בזה ובזא' מוחרס עפי הקב"ה ושכינתו' ומכל זבא מעלה תהי' אשמו אלמנה ויתומיו לא ירחוקו קבורת
חמור יקבר וכן הקלע יקלע בשמתו' ולא ישאיר אחריו כין וככד וער ועונה בתלמידים' ויופרא
ויזבל מקהל הגולה' וכל השומע לדברינו אלה' ומסיח דעת ומחשב' זרה' יבורך מן השמים'
יזכה לעלות בחדוה לירושלים' ובימים האלו הבאים יוכתבו ויחתם עם כל הגדילים בספר החיים'
ויהי' להם ברכה עד שיבלו שפתותיהם מלומדים אמן :

הכרוז הנ' למעשה היום ויום א' דסליחות לסדר **אחם נ** לבים **כ** לבס היום לפ' קוקמו
וקבלו עליהם מלמטה מה שכתוב מלמעלה' כמו
חרי למעלה' להעמיד הדת על תילה' ואת כל ונוכחת יפורסם בגלוי' ולא יסור שבטו עד כדיבא
שילה' בזכות זה יזכרנה' במהרה לביאות הגאולה' כ' ד' אלה אב' ד' ודיכי העור פה קהלתנו
קרעמנוא יום הנ' ללראי' בע"ה
כאם הק' יהודא ליבהרב מוהר' ל' ז' ל' ח' פ' ק' קרעמנוא יע"ה :
וכאם הק' יתח ארי' בהר' ר' אליעזר איסעלש ז' ל' :
וכאם הק' יעקב בלא' ח' המנוח כ' משה ז' ל' מק' קרעמנוא :

העתק

מהחרס הגדול הפעשה בק' האליפלאץ אשר התאספו שמה כל הדוי' המפורסמים
בצירוף כל הלומדים ובראשם כבוד הרב הגדול אב' ד' דק' הב' ל' :
מחללים בין משאבים שאובים שהמשיכו את העון בחבלי שוא ואון ותרפים הפלר
הפזירו פיס עלח כסיל ופתי אשר יאמין את הרע באמנה לא יתן ליכתוב עלילות
דברים

מקול

דברים' לפקוד על כל זבא המרוס קא רמולי' נקשא נקש עלי' לזר חתום תורה בלימודים' הוא ייכו
אדויכו מוריכו ורביכו הגאון המפורסם אור ישראל לאש דת ביתן בשאון שפתותי' כ' טפין וחסלן זכס מים
שופטים שפן תעלת הצרכה העליו' עולה על כל אפיקי מגיבים' צלילו כחי' לבלל ולשחות אבן
הטועים' כלל סתום ועמוס יחיר בעליל מזוקק שבצתים' ע' ה' פ' הכש' ת' מוהר' ר' יהונתן כר' ו'
י' ה' ו' אפירתי' תפארתו ישרוהו תחת כל השמים אב' ד' ור' מדק' ק' אה' ויע"ה' עתה קמו עליו אנשי
שחן ושכנו לשוכס ליסכא דאיתקל תקלה וקלון בית אדויכו מ' והגאון הכ' לונספחו עליהם עוללים אשר
לא ראו אור מקום כבודו א' ודי אס זיבן יזנקו מנעש אגלי טלכי יערוף ישאפו למים חילו' המה
היו במורדי אור כיסה על כפיהם בשליחות יד לפה תקלץ זרוע הרמה' ועבר עלינו רוח קבא' כל
חלוץ זרוי גרמא בגרס המעלות דאורייתא הוא דקא מרתחא להו נקבלו ועמדו על כפסם נפש שכתרה
בפרץ טבה' בישאל לעשות חיל כאשר שמענו מעיר אלקים ק' ק' יקלספורג יע' א' והטלנו מלא חבל חרס
וכידוי ושמתא טברמו לי' לכל אשר ימרה עיני כבוד אדמ' והגאון הכ' ל' הן לעקר ולשרש הפכוהו בארעה
אדמה על האשם ועפרא לפומייהו ימלא חפץ' בלי ראוגאות ה' והיו בקב' רצון' ואיתן מושבם
בסלע פטיש יפוצץ' וכסא אדמ' וירוס וכשא' עד תאות גבעות עולם עולמו יראה בחייו ואחריתו
פזר כעע כעמן מגיעו יפריח ויניץ' דברי הבאים לעזרת ה' בגבורים עדת ה' אשר בק' האליפלאץ
יום ב' ו' מרחשון תקיב' ל' :

- הק' גרשון במוהר' ר' אברהם חיות חפ' ק' האליפלאץ יע"ה' : הק' משה ב' ז' ל' :
- הק' אברהם בהר' ר' יאקב ז' ל' : הק' שמואל ב' ז' י' ל' :
- וכאם הק' יוסף במהור' ר' דוד כ' ז' ל' : וכאם אברהם בהרב מוהר' ר' פייטל ז' ל' :
- וכאם הק' משלס זלמן בהמנהר' ר' יוסף ז' ל' : וגאם יאקב בהר' ר' סעכר ז' ל' :
- וכאם הק' שמעון ב' מ' משה שטייניץ ז' ל' : וכאם מנחם מדיל בר' ל' כ' ז' ל' :
- וכאם הק' מיכל בהר' ר' אברהם סג' ל' ז' משולטק : וכאם הק' יוסף ב' מ' משה שטייניץ :
- הק' ליפמן בהרב כמוהר' ר' פייטל ז' ל' :

העתק

מהכרוז וסרס שנעשה פה בק' שטמפי' יע"ה

קהל הקודש

דא' לאזין אלופי' הקציני' ר' מ' צ' צירוף הרב הגדול אב' ד' דקהלתינו י' ו' ושאר לומדי תור' ויחידי סגולה
וכל בעלי סמוכות החוכים על דגלינו מכריז ומודיע זין להתעורר את העם בהתעור' רב :

שמעו

אחינו ב' י' היושבי' בגולה העם הכבחר לעם סגול' המחזיקי' בתורת ה' חמי' מ'
תנו לבבכם לחקור את זאת הנבית' כזאת' או הכשמע כמוהו און' ששמע על הר'
שכ' אה' וקנא' אשר פגעו בכבוד אמ' ורבן של כל בני הגול' פזר הגדול זה סיכי מרי'
דחלמודא (:) (:)

דהלמודא בקי בכל חדרי התור' התייר הגדולה המורינו ורבינו כ"י ע"פ הגדול שמו בישראל הגאון
הפארת ישראל מוה"ר יהונתן כ"ו אב דור מדק"ק אה"ו • וכבר ילא טבעו בעולם ושמו הולך
בכל המדינות זה האדם גדול בענקים הרבין תורה ישראל יפולו מעיינותיו חולה • תלמידיו אמו
ומיתו אנו שותים רבים שתורבים יתנו בלמא את דבריו דברי אלקי חיים • פה שהפיק מרגליות
טובה הוא בידינו ועמדו עליו אנשים חסאים כנפשותם כי כל אח עקוב יעקב רכיל יהלך אמת לא ידברו
למדו לשונם דברי שקר אשר בקשו לשלוח יד בכבוד אדמו הגאון כ"ו • להטיל מום בקדשים אשר
לא המה ולא חוקי רשעתם כדי להרבות כבודם • ולמעט כבוד שמים • קנאים פוגעי בלהרבות
כבודם • ולמעט כבוד שמים • קנאים פוגעים בלהרבות מחלוקת ישראל שלא לשלשועות ח"ו
תור' כשתי תורת • ומי האדם החכם ויבין את זאת ישכיל בדעתו אחרית דבר מראשיתו • הלא
למשמע אהן דאב' כפשינו אחזה רעד' כל עצמותינו לא תהי' כזאת בישראל חליל' • והירא ואחד על דבר
ה' • מאן דרחים רבין ומוקיר רבין והוא על מורבא מרבין • ראוי וכונן מעשה' לפום על כבוד קונו
לכבוד התור' ולומדי' ולעשות כל ענדקאות ההכרחי' • לחסום פי דוברי שקר הלא המה כבר מנודים
וזוחרמים מפי גדולי חקרי לב ורוב חכמי זמן הרבנים הגדולים מפורסמים ומפי מנהיגי ויחידי
סגול' כמו שכתב' בעליל בכתבים שונים • ולהרבות סניגור • שלא להרהר את מידתן שלת"ח
גלהדיק את הדיק מעיקרא • הוא בנדקו מתחלתו ועד סופו • וכאשר שמענו כן ראינו אשר עשו
אנשי ק"ק ניקלספורג • היא העיר הגדול' לאלקי קרי' כאמ' עיר מלא' חכמים וכושרי' הסופרי'
אותיות של תורה • העבירו קול אמח' העברי' והכרוז' לא לפניהם להזהיר את העם בחרס גדול
שלא יריאו את אגרותיהם זה לזה בדברי חרופים וגידופים וכיאוים כאלה • הם להזכיר כי לא להזכיר
עדי שלא להבעיר את החצירה ח' ויתר • ויתחלל ש' עלידס וביותר' שלא יעלה על לב בר נש להעלות
את הדברים כאלה על מזבח הדפוס • ומיראה אליו יאלול ילאו • לכן באים אלופים ר' ט"ז ו'
צירוף הרב הגדול אב' ד דקהלתינו י"ו • ושאר לומדי תור' ויחידי סגול' בזירת עירין ובמאמר
קדישין אנו מחרימין ומשביענו ומכדין ומשמתין ומקללין ומאחרין על דעת המקום ועל דעת הקהל בחרס
שהחריס יהושע את ירחיו ובקלל' שקילל אלישע את הכערים ובשמת' דשמת' ברק למרוז ובכל החרמות
באלות והקללות והכידון והשמתות שנעשו מימות משה רבינו ע"ה עד עכשיו • שאל יריש את
דומשלו כתיב ככזר למעל' • ומכ' שלהדפי' סלפגוע בכבוד הגאון הגדול אמו הרב מוה"ר ר'
יהונתן כ"ו וביותר לריך לזרז באס ח' וכבר ילאו המכשילה ממאן דהוה בן כתיבת ידו או בדפוס הוא
בכלל חרס עד שידון אותו הכתב או הספר בשריפ' בעיר הכרחת שדכון אותו בשריפ' חמורה והעובר על
דבריו לפגוע בכבוד הרב הגאון כ"ו ולא ידון את הכתב או הספר שכבר כדפס או עתיד להדפיס
בשריפ' או שירוצו איגרותיהם ארור הוא לה' אלהי אבותינו שיש הכרובים ארור הוא מפי השם הנכבד
והנורא היולא מפי כה"ג ביום הכיפורים • ארור הוא בשמים וארץ • אל אלהי הרוחות לכל אשר
הכריתיו חמתה' וסעת מתחולל על ראש רשעים יחול • מלאכי חבלה יפגעו ארור בכל אשר
יפכה • בבהלה תלאו בשמתו ובחרבו ובשדפון ובירקון ורדפוהו עד אבדו חרלו תבא בלבו • וקשתותיו
ששברכה • יהי כמוך לפני רוח ומלאך ה' דוחו ומחה' את שמו מתחת השמים • והשומע לדבריו
יוגעם בצרכת ויהי כועס יהי רצון שתשרה שכינ' במעשה ידיהם • הלא כ"ד הדורשי' לשבור אכסניא של
תורה פה ק"ק שטמפי' היום יום חמישי' ח' ימים אחדים מנחם תקיאל' :

הק' יחאק אייזיק אלישע חפ"ק הנ"ל ואגפי' : איצק בן הר"ר זאוויל גיירונג משטמפא' :

הק' בנימן

הק' בנימן זאב בן כהר"ר יעקב ז"ל :
מ ירצן הר"ר עזריאל משטמפא' :
מ יירצ' יעקב פרוסטין :
הק' קאופמן ב"ה רפאל ז"ל :
הק' וודאליצ שטמפא' :

אברהם בליירונג סוכס"ק שטמפא' :
הק' שמעי' בלא"ה כה" יוסף מפראג :
בנימן זאב ב"ה אגיל י"ו :
הק' פמן כהרצ"מ אייזיק מפראג :
הק' אייזיק בן אה' שמאון כ"ש מפב"ל :

העתק

העתק מכרוז וחרס הגדול שנעשה בק"ק סעמניץ בצירוף הריינים והלומדים :

שמעו

זאת בית יעקב • וכל בית שארית ישראל הלא ידעתם אם לא שמעתם שמה ושעוררי'
הכהיה בצארנינו בעו"ה אשר קמו אנשי בליעל אנשי מדון בריצ'ל לא להם על הגאון
אדונינו מורינו ורבינו עטרת הפארתינו כזר ראשנו ומחמדנו המפורסם בכל קצוי
ארץ רבן של כל בני הגול' ה"ה מהר"י כ"ו אשר שמו הטוב מודע בכל התפוז' מקצה אל קצה • העמיד
תלמידים רבים שלימים ומובהקים מאלה הארץ כפלה • ורבים השיב מעון ותורת אמת בפיהו כמלא •
ברוך הנבר אשר בחר בו ובמשנתו ובלימוד תור' חפלה • ועתה בעו"ה קמו פריצי דורינו ימ' שועבר
עליהם רוח קנא' וקשרו קשר בוגרים • וקשר רשעים אינו מן המנין בקרב ישראל • ובקשו להרוס
חומת התור' • ולהתבטא שם למלך • ולמעט כבוד שמים וכבוד התור' • ולומדי' ולמרות עינם
כבודו של אדמו הגאון החסיד מוה"ר יכ"ו • בהולאה די' בחרופים וגידופים • וקול השמוע' אשר
לא טוב' נשמע בין העמים • וחרפנו אויבינו עקבות משיחנו • וכל השומע תליל' אנו • העל זאת
לא תרגז הארץ • ויתאבל כל יושביה • על השם הגדול והנכבד אשר מחולל בנוים בעו"ה • שמעו
הזקנים והאזינו ושביו הארץ היתה הזאת צימיכם ובימי אבותינו • פרצ' וחילול השם • אשר נתגלגל
ע"י רשעים הללו ואוי רשעים כגמול ידס נעשה להם • וארורים הרשעים • ומנודים לה' ולישראל •
וכבר נחרץ משפט הרשעים וסייעתם בקרי' כאמ' בק"ק לובלין ושאר קהלות קדושות • והחרימו אותן
אנשים בחרס גדול בכל החומרות והוכרזו עליהם בשתי כתיביות כדי לפרסם הרשעים הללו ולבנותם
ברבים • וכפי שמענו עס כל זאת עדיין לא שבים מרשעתם רק מחסיפי' חטא על פשעם • להוילא
מחשבתם אל הפועל • להעלות על מזבח הדפוס הקמיעות עם פירושם הורים • ולזאת נעוותו משמוע
מלאו מתכונן חלח' • אחזינו לירי כלי יולדה על חילול השם הגדול ובזיון התור' ות' ח' ושלח תהא
כזאת בישראל • ולהרים מכשול מדרך עמינו • ולבער הרע מקרבנו • חוב' על כל אחד מישראל
לתפוס כלי מלחמתו של תור' בחרמות ושמתות וכדוים כאשר עשה בקרי' עלי' העיר הקדוש' ק"ק ש'
קרי' נגז' ק"פ צ"ע י"א שהטילו גודא רבה בחרס גדול חרס יב' וכל החרמות שנעשו מימות משה עד
עתה • בנבגם פה קהלתינו ה"ה ר'ו' בצירוף לומדי תור' באים להסכים על ידס לחרמי הגבוה על כל
אחד מבני ישראל שיעל' דברים כאל' על מזבח הדפוס • יהי' באי' כתב ולשון שיהי' הן ע"י עצמו או ע"י
בירי' דילי' ע"י אחרים ע"י ישראל או ע"י עממין • וכל מי שיהי' להם לעזור הן כולו או מקצתו הן בגופו

או

או בממוכו וזאם ח' וכבר יאלו המכש' הן ע' כתיב' או ע' יד' ס' סדפס' יהי' הפרס החמור חל על הקוב' וכל
המשה דברים כאל' בתוך ביתו ורשותו אפילו רגע א' אז עובר בצל ירא' רק החיוב מוטל עליו לדון אורה
כתב' או דבל' הכדפס' בשמים' או מי שיפגע בכבוד הרב הגאון ה' ה' ה' בע' פ' צפניו או שלח צפניו והן בתיב'
וכל המהרהר אחריו כאלו מהרהר אחר שכי' • וכמו כן מי שיפגע ח' ולדבר איזה גבאי להרב הגאון
ה' ל' ולא ימח' צאם שיש בידו למחות • כולם יהי' מוחרמים וממדיים לה' ולישראל לא יאבה' ה' לסלוח
להם ולא יכופר להם צמותם וקבורת חמור יהי' קבורתם • ומי שיפגע לקול הורים ומורים ותוכחת
מגול' • זכה לגאול' • ואז יהודאוישראל ישכון לצטח ואשקן • ועלה לליון ברינון אמן •

פה סענין יוס' צ' ט' אלול תקי"א ל' : כאס כיסן בה' אברהם מסעמנין :
כאס הק' יוסף ברין מכ"ש :
כאס הק' מנחם מענדל צ"ה עקיבא י"ו :
וכאס הק' יצחק אליעזר צ"ה מאיר ז"ל :

העתק

מן האיגרת שכתב מן כלל אחי קראק' אשר ידועי ומפורסם כי לעולם לא זו מאתם החכמ'
ומדע ועל צדאס פרכסי' ומכחי' המופלאים ואחריהם הרבנים המופלאים המאורות
הגדולים המפורסמי' דייגי' מומחי' דק' קראקא יע"א :

שיל"ת היום יוס' ה' ז' אב תקי"א ללפ"ק פה ק' קראקא :

אילנא רבא העומד בארץ וראשו מטי לשמיא וחזותי' לסוף כל ארעא יהל ויגיה • שאו טרע
כשמן תורק יבאיש שמן רוקח ויביע • שמעתי' מתבדין בעלמא כל חיד אוכל יטעם ככסי'
ישביע • כל רז לא אכיס לי' גלי דכסי' וחדשות שמיע • ועל מאורות סבו' כי שמוני
חכמות בעלמות ידו הדה וצ' כור יגיע • הוא לבדו צד' מלקט אורות חכמות ראמות •
ומוטות ככפי רוח חתמתו מלא רוח צ' ארץ יפיע • ה' הכבוד אדמ' ו' הרב הגאון הגדול
המפורסם בכל קלוי ארץ ויס רחוקים • מושל ביראת אלקים גור אומר ומקיס • תורתו
אין צו שום דופי שבעתים מווקקים • כולו מחמדים וחכו ממתקיס ג' יפ"ה ע' הכבוד
מוהר' ר' יהוכנן כר' אב' ד' ור' מדק' ק האמצורג יע"א :

הז

הצדיק השחר מזיו אמרותיו אמרות פהרות ואת קולו שמענו מאשר קמו עליו אנשי ריב ומרוץ
ותבער אש צישראל ולהבה מקרית סיחון שהולכים אחר שיחה כע' הצד' ברים כוזבים וזעות
כפסדות אשר ברו מלכס להמרות עיני כבודו ולהעבי' רוח קדשו ויחפיו עליו דברים אשר לא ק
ותגעש' תרעש הארץ לקול המולה דבת רבים מגור מס' צ' רשעים יתהלכון בגאווה ובו יצווו לקנאין
דפגעו צי' המקנאים בתורתו וכבודו ויארצו עליו לחטוף למשכו ברשעו אשר ארצו לטו מקורי עכביש
ואדרי תוהו ומצפנים כעוים עגור והמהגים דברים אשר אין להם שם להאמין על קלי העולם ומכ' שעל
גדול

גדול הדור כמוהו הנה בקראינו שנים ושלש דלהות וחרגו צמנינו לקול כללו אזינו וסעיפ' רעיונו יאלו
דחופים מופלאים על אשר רבו המתפרצים השמים בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ כמו שבלג תמס
יהלוק על גחון בכפיות קומה • וצלצבס תוך ומרמה ומלאים כל שומא' • והכה הי' מהראוי
והככון לאקדומי לרשיעי באקדומי פורעני' למען חילולה' וארתו שנתחלל על ידיהם וללאהת בארץ
לקראתם להחרימם ולכרותם וכל תושי' יתגלעו כאשר כבר נדע בחרי אף כל קרן שלהם בחרמות
ושמתות אך להיות שבעו' ה' זה כמה וכמ' שצועות שנגעלו עלינו שערי העזר' מקדשי מעט אשר בקהלתינו
ואי יפער לפרסם קלונם צד' צים בקול ג' צינא כרוו צפרט צד' דבר העבר וקבלו קל' עוכסי' שנתגרשו מצית
תעבוגי הון וכהממו וכחרמו וצושו וגס כללמו ואס' שימו ידס' למופי לעלור צמילים כאלה ולא יוסיפו צני
עולה לעמותו כצראשונה כיון שנקל' הרי הוא כאחיד צכן משכנו ידינו ומה שעבר אין רק עלה צמוסכס
אל לנו בשפה אחת וצד' צרים אחדים שמהיום והלא' כל מי שימלאנו לבו לצטח בשפתיו להוציא לעז הווא
צוקי סריקי באדמ' ו' הגאון כר' ו' הוא מוחרס ומגוד' ומופרש ומודל מכל קדושות ישראל לא יהי' ער ועונה
לא כין ולא ככד לו ואין שריד במגוריו ויחולו על ראשו כל הקללות וכל הארורים שצתור' עד ישר על אכסיס
ואז כל הקללות יתכונן לצרכ' למען תשקע אש של המחלוקת שלא יתחלל שמו הגדול והכורא בין העמים
אמנם אס' הרשעים הללו יקשו ערפס' ויתנו כחף סודרת כפרה סודרה וימאנו לשו' ועדיין יחזיקו בתרמית
לצבס ולא ישוב עד המכיהו אזי כשיתודע לנו שהאכסיס אכשי רשעי' המחזיקים במחלוקת ועומדי' צמורדס
אזי בעז'ה' נכפה שיפתחו לנו שערי עזר' אז כחרץ ליקוב את האכסיס האלה בשמס לאררס ולקללס צחרמו'
וכידויס ושמחות למען ידעון שדון וממכו יראו וכן יעשו כל ערי הגליל ולעת הזאת אכחנו שולחיס ג' כשי
אגרת ממדבר קד' מות דברי שלום א' להרב הגאון מו' יהושע אב' ד' ור' מדק' פרכקפוט דמיין וא' להרב
הגאון מ' ליב אב' ד' ור' מדק' ק אמשטרס ויקבלס אדומ' ו' שני כתבים האלה להגיע על ידס ועל תשובת
כפסה כעל עצמל צחוס קציר ועטר' כעכדס לראשינו צשמוע שהכיה' לו מכל אויביו ויושב לצטח •
סכ' כבוד האלופי' רוזני קצ' כי מכהיגי צצירוף כבוד האלופי' הרבנים מופלאים דייכיס מומחי' ומוצ'הקיס
דק' קראקא המחאוים לשמות מים מצור בית לחס לחמה של תור' מיערת הדכש וחלב שמת לשוט
כצקה המטה אשר ביד יהוכנן ודודשי' שלומו תמיד בלב וכפש כל הימים יוס' הכ' ל' :

הצעיר אלי' במהור' ר' צבי הירש י"ו :
וכאס הק' טובי' גוטמן צאמ' ו' ישכר בער ראקוציר י"ו :
הק' שמואל זכויל צ' יהושע דייכש ז"ל :
וכאס הק' משה בהמנוח מהו' יצחק ר' יעקב זלה"ה :
וכאס משה בהמנוח מהור' ר' יוסף ז"ל :
הק' שמרי' שמעריל בהרצני מ' יהודא ליב' ז' מפיכטשוב :
הק' חנוך הענדל במהור' ר' צבי הירש ז"ל :
ואס הק' ישכר בער בהמנוח ה"ה מ' יצחק ראקוציר ז"ל :
וכאס דוד הק' בלאאמ' וכבוד מוהר' ר' אברהם זלה"ה :
וכאס הק' מנחם מענדל צ"ה מ' יצחק קראקא זלה"ה :
וכאס הק' יושע זעליג בה' מהור' ר' מרדכי ז"ל :

אף שדברי כבוד הקהל י' אין צריכין חיזוק כאשר מצואר באריכות צמכת ציהס • המקנאים לכבוד
התור' ולמדיהס : אף אכחנו צ' ח' מקטני תלמידיו מוסיפים ומרצ' ומעיד' ואין אומרי' על מי
שלא (:) (:)

שלא תראה את החדושי שיבאו ויעידו כא' מי שראה ושמע את החדושי חידושי תורתו אשר לא שמעו און
מעול' וקב' החדר' בפילפולו וישראל אשר צויתפ' ר' ראה צרי' חדש' אשר בראתי בעולמו בכן אכחנו מעירים
ומעוררים כל בית ישראל החדר' לדבריה' ולהורותו לנקום נקמת האפיקורסי' • אשר מלך התור'
הורסי' • ונגד רבס רבן של כל בני הגול' מתריסי' • ואכחנו מסכימים לכל דבריו וזני פרנסיס
זוכרינו קבלתינו ו' כבוד ור' מעל' ד' • כ' ד' צ' דיכא רבא פה קרתא קדישא ק' קראקא יע' א' •
גאס הק' זאבוואלף באמ' הרב החסיד כמהור' ר' צבי • היש לעמבורג ר' צ' זל' ה' •
וגאס שלמה באמ' ומ' משה הבק' ז' לפרנס וספרא ודיינא בק' קראקא יע' א' •
וגאס הק' משה באמ' יהרצני מהור' ר' יוסף כהנא זל' ל' •
וגאס הק' משה אהרן באמ' והרצני הקדוש מהור' ר' אלי' הלוי לפשיץ •
וגאס הק' חיים בהמנוח' יחקא אייזק זל' ל' •
וגאס הק' מרדכי במהור' ר' אייזק יל' ו' •

העתק

מן אגרת מ' ש' ה' להרצ' ה' המוה' יהושע אב' ד' דק' ק' פ' דמיין יע' א' :

שילת היו' יו' ד' ו' אב' תקיא לפה ק' קראקא

חכמי חרשים וכבון לחש שר חמשים וכשוא פנים • כגובה ארזים גברווחסין
באלונים • ראומית וגביש לא יכר ומשך חמתו מפנינים • זרע קודש
צטע טכמים • ממוכו יתדופכה הלשהכל אליו פנים • ה' כזר ישראל
ותפארתו על ישראל הדרתו כרוב ממושח חותם תבנית כליל הופי הסוכך במוטת
כפיו מלא רוחב ארץ ומלאה ויס רחוקי' כ' יע' הפ' ה' כבוד הגאון הגדול המפורס'
מ' יהושע כ' ויזרח אב' ד' דור' מ' דק' פ' רכקפורט דמיין יע' א' :

קול

שאון מעיר שמענו דיבת רבים מגור ומסבי פרשעים יתהלכון וישתבחו צעיר דאמי' תל'
דמטמרון להם כגלה ואשמחי' אגברא ואשמחי' מקמי' עכת' כבוד אדמ' הרב הגאון הגדול
המפורס' בכל קלוי ארץ ויס רחוקי' גולת הכותרת • לשון הזהב ואדרת מ' יהונתן כר' ו'
אב' דור' דק' המבורג ואמרו האח חמותי שכורק' מיכות בקמי' התיא ותחילת קלולס צעו' ה' שהעיו
פנים כגד רבן של כל בני הגול' ויחזו עלי' ומשאות שוא ומדוח • כאעל הפניא איש הרוח • ועל כן
יאמרו באו חשבון האותיות שבקמי' בגמטריא' ש' ימ' שושחיק טמיא • שומו שמים על זאת וסערו
צליל לחס' עוריס המתהפך במחנה עורי' ס' אשר טח מראות עיניהם וחפמ' מה להם רק מתקדשים
ומתעברים בגנו' דהאי כוכבא דשביט ויפיץ עין אורו מקפה הצל ועד קליהי ולהתכבד בקלונו כקנאת
אי' מריעהו ומה לתנן את הבר דומים להאי עורבא דמטי כורא לקנאה כורא דמטי' ר' איזה עינא בלזס
הי' על החוקקיס חקקי' און ומכתבי' עמל חורשירע בחרושת און למלאות לבס בעצת נפתוליס נמהרה
בזרון לבס אשר השיא אותם עון אשמה להיות קודחיאש ומאזרי ויקות באוראשם אשר בערו בהבערה

אשר

אשר ללבו ילא ולחלק והשמן מרקיד ציניהם באשר שם פניו אליו הקדמוני וסופו אליו האחרון ועלה
באשו והעל לחגנו כי הגדיל לעשות חילול ה' ותורתו בין העמים כאשר נשלחו ספרים שקורין כיא צייטוג
לכל ערי מדינות פולין וכו' דברי הספר בקר במדוכת אשכנז כל ויכות גדול בין שני רבנים וחכמים
גדולים כמוהם לא היו הא' אומר שכבר בא משיח ואין משיח לישראל והאחר אומר שעדיין לא בא ולא נחלק
העם הכאי אחרתווי' דלזס באמו' כאצת ודעת כספד' שכבר בא משיח והכאי אחר אומרים שקר של
היהודים האומללים אשר בקרבכם שעדיין לא בא משיח מ' יתן ראשינו מים ועינינו מקור דמע' על חילול
ה' ותורה ע' ירשעים הללו הדוברים על לדיק עתק תאלמ' שפתי שקר להרהר ח' ואחר גדול הדור כזה
אשו כ' צעט כל חכמי הזמן כמו שחק מאזנים נחשבו לו לנגדו הם כלפס ואופס באשר זה במה וכמ' שנים
שהוא תופס ישיבות גדולות ומקביל קהלות רב' ומרביץ תור' ומעמיד תלמידים הרב' כאשר כמעט
כל חכמי הזמן הם תלמידיו ותלמידי תלמידיו ושמת' מתבדדין בעלמא טועם לוף אמהותו ולתורתו
איים ייחלו לעעוס מיערת הדבש וחלב אשר תחת לשונו בקפה המט' אשר צידיהו מתן ומלכד הוא זה בקי
בכל החכמות לדעת חוקות השמים ומזרות ומשמרם בארץ דנהירין לי' שצילי דרקי' צרו מציכות ברלא
ושזיסק שמים במרכבות התחכמות ויכלול מדעו טבע היצורים ותכונתם רוכב שמים לחצק וזויות
עולם בהמות אלקי' סודות התור' כל רז לא אכיס לי' ועל אל אליהם דבר ומילין ללד עילאה ימלל וידיך
יפרשו הזבזים ככפיגאוכ' לכו על הנשל שהוא גדול בכח ולחשט אחריו אחר גידין מררין האסורים משו'
חלף אותיות ע' חושבנא בעלמא דסליק' להו לללות צוקי סריקי' בהגאון הכ' לוהא' עומד וכווח ומקפה
עלמו כגד בל עדת ישראל כי חף הוא מפשע ודורשים לגנאי ומתכוונים להרבות כבודם במקום שיש
לדרוש לשבח דברי הקמי' ולא פחדו ולא רשו על חילול ה' ותורתו חיליס ינאיו מפיהם שהוא מאמין בש' צ'
ימ' ש' זבזים שכל ישראל מתאבלין הוא נעשה ראש חולה לכתה' ו' ו' צ' ו' ימ' עובדים לישראל
כחמשה עשר באצ' תאלמנה שפתי שקר מתחרשין ישתתקן להוליא לעז על גדול הדור כמוהו עמוד התורה
ובוא דיגלה אף שלא הי' מקנה עלמו וכוותה שטובה על כתה' היא מכ' ששהוא מקנה עלמו וכותה עליו
המ' מר המתעב' ש' ימ' ש' שחיק טמיא שאין להאמין בשוא כתעב של הרשעים הללו אשר ידרכון קשת לירות
צמו אופל בחץ שחוט לשונם אשר תהלך בארץ ושתו בשמים פיהם שכל המהרהר אחר רבו כאלו מהרהר
אחר השכי' • ומלכד זה כל תלמידיו אשר ילקו מים על ידו והמה האוכן תמהו על מידות חסידות
ופרישות ומידות תרומ' דאיתני' צי' והמה יעידון ויגידון שהוא צובה לקשה יוש שהוכפל צו הפירות וכל
היוס ילך אט ועט כאבל ועיניו מקור דמע' יז' ימים ומתמרמר בהימר על האיד על כיבשה עדרה' ונפל'
עמרת ראשינו וצית קדשינו ותפארתנו הי' לשריפת אש וכביכול הוא אסור באזיקים למעניו ורחוק ממנו
מכחם משיח לדקינו עד יערה עלינו רוח ממרוס לנחמינו • ותמיהתינו כשגבה על גדול הדור כמוהו
תמי' קיימת קמה וגם כגבה שהוא קרוב אל החילול אשר משם לואה או' שראל בעצת הבוגדים איך עלר
במילים וכי מה זה שתיק' במקום שיש חילול ה' ותורתו אשר הרשעים הללו כתבו חר' צ' ביד האומות לחרף
מערכת ישראל אשר מהראוי הי' שיתן להם דיני' במרה דילוי' דלא מצביעה דמא למען ידעון ישרין על
שפטו ידיהם לדבר סרה על מאור הגולה אשר כל שלו והשחיתתה לא השתכחית עליו כי דבר אשר זדו וזר
מלבס ע' גמטריאות והוליאן לעז בעכין הקמי' אף אכובאמר אס אכחנו באים לויף בספרי הקמי' עות
ולבקש חשבונות רבים מלשונות הי' ק' צכר ואת צ' ש' א' ס' טע' אלכ' ס' וחילוף ולסבין בספרי הקמי' עות
כגון בספר תולדות אדם ובער דיאל אשר האר' העיד עליו בכתבו רק שאמר שישקפת טעות שם ואס
באבו לדקון אחריהם ע' פ' חשבונות ילא לבו בלי ספק חשבון מעוקב כאות נפשינו האס כאמר שגם הם עשו

צו הלא כל דצריהם כדרצונות וכמסורות כטועים על אדני הדק וקוטב חכמ' אלקית ומוק וחזי מאן גברא
רצא מסהיד עלי' האר' יז' הלא יכולים לטהר השרץ בחריפות של הכל ונקל עוד מזאת לטהר את הטור'
בח שבכא בעלמא • זכן מהראוי הי' לגדול הדור כמוהו לעשו' ק' רוח קבא' ושארית חמות יחגור על
על אכסים החטאים האלה כנפשותם לקטע רגלו דרשיע בהין חופ' א' עד אשר יאשמו ושזנו מדרכס הרעה
הלא כענין הזה קרה להרמב"ם ז' לעס ספרו מורה נבוכים אשר קמו עליו בעלי היצ' וישטמוהו באמרם
שדבריו מטיין לגד מיכות ורדפו אחריו מלא כקורא בהערי' שצברפת וספרד כמו ר' יהודא אילפכר
וסייעתו אשר כתרואו הרדפוה מכות ותפסו עליו כמה שביאר בספרו בענין לויתן נחש בריח בענין ייעודי
שכר עולם הבא שהוא רק בדרך משל • וכשראו גדולי הדור שהיו צמים ההם כמו הרמב"ם ורד"ק ושאר
גדולי ישראל עמדו בפרץ ושפטו והגילו את הספר הכ' למיד הקמים עליו ואס שסם הי' מקום תפיסה אשר
לא יוכל להכחיש הכתוב בספרו ראו בחכמתן להשקיט הריב' שצבידון זה שאכש' בליעל בני בלי שס אשר
לא נודע לנו מבטן מי יאל הקרח הזה ומי ילדו שהי' לגדול כמוהו לשלוח אליהם ממדבר קדימות דצרי שלום
ואולי שאול ישאל בעו' לכן התמו להשלום ולא להיות מהתן בדבר זה כי אין תולקין כבוד במקום שיש חילול
ה' ותורתו ואס עמדו במרדן למתא' להו מאה עוכלא בעובלי צנידיו ושמתא' עד שחשקע האב במחלוקת
אמנם מה שעבר אין ומכאן והלאה בודאי ראוי לגדול הדור כמוהו לעמוד בפרץ ולעגש בחטאות ושחטות
וכדוים שמהיום והלא' חלי' לשום אדם בעולם להשמע על פיולעו הכ' לעל הגאון מוהר' הכ' לזבאס
ימלא שום אדם שנותן כתף סוררת שרש פורה ראש ולעג' אזי הוא מוחרס ומנוד' ומופחש מכל קדושת
ישראל בלא יומס ימלו וכפתס לא רעננה בעת יזרבו יומתו וילצתו ארחות דרכס יעלה בתוכו ויאבדו
ויסכר פי דוצרי שקר על יומס ישמו אחרונים וקדמונים אחזו שער על אשר אין פחד אליהם כגד עניהם
ואכחכו החתומים אלה פה וגם תלמידיו אשר אור תורתו של הגאון מוהר' יגה עליהם ומאור יקרותו
לקחור קרנים קרני דתור' ה' בהם קבירא רכבו אותם עמנו והכרוו קרא בחיל חרס חמור חמור הכ' ל
וארויס הכ' לעל כל מי שיתן כתף סוררת מהיום והלאה להשמיע על פיו בכל שהוא אף עקימת שפתים
הוי מעשה ויחול עליו חרס וארויס הכ' ל אמנם אס יתודע לנו שעדיין עומדים במורדס ומתחרים בצעה
אזי כפרט אותם בשמס למשפחותם לבית אבותם ולא נחוס לכבוד משפחתם וממנו יראה וכני יעשה גדול
הדור כמוהו • ואשרי הדור שהגדולים שומעים לקטנים והלא ידוע לכל באי שער עירכו שת' לקהלתינו
ראש וראשון לכל הקהלות שבמדינות פולין וממנו יראו וכני יעשו להדפס ולרדפס עד חובצה ואף אס תמלא
כקנידס וקניהס בין כוכבים משס נורידס כי באלו אמרו מורדין ולא מעלין כי מי חכס ויבין את זאת
לדעת התרגזים ושאכנס של האכסים הזדים האלה האס הם מאכשי תבוכ' לדלות מים עמוקים שבלב איס
גדול הדור להלך כגד רוחו לדרוש לבצו לבוא על תכונתו לחפש אחריו די חפישת הקלף לכתוב עליו קמיע
ושס עומא' מסר להס האס הם דורשי לבצות לעמוד בסודו כי אפילו שותא דידי' כי משתעי בלשון חכמה
לא ידעו ולא יציוכי טח מהשכיל לבצות ולו יהי' כדצרי הזוערים בעס ויהי' צבא' להוכו להטועותא הי'
להס לשום יד למופיו והחריש יחרישו באריל מחריש ולא כפיק שום חורבא מיני' והי' מכוס' במשאון ואס
חכמת חכמת לך וללת לצדך תשא וכעת שהוליאן כל רוחס איכא למיחש דתיפק חורבא מיני' דאתי למסרך
אצתרי' כל ישראל מאחר שהוא מוחזק בעיני כל ישראל כמלאך ה' בצאות ותור' יבקשו מפייהו לא מצעי
תלמידו אשר שתו מימיו אפילו אותן אשר רק לשמוע און ישמעו חכמתו ותורתו אס יאמר להס לחלל שבת
בהוראת שעה כאלי' בהר הכרמל ישמע לו מאחר שיאל הדבר מפיו אין להרהר אחריו אפי' על שמאל שהוא
ימין ואס שהס מתכוונים למעט כבודו אדרבה מתרבה כי לולי הסער הזה לא הי' משתבח שמו כל כך רק
אמרן

אמרן להפעס אחת בשבוע ואמר' לי פעס אחת בחודש וכעת ישיחו צו יושבי שער ולא פסק מלול מפייהם
כל היום וצו ייקלו ודי באזכרה זו להאכסים ההם אשר צדא יאס יקשו ערפס יסוד דראון לכל צד ועל
תשובתו כלפה כעל עז על בחוס קציר הכ' ד כבוד האלופים רוחי קצירי מכהיג' בצירוף הרבני דיינים
מומחים ומזכקי' דק' קראקא יע' א' : והאס הק' מוצי' גושמאן ב' מי ששכר בער קראקא צד י' :
האס הק' אר' הרין דיין זק' קראקא : והאס הק' משה בהמנוח מהו יאחק יעקב זללה' :
הק' שמאל זכויל צ' מ' יהושיע דייכש ז' : והאס הק' שמעירל בהרצני מ' יהודא ליצ' ל' מפינטשוב :
הק' שגרי' שמעירל בהרצני מ' יהודא ליצ' ל' מפינטשוב : והאס משה בהמנוח מוהר' ר' יוסף הירש סג' ל' :
הק' חנוך הענדיל במוהר' ר' צבי הירש ז' ל' : והאס יששכר בער בהמנוח ה' מ' יאחק קראקא ז' ל' :
הק' חנוך הענדיל במוהר' ר' צבי הירש ז' ל' : והאס דוד הק' בלאח' כבוד מוהר' ר' אבהס זלה' ה' :
הק' מנחם מענדיל בה' מ' יאחק ר' יעקב זלה' ה' : והאס הק' כטע זעליג צח' מוהר' ר' מרדכי ז' ל' :
הק' שדצרי כבוד הקהל י' : אינס לריכס חיוזן כאשר מוזאר באריכות במכתביהם • המקנאים לכבוד
התור' ולומדיהם • אך אכחכו צ' ד' ח' ממקעי תלמידיו מוסיפי' ומרבים ומעידים • ואין אומרן'
על מי שלא ראה את החידוש שיבא ויעיד כ' א' לי שראה ושמע את החידוש חידושי תורתו אשר לא שמעם
און מעולם • וקצ' חדי בפלפולו וישראל אשר צו מתפאר ראה ברי' חדשה אשר בראתי בעולמי •
זכן אכחכו מעירי' ומעוררי' כל בית ישראל החרדים לדברה ולתורתו לנקום נקמת האפיקורסים אשר
מלצ התור' הורסי' • וכגד רבס רבן של כל בני הגול' מתריסי' יאכחכו מסכימי' לכל דצרי כבוד רוחי
קצירי פרנסי מכהיג' הקהל י' : כמבואר בדף הדציק כ' ד' צ' ד' יפה צדיכא רצא פה קרתא קדישא ק'
קראקא יע' א' : כאס הק' זאב וואלף באמ' ה' ה' כמהר' ד' צבי הירש לעמבורג כ' צ' זללה' ה' :
וכאס שלמה בא' מ' מ' מ' משה הכהן רפאפורט ספרא ודיינא זק' קראקא :
וכאס הק' משה באמ' א' ה' רצני המופלא מוהר' ר' אלי' הלוי ליפשיץ :
וכא' הק' מרדכי במהור' ר' אהרן אייזק י' :
וכא' הק' חיים בהמנוח מ' יאחק אייזק ז' ל' :

אמת הדבר שזה העתקתי אות בצאות מגוף האיגרת מק' קראקא יע' א' מה שכתב בהגאון מוהר' ר'
יהושיע אצ' ד' ד' ק' פ' ד' ד' מיין יע' א' צ' שום שינוי כלל וכלל וכמו האגרת הזה ראיתי אגרת מק' ק'
קראקא שכתב בהגאון מוהר' ר' יהודא ליצ' וצ' ד' ד' ק' א' משטרסג' כ' באופן דלעיל בלי שום שינוי
והחומר' דלעיל רק בשלום בהתחלה הי' קצת שינוי בשבח הגאון מוהר' ר' יהודא ליצ' הכ' ל' ולראי'
באיתעל החתום המצורג ד' צ' במנחס תקי' אלפ' ק' הקטן חיים פערשט שמואל אמן ד' ק' אלטובא
והמצורג יע' א' :

בעתק

(:) (:)

העתק

מן האגרת שכתבו המופלאים בדור המפורסמים המאורות הגדולים היושבים על
מדון בק"ק קראקא יע"א :

ב"ה יום ה' ז' אב פה ק"ק קראקא יע"א :

היכל בין שחר אור פצעת הימים • ככוכב המוגה יגה שביב אשו אש מתלקחת צראש כל
הומים • כידודי אש מפיו יתהלכו זקוקין דיבור • ובאו רין דאשא שר התור והדון
החכמים • חצב עמודיו שבע כוכבי לכת מתהלך על הגג השמים בחצונה ויבן כמו
דגים ה"ה אהובינו אדונינו מ"ו גאון עוזינו פאר זמנינו • מבחר דורינו • הגאון
הגדול המפורסם בקלוי ארץ ויס רחוקים כ"ע ה"פ ה"כבוד מוהר"ר יהונתן כר"ו יאיר
ויפיע עד כקוקים יקיס :

צוף

אמרתיו הנעימים מבין שורתיים יאירו • אלעבר פנינו האירו • והאותיות שאלגו
ועל פועל ידו ילכו צלו וזירו להיות מן הזריון המקדימין למצות ביעור חמץ ושאר שבעים
שחמוולוקשה ומקש לבו הלפון משכל יפול ברע' התרועע פור התפורר לקול הרעם
בגלגול החוזר בעולם ומלאו רגזה ותדעש הארץ לקול פחדים באזנינו שמענו • אשר קמו בעלי חיים
מארי פלוגתא פייחו וידברו כז דוברים על לדיק עתק • וישמו ישרים על זאת איך חונף על נקי
יתעורר בקל' ויכתוב שטנה ומרות על איש אשר נגלו לרובי התורות • בגלות וכסתרות •
וכהירין לי שצילו דנהר דעה ושצילי דרקיע משטרי כוכבים ומזרות • בחכמ' ויראת חטא כעקבי בן
מהללאל כנעלו עליו שערי עזרות • ולי אדיר לא יעברינו אולל במים אדירים ותפס דגל התור מושט
שיוט עוצא וכריסו בחמשים שערי ציב' מליא' ידיד'ה' אשר מרחם הוקדש ובוזין מקטפי' ידיע כד הוי
עליא • כל הבית נתמלא אורה ומלחם השמים לחם אצירים לחמה של תור' קאלספו לי' מלי' • נושא
אלומו' כל החכמו' • רב האיות ורב הכמות • משך חכמתו מפני' לא יערכו פטרת כושגביש
וראמית • שמים לרום וארץ לעומק ולצו אין חקר ואם יהיו כל הימים פו' אין אנו מספיקין לכתוב
וללה של רשעית האכזשים הפושעים והחוטאים המינים האפיקורסים • אשר מלב התור הורסים •
וגד רבס רבן של כל בני הגול מתריסים • וכבר נכרתו ברוה' קלא הי' להם ער ועוב' ובהיכל המלך
יהיו סריסים • ומיד בקראינו שנים ושלא דלתות אזרכו כגד חלנינו ולבשנו בגדי נקס נקמת וקנא'
ה' צבאות והסכמתו כלולו להחריס ולכדות בתרועת קול שופר עדת רשעים ממש עדת קרח מולאי דיבה
מליכים ומתלוננים אך אשר ע"פ איזה סיבה ננעלו שערי העזרות לפ"ש ששה מקדשי מעט לא יכלנו ללאת
בקולגביני כרוו ברבים • בזן עלה במוסכס כבוד הקהל והרצני' הדייני' הגבוה' לכתוב לרצני גאוני
הדור שיעמוד בפרץ • ולנער הרשעים מן הארץ • כאשר ירא' מר"מ בכתבים באריכות ואף שרום
פ"מ בלתי מחויב להחזיק לנו טוב' • כי הוא אלילינו מלחמת חוב' • מ"מ בקשתינו שמוח' לפכיר פ"מ
לעשות לנו חטיבה • מן חטיבה • להיות אשג כל בני קהלתנו יע"א מהס לא נעדר התאוו תאוה לאעז
להשקותם

להשקותם מים מצארו בית לחם לחמיתורתו • להיות נושא נור ראשינו ולהיות סוכך עלינו באברתו • לה
ואף כי זה זמן קביר ועדן עדיים חלפו חק ועברו ימיו • למכות עליהם מלך ממלכו רבנים היודעים
להבין ולהורו • וימאסו במים חיים היוצאים ממתן בית קודש הקדשים ושתיים מיבורו • ואף כי
הס נבערו מדעת וריקי מוח ומוחם מלא מוגלה וטיגרא • אך עלינו עולגלות כותלים
עיניהם בתרקה דדיגרא • עם כל זה הסכימו כל בני קהל' • להיות לנו לשם ולהל' • להחזיר
העטר ליושנ' כבתחיל' • והתנדבו עצמם כבוד הקהל ויחיד סגול' • לבקש מאת אדונינו הגדול
הוואי יודא שר הצבאי ה' הצריאוי דברי' וריאוי כספי' • ולהזיל הזהב מכיסם • ועלת' במחשבת כבוד
הקהל י"ו • לכתוב תיכף ומיד שטר רבנות רק מדאג' מדברים פן ואולי יאמר רן' פ"מ אדונינו כואש
לדבריהם • וכתי' בפני שאר הקהלות ללעג ולשמא' בקמיהם • גללכן הוכפל בקשתינו לפכיר פ"מ
הדרת אדונינו מורינו ורצינו למלאות בקשתינו • ולמלא מקום אבותינו הקדושים מקו' אבי זקינו הגאון
בעל מג"ע ז"ל זכותו ועמוד לנו • וצטוהי' אכחנו במדת טובו שיתן מקום לדברינו ועל תשובתו הרמתה
אנחנו מחכ' ומלפי' • כ"ד תלמידיו המתאווים להיות מהלכי' בין העומדים במעמדיו • ה"ה רצני
ודייני דכת הקודמי' פה קהלתנו י"ו • כאס הק' זאב ואלף באמ' והרב החסיד כמהר"ר רצני
הירש לעמבורגר ז"ל :

הק' משה באמ' מהר"ר יוסף אהנא ז"ל :
הק' משה אהרן באמ' הרצני המופל' מב' משה הלוי ליפשיץ :
וכאו' שלמה באמ' מו' משה הכהן ז' לרפאפורט :
וכאו' הק' חיים בהמנחם מו' ינחק אייזק ז"ל :

העתק

מאגרת שכתבו רצני חכמי' מארבעה מיט בעלי תור' ומדע הנקובים בשמותם ראשי ישיבה דק"ק פונון
נבראשס פו' מדס :

צ"ה

יפה כוף משוש כל הארץ הרציון מאוי' בנהלכ' • הלבתיא גבורתא איכא למשמע מני'
תסתיים שמעתתא שמור' וערוכ' • ותרצ גדולתו חכמתו בחון תרונה כמעין הנובע
מצריכ' • כווליס מן לבנון בפלפלא חריפת' בישיב' שיש בה סמיכ' • תדיר עדיף
חינו לאורייתא ושופרא לנשיא ישראל אחרת ממלכ' • כזר ועטרה הדר הוא לכל חסיד'
מהולל בקדוש וצרכ' • ה"ה כבוד אדמ' והרב הגדול מפורסם בכל תפוז' ישראל רבן של
בני הגולה גדול שבכולם כיונתן בן ע ויאל מוהר"ר יהונתן כר"ו יאיר וזרח • כלאת
השמש ממזרח • אב' דור"מ דק"ק אה"ו יע"א :

בתב

בבחר מאדו' מ' ועס תכריך שמרות בחיבורן יחד מלאנו דאתא לדינו • ואיתי יקורו'
הגא דמיתייקריב' שהאיר מול עבר פנינו ג"ה להשתעשע בדברי שלום ואמת תפן
תכון

לעד יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל • והנה לשון מר לנו מאוד ויזעו אמות הסיפס
מקול הקורא לשון של זכורית מלכין • אטו עד השתא לא ידעו דשכיר קאמר מר • אוקמי גברא רבא
אחזיקינא והזקה אבות אב בתור וביבא • על פה קדוש יאמר זה הדבר • והגעשו ותרעש הארץ ע'
גן הוילא מתחת הפטיש להדליק את כל הב' ר' ובכל מקומות בני אילן להוציא לעז על אבותי • דובר
סקרים לא יכון • קושעא קאי שקרא לא קאי להלות בוקי סריקא אפילו על מאן דהוא שלא הגיע עד
קרוסו לפסוח על שתי הסעיפי • ולרווחא דמלתא לאפוקי מתשדא להסר לזות שפתיה רחמי דריבור
ותני עדות צו ביום כשנית מכת גדולי הדור שבקיאין בהן כן גופי הור' בשמותיהן הקדושים כבוד אלקים
הסתר דבר • ועדותן מכוונת שהדין עמו אית מחי גברא ויתת מחי קמיש • ושלא לעשות התור' פלסתר ובלאו
הכי כלמד סהוס מן המפרש בים התלמוד מר הא איתא שאין דוגמתו הא נמי אית' שסקר ענו בן אשמו שמ'
על זאת יגדו על כפי לדי' כמו שפאמ' בכתבו קודש שהמין רבובי' קנא איתין משילה אחר מעלה בקדשים
דבריו ככוסים למצין מגיד • משנה מגיד משרים מהדורא קמא מהדורא בתרא לטפוי קאתא דון מני' ואוקי
באתרא דל' וידעו כולי עלמא שהוא חד צדרא • ואכתמו כחלין חושים לשקוד על התקנתו להסוד ולדרוף
ולחסיפ על קאתן מי אשר ימרה את פיו לבטא בשפתיים שום כדכד נד כבודו • ועדיין לא שמענו שום
פולה פה ומלפני • גם לא ראינו במהבזגלות אזינו בני דון הכל' • לא שמיע לנו ולא סבירא לנו •
שאהבה איתן אדו' מ'ו שקוע וחוקק לזכרון בזכיר' ופקיד' לטוב' להפך בזכותי' להזהר צו ובתורתו במה
דאפשר וקא מכיון כוונה ראו' לשמים ותיתי לנו להפך האומר הבא מנכות לריפס מוסיחין ומזיחין מי
שמלאו לבו מעשות כן לפגוע בחיסר כבוד במקום מרא דשמעתה וכולי' תכו' רב הא גאון ותפארת
תורתו מגאון ומלא אכולי' עלמא לריכין לו לתורתו אמנכו • ומה שביקש מאתנו לישרי' לו הגרא
ברישא לעשות מעשה לסתור הוא סבר גדי' כמו גודא אילנ' אילן דעול' על רוחו לאסיק אדעת' להטיל
ווס בקדשים • באתרא דרב שאני • לאפוקי קהלינו הקדוש' האי שעתא אין שעת הכושר לאמר
קבלו דעתינו אף שהיא עיר ואם בישראל דד' א' י' • אם לא דבר שזרקתה מפי חבורה בכנפי' באסיפת
רבני' הגאוני' וכנידי' רועי' לאן קדשים דד' א' • ושם נשקוד לטובתו ואומדי' דעתינו שיכנסו דברינן
צאזני הגאוני' אחר שקלא וטריא' ותמיד אמרנו מי יודעי' הנמול להחזיק טובה למר על כל הטוב שבמלכו
קדם מפעליו מאז' הכ' ד המרברים בלדק בכבוד התור' ולומדי' ומפסי' לשמוע בשל' שלא יתי' קטיגור'
צאזנו על החתום ה' הכבוד הרבים ראשי חכמי בני ישיב' היוצאים על מרין וכבוד האלופים נגידים קאיני'
פרנסים ומכהיגים פה ק' פוןן היום יוס' ח' תמונתן ה' לפ' ק:

- באו אפרי' יכונה הירץ במהור' ר דוד ז' לפ' ה' : כאו' מרדכי בלא' א' מו' שמואל ז' ל' אויערבך :
- וכאם הנעיר יחכק צמ' (הגאון מוהר' ר יעקב ז' ל' :
- וכאם הנעיר מנחס בא' א' מ' מושר' ר שלמה זלמן ז' ל' אויערבך :
- וכאם הק' עווי' בלא' א' הר' ר יוסף ז' ל' : וכאם יהודה ליב במוהר' ר יחכק ז' ל' היילפרון :
- וכאם הק' פסח במוהר' ר יחיאל הכ' : : וכאם הק' יואל בהרצמו' יחכק זללה' ה' :
- וכאם הק' כחמי' ליב במוהר' ר נתן זללה' המלישא :
- וכאם שמואל בן הר' ר פייבז ז' ל' לפקשר :
- וכאם הק' זאב וואלף במוהר' ר יונה הירש ז' ל' :
- וכאם לבי הירש בן מהור' ר זאלקינד ז' ל' :

העתק

העתק

לו

מהחדם הגדול הנעשה בעיר ואם בישראל בק' זאלקווי באסיפת רוחי גאוני דור כאשר נקבו בשמותם
הנאה להם • והם גורו ואומר ליתן חוקף ספיר גזרות בדפוס : (ואי' ה' גאוני לרמס
בכרך הזה בדמותו ונשלחו ספרים בכל מדינה ומדיק' ועיר ועיר ככתבו שאסור לחלוק על גאון) :

ב'ה

בבית

ישראל ראינו שערורה ראינו הערי' ס' והנה רועשים וכל הגשנות התקלקלו קול רעש
גדול רועשים במקלות • קול חולצ להבות • קול יחולל אילי הארץ ואכשיל לבבות
גאוני מדינת' אשכנז משכילים מזהירים כוהר הרקיע אלו הרבנים והיו לנו לעיניי
ולמאורות • מלחים חובלים יס התלמוד תופשי משוט לקול זעקת חובלייך ירעשו מגרשת • ארזים
לא עממות וצגן אלקים ותרכנה סרעפותם ותארכנה פארותם בין עבותים נתנו אמורת • המה
הגבורים אשר מעולם אנשי השם הם המגלים עמוקת מני חושך עמהם עון ותוש' • עמהם תמות
החכמ' • הם המורים לנו הדרך אשר נלך בה מיד ולדורת • חלק לבס עתה צעו' הצערה צ' אש זרה
אש מתלקחת מדינה ומדיק' לחלק ילאו וללהב הצערה יעיר לו ללזולא נשקעת • המאורות לוקין זה
את זה בשוט לשון מדברת גדולת • יחדיו ככפירים ישאגו כערו כגורי אריות • נחלקו לשני כמות
קלחם הבריעו אחרי מופלג הדור הגאון הגדול המפורסם הסוכך צמועת ככפיר רוחב ארץ ומלא הכל'
פ' ה' הרב אב' ד' דור' מ' מוהר' ר' יוכנן נר'ו צ' אלותם קשרי קמיעות כרפאו לישראל המה בקשו חשבונ' רבים
שמו אזהרותיו אותן בלשון עלגים זה לשון המורה על מינות שבת' צבי מודח ימ' ש' עלבון אמרו המושלים
צו חשבון הקמיעות בגמטריא ש' צ' שבור שחיק טמיה • ואש יאלת מחשבון ללאת ג' כבוד הגאון
ה' ה' כ' ל' בקשרי מלחמה ולצו בגבורת • וכת שנית הדיק את הרב המפורסם הגאון הכ' לו יקראו שמו פלא
כו' וינאמו כלאו אטו בחושבנא חליא מילתא רצונתא למחשב גברי דכוותייהו אכמכ' אקמיע מהו
סמיכא הושבנא צעלמא הוא דסליק לרבנן הכי • והאכירין יעדון ויגידון על כבוד הגאון הכ' ל' כי
מוכל הוא מאותו עון לא מהם ולא מהמוכס ולא בההם • והנה פשה הנגע בקורת בתינו ארזים כפלה
שליבת קשור' בגלות הקבאת בין האדדים הכ' • ויורו המורי' ס' כוננו חילס עליהר לדרך באין
קסתם הנערת • מוט התמוט' פור התפורר' הארץ כותבים מרורות זע' ז' משליכי חכה פורשי
מחמורת • וכשמע קולם קול הסולך על ארבע כנפות הארץ • צגוים נשמע חילולה הגדול צעו' ה'
לחשמע און דאצ' כפינו שומו שמים על זאת • כתבוננו מאוד הן הית' שזאת בימי חכמינו הראשונים
שאלו לכתובות עולם אש דרכו לא בדרך סלולה כמו דרכיהם דרכי נועם וכל כתיבותיהם שלום • בודאי
אלו ה' מחולקים לשם שמים קצת על דבר שיש צורך לחוק' • היינו כמחריש כי ידענו גבה קומם
ערכם גדולים חקרי לגבהם כארזים חכוםם כאלוים לא אדוים לאלהומי הוא זה אשר יערב לבו לגשת
אל המלחמ' אם מלכים מלכי רבנן מדיני' זה העם זה ולהכניס ראשו בין הריס גדולים • אמנם לעצור
צמילין מי וכל האקטינו רוחיכוני במקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב • פלגות גדולים
כמותם על דבר שאין בהם ממש כלל כעור מן אזרי קיט ואין בהם שום תועלת' אש ועל דא ארבישו כל עלמ'
ותיה לטור רב ומלאת כל ארעא איי' לטו שך עלת' בימינו • על כן עבר עלינו רוח קבא' קבאת ה'

(:) (:)

לשאות

לכבוד העש' ואלו זקן והילל מן אדם כי היא היות' בעמי היא בני ישראל חרב הוחדה וגם מורט' האספו
אל הערך עד אלה לא תשקוטו סולו סולו פנו דרך הרימו מכסול לזרות הלאה מחמות הקנא' • וליתן
אלפי' הטופרת • וללחון בסכסכי האמת והשלום אהבו בשערי ואקדחאור יקרות • ולהסיר
פני ימי וימי לסקל המסילה העול' בית אל מכל הלאת השגאה בטבת • כי תאמרו מה כרדף לו
שורש דבר המלא בו בהגאון הכל' • ולא תרועי קא מתרץ כפסין הוא מלעקר רב ישראל ופרשיו חף אכבי
מפגע אלו המורדס המיכיס המאמינים בש"ץ ימ"ש • וכוח שטנה על כת ההוא קראו עזר' עלנת
בגדים ועל קירוק חרמו בוכדוי בושמה עליו ועל כפסס טוב אשר נלחם בזה יקום הדבר במקיימי
דבר ויתקק בכח אכנים באבן די לא במדיין התגורת • בארץ דקן כחדא כל מיני מחבת ושארית
וכל כי האי יתאמר משמי' בפתחי שערים בראש הומיות • ומי בזה יאזין זאת יקשיב וישמע לאחור
ופריש ממיות • כי אטי שיאן אותו ען אשמה להשמוצה לנטות ולכף חוב' • ושחצה סעים יעמיק
הכה הלה רשעים השנו חיל יביעו דברו עתק יתאמרו כל פועלי און המאמינים בלבי שבור מלאנו און לנו
ויהלו באלין גדולתו ארזא והורני תהורן בראש ההר שבבזשס ערונת הבוסס שמתבשמין רביס
פרורפו • ואיסי יחילו לחכנתו • ואין קלה לתבנתו • זכרו זאת והתאששו יחיקו במעוסי יעשו
שלוס ויכזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו ש"ש עוד • וכפי שראינו שגדולי ראשי קהלות גזרו אומר הוקף
האס גזרתם בחרס לכל זכר עוד ממחית העדה מאי מחיה פלוגתא מחלוקת זולא יוספו לענות סרה
על הגאון הכ' לישתקע הדבר ולא יאמר עוד • אף אכן כעני בתריינו ובגורין כמו כן בגזרת עירין
פתגמא על כל המחזיק במחלוקת הכ' ללא יומיו ימלא וכבר לא רעננה יעלה בתוהו ויאבדו ויה' דיראון
לכל צער • מה כאון על הערים בגלי מנשר משמיע שלום • והקולות יחדלון • ובשלוס תובלון •
השומע ישמע שקוט בטח ושאכן • יהי כזות הודו וריח לו כלבון • ה"ה כ"ד כבוד האלופים קאיני
מכסיגי עדת ישורון דקהלתינו • וכבוד הדיינים מומחים בלירוף הרב המאה' אב"ד ור"מ כר"ו •
וכבוד הרבנים הגדולים המפורסמים מכהיגי מדי' דגליל לצו' י' ואשר ישבן פה אתכופה ק' ק' אלקווא •
כאס כפתלי הערץ סג' להורוין חפק ק' הכל' : כאס בק' צבי יוסף בהרב סגאון מוהר"ר ילחק סג' ל' :
וכאס הק' שאול ב' מפתח ז' ל' מלובלין : וכאס הק' משה פתחם ברא' ר' אלמובלין כד' ד' ד' :
וכאס הק' משה בהרב המה' ג' מ' אברהם ז' ל' ה' אב"ד ד' ד' ק' הכל' :
וכאס הק' כפתלי הירץ בהרבני' מ' משה ז' ל' מבראד י' ו' :
הק' יהודא ליב ב' אמ' ומוהר"ר יהודה משה מזאלקווא • וכאס הק' גדלי' בהרב מו' ביימן ואלף

ז' ל' מזאלקווא :
וכאס הק' ישראל מרדכי במהור"ר ברוך ז' ל' מזאלקווא :
הק' ביימן ואלף בהרב מ' יעקובי סג' ל' מדובנא :
הק' יוסף בהרב מהור"ר משה י' ו' :
הק' יהודא משה במהור"ר שמואל מזאלקווא :

העתק

מדרו שהוכרז בקהלה לכל עיהואם בישראל ק' קוילנא י' ו' :

הקהל

את העם האנשים והנשים והטף למען תלמוד ליראה אתה' אלהים את לרבות
ת"ח

ת' חלל המהרהר אחר רצו כמהרהר אחר שכי' קול פחדים נשמע צלזינו אוי למשמע און דאצ' כפשימו
הכזה יעשה בישראל עדיין מרקד ביינו שאלת חכס ולשון הרע ולהוליא שס רע של שקר שהוליאודבה
על הגאון הגדול מופת דורנו מורנו ורצנו כרתור' וירא' מאור הגול' רבן של כל בני הגול' כ"ע ה"פ"ה
החסיד והאצני אשר אמרנו בללונח' בגוים רבא דעמא מדברתא דאומרי' המפורסם בכל תפולת ישראל
כבודו הגדול מהור"ר יהונתן כר' ואשר עשה ועו' ישועה גדול' בישראל בתור' ובירא' • ככן איז מען
מזהיר ומודיע דען עול' בחר' יבין וכל האחרים שבחו' ד' אז קיין מעכש מכער ועד זקן טף וכשי' חוך או חוך
קהלתינו י' וזאל כיט פוער פיו זיין חליל' על הלדיק עתק לנאי' ווסאומע יוכעס וחבא עליו ברכת טוב
מאשר לכל מטיב :

כל הכ' להכרתי צבה' כקול ברמה נשמע היום יוס' ב' ד' ותמוה תקיא' ל' כא' תכחוס בלא' א' אהר' ר' אברהם
ז' לשמש ונאמן ד' ק' ווילנא י' א' :

העתק

מתוקף הסכמה וספיר גזרתם של חכמי אהוסת בוועד הקדוש של חמשה קהלות וברכים
גדולים של מדינת ליטא י' ואשר שס קגאל לכבוד התור' קגאה גדולה :

ידו בכל חדרי תור' ארי שבחבור' גלין לי' דמטריין • הילכתא ומתגיתא ותוספתא
פראוספרי' ועוף הפורח עליו נכזה בגליו ויין דיוג ובערין • כור החכמים
מזרע הפרחמים נהרין ככהר לפריין • האין ומתכשין כל אהשדרפני' אומ' ילמחמי
פוס ממלל רברבן • כר מערב ואור מזרפי שיש כגבור לרוץ אורח' למטי אפריון ה"ה
הרב המובהק המאה' ג' הגאון האמיתי החכם הכולל כ"ע ה"פ ה' חכ"ת מוהר"ר יהונתן
גבר עכוותן • אב"ד ור"מ דק' אה' ולמושב לו אשרי העם שככה לו :

שמועה

שמענו ותרגו צטינו לקול לללו שפתינו כי יר' בגוים שולח לאמר אנה ככל הגוים
בית ישראל כשועלים בחרבות כביאיך ישראל אשר נשא יחטא וכעלס דבר מעיני
העדה • חכמי חידה • ונעשית התור' לשתיתורות ונחלקישראל לשתי
חבורות העברים העורים חגי העם מדברים יהודית • וחגי העם מדברים אשודית • נחה ארס
על אפרים • ותלא מרבה ממלרים • אוי לאזנים שכך שמעו שומו שמים על זאת ושערו חרבו
מאד העבד ישראל אס יליד בית מדוע הי' לזו • אוי להס לצריות מעלצוגה של תור' הסירו המלכפת
והרימו בעטרה • וישלחו לאפס את הזמורה • לפני בנייון ובכי קעורה וחסבנו למשפט לאמר אל ידע
זאת יהונתן פן יעצב • אך אמרנו אזלי' ע' זה תרבה המספחת • ומי כמוהו מורה דיעה ויבין
שמוע' וראו כל עמי הארץ הי' שס ה' בקרא עליו במעלת חסידותו וגדולת יחושו • ועולם ענוותנותו •
ותוקף אמונתו • בכל ומיני חכמות בקי משנתור ובקי • ביראת ה' דבק וחושק • וביס התלמוד
יאל לקראת הנשק • יודע להשיב לאפיקורסים • אלה ברב ואלה בסוסים • אצדה על חס •
וכסרה חכמתם • צער לנו עליך יהונתן נעמת לנו מאד נפלאה ה' אלהיך לנו • איך נסלו הגוים
בתוך המלחמה יהונתן על • במהך חלל היהונתן ימות אשר עשה הישועה הגדול' הזאת בישאל • אין
זאת אלא תור' הכליא עלה הגדיל תושי' אשר אמרנו בללונח' בגוים • קראין פגשו ביהוים רבועים
המתפרטים

המהפרכים איש מפני אדוכיו ממילי מוס בקדשים • לכן קמנו ונלעוד • לכבוד פי דוצרי שקר פרא
 צודד • ולא תהי' עוד זאת למכשול ולפוקה • ולשומע זכעס ויחשב לו ללדקה • לכן אכחנו גזריש
 בגזירת עירין פתגמא ובמאמר קדישין שאילתין ואכחנו מחרימין ומכדין ומקללין ומאררין את מי אשר
 ימלא את לבו לפלות פה במדינת יבנו מדינת ליטא בגד מורינו ורבינו הגאון מוהר"ר יהונתן כר"ו הכ"ל
 וחלילה עוד לזאת אחר המלך נאמן מלכי' וכו' • ומי אשר יפלה פיו לדבר סרה חליל' להו' אלעז בשום
 אופן וענין בעולם ובשום תחבולה הן ע"י כתב הן בדבור בשום אופן וענין בורח בורח בורח בורח בורח
 סומרי חרמות • והשומע ישכון בטח ושאין כזית רעק • הכ"ד הצא"ס עה"ח הרבנים המאורות
 הגדולים ה"ה וגם הרזנים ר"ס קליני בגידי מדינות ליטא יו' • היום יוסג' ה' כסליו תקיבית' ל' :

- בועד קודש פה ק"ק מיר' יו' :
- כאם אברהם בהגאון מ' דוד מביט קלעכעלצוגין חו' בק' סלונק :
- וכאם יצחק אברהם באמ' ו' הג' המכוח מוהר"ר א"ה ס"ח' בגליל עליון יו' :
- וכאן יהודא ספרא ודייבא דמתא דק' ויילכא הכבחר לזמקוס רב מק' ק' הכ"ל :
- וכאן ישראל צ"א מוהר"ר יונה הכהן מבריסק :
- וכאוס דוד באמ' הרב ה"ה מוהר"ר משה יצחק זל"ה מבריסק :
- וכאן ישי' בל"א אצמ' יצחק זל"ל מוהר"ר דני' :
- וכאן שלמה בהרב מוהר"ר חיים בהגאון ז"ל מהוראדני' :
- וכאן אברהם בל"א א' כמוהר"ר אייוק יו' מפינסק :
- וכאן יהודא הכקרא ליב"א א' הר"ר יצחק ז' לכיידש מפינסק :
- וכאן דוד בא"ה מוהר"ר ברוך הלוי זל"ה המוילכא :
- וכאן אלי' צ"ת משה מייילש מפינסק ה' המוילכא :
- וכאן יהודא ידל צ"ה מוהר"ר אברהם הלוי הורוויץ ז' למסלונק :
- וכאן אשר זעליג בהרב הגדול מוהר"ר יוסף פרכס ד' מסלונק :

העתק

מה שכתבו חכמי דור המפורסמים רבני וגידי ק"ק צליסק דליטא יו' :

אל חכמי הדוים מ' טעשערי בינה הגמזים להסכנו במואות החוים • כידודי אש
 מפיהם יוצאים ובלמים כזוים כרוזים ממשחים חרשי מילל אמרתי ארוזים דולים
 ומשקים מבארות עמוקים מים מתוקים ולולים צוללי' במים עזים שופים חרישי'
 מים קדושים בכלי חרש ומסגר ובכבלי רעזים אגודתם על ארץ כוסדה במצלי בוך וארנמ
 אחוים עוקרי הרים ותדוים הללא המה עירין קדישין אישי' לוחמים מחסה ישראל
 מגינים ושלימים מלחים וחוצלים תופסי' משומים כזרים לתלפיות גפנים המודוים ע"צ
 קינופות ונקלמים יושבים ראשונה מכזרי ועפסרי מוהר מהירים כוהר פרכסי מכהגי
 הדור אודושי' אורות ישראל וקדושי' ועליושי' חמושי' רכזאלקים רבותיים ופרשי'
 לעיריו וישישיו גאוני ארץ מאורו הגדולים גודדי גדר ועומדים בפרץ לדקתם שומפי כליון
 חרץ ברחובותיהם אליהי' לזוהה ופרץ יתברכו משמי ערץ :

הקס

הנה

קול סאון סאון ברעש גדול ושמה של תור מגוללה בדמים • יתקו מורשי הלצות לח

יבועו אמות הסעיפים מהול הקורא אשר קרה בדי' ארץ תפארת ישראל כר' במילוא'
 יותר מעשר מעלות אחורנית קדורות שנתה ו' ברצה בני עמים בעו' הכל האזנים
 תלכל' ועינים תכנינה כל לב נמשופיק זכרים וחלחל' בכל מהכיס ממתכיס עד חמוק ירכי' שותהום
 כל הארץ לקול השמוע' קול קרבא משרוקיתא קרן תמה ברשות הרבים נזק שלם מרבו המחלוקת משל
 בעמים בקלף ובזיון לעג וקלס בגויס עילוי ירחס • באומרס איך שחס ושלוס היהודים
 כחלקים לשתי כתות והתור' כתחלק' לשתי תורות אוילאזיסי' שכך שומעות ואוי' לדור שכך עלה בימיו
 אבן מקיר תזעק ושמים תלבש קדרות וכת קול מעלצונ' של תור' אוי' לזוהת וכל בית ישראל יבכו את השריפ'
 יק' אש החצער' מהלוקת הקסה לישראל כספתת אשר צערה ואין מכב' רק כל אחד לעלל עומן ידו בלחת
 ומחמת זה בעו' ה' זה כמעט מיעוטא דמישואא כבוד התור' שנשאר' בדורות הללו אונל' ודלדל' עדי כו'
 משה לתחתית הדיוטא ובוודאי התור' חוגרת שק וקושרת מספר כבי תמרורים אבלי יחיד דרוו אשר לא
 מש מתוך אהל של תור' ומקיים בעלמו אדם כי ימות וגו' קדוש מצען מרחס משחר יאמרו עליו כדבר הזה
 אשר אין לו שחר וכולס יפטירו בשפה יביעור ראש יאמר רבן דחפונ בקל' רלוץ יעבר' בקקאת חמת גבר
 שוטף ועבר יגיע עד לאוור הוא האדם הגדול בענקים לגררותיו מגרבר בראש היות כזית הכעופה בשעתו
 ממכופריו כמלא אגוזי פרך ורמוכי בך שמעתתי' מירכסין איגרי מברך בעלמא וטפי מחדדן הוא כיו
 כרי ישראל ואורויות הוא בריבואות מופת דורו והגו והורו רבן של כל בני הגול' חסם הכולל זקן ותופס
 ישיב' הגאון המפורסם כבוד ש"ת מוהר"ר יהונתן כר' אב' דור' מצ"ק קאלטונא והמבורג יע' א' אשר יא' א'
 טבעו ומזגו בכל העולם ושמעו הולך בכל המדינות ופלו מעיינות חכמתו חוה' ארץ האב"ג גדול הכו'
 האירו ברכיו תבל כוגה ואש דת מתלקחת לחמולחס אבירים מוחן ומרקד צורר וזור' כבמזר' ובדחת כל
 קמחי פולת בלול' בשמן רוקח מרקחת ואש אוכלת בגלגל שכלו שבילי' מתגלגל' • א' הבת הקשור' בגחלת ולבו
 לבה לממשלת התור' ולהקיר כבוכי לבבות לרצבות ואלפים אלופי הדור עדות לאן קדשים אשר שתו ורצו
 מימיו הכאמנים מי פרת שפרין רבין חדים וקלי' וידו בכל צאלהיות ובמוש כלות ובטבעיות ובני מוסיות
 כל מדה יקרה וחמוד' לא חסר בכל ענוה ומוסר הן אלה קלות דרכיו דרכי נועם ונתיבות חכמה של כבוד
 הגאון מוהר"ר יהונתן כר' • ומה ירמזון עיני חכמים לבדוק ולחטט אחר חזקתו בדוק בחורין
 ובסדקין בכדי לפרוש רשת לגליו מזדור' ומהמורות ומהיקחס לבס כי יביעו חרסם לפרוך בקלפי
 המחלוקת לחרחר אחר ריב ולעורר מדיכס כבדיח ארמון וכמתלהלה לירות זיקים ירוצו כבדקים ירוצו
 לגלגתו ולבלע נחלת כבודו יכידו כחשה חזות קשה משאות שוא ומדוחים בקמיעין' ופטרויות שאין בהם
 ממש אפילו בקורי עכביש יגדילו כעבות העגל' בריר חלמות ההולכים אחר הפה לפותרו בלשון של דופי
 והוא לא פנים קלקל ותלו בוקי סריקי • בתלג חיור ועמר נקי ויקומו בחימה שפוכה על חצר ועל גדול
 הדור לשפוך בוז וקלון ובמלאך אלקים קדוש יאמר לו ישומו תהלה ועל מכורת זהב ועל ראש גולה להדיח
 מקהל הגול' לבנות עליו דיק ולשפוך עליוס וללה באשר לפי הכשמעו רבו המתפרטים המדפיסים
 בהמורה תמורו' קדשים קמיעות של שאל דופי ותולין באילן גדול כבוד הרב הגאון הכ"ל ארויס הם
 אשר ידיהם במעל הזה המעלים הקמיעות הכ"ל על מזבח הדכום בכדי להבאישי ריח כבוד הגאון הכ"ל
 ובוודאי כבר המה מוחרמים ומכודים מן השמים רעה תבא אליהם דבר בליעל יזוק בהם תאלכס אש אש
 לא כופח • תקותס תהי' למפח • חולתס כמלאו בעו' ה' יביעון צפיהם חרבות בשפתותיהם מוליאי
 דכה על כבוד הגאון הכ"ל יכבירו מילין ידברו עתק בגאון ובזוקלון עליו וישלחו את הזמורה לאפס

(:) (:)

בדברי

דברי תרועים וגידיפים למען חלל את כבודו וכבוד תור' ברבים • והנה כבר באסיפת אצירי הרועים
 רוצי בנידי ראשי מדינות לטא י"ו בוועד קודש ק"ק מיר י"ו לבשו קנא' ויחרדו חרד' גדול' לקנא קנא
 ה' לבאות וכבוד תורתו • גדרו גדר בגזרת עירין פתגמין בחרם הגדול צירי ושמאל על כלפה
 אשר ידבר סרה • על אשר באונו את אלקים שרה • והלדיקו את הדיק דמעי קרא כמבואר
 בכתב גלין גדול בחי' הרחמי' בעלי אסופ' הכ' לוצח' כמה מרבי גאונ' ארץ דמדינתו אשר נתנו את
 ידיהם לכלתוקף • אך בקיות אז הראשי מדי' הכ' לטרודים בעסקי המדי' עד שלא הספיקו רגון
 כונת פתגן כתב על חדת כראוי וככון ולהיות נכרים דברי אמת הכל כונתם אינו אלא להקניט ולקחת
 כבוד הגאון מוהר' הכ' להפך כבודו לכלימ' וקלן לתת רוח כההתחת מעטה תהלה • ובמלאך
 אלקים לשום תהלה ועטרת המור' חולל' ומיי וכל לעזור כח מלהואיף מילין ולסלד בחילה • בבקש
 תחיל' • ולהפיל תחיל' ותפיל' • מלפני כל יודעי דת ודין לעשות למען השם הנכבד והכרא המהולל
 לכל בגוים עוד יחלל ח' • וכל איש הירא את דבר ה' ישמור פתחו פיו מלדבר על דיק עתק ח' •
 וכל מי שיש בידו למחות ידי עובדי עביר הפוערים פיהם לבלי חק מחוייב להצוה עלבונם של כבוד הגאון
 הכ' ולסכור פי דוברי שקר בכדי להסקיט הרבי ולכבות להב' אש מדורת המחלוקת בכל מאי דאפשר
 ולהכות על קדקוד כל בני עולה איש שוגה ופתי המדברים ומספרים אחר מרתן שלת' הוצפרט גברא רבה
 דכוות' איש אשר רוח אלקים בו ה' הכבוד הגאון מוהר' כר' • כיעד מתריה' זה לנו למוקש
 עקבות משיחיו רוח אפינו ואריכות גלות היהודים • אכן אם צאל' לא יוסרו ויוסיפו בני עולה
 לעמותו כבראשון בעיניו דברים ככ' ולא יסקטו מלהרשיע אזי ידיו כטוי' לקנא קנא ה' לבאות והורתו
 לייסר ולהוכיח על שער בת רבים את השומים שקלקלו בשומים וערבים ולשלוח כחש שרף חווי' דרבנן
 ולהכריז קול תרועת החרם הגדול בפומי' בהמון חונג על החטאי' האלה המחללים עטרת התור'
 ומדיפסי קמיעות של דופי להחזיק במחלוקת ולחרחר ריב לענות על רב כבוד הגאון הכ' ולשכון עליו
 צו ולהבדל' לס' לרע' בכרוזא קרא בחיל קול גבי כרוח • בארבע' מאה שפורי כדשמת' ברק למרוח
 בכל מיני ארורים ושמחות ונדויים על כבוד הרב הגאון הכ' לולא אכחכו בלבד רק כל עיר ועיר וכל מדי'
 ומדי' מקום אשר דבר מלכו של עולם ודהו מגיע יהיו עתידים להקס מאויביו ולשבר מלכות רשעים
 המחררים ריב ומדון • בעברת זדון • ומדיפסיס וחוקקים חקקי און וכתיב עמל קמיעות של דופי
 להטיל מוס בקדש קדשים ונקי כפיס ובר לבב • אין בו שמץ דופי ולא כמלא עליו רבב ולהיות שאכחכו
 צמוחים ברב טוב לבית ישראל כי מעלמם יתעוררו ולקיים עליהם את דברי האגרת הזאת והיה
 מלהזכיר ח' ודבר שאינו מתוקן על כבוד הגאון מוהר' הכ' • ע' כשם קנאי למילין וכל השומע
 לנו יושכון בטח ושאלן מפחד רעה • הכ' דרבי רחמי קליני בנידי מנהיג' ק' ברסק דליטא •
 הבאים על החתום היום יום הששי לסדר ולפרט **ונתנו** איש כופר כפשו ולא יהיה
 בהם נגף לפ' •

באם הציר שמאל בלא' א' כמה ר' שלמה זלמן
 ובאם ישראל ב' א' מוהר' ר' יונה הכהן זל' •
 באם חיים במוהר' ר' אברהם זל' •
 ובאם ראובן במוהר' ר' שלמה זלמן זל' •
 ובאם דוד בא' ה' הרב ה' מוהר' ר' מש יחזק זל' ה' •
 ובאם יוסף ברהר' מוהר' ר' ארי'

ובאם

ובאם חיים בלא' א' מוהר' ר' שאול זל' ה' •
 ובא' יעקב במוהר' ר' מאיר סג' זל' •
 ובא' משה בא' א' מ' הרב מוהר' ר' יעקב קאפיל זל' ה' סג' ע' מלובלין •
 ובא' רפאל ברהר' מוהר' ר' נפתלי הירץ זל' אשכנזי •
 הועתק אות באת מגוף הכתב מחלופים רחמי קליני מנהיג' ק' ברסק דליטא • ולדאי' באתי
 עה' ח' היום יום א' ג' אייר תקי' ד' ב' ת' לפ' ק' ה' יחזק במוהר' ר' שאול זל' לשמש ונאמן דק' ק' ל' ב'
 יע' א' •

העתק

מכתב שכתב הגאון ה' מוהר' ר' דוד בן הגאון מוהר' ר' יחזקאל קאלעלפויגן שהי' אב' ד'
 בק' קאה' והושב בשבת תחכמונו בק' קארין ומדינות זאמשט •

ב' היום א' ג' צאלאש' רילפ' ק' פה ק' פלאנגין •

למיכל חמדת ישראל • ראש גולת אריאל • גדול כשמאיי הוכתן גבר ענוותן כהלל • בחכמתו
 יתהלל המהתהלל • מהדר שמעת' ומחיתין בפלפולו כעתיאל • עוף הסורה כשרף בהבל פיו כעל
 יוכנתן בעוזיאל • ה' ה' הדוני' אה' ש' צ' הרב הגאון תפארת ישראל • ג' יע' ה' הפ' המפורסם
 בדורו כש' מוהר' ר' יהוכתן כר' כ' ה' ויזרת מניץ לין יפרק לדיק כתמר יפרח מכל הסוצנים סביב
 לבאס' שלו' •

אחד'ש

באתי הלו' בריתי אתו החיים והשל' ג' י' המהור' והקדוש' הגעני כפול אמרי
 קודש אמר' ריח כיחוח ג' ק' הכתוב אלי כתיב • וגם העתק מהכרוזים אשר
 נכרוז בכל מדי' ומדי' בהתעורר' רב כי הקול ענות חלושה הולך למרחקי'
 הח' העל אותן אכשים הפוכי' אל רהבי' ושמי' כזבים לדבר דברי' שלא עלתה על שום בר' כשומות' לא
 אהני להו' ובעו' הגדול כח המדיחי' אשר ע' כתחרף מערכאו' אלקי' חיים וכתחלל' ש' ע' והתורה
 חוגרת שק ולומדיה ילבושו צושת אוי' לבו שכך עלתה צימינו • ומהגם אשר כתפרסם ע' בין הגוים
 בחילול רבה שכתפרסם הדברי' הקשי' כנידין האלו בציטונג אשר נשלחו מהתם להבא מעיר לעיר
 וממדי' למדי' • ולכל הקלוטערי' • אוי' לאזניס שכך שומעי' • והנה למען זאת ולכבוד שמים
 ותורתו אאזר כגבור חלזי' לנאת כגדס וצפרט למען אהבתו אהב' שאי' תלוי בדבר ולא הבנת תורתו
 יהי' לבי ככון וצמח שדברי' חקוקי' על לוח לבי בלב הכיתק לעשה כל מה שצרכתי להיות בכ' מ אשר סרי'
 למשמעתי' בכל המדי' יהי' כרוז יולא בחרם חמור שחליל' חולין להטיל מוס בקדשים קדוש יאמר לו דעת
 שפתיו צרוד מלולו אשר שמו המוצ' ת' ל' כודע בשער בת רבים ישכן בטח ושאלן כטל וכרביבים ומבלי להרבה
 אחריו וכל המהרהר אחריו כאלו מהרהר אחר שכי' ומבלי לעשות שום מעש' לסתור כגד' שמו המהולל' ת' ל'
 בכל העמים רק הכל מחוייבי' לכבדו ולעטרהו כאשר באמרו בכרוזי' הנשלחים באריכות • ועוד די'
 כטוי'

הכתיבה ואם דייקין כולי האי יכולי ללרף בלשון א"ה ב"ש אלב"ס בכל מקום שיראו והתור מתחללו וכוונתו
למושעים ולא שבקינן חי לכל ברי' . וליהי' שהוא ספק וכי מויליין אדם מחוקת חוקת כשרות בדבר
בלתי ברור כשלמה וזרחה הכמש עד שאין שיוך מקום לזכות אפי' בדרך רחוקה כנודע ומכ"ש על גאון חד
בדרא כמותו"ב . ולא כן הוא כהפך הוא מגשים באפלה דרך לא סלולה להוילי פיו ולעז על הגאון
הכ"ל ומי ביקש זאת מידם וכי הם אחרים לכך ועוב השתיקה . והחדשתי אף כי לבני צוער בקרבי
כאש בצעורות עד שבאתי הכה ק"ק המבורג אלל קהל ספרדי השם ישמרם לנכח . ובאתי לשחר
פני הגאון הכ"ל ותהיתי אקבקנו ומלאתי מלא דבר בחכמת הכסתר ממש אין כמוהו בכל ארצות שהייתי
וראוי לברך עליו חכם הרזים . ויותר נתמלא לבני חימה מיזה שיגש הלחה לומר לאיש כזה אשר
חכמת אלקים בקרבו פתח לי דבריק ואין צ"ד יכל לערער אלל א"כ גדול בחכמה ולא כן הוא וכ"ע בחכמת
הכסתר לגבי דרדקי ניכחו . והרב הגאון הכ"ל ברב עונה הפלירי בשימוע ממנו פתרון של רוב השמות
ותיבות הכתובים בקמיע וצפרט מקום אשר חשבו להעמיד סמל הקנאה . איך הם שרשם ממקום
קדוש ומחלצם והכל בסודת המרכבה . וכשמעי זאת לא יכולתי להתאפק לכל הנכזים על הגאון
הכ"ל להחרימם ולאירם ולקללם כדאוי להחולק על התורה ולומדי ומחללים ש"ש ברבים ארור יהי'
כל הפוכה פה לרעה וגנות וקלון ובוז בכבוד הגאון הכ"ל ואם ירחם ה' להשכי אל מקומי בשלום אליע דבר
דע כזה לפני כל חכמי א"י ולא אמוג רישי' עד שיקומו כולם להחרים לפני כותל מערבי ובקברי אבותינו
חצרון כל האנשים הפושעים בגאון הכ"ל כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה קנאת ה' בצאות תעשה
זאת פי מדבר איש הכולך בשליחות מלכה שליח ירושלי' עה"ק ונלילות א"י . המבורג עשרה למצ"י
תק"צ ל' אברהם ישראל ס"ע :

אנו ח"מ מעידים ומסהדים איך חתימה הכ"ל אנו מכירים בעצ"ע דהיא חתי' של החכם השלם המקובל
הגדול והחסיד כמהור"ר אברהם ישראל משולח מעה"ק ירושלי' וא"י . ולרתי' בלבו עה"ח יוס"ב ח"י
למודש אלול תקי"ב ל' דוד בל"א א"מ' כמהור"ר ר' רפאל מדידולה זלה"ה . יעקב איליאן :

העתק

ממה שכתב הרב הגאון ה"ה מהור"ר יחזקאל כר"ו אב"ד דק"ק יאמפלי לכל הגלילות וביחוד
לק"ק פ"פ דמיין אה"ו כ"ש אמשטרד' והוא בלחו לשוכו ורצ המליצה הרחיב הדיבור במגיל'
עפה ארוכה למאוד אופן בתוך אופן מראה פנים לכלל ד' וכדי שלא ילחה הקודש לעינינו
ונס למעט בהולאת הדפוס לא העתקנו רק הצריך לכדון הלזה בכל פרטי ענינו . והא
לך העתקתו אות באות מכ"י בלי שינוי כלל כאשר המה בכתובים כתבו הארוך בכל קהלות
הכ"ל . וידוע תדע כי זהו כתב ערם שהגיע לידו של דודו הגאון הגדול מהר"י לנדא
אב"ד דק"ק קראקא פירוש' על הקמיעות באריות . כאשר זמנו של הסטר מוכיח
(והרב הכ"ל כתקבל כעת לאב"ד דק"ק פראג) . ו' לאמרותיו :

צ"ה

והנה

לא באתי לא לעמא ולא לרחק כ"א לקרב ולעשות שלום בעולם וצוה הותרה הרצועה לכל
הקטן כדל בשוע . והנה הרבית לדבר כי לא אוכל להתאפק מלאתי מלים הליקתכירום
בשני

בשני וכאבות חדשים יבקע . אחוה דעי אף אפי' צעורש הדבר מה משפט הקמיעו ומשפט הכותבין **מב**
והנשאלך ומשמש בהם ולא אומר קבלו דעתי רק שקלו הדבר במאזני השכל שמשו חכמים דצרי ולבצם
השירו לדעת אשר פה אודיע . אימת אדם לא תבעתי ואכפה עלי לא יבדד שרשי האמונה אחזיק
ומינה לא אזיע . לא אשא פני גבר אס בגובה ארזים גבהו וראשו לעב יגיע . רק מה יהי' באפשר
לחון לכך זכות אהבתי להלדיק וגמלתי להרשיע . הנה גוף הקמיעו אשר נשתלחו למדינתנו מק"ק
המבורג ומק"ק מיץ ע"פ פשוטן הכרא' לעינים אי לאו חוקת כשרות של הגאון המופל' המפורס' מוהר"ר
יהונתן כר"ו וחכם עדיף מכביא מוחזק שאני . הית' גודר ואומר כי הכותבן כלכד ברשת לבי מודח לבי
שבור שחיק טמיה ופשוט יקלענה בזוץ כף הקלע . אמנם כל זה לחששא בעלמא להלריך בדיק' אחר
הכותב אבל להחזיקו בודאי ובצירור מייכלל לדון דברים שבלב ומה גס שאין הכותב חותם עליהן ואם
תקבל עדות צבי דינא רבה דק"ק מיץ ע"ז אכידן וכי מקבלי' עדות שלא בפני צע"ד וצפרט מה שממש
לד"כ נוגע . ומה גס צפרט בואו הקמיעו ליד הכ"ד כמהידי' דמשמש' צהו מייודע' ואפשר
כדי יפיו ושינוי טעמ' לפגם הכי יאמרו העדי' לא זו הקמיעו מידם מיום נכתב עד היום הזה זה מתן
הנמנע . וכל זה אס' הי' הכותב אדם סתם שלא ידענו מהותו ומהות מעשיו ועתה שהכותבין הוא
מוחזק בחכמ' ואב בתור' הגאון המפורס' לשבח בכל קלר ארץ מוהר"ר יהונתן כר"ו חייבי' אכחמו למשכוכי
כפשי' אררב ולא למזוג רישא אפי' סדיא עד דהפך בזכותו להכריע . מחקי' כתבון ומחכמי' כלמד
ספר קהלת דכו לזכות לפי שתלחמו וסופו יראת שמים . והגאון הזהב"כ תחילתו וסופו יראת שמים וכל
עמלו מעשוריו ועד עתה בתור' ולא פסקה ישיב' ממנו זכה וזיכ' את הרבים ובודאי אין חטא בא על ידו
ולדקהו וענוותנותו ומעשי' המוצים מפורסמים ורבים השיב מעון בתוכחותיו בדרך כמותו להוכיח
יודע . וכאשר ספרו לי אנשי אמת כי ברוח פיו ימאס דשע חלילה וחליל' שיהי' התלמידים צנ"ע
זהב צניכס ח"ו להעלו' על הלכ להרהר אחריו כלל וכלל בשום פנים ח"ו ולמה תרצוהו וכולכם להציג
כלימתו ולהציע . והנה ספר יחזקאל דבריו סותר' דברי תור' הכי בצביל זה ח"ו הרהרו חכמי ישראל
אחרי הכביא חס ושלום אלל נחמול לב לדורשין זה קמיעו' הללו האמת אגיד ולא אכחד שעם כל השבח של
הגאון המופל' המפורס' ובעתי לדורשן לפותחן באופן אחד שלא יהי' מוסי' להצלי' השועים הללו ולא
מלאתי ועם כל זה אין אפי' דורש אגידו' של דוכי האיל ואין הדבר מפורס' ואולי לא ידעתי לפתרון אודלי'
להופתרו א"א דאחזק יוכיח שפירש' שקאי על כתב קמיע . אמנם ודאי זה משפט הקמיעו' דלא
עדיפ' מ' יחזקאל להבדיל בין הקודש שקודם שידעו לדורשו שבקשו לגבון ואף שהי' צמוחים בכל
הדברי' שבו שלא מפי כביא מוחזק והם דברי אלקים חיים רק למען לא יכשלו העם בפשוטן של הדברים
בקשולגבון כן הקמיעו' הללו טעור' גמי' והכני הדיוט קופץ בראש אים יסכימו שנים ושלש גאוכי
מפורסמי' מרצני אשכנז אגא מעיבא שיבא בהדיהו . והכני גודר בחרס יב' על כל הכושא קמיעו'
הללו איש און אשה מיוס ישמעו דברי אלה יסירו הקמיעו' מעליהם ולמסרוס ביד הכ"ד ואומר אמרתי
להזהיר גדולי' על הקטני' אפילו תיבוקו ותימק' הכושא' קמיעו' הללו החרס חל על האב או האם אוכל
מי שהקטן חוסף בללו להסיר הקמיעו' מהם ולמסרוס ליד צ"ד שבעיר והב"ד שיגעו הקמיעו' לידם חליל'
להם לפותחם ולקדוחם כלל רק ינחום או יקצרוס בכלי חרס והדבר ישחקע . ואלי לדי' לייתי כל
צ"ד וב"ד שיגעו הקמיעו' לידם הדרס למדא קמא הוא הגאון המופל' המפורס' לשבח מוהר"ר יהונתן
כר"ו בעצמו ושלחום לידו וינחום בעצמו בתקום מונכע . ועכ"פ מהיום והלא' שום אדם לא ישמש
בקמיעו' הללו וכל העובר על דברינו אלה מיוס שמעו והלא' פורץ גדר ישכנוח' שחוי' דרצון דלי' צי'
אסותא (:) (:)

אסותא לפק' מקרירי ולעילי בחמימי והמקיים גזרתיכו ודברינו אלה יהי לך רפוא' שלימ' תעלה ושאר'
מעול' לא תאונה רעה ולא יקרצנגע * וידעתי גס ידעתי שיחר מאוד בעיני הגאון מוהר"ר
יהונתן על משפטי הזה ומה אעשה ולפני חקך לא יבוא והאמ' אהוב מן הכל ודבאל' עבדנא לי' להסיר
המכשול מקרב העם כי אף שאם שהקמינו טהורי ואין בהם כפתול ועקרק קודש קדשים המה ועם
כל זה לכלל ישראל המה בעינינו למוקש ונתן זיהי' לפושעים מאמיני' ש"ן ואת פושעי' הוא כמנה כי יאמרו
דב לנו מלאכו תנא דמסייע ומשאתו יעלו להדיח רבים כאשר בעו' המא' פשתה המספחת בזאת המדינה
בהרב' מחוזו פאקטיע ופיאדלייע פרקועל התור' והפכו דברי אלקים חיים לאמר עולם הפוך ראינו
וכל מלות עשה כתהפכו לל"ת וכל הלואי' לחייבי כריתו' ולמ'ע יחשבו וכל העריני' דומי' להם למישור
והמה צוכים למשפחות' להתיר להם עריות צפרהסי' וכ"א מהם לתאווה יבקש כפרד בכל תושי' יתגלע *
אוי לאזני' שך שומע' שהם עושי' כוונ' ולהעליב מלכי' ואומרי' מבלעדי אכשים וגדלנו אנחנו עושי'
כוני' וכל אשר ידברו אליהם בשם ה' אינם שומעי' כי אומרי' פלוני החכם טיהר לנו את השרץ ועמא את
האפרדע * והוא גבור חיל בתור' והנה על זרוע מצקמיע * הנה תולין עצמם בצילן גדול אתה
אלקי' תורידם לבאר שחת ולשאל תחתיו' ה' יריבו ואת נפסם יבקע * והן כל אלה היום הזה
צהיו' הגאון המופל' כר' וצחיים עמכו ושקדם כראה לעיני' כי הגאון כר' ומכחיס ורי' במלוא' ימי הגאון
מאה ועשרים שנה בשכב הגאון עם אבותיו הלא יארו הקמינו' הללו לאצון כנף ולגור מכשול לבתי
ישראל ויתרב' המינו' ואין מכלים כי הקמינו' הללו יארו להם לכסות עינים ואת כל וכוונ' לאמר כבר
הורה זקן והתירו פרושי' את הדבר ויהפכו הקער' עלפי' לאמר מעתה יחדלו הטוב וילמדו הרע *
ע' כצמקום שיש ח"ה כזה אין חולקין כבוד לרב כמוהו ובודאי לא עדיף הגאון המפורסם הכ' למשה
דבינו ע'ה שעה נחש כפושט לשעבר לב בני ישראל כלפי' ועל' וחזקיהו מלך יהודה כיתתו והודו לו חכמי
ישראל כי ונו אחריו צ' ואם משה רבינו עשוהו עפ' הדיבור זכר לנס ק' ולקמינו' הללו שגם עתה
כבר הם לקון מכאוב ולסילון ממאיר לבית ישראל כפי מה שיש לפעו' עפ' הכרא' ומלאו המיני' מקום
שפקרו ואין תשובתם צדס וקולענות שמעתי כעויתי משמיע * הן כל אלה משפטי ודיני על הקמינו'
ושיוכרו החרם הזה בכל צה' כבכל המקומ' שנתפשטו שם הקמינו' אמנם יוכר צפי' הטעם גריזתם שלא
יעשו העם צפירושים לדורשין לגנאי' מה שלא עלה על לב הכותבן וחקף הוא מפשע * אמנם משפט
הגאון הכ' לאמונת לכולל תתלו צ' צוקי סריקי וצריכי' אנחנו לחוש הרבה לכבודו שכבודו הוא כבוד
התור' וכבוד שמים וחליל' לכולמהרהר עליו שום דבר של דופיו פגס ומכ' ש לתת שמץ מינו' בהרב
הגאון המפורסם הכ' לאו ח' ולהחריב בית מדרשו חליל' להיות צר מונע * רק קדוש יאמרו לו וכבודו
צמקומו כמלאו ומקדם ותור' יבקשו מפייהו ואין לך חיד מתוק מחכו וממתק' לא יחטא ואל השערה
קולע * ומאת השלשה ק' ק' אה' ואשר בקרב' קדוש כבוד הגאון המפורסם לשבח מאהר' כר' ואני שואל
ומבקש ומתחנן כי לא אוכל לבוא בגזיר' חוץ למקומי ואף חוץ למדי' אמנם מי שחושש בעצמו לגזירתי
אני אומר תוקף גזירתי בגזירת עירן ובמאמר קדישי' יזכרו באזהר' שם מאו' ככבודו של הרב הגאון
המופל' המפורסם בכל קלוי ארץ מוהר"י הכ' לאצ' דר' מ' דקהלתכס וחליל' לדבר עליו סרה או להרהר
אחריו או להחזיק במחלוקת עמו ומוקש אדם קדוש ילע * ובפרט כמה גדול כח העון אשר מי שילשן
על הגאון הכ' לצער כאו' הרי הוא מוחרס ומנודה בעוה' וצעה' צ' ואף שאין רצוני לגזור חוץ למקומי וגם
אנכי איני כדאי מ' מ' או א' לפני' ולמחו' בעוצרי עביר' איני לריך לבוא בגזירתי כי אם בגזירת התור'
וכל המצו' ת' ח' כמוהו ובפרט' באתר' דרב בודאי שחייב כידיו והמפסידן צעש' ג' דינו חרוץ שמטי' לקוע *
ועב' פ'

ועב' פ' צואת איני יולא חוץ לגדרי להיות מורה וצא צמקום שיש גדולים ממני והכני צא בגזירת חרם ושמתא
על כל המדפיסים שבעולם בכל המדינות שנתפשטו דברי ריבות הללו לא ישמעו בקול שום אדם
בזה חליל' להם להעלו' על מזבח הדפוס מיום שמעם דברי אלה שום דבר מתגר הזה פיגול הוא להם לא
יראה ולא יאצ' ה' סלוח להם אם יתנו כתף סוררת ולא ישמעו בקול רב ומורה כי שאלה מקלקלת השור'
ושך ואל תעשה עדיף ושנה בדבר מפריר אלוף ואהב' תכס' פשע * גס לגזור בגזירת עירין על הגאון
מהר' לכל יוסוף עוד כל ימי עולם לתת קמיע לשום אדם בעול' אותו להשבע ומעת' מה יהי' עוד יותר על
הגאון לעשו' לנקות עצמו כבר כתב גס למדי' זו ובקש מכל המקומ' להחרי' בשמו כל הרשעים המאמינים
צ' ימ' שלמחו' אצן הטעים וזדים להכניע * ומה יוסוף עוד הגאון הזה להרים מכשול' למעולם
לא יאשום תקלה מת' לא צהורא' ולא צשום דבר ומעולם לא שמענו שהשיל לשום אדם או ששכח בעצמו
ח' צשום איסור דאורייתא או דרבנן ואפי' מה שישינו במשנת חסידי' ופרקי' דחסידי קיים ולימד אמרינן
וכל אויביו יודה בזה ולא יוכלו להכחיש החוש הכרא' והנשמע * ומעת' עליכם הקהלו' המפורס'
הדבר מוטל וממכס יראון ולמדו כל השאר הקהלות קדושו' לגזור ולהכריז בקול גביני כרוז איש ואשה לא
יוסיפו עוד לדבר כבלה על הגאון המפורסם מוהר"י כר' וכל מי שיוציא לעו' לדבר בגנות הגאון המופל'
מוהר"י יוחרס הוא וכל רכושו והוא יבדיל מכל הגול' גולת הזה צותשבר כדו על המצו * והנה
ידעתי כאמנה שימלא במחצבי' הזה דברים קשים כגדי' לכ' א' מהאדדים וכל א' יאמר דין הכיין לי ודין לא
היין לי ואפשר תבער אש הקנא' ובקרוף של דלתות וארבע בתער השכיר יקרע * ויאמר
עני זה צא לפוס כשפוט זערא דלא אפלא ולא מללח לא חמת' ולא זק' ולא גדול' יש כאן ומה הי' לוכי צא
לגזור בארץ אלו כאלו יארו' לושם בכל המדינות וכודע ככל כל ודרדע * ואנחנו אותו לא כודע *
ואלינו לא נתוודע * הנה עוד יותר ניותר מזה אני יודע כע ע'צמי ומכיר בחסרוני אבל חי הכותב כי
לא צאתי לאהבת ושאלת אדם וכל הדברים אשר כאמרו ונשינו כאן שקלתי בפלס ומאזנים להדיק ולדון
לכך זכות וזאת הרנו רבותינו הוי דן את כל האדם לכף זכות רק מה שהי' כחוץ להרים מכשול מקרב העם
ולחזק עמודי הדת על תילה בזה אין חולקים כבוד ולא היתי במנע * ונא לכל הי' דברי עלי' לטורח ולמשא
דברי החותם בצרוך וכורע לישרי לב שמחה ולצדיקי אור זרוע חשבו וצטח ושאכן תצו' והצנן עיר על תילה
ומקומכס אל תביחו עד יראו כל אפסי ארץ את ישועת אלקינו ששף ה' את זרוע * הכ' ד' זעירא ולא מן
חברי' לשרת לחכמי ישראל מלפני כעבד כרנע * השש ושמה לשמע חכמתם ומשתעשע * ומלהיות
כמה בגחלת נרתית ונרתע * ולכבות אש מחלוק' לשאוב מים רבים לא המניע * אף כנפשו
במח' להצקיע * האופה לקיים את והצ צסופ' וכאחי' וריעי' להתרועע * וצרחימו עזיזא
אפותיא דספסירא לא יקצר המלע מהשתרע * הק' יחזקאל סג' ללדא פה צעיר קטנה אהלעראי
התקיע : צעה' י' בירח זיו התקיע' ל פה ק' יאמפליא י' ו'

והנה

לברר האמת והצדק וכי קבלת תורת ה' אכלתנו קראתי למאהבי המה תלמידיי אשר
תמיד הי' סמוכים וכראים אתי להעיד אס ראו ממני שמך דבר פשע ח' ולתצוה כבוד
רבים כראוי ושוטניי הלשינו בזה עלי אל המלך האדיר יד' הכפעס כפעס כי קראתי להם למלחמ' וכי כתבתי
שהוקש כבודי יכבוד המקום אכלת' ל' אדונינו האדיר המלך יד' אהב חסד ומשפט ואלתי צדימוס
ת' ל' והא לך העתקתו מכתב ההוא קראתיו אגרת קנאה :

לכו

לכו

צנים שמעו ליגם צני אדם גם צני איש יחד עשיר ואציון אליכם יטוף מילתי וחובת
 גברא עליכם להתאמץ ולגבר חיליכם כדאפי כלא כודע לכל גיללות הללו כי מיום
 דע'ת לפ"ק שמת' תור' בישראל לקיים עד'ת ביע' קצוהור' שם צידאל ומאל' לא
 פסקה ישיב' מתוך ביתי להשקות מים לאין קדשים מי חיים הם למואלהם ולגול אבן העופות מעל פי
 הבאר ואפי את הלך לחומי תומת ישרים לרעות בשושים מעין גנים צדדים צניב' צדמי עין גדי גדיים
 ת' ל' עשי תישיש ודרכי ה' כפרץ גבולי בתלמידים צד המין והמעל' צמלות בית חורים וסגנים
 צתור' ובחכמ' ומדי' הית' זאת להס'ר לא חלמי מכס צר' חדגלחם וכסאתם בחקי כאשר ישא האונן את
 היונק דבשו חלב להעניק להם מגדולי עוב' יק' צדך ישרה ללכת עיר וקודש אשר ראשו בשמים צתורת
 אמת ופלטול ישר בתלמודים מבלי לילך צתד פלטול הכל בפלטול המוחן עעס לפנס מעעס לא בעיקור
 דאורייתא ולא כן אגדי עמדכם גבולי חילי כי מכוזי שחדתי בעדיכם ללחות אבן העופים ולהעמידכם
 בקרן אורה על אמת וישר ומזה כפי' הארץ בכל מקומות ה' לאשר מלאו מקומ' ללמוד הוד' ג' כ' צדדים
 וילקטו חיי' יכו' כהן כהנים ציד צני' העעורים לחומי ציום קרב מלחמת' של תור' וכצדק אלו מת' ונס קמה
 ויעשו להם בתים ובכל מקום מקוטר ומגש בהגשה והגופ' מנחה תור' לשמי צסברות ישרים וכאמרי
 למלאכת שמים :

א

לזאת צני אתם אשר כהן לי אלו קיים צזה וכולכם אתם והלמידים עד' עולם כולכם חייבים
 צצבודי כלומד מחצירו פרק אחד מ' ש' מי שמעמידו על אמת ויורה צבדודו ומורא רבו
 כמורא שמים ואף אתם המו אצוים לדברי כי פתאום קול ענות חלושה במחנה עוורים
 ופוסחים על שבי' עיפים וביאו אש זרה ומעולם לא כן הי' אש קנא' ורקב ענמות קנא' מיום כהפרסם
 טבעי אמנם עבשין ציתור כי כאשר צאתי הגה לאין ק' אה' וכל אחד חשוב לעצמו אפי אמלוד ולנו
 הממשלה ולזאת חשבנו מחשבות להדיח כרח ואמר לנו ויעלה ביהודא וכקילכה ובקיענה וכמליך מלחצן
 תפלו וכאשר באוי הנה ק' המצורה כצר צני צליעל צ' שש צצבורים ככלו עזות כפתו' לים
 להחגולל עלי דברים ועשו את אשר זממו ולזאת פתחו קמיעות ודרשו צם צלשון הדיוט צתב צשתון
 צלשונות מתחלפות צצדעון וחסורין ויתר ועכו ואמרו צם כאלו רמתי צועל שם המומר מפורסם ש"ץ
 ית' שותר' ולא הוכח להם אלא שזיפו ודרשו מקרה רעה לעלמן כטוב צעיהם כאשר כתבר
 ורע וכצ' אמריהם וצקרי כל דברייהם וכוצים ישלחו חלים והשתקות למחוק כאצבי מיר המכופות
 לכלות כרס חמד מישראל ומתכוונים לכבודם ולמעט צצבוד השמים ולבלוע כחלת' ה' ולצות תור' בעיני
 המון עם ולהוטיא לאן ממכלאות וצקר מרפתים כי יאמרו מה לנו צתור' אין לנו חלק בה כי הלא שקן
 פלילי וחלק לבס שאין תוכס כצדומי יבחון כצאו ונחזיק מובה לרמאים וכו' ואם כי ת' ל' לצדדים
 המשפט והתעודה הכירו וידעו עם מי הנכוון והצדיקו הצדיק והקפילו ועמדו על כפסם ויעשו משפטים
 צרשעים האלה וישלח לידם צציוה וקלון הבעיר אש זרה למרחוק לארץ כצריה בלו וככריהם הם
 מעשייהם ולשוכם חלקלקות לפתות אנשים :

לעומת

זה כי לא זה שמעולם לא היתה צזה בעולם צינו שנות דור דור היתה מעולם
 לפתוח קמיעות על א' שמוחזק צכשרות ורצמונהק בקמיעות ולדרוש צמכוסס
 ולפתוח

מד

ולפתוח צלשונות מתחלמו ולדרו' צנכאי ומה להם צטמוון וצספר החתו' פתרו כף הקמיעו' צסמרי צצדפו'
 יאמרו פי' עליו ואם באלו לדרוש צזה הפיוג תורה ח' צכל צברי' וצפרט כי כולם מצויי' צכמה אותיות
 צתיבות אין אומן בהן וצכל דברייהם לא ימלצו שיש בהם גידעון ויתר אותיות שאין מדרך הכתיב' והצחינה
 ושמות ומי שיש לו רק ידיע' צמקלת בחכמ' וכוונתו לש' שיכיר ויבחין כי כולו מעשה מרחשת רחשלצס
 דבר רע להחגולל בעלילות דברים שאין בהם ממכסף סיגים מחופ' על חר' ש' כמו פתי יאטימו אונס
 ואמת כי לאנשים השלימים צצירופי השמות מידעי חן אשכנזים וספרדים אשר הגיעו אליהם
 הקמיעות אף הם ראוון תמרומי נתן למשים יעקב ולצוויים דברים שהן כצשונשל עולם ולדרוש
 בהם אשר לא ידעו ולא יכינו ולא דברו צומתמול שלשום ולא השיגו צנסתרות ככלצ המלקק מן היס וצפרט
 צדברים האלה והאנשים האלה השלמים אתנו אמרו והעירו שכולם מתאימות וכולה אין בהם ואמרו
 צמהרהר אחריו כאלו מהרהר אחר השכי' ויתגעדיהן ויצדיקו הצדיק צאמוכת ישרים ולא עולתה צו
 אף כוסף על זה דעידו צי עדים כאמני' חרתילה' אתם תלמידי וצני' היום אתם כלצים לפני ה' אלוקים חיים
 כולכם היום השבעתי אתכם צנות ירושלים צצצרון צ מה תגידו הלא דבר אמת ולדק אל חמכעו מלהעד
 אש שמעתם ממני מעולם רמו מדרך עקשה' וליך אחר צצ' צצ' צ' צ' צ' צ' צ' וואמוכות הכוזבאס
 שמעתם אומרים כלך דותגא דת נכר וזרה היא לנו אס ראיתם ממני או הצנתם מקירות כותלי ביתי קל
 שצקלות צדקדוק צצדקדוקי הסופרים ומשנת חסידים ויראה ופרישות הראוי ודרך הישר שיבור לו האדם
 למלא חן בעיני ה' ואדם אס כמע מפ' דבר אחד מדבר רע ומעש' פיגול מדרכי חו' הלא אתם ידעתם
 כפשי נפש הגר צתוכס וצריית' תמיד אתכם כריע כאח לי להדריכם צדרך המווי ישר לא הי' דבר טמוון
 צקריע על כל דבר נעלם שגצ' מאתכם ולהראות לכם כל צית כמותי וכל מגמתי הית' אתכם לירא' את
 שם ה' הנכבד והנורא ותורתו ומצלי לילך אחר דיעות זרות כ' אל שקוד צדרכי הפוסקים ויראת שמים
 וצות צצקון וכה הי' תמיד אמרי ופתח דברי תמיד יאירו צדרכי ירא' ועכו' וזה מדע לכם אשר ממש
 מסרתי נפש ע' צ' שאתי בני מריעים איש שונה ומפתה ההולך צדרך חשכים קפדתי עליו לא כחתי ולא
 שקטתי להדריכו צדרך יראת אלוקים להתדבק' וצתורתו ווא' כאיך אפי' יציאו צני אדם אשר
 לא תואר ולא הדר להם וצצבו צואים צצבים בעיני ה' ואנשים צעלנים מדברי תור' ומצלים זמן צהכל הצלי
 על עולם עושים השנה כחגים צשיה ופייה ולתור' ולעבוד הדיה רפות וקולס כחול הילך צקול עבות
 חלוש' וכוחס סר מעליהם ואס לרוח אמיץ להפריא צין האחים להבעיר אש ביע' ק' צקול מלחמ' צמחכ'
 עברים קולס כנחש ילך קול הולך ארבע כנפות הארץ וד' צפיהם דבר מרמה וידיהם שלוח'
 מתחת כנפיהם כחפה צכסף כסף שוקלים כסף צורי ומדי' ועיר יא' מחלב עיכמו ומתחברים
 לרשעים ואומרים אין פשע לא עצבו מימיהם לאיש רשע וצליעל עשות סטים ואוצב צדרך לצוויים
 צודקן צתועבות עלמן וימיקו מדבר צרע ואזלא צתרא דידי צאזלת יד כהה וטמא' שמו שמים
 על זאת ואס צאמת צמחתי צכל צצב צנון אשר תנוח חכמ' לא יאצה ולא ישמע להם ולא ראה' תור' השלימ'
 צכל הדברים כשיח' צמילה שלהם הלוצשים אדרת למען כחש שמן הזית
 ושמן המור ממאור אכשים לצטל תור' מישראל ויתחללו שם שמים צצבים צעו' ה' אף אכא אני צאללחם
 עמם וכי זו היא צבודי וכבוד שמים וכבוד התור' ללילים אני יליץ ולפושעים אני אפגע צצפגע רע עלי
 המעש' לא כסיתי צאלה וזה דרכם כסל למו זו תפארתם אשר ישצחו צעיר כיקסת הסופר צמחכ'
 ואוכס צצירי צמכס להוטיא עתק מפייהם ואדם ארס צרול הלא הוא צצרת צציעמי וצמקלות יעשה
 כסיל

(:)(:)

פאל גלי יימיה קיש קיש קליא ברחובות יכון מושנס ע' כשמתי עלות בנפשי להשמיע קול קורא במדבר
כמו דרך ישרו מסילה עליכם בני ובני בני אשר חנני אלקים בזה בכל מקומות מושבותיכם בחזריהם
ובעירותם קרובים ורחוקים עיר ועיר מדי' ומדי' משפח' ומשפח' אקרא חסוכי עלי ועל כבוד שמים
ועל כבוד רבכם וזו הו' כבודכם ומכובכם שחדו בעדי כי באתי בימים ומה כוחי כי אשרך ביום קרב על
בני אדם והשמע במרום קולי וצפרטי כי אתם ה' הרבים והן אל כביר לא ימאס משביע אני עליכם אם לא
תעירו ותעוררו את הארץ' כהצבת תלמיד לרב וכולכם חייבים בכבודי שהוקס לכבוד המקום וזאת עשו
האספו וקבצו איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק לאמור קום וקמומו ללחום בעד ה' ובתורתו וכבוד
רבינו אשר באורו ה' לנו אור חגרו חרב פיפיות על ירכו ירך גביר הודכם יי' באיזה מקום שיהי' עזרו ענה
והפירו עלת בדים ומחשבות ערומים ומשוללים מכל מעלה טוב' קבצו כל לאלקי' במחכ' קבצו ה' צבאות
ומלכם מלך ה' צבאות בראשם עשו כמובל עליכם לכל האנשים ההולכים אחר פעור פיהם בלי חוק ההור'
והמוסר רדפיהו תפשוהו כמשפט התור' יעש' להם זאת הורת המוליא רע בדר ישבוידיס וכל
בותבה שמכה בחזר ימלו ועליכם מוטל הדבר ביותר להתחכם ולעשות כל אפשרי עור בעד עור וכל אשר
לוייתן בעד גספו הקשור' בנפשי וכפס הרב וכפס התלמיד אחת היא ועשרת בנים אבותם ולכן אל תכירו
פנים במשפט לאלקים הוא קטן כגדול בענקים תאסרו בזיקים ולאחיו לא הכיר ובנים לא ידעו כי
שומרי אמרתי ובריתי יכלורו ולא ישא ה' לפשעים אם תתעללו בזה או אם תתמאנו ומריתם ללאת לקראת
גשק כי מי יודע אם לעת כזאת הגעתם הראות את חובתכם לפני המקום אשר דבקתם בוכמעור איש
ולוית ועטרת תפארת לנצורי ברית ה' ולגעור בעושי עולה ולהתנהג עמהם כדון זקן ממרא וכאיש
המחריב ומבז' כבוד התור' ולומדי' לשמה בכל אופן והבדילו מאהלי הרשעים האלה והי' לאות ולשם
ולתפארת למשמרת אם תעשו ככה * ולדקה תהיה לכם להתגלגל זכות ע' זכאי'
יוודע כל העם כי ישרים דרכי ה' ועוד יש תור' ושופטים בארץ ובישראל להכיר פני'
למי העו והמשרה וידעו העם מה בין עובד ה' ומלמד תור' ברבים לבלתי עובד ה' והולך בדרך חשכים
ואין נובה ולא יהי' כל אחד הולך ובונה במה לעצמו ולומר אני אמלך ושיקץ שמים ולי המשרה במ' סתומה
ואמר סתום כאלם לא יפתח פיו בשער חכמים הבור רק ואין בהם מי חכמה רק נחשים ועקרבים וזו משלי
ואתם תוספו להשכי' ולזמור עריצים ולהסיר עקשות פה ולזות שפתים ולבער סעיפים קמזוכים ולא
לאמנה גברי בארץ כנחש שורץ וה' אתכם כל גבורי החיל ויחזיק בידכם ויהא במעוזכם וכל אשר תעשו
תלליחו ותעשו פרי קודש הלולי' ותמלאו חן בעיני ה' ואדם ושכל טוב למטה ולמעל' חנני חן ירבה וכן יפרוץ
אמן * יהונתן חפ' ק' אה' ו :

וכאשר כתחלק אגרת קבאה הנ' לביעקבת' לאין אחד מגיד זאת ששמע אוראה
ממני שום דבר אשר יאמר עליו כי הוא זה מקום הפים' ופקפוק אדרבה כוליהו
חגרו בעזו מתנס לטובתי ויתאבלו על עדי התור' שפכל *

והא לך אגרת

מה שכתב הרב המפורסם הגאון המופלג החסיד "כמוהר"ר שמואל' הלברשטט זל"ה
שהי' אב"ד ור"מ בק"ק האגנוני' ומדינת עלזון יע"א :

אל הארז אשר בלבנון * חכמתו בחזן תרונו * סביני חריפא חרוץ ושנון * לפני
שמע שמו יסון * הגאון האמיתי המפורסם שמו בישראל' כי הוכתן בן עזיאל' * רבן
של כל בני הגול' ראש גולת אריל' * רב פעלים מקבלי' * גי"פ' הע"ה המקוב'
אלקי איש אלקי' אב"ד ור"מ כש"ת מוהר"ר יהונתן בר' יצקע כשחר אורו * קל"ד י"א

גיה

האירו לנגד עיני מן ד' ככליו העבר בהיותי על הדרך לעשות ערכו' במדינתו ואשיג
אכני שלומי אמוני ע' ד' העגוב' היושבת בתוך עמי פה קבלתי אינה מן האורך להשיב עוד
מאומ' שכבר עמדנו על בורי' להיתר' * והנה עתה באתי ע' ד' שראיתי מגלה סדרים
סדר למשכ' יצאה מתחת ידו משביע בשבוע' על כל שותי מימיו שאבי מים מימיו הנאמנים להעיד אם שמע
וכרא' אתו דבר רע ח' ונס מזרם לתבוע עלבונו אמרתי אף אני כאשר היינו בפראג משאבי מימיו
נאמנים והייתי מאוכלי בשרא שמיהא הוית דפנ' ת' ופוסקים ואף עלי יעבור הכעס ח' ואם אכבוש סהדות'
זמה העד' חוקים ומשפטים ואף אני אומר כהלכת פה סך ח' לעבור דבריו ומעיד אני עלי שמים
וארץ כי מעולם לא שמעתי ולא ראיתי ממנו שום דבר רע רק כולו תור' וירא' וקדוש' ופרישו' אשרי
שככה לו ואשרי יושבי' בללו כל חכמ' וקשה עלי פרידתו כפרידת צפריין מבשר' ומחראו' הי' לתבוע עלבונו
בכל עון כראוי וביחוד שראיתי פרוש דאמ' ונר' ועל קמיע א' דמיץ וכהנה שרשי תיבן' בשארי קמיעות
אשר מחנצ' מחנצ' ספיר ואבן יקר' מהמקדש' קדש' ילאו ויסכר פה דובר שקר אך באמת בכל פקודתי
גערת' בכל אלה מחרפי' וראיתי להעמיד כבודו על תלו כראוי ולא פניתי לקול מסיחי' שפתבול' להתקש'
בקשר בלתי טוב ולעשות כמותם אבל להתאמץ כחובת גברא דיי כהות מלך חולשת גופי וגם אני קרוב אל
החללו והן בעלי אגרוף וגברו בעלי זרוע ואני ממשגר בארץ ככרי' ואיך אלחם ואם ישימו בי עיניהם
יגרשני מארץ ומי יעמוד בעדי הלא האמת נעדרת ותושי' נדחה * ולכן בעחתי שידין אותי לכף
זכות אשר לא יאיתי בגבורת התאווה שיש לי להלחם בעבורי ואין דכין אפשר משא' אוכו' וה' ילחם לוכינו
כאבין עלינו' וכל הבריו' יסהדו כי תמיד תהלתו בפי שאין בדור הזה מי שיעמוד נגדו ומי לנו גדול בחכמ'
וירא' כמוהו וצפרטי בדברי' הנסתרי' אשר נעלם מעין כל בעו' הות' ללו כגלו' והכל ידוע' למר אדם ונר' ז'
ואין דבר נעלם ממנו וגם פי' שלהם רע ומר ואין הקמיעו' סובלת פירושיהם בלשונ' וכדומה ופירושו יש
לוי' ועיקור כתור' וכהלכ' המקובלת ובנו' על שרשי' אמתי' של קבלת האר' יז' ההוכח' לישרי' ודי בזה
לעת הזאת כי כבר אמרתי שאכני עומד על ימין אדקו עד מקום שדי יד כהה מגעת ככחי אז כן עתה ועל
דא יסמוך כעמוד הברזל כ' ד' מחו' ידוד' ש' תורתו * עבודת יוס ועבודת ליל' לא חשי' באבעי'
לאהבתו * המשחוקק וכוסף לשמוע דברי עתיק יומי' מפה מפיך מרגליות * הק' שמואל ה' ש'
החוכ' פה ק"ק האגנוני' ואגפי' יע"א :

וכמו כן כתב הרב הישר וחסיד המופלג ה"ה מהור"ר הירשנר' ושהוא כעת אב"ד
בכל מדינת העסין מרבה לספר ולהעיד בכבוד רבו מובהק כראוי :

קורא במדבר פנו דרך ישרו מסילה לאלקינו במרום כשלה אש המחלוקת ממעונותיה
 ישאנו אריות דבריהם כגמלי אש ובערות • אוי לאזנים שך שומעת • קול רעש
 גדו ירעשמרשיע לדיק תועבת ה' החגלע הריב מלכמוש • רגזה ארץ כלפעוני יפריש •
 בכל תושי' החגלע וצחי ריב כרבת אש • דדברי קטורים פריס רקדו כאלים • שכלה
 התעורר מדמים נגד כשר הגדו' הגאון מופת הדור רבן של כל בני הגולה • רבינו תרגום התורה
 כיונתן בן עוזיאל אב"ד ר"ר מ"ד ק"א ומוהר"ר יהונתן המאיר לארץ ועליה דרים • מגינים כל שלטי
 הגבורי' העבירו קול בשארית ישראל וישלחו חלים ויהיום הביטו אחרי רבינו אשר מעולם אכשי השם •
 ועל זאת חיל כיוולדה ופלגות אחזתני • כי נהפך כבוד התורה למאוס וסחי • מאין הפוגות מים
 יורדה עיני עיני • על קול המולה המוניים העושים ממש בתי מדרשות כבי כלרופי • והכה רוח
 סער ועקנודו' עולה לקראתינו לחרוב עולם חשכו הראות בארצת ההודעה פ' יפיו חוכמים דוברי
 שקדים • כבוד התורה השלפו לארץ על כי אורבים לדם ולופים לנקי חנם נחלתינו נחלת התורה
 בהפכה לזרים ע"פ שלף בוגדים • מי שמע או מיראה כזאת כי גדלה קנא' חמת תחגר השחיתו
 והתעביה עושי עליה • נטלו כבוד מבית הספר מאסו מקום חכמה מקור חיים ושקאו מוסר עטרת
 ותפארת חכמים בקש לך למחסר ולהפר שמו שמי' על זאת על כבוד התור' הכפל בשפל קול התחנוך
 מי פעל כל זאת משלחי מדמים בודוכי' יתכו מלס • הוד והדרת התור' הביאו ללעג ולחירוף גילו זה
 השמחים לעשות רע הופכים קערה על פיה ועל זאת ראוי להתעורר איד בעו' הנהנה תורה
 לבו ולמשים' כי אזלת ואפס כבוד התור' אוי לדור שלוכה הורד כעופרת במים אדירים • דת כלולה
 מיגרס כל זאת חורשי רע תפוכות בלס וכסופה יאתה • בעל התור' שחוק לכל
 העמים נביחם כל היום מתכבדים בקלון ת"ח עלה באשם ותעלל אכנתם עד כי גברה תשוב' המוכיים
 לחכמיהם שולי קוסא מבין עיניכם חכמת מסכן צווי' ודבריו אינם כשמעים • עלה קיטור הארץ
 בקטור הכבשן ואש מתלקחת בערת כלפיד בא זדון ויבוא קלון • ממש כפלה חומת התורה ע' דוברי
 ברגן • השוכן במרום גרשי גרש לך וילא מדון וישבת דין קלון • זאת אשיב אל לבי המון עם
 האומרים לית דין ולית דין ועל משלחי חלים להרוג נפש והורגת את עצמן התמיון • כי גדו' חרפה
 וצוה העולבין בעיני המוניים מהכעלבים • ומי שמורא שמים על ראשו מחוייב להטער איד כחלל
 ש"ש הגדו' אשר פלופיהם אויבינו על הכלל • שהאומות מעבירים קול בהמולה ומספרים בפומבי
 לשון סתר אשר רוח לפון תחולל • מחרופים וגידופים אשר העלילו על דיק יסוד עולם בעפרות תבל
 ומי שמע כזאת ולא ידוה לבו שומו שמים על זאת וירבי ריבו :

והנה

להושיא מלבן של מחשבות ומעללים עלילות חובה עלי לפרסם מהות ואיכות וטבעי
 הכור החכמים כשר הגדו' הגאון רבן של כל בני הגולה אדמו' מוהר"ר יהונתן כר"ו
 באשר שאלי כתאמת איד שקר עכו ביה המעלילים ופערופיהם לבלי חוק כי כלל
 קורתי היתי ממש שבתיים וקלי ממוך על שולחנו ממש אכלתי משולחן מלאכים כפתלתי עם אלקים שתיתי

מיינו בריכה העליו' מים מוצעים מבארן מים חיים בהיותי אלנו אחר נשואין שלי על ידי שבתו הרמה
 ומלכד זה בימי בחרותי ארבע שנים ומחל' הייתי מסתופף בללו תחת ככפיו ולמדתי אלנו לרוות למאון
 בפשי ממש לא משתי מתוך אהלו אוהל תור' • וכסף ע' זככת קבל הגאון הכ' ללאב"ד ר"ר מ"ל ק"מ
 כסעתי עמו מפ' לשמה • ממש לא זידי מתוך ידו הטבור' • קרוב לארבע חדשי ואפי' בליל ה' בית
 משכני בתוך חדרו :

ואעידה

עלי שמים וארץ שמעולם לא שמעתי ממנו ולא הרגשתי שום רמז רמיו ממנו
 שיהי' צוח' ונד' מינות לש"י ימ"ש • ואם יאמר האומר מה לך במופלא ממך
 מילתא דלא רמי' עלי' דאיכשי' הוא סהדי במרומים כי בכל עידון וזמנים
 שמתו עיוני והשקפתי והלצתימן חרכים ובדקתי וחקרתי לתור ולהבין כל אחר ואחר למנוח כתמים
 ושמה אשר הביטו אחריו המושיאי' דבה מקדמונים ובה אלקים ימי' בעזרי שמעולם לא ראיתי שום רמז
 או שום קלות שבקלו' מד' ס' רוח זרה הכו' למינות ש"י ימ"ש ואם יאמר האומר אוי' הו' במכוס' ממך
 אין לך עסק בנכסות ה' היודע הסכסרות' ותעלמו' לבגלוי' לכפרו איד שהגאון הכ'ל כשאיני ממש בחיקן
 וגילה לי כל מסתוריו ולא העלים שום דבר גדו' או קטן מאתי • וא"כ איד איפוא אפשרית שבהשכות
 זמן רב כ"ל לא יתגלה אללי מקלון וטעות ומוס אשר חשדן חכם המעללים • וה' הבוחן לבבות גלוי
 לפניו שמעולם לא ראיתי איש מי שמתקונו ומייר' ודואג וכאכח וכעצב על חורבן ב"ה כמו הגאון הכ'ל ושמים
 יעידון ויעידון שבכל תפילותיו עיניו זלכו דמעות ככהר שוטף ומקונו על ב"ה החריב' ועל האריכות הגלות
 ומתעורר בהתעוררת רב בחפילות ותחנכים על הגאול' ועל ביאת משיחנו ומיוס דעתי אותו התבוננתי
 וראיתי איד דמוע תדמע עיניו בתמידות' צועק' גדול' ומרה על סוכת דוד הנופלת וכוסף על זו כאשר
 קרבו ימי המצרים י"ז בתמוז וצ"ב כתתי לבי לתור ולבדוק בכל חורין וסדקין בכל עיוני בהשגח' ועיני
 פקיסא למנוח שמך דופי אשר הוציאו עלינו מוצאי דיבה מקדמונים ות"ל מימי לא מלאתי שום עולת'
 צו' ואדרבה בימים האלו ארח בקול' ומ' צרבי' לקונו על החורבן ורבים השיב לעבודת ה' בהתעוררת
 אשר התעורר וגעו בצכי על חורבן ב"ה ממש אבן מקיר זעק :

והנה

לספר בתהלת הרב הגדו' מעלת חסידותו ופרישותו ראיתי והתבוננתי תוקף אמונתו
 עולם ענותנותו דעתו יפה וטוב מיוס דעתי אותולא משך אחרי הבלי תענוגי עולם
 הזה ומאס ושקץ השגת תענוגי גופו מעולם לא ראיתי ולהוט אחר שום הכאת גופי
 ומיוס עומדי אלנו סמוך על שולחנו לא ראיתי כלי ימי השבוע קביעות לסעוד' ואף בעת אוכלו ממש לא זו
 מחשבתו מד' וברוב פעמים בשבתיו על סיר הבשר יחד בקביעת סעוד' והוא עמד והלך מחדר לחדר
 בעיוני עמוק ופתאום בא והגיד לנו מה שהעיר ה' על רוחו מחדושי תור' בהלכ' תוס' או בפוסקים או
 בדרוש ואם אספרם כחול ירביון רק כל מעשיו ופעולותיו כולם לש"ש ומדקדק באסורין סמורין וקלין על
 כל גדר מצות מד' מסר כפשו מעולם ומעשיו נפלאים וכוראים • סהדי במרומים שבדיעתי
 לא ראיתי שום עיול ממנו רק עסק במלכת שמים ואף בהיותו בפראג שהלך להביא מרף לכפשות ביתו
 לא זו מחשבתו מד' ת' כאשר שמעתי וראיתי צעת בואו לביתו והגיד לנו פלאים מה שהעיר ה' על רוחו לדבר
 מנו' הז' לכספו והצו מבלי סכוס וערך' מעיד אני עליו שפעם א' בפראג בהיותי אלנו סמוך לשלחנו בצוה
 צעד

צעד אחריו מהודר לערך עשרים ר' ט' דהיינו קכה א' אחריו מצא כזה הימנו קכה האחר עד שהחליף כזה
פעמים שעלה סכומו לערך הכל • וה' היודע כסתרות גלוי לפניו שזהו יתי אלו בכה סוכה עם
פדין מלויירין עד שהוליא עליהם קרוב למאה הגריים • כלל דמילת כלל הון ביתו כלל כחשבת לו
נגד אהבת ה' ומלותיו • ומי יבוא אחר גאוניו ורבינו אשר האיר עיני הגול' צהור' ונדק לאור
פתיחו ה' גודר פרנות לארץ יסוד כל תהלה מופת הדור ופלאו • כל עניניו ודברי שפתיו משרים כולם
פכוחים למצין • ולמולאי דעת משרים כטע עני הדעת ולחלו מטעניו ועשורי תכונה מדעיו כל
אזכרם כפקחו עיניו יודעי טוב הגיונו ומי ראה או מי שמע גבור חיל דרורינו גבורתו גבורת ארי צהור' •
מעיד אני עלי שמים וארץ ממש כדד שינה מעיניו כל יומי השבוע ממש לא שכב בשעה שצני אדם ישנים
הוא מיגע מתאמץ בתורת ה' מסופק אני אם א' בכל הדור הזה טרח ועמל ויגע צהור' מימיו בגבור חיל
הזה ממש לא נח ולא שקט ולא נתן מרגוע לכפשו רק תמיד ליל ולפער עובק במלאכת שמים ה' • ה'
הבזון לבנות הוא יודע איך שפעם א' בהיותו גאון הכל צעיר ויניא לערך רביעית שנה בשבוע לביתו
הכטער על ביטול תור' שה' לו סס ובהחיל ללמוד משניות ממש לא שכב והתמיד ליל ויום ויהי בשבת שנייה
לקחת משניות סדר זרעים בידי הוא חזר ולמד בעל פה • ואני שמעתי מבפנים והגיד כל משניות
סדר זרעים בעל פה מצלי טעות מצלי שכחת אומר • וכן עשה בשבת שלאחריו בסדר מועד וכן בששי
סדרים כנחיים דבריו לוף ודבש יהגה הכו ונדק כל אמרי פיו אין זהם נפתל ועקש
גמי יכול לספר כשרון מעשיו וכשרות החכמ' העולה במעלות הידיעית האמיתית ולהצין דבר פותח
בלסתום מיעד כל עקום ומקיים מאמר חז' למית עצמו על ד' ולמד תור' כולה לשמה וכל כונתו לכוון
האמת ומחלה עצמו בעיון דב עמוק עמוק ימלאנו עד שיוניא ויהדרר אליו כשמהל המכוון להלכ' מוליא
הדין אין ספק אם ישיקט ה' לארץ ויהא שלום בגבול הגול' ויעדר הקבא' אי אור תורתו ירח לנו מתוך
ספריו וחדושי אוריית' על ד' ש"ע אשר מובנים בבית גבוה כל הכ' לאחת מני אלף ממדת ומעלות הטובות
של רבינו הגאון הכל' וא"צ מי הוא אשר לא יחוס לכבוד קונו ושומע קול דברי כוזב צאצא החכמים
אשל הגדול ויאשים אזנו ויחיש ויתאפק על חושבין להרוג קיי ונדק צבוקי פריקי ולמשנאי אהבת מות
בכליהם רואים לפרוץ לעקר ולשבר כטע' ארזי הלכנו ולהרוס המצב מגדל ישועת והרעה הגדול'
והפרכה שפרצו המעללים חושבי מחשבות באותיות מתחלס' ביתיר וחסרון ושכנים אשר זממו
ואשר עשו בקמיעות שפתחו אכשי מצות ומריבות וגבצו דעות לבבות של גדולים אכשי השם הגאונים
מגיני ארץ והמעללים ובעלי לשון הרע השיאו בחבלי לשונם ובעבותת לשון לגאוני ארץ ורבי קהלות
הסיתום כנחשים לחלל • והמוליא דבה שרשם ומקורם גרוע כלימיהם להרע להטיב לא ידעו •
ומי אשר מורא שמים על ראשו צין יצין אשר לפניו לקנות קנאות ה' צבאות • וזאת יעשו להריק קספ
בזר לרבי קהלות קדושות אשר באור פניהם אנו יהלכון זכותם יגן עלינו • איפוא הם רועים כי
להם מטה עז ומקל תפארה ולהם ענה וגבור' ומשפט הגאול' וייעוד דברים להסיר מסך המדיל ורוח
עושים ולהחריש את מחריבי דורינו הנוטלים כבוד התור' מצית חיינו ולעשו' באיביה' קממות וסוד
ה' ליראיו ודאי בראותם גאוני ארץ החילול השם של מחשבת רשע וצני עולה אפשידמים ומרמה ילאו
לקראתם עד חרמה ואם גאונים הכל' יחרישו מי ידבר ומי יסר להצין שמועה וביד מי מקל ורוע' וא"כ
באלה יוסרו הנשארים ישמעו ויראוה' יצפות לנו שלום ויטיב לטובים ולישרים בלבבותם ויצער הרע
מקרב עמו ויקיים בגו אין פרץ ואין נווה גרה וצונו עד תאות נבעת עולם כ"ד הכותב ז' תמוז

תק"א

תק"א לפ"ק פה קירכהאן • הק' נפתלי הירש וואשר טרילינג מקירכהאן חתן החסיד מהור' ר' העגל' כז
קירכהאן בעל מחבר ספר שמחת הכנפס חתן הגאון מהור' ר' הירש קיי דנוויר בעל מחבר ספר קו הישר צן
הגאון מהור' ד' שמואל קיי דנוויר • בעל מחבר ספר ברכת הזבח ותפארת שמואל וברכת שמואל ז"ל •

וכהנה כתבו חכמים רבים מתלמידיי ההגונים ולא רליתי להדפיסן ליראת האריכות :

והדור

אתם ראו והביטו את סיועת סיעה בני אדם של צורה וחכמת אלקים בקרבם כנסת
הגדול' ככסי' של רבני' וגאוני חכמי דור ודורטיו דורשי ה' לש' ש' ממש בכל מדי' ומדי' •
כנתבס כתב בחר לשון לדיקים וחכמים מרפא • הקרובים ורחוקים אשר כתבו
וחקקו בעט ברזל וגזרת עירין וקדושין בחרס חמור ושמהא שם מית' על כל פה דובר כבלה מחיף ופוגע
בכבודי ועיקמת שפתיו הוי מעשה לסתור דבריהם ומכ"ש המעל' ומציא בדפוס דבר שלא לרצון או יראה
ויחלא בציתו ולא ישליכו על האעש יעכש בכל קללות וחוי' דרצנן • ומי גבר יח' ולא יראה ממות
הזה אשר אריות שאגים והישמע קול שופר בחרמות ושמתות הכ' ולא יחרדו ולא ישימו על לבם דברי
האלות האלה וכן מנזה לשמוע דברי חכמים שהלדיקו אותי בכל אופן • ולא יפן לקול איזה שנים
ושלשה גרברין אשר קמו כגדי ונתנו עלי צעולם על כי שאגני • כי מלבד שהעבירו חוק וכל
נועשהים ה' שלא עפ' יחק התור' והמוסר כאמור לעיל באריכות אף כי צטילין יחיד' במיעוטן נגד רוב
מכין ובכין ברובא דאיתא קמי' במקומם ומושבתם אין איש אתם אפי' מנ' ד' שבעיר' כראוי לאחתום עלי'
כי רבוגם רבו עליהם ולא כן חכמים הגאוני' אשר לימין דקי' כל דבריהם כזרקה מפי חבורה בצירוף כ"ד
שבעירם וחכמי עדה שבקבלתם ואלקים נכב בעדת אל • ומכ"ש ברובא דעלמא רובא דמגיבר למאוד
ומאה חמשה ירדפו לבטל דבריהם כאפס וכאין וכבר נתן התור' אחר רבים להטות • ואין משגיחין
צקול עבות תריות לת קלא לא משתמע וצפרט דלא ה' מככפי ויטיבי כדין כ"ד רק צו צווי זה צכס וזה
צכה ותבור אש זרה מרפן אשר לא כדת התור' ומשפט אדק :

ושנאה

מקלקלת השורה אשר החליפו צין רב למעט וכתבו באגרת הנקראת אספיקליר'
כאלו אין עוז לי רק יושבי קרנו' • מי שמע כזה על חכמי דור ולא יקרע
לבצו איך חשבו הרואים ואולם אמת הם בעלי קרנים לנגח ימה וכפונה ולהסיר
כל עקש ולצער הגלל ודופק המתמא עד תומו • וקרנים מידם להם אשר שם חציון עזו מקלת פארה
להרים דגל התור' ולחזק כושל וקין אור פניהם להאיר אופל אלמנה וליהודים הית' אורה צקרון הוד והדר
הוא לכל הולכי צתמים דעים ומקבלים האמת ממי שאמרו :

והנה

אחרי כל זה שהביע לי בזאת מהצני חכמי גאוני דור וגם אדונינו המלך יר' הלא פנה
אל שטי כוזב בעלילות שעללו עלי שוטניי ויאל' לנדק דינו שמנוק' אני מעון הזה וכתקדש
עי' כ"ש צין עמי' אשר נתחלל ע' שוטניי אשר אמרו הכה כחלקו לשני תורת ודבר
המלך ודחו מגיע כי שקר ענו כי אין בו ממש ועקש יעכש כל מולאי דיבה • מ' מעדיין הסנה וקויים
שבעד ה' אינו אוכל צוער ואין מכה ולא שקטה העיר מרעש ורי' ומדין וילכו העם ויאמרו אס אין שלום
אין כלום וידברו אלי מקאת אנשים בחלקקות לשונם ותוכן רמי' לצחור שלשה רבנים אשר יסכימו עליהם

סא

גם שופתי ואלהים אציע דברי למען אצדיקו כי שלום יעשו ויאמרו איך פשע אף המה בע' כידוד כי שקר
כחלו ויהי שלום בארץ ואפי אף כי ידעתי בכל זה לא יחדל פשע מ' מלכל יהי' כי חסרון השלכותי
הכל אחר גווי וכתבתי לחצי הרבני הנגיד מהור' ר' משה גוררר מליסא י' ושידבר עם כבוד הרב ה"ה
מוהר' ר' מרדכי ז"ל אם רצו לזקק ל' כי עליו הסכימו שוטבי אזי לפניו עם כלמי שירק עמו אציע דברי
בע' פ' בכל אופן ופרשת הכתב וכל מה שידון אני מוכן לקבל ולשמור העמק שאלהו הבנה לא אעבור
דבריו ואף הוא הליע דברי לפני הרב ה"ה • והאלך העתק מה שכתב עם צ' ד' לרק שבעירו :

העתק

מ"ה הרב ה"ה מהור' ר' מרדכי אב' ד' דק' ק' ליסא • צ' ירוק צ' ד' הרבנים שבקהלתו י' ו'

צ"ה

י' ייף צגדלו • הלולי ומכלולו • וכשרון מפעלו • כאיס להללו • תרצ
חילו • כרו להלו • ה' הכבוד אדוניו הרב המובהק הנאון הגדול המפורס'
פאר הדור וראש שבטי ישראל • אורייתא מהדר בצפולו כעת כאל • עוד
רד עם אל ועם קדושים כאמן • החכם הכולל בכל מדע וחכמה רמה וכשנה
כאיתן והימן • צימיו יהודה וישראל לא אלמן • כ' יע' הפ' הור' ג' מוהר' ר'
יהוכנן כר' אב' ד' ור' מ' דשלש ק' קאה' ויע' א :

הנה

עת העת שערי רצון להפתח אלומות פקודת שלומינו אשר היו נעולים וסגורים באין
יולא ואין בא כל אותן הימים של אער • אך אם אמנם הדברים עתיקין הנה הנס
צכתובים וחתימים באורחותיו • ובעליל כראה להאדון רפ"מ תכלית כוונת אדומ' ו'
הגאון הגדול אב' ד' ור' מ' דקהלתו י' ו' • ונבעו מפני עמקי מחשבותינו אכחנו היושבים על מדין
חסים בכלל אל החכמה • שכולם מתאימות באמת ובתמים לתאם עם תמימי הדרך ההלכיים צתורת
ה' ולגדל ולחזק עמודי התור' שלא ירופפו ח"ו • והנה עדים אכחנו בדבר שזה ימים רבים כבר הופיע
רוח הקדש בבית מדרשו של אדמו' הגאב' ד' ור' מ' דקהלתו ורוח ה' החל לפעמו לחתור חתירה להמציא
פתח תקוה לתוך השלום ולהעמיד משפט על תלה • וכבר בא החכם במגלת ספר כתוב דברי שלום
לכבוד הגאון המובהק וקן ושוא פנים אב' ד' ור' מ' דק' ק' גלוגא רבתי ללוות לזה • והיה דעתו ללוות
להעיר אזני האלופים קפ"מ דק' ק' אה' ו' יע' א' וביחוד לכבוד הרמ"ה • להשקיע במקומם את האש
הגדולה הזאת • ולמסור הדבר לחכמי ישראל הכשרים מבלי קורבה אל אחד החכמים החולקים •
ורמו רמז לו כבוד הגאב' ד' דק' ק' גלוגא והרכין ראשו להסכים על ידו • וכשנה הית' שלא באוגדולי
ישראל הללו לכלל ישוב אחד להמתיק סוד כדת מה לעשות להוציא מכח אל הפועל להשיב האגרות שכתבו
להמלכות יר' • והן זה היום שקוינו ראינו מפעלות אלוקים ממכתב פתוח חותם קדש שכתב באגרתו
לכבוד הרבני המופלא הקיין הנגיד מוהר' ר' משה פרנס דקהלתו י' ו' שהוכפל צ' כ' טוב • כי הנה

האדון

האדון רפ"מ תה"ל יאל זכאי מלפני המלך החסידיר"ה • ושעם כל זה הוא נתן אל לבו לשום מצעמו
בחכמי הדור אשר ידונו לפי שלום בארץ וצין ההרים הגדולים • ראינו שש לבנו ואמרנו אשרי הדור
שהגדולים וכו' • ואחרי ראינו תכלית כוונתו ראו' שיתקדש שם שמים על ידו ולהרים ממשול מקרב
עמינו • וצרוח קדשו הרב הוא לאמת כיון ככוונ' מכוונת לדעת אדמו' והגאב' ד' ור' מ' שלבו אשר באמת
זכו הדרך ישכון אור לישרים • הנה זה החילנו לתמוך ידי קדשו בכל כחו ועוד מקום שהשגת יד
חגעת למלאות כל האמור באות' האגרת • ומאדנו לא יצר ללאות חלוצים לפניו ולעורר את לב הגאב' ד'
הגדול אב' ד' דק' ק' גלוגא להיות ידיו אמוכה אתו לכתוב דברי אמת ושלוש לשפות בעריכס למען השקיע
הריצו ולהשקיע בכל כל לשון תקן' אתו למשפט להרשיע • כמשפט אוהבי התור' ורודפי השלום •
וצכן כאשר החל רפ"מ להראות מדת ענותנותו הנמצא במקום גדולתו • כן יוסף לדבר שלום על לב
הטפסרים נגיד קפ"מ שלש קהלות הרמו' המסתופפים בללו שיאזרו כגבר חלציהם לבלתי השקות המלוה
הזאת ח' וכמוטל עליהם • רק ימהרו יחישו מעשה אצבעותיהם המהירים מעולפת ספירי' למען
השמייע דעתם הרמ' אם יסכימו ויתנו רצון כבודם לסמוך ראשם ורובם בחכמ' וצמחין על כבוד אדמו' ו'
הגאב' ד' שלנו והכלו לו הוא הגאב' ד' ק' ק' גלוגא ולאשר המה יצחרו עמהם לעשות סכין לזכותם במלוה
הזאת • אז לא נשקוט ולא נכוח עד אם כלינו לעשות להקים ולקיי' כל מזימותינו ולברך על המוגמר
בעה"ר • ואף כי קשה מאוד מלעול הדרך על כבוד מ' והגאב' ד' שלנו וציתר בימים הקרים הללו •
הנה הוא צדקתו לאהבת השלום ואכשורי דרא אל יעצרהו גשם ושלג וישם לדרך פעמי מרכבותיו ישועתו
עמנו להתראות ולדבר פנים בפנים עם כבוד הגאב' ד' ק' ק' גלוגא להמתיק סוד יחד להשיב מענה ככוונ'
ולדבר שלום על ישראל ועל רצון • וצמחיס אכחנו במלך שהשלו' שלו כי יהי' בעזרנו ויתן בלב
כל חכם לב ואמן כח מחכמי הדור ומאצילי הארץ לחזק ולאמן תוקף מעש' הגאב' ד' ור' מ' ויתן בלב
אחריהת אמן רבתי למען האמת והשלו' ואיש על מקומו יצוא בשלום ותחזור העטר' ליושבה • והנה
אכחנו רואים כמה טעמים כמוסים וכולם שוים לטובת הגאון רפ"מ שהאגרת שיכתבו האלופי' קפ"מ
ק' ק' אה' ו' להגאב' ד' ק' ק' גלוגא • יהי' צרור ומוכח בתוך האגרת אשר ייחדו להגאב' ד' ור' מ' דקהלתו
והוא ימסרם יפה יפה לידו הרמה • וצלי ספק רפ"מ צרוח לבצו הכבון נקללו לעמוד על דעתינו
צזה כי תה' לאכחנו הולכים ישרים בלבבותינו • ועוד זאת כדוש מאת פני האדון רפ"מ • לאשר
אין ספק שבדבריו כן הוא כי האלופים קפ"מ קהלותיו י' ו' אשר חפץ ראונו להשתדל בדריפת השלום
הגדול הזה שהוא לטובת כללי קהלותיהם י' ו' • אין ראונו שהגאב' ד' ור' מ' דקהלתו י' ו' יפסידו
ההולאות משלהם • צכן אמרנו עם הספר מה טוב ומה נעים שינוו חסדם לאחד מנכבדי קהלתנו
י' והמתכבד בכבוד הגאון רפ"מ כר' ו' וחפץ בהדקו כמו הנגיד מוה' משה פרנס כר' ו' הכ' ליתן לכסף
מוצאי זרכי ההולאות בעצורם בעת הלוך • ולמען היות דבריו ניכרים דברי אמת כי לא מלכנו כתבנו
העול' על רוחינו • הנה זה בא בכבודו הוא הגאון הגדול מ' ו' אב' ד' ור' מ' דקהלתו י' ו' עמנו על חתום
האגרת הזאת להראות חבתו לפניו כי ידיו עמנו למלאות כל האמור למעל' בעיני • והנה חכם גדול
בישראל שכתמוחו יתן דעתו יפה לדברי האגרת הזאת אשר לפי אומדן דעתנו כן הן הדברים הנאמרים
לכתוב ולקרות ולדרוש לכבודו הרמה • ואש באולי לא יתכנו הדברים האלה אומקלתי בעיני כבודו
וירגיש באגרת הזאת ח' ודבר מהנגד וחפץ מכבוד גדלו אשר לא קוינו שימצאו • הרי היא מסורה
בידו הגדול' לזכ' בשריפת אש ולהורות לנו דרך אשר כפי שכלו ודעתו הרחב' מדעתנו • ואותנו ידן

האדון

(:) (:)

מח

הארוך לזכות וצוחן הלצבות הוא היודע ועד כי כל בוונותינו לש"ש מצלי שום פנים שבועלם • ומרן
דשמיא יהא בסעדן כל זמן ועידן להתגולל הזכות הזה עלי דינו להוליא מכחאל הפועל להשיב שבותו
בבראשוכ' אז ישמח לבנו ותגל בפשנו • ודי בזה כעת הכ"ד שלומי אמוני ישראל ראשי די יבי הקהלה
בבראשינו עשרת מלאכנו כבוד הדמ' והגאון הגדול החסיד המפורסם מופת הדור הוא לכל חסידיו אב"ד
ור"מ פה ליסא קהלה ראשית דד' קהלו גליל פוזני' • היום יום השישי עש"ק ד' שבט לסדר ולפרע
ה' ילחם לכם ואתם תמרישון לפ"ק :

ואם הק' מרדכי בא"מ ו' הרב ה"ה מוה לבי זללה"ה
החפ"ק ליסא לע"ע
ואם משה במהר"ר אהרן ז' :
ואם הק' מרדכי במהר"ר ראובן כאמן ז' למפוזן :
ואם האעיר שלמה זלמן ב"א מוה"ר ד' אברהם מרדכי ז' ז' :

ובקבלת

הכתב הזה הי' דעתי תיכף למסור הדברים לרבים הכ' לאצל שוטניי המתנינו כי
אמרנו כי הרב הזקן מגלוגא לרב זקנתו אינו בר דעת • וחקרו על זה ולאח"כ
עשיתי קונטרסים על רבנים הכ' לסמוך פסח ולאחר תחילת הזמן עת אסיפת
העדרים כתבתי להם חזו דאתאי חזו דאתאי אב"ל משמי' עכשיו הרב ה"ה המליסא כתב בקשיש' של
שעלה ונתפר' החבילה צען' הואם אמרתי אספרה מכת' הרפתקאות דטדוע עלי אח"כ יקצר היריע' ואין
תועלות בולגדון המבוקש רק לבסיף עשיתי קונטרסים על הרב מגלוגא ז' לועל הרב ה"ה מהר"ר אבא
י' ושמילא הקום אחיו בק' ק' ליסא הכ' למכון לשבתו • וכתבתי להם שאני מוכן לבוא אללם ולהעריך
ולהגיע דברי צע' פ' ולפרש להם פי' מספיקעל הקמיעות באשר יכירו וידועו כי שקרא לא קאי ופי' האמת
יש לו רגלי' וקאי' ונכז' אמת ארצה וארא' ואפרש על כל תיבה מה היא כדרשת ומה תהי' עלי' ואי' מקום
צניח וטיב סגולתו ושרשו בכתרי מרכבה ואם לצינה ואם למסורת צדי • ולהיות כי הרב ה"ה דק' ק'
ליסא בשכונ' צראי במדינת ליטא הי' כתאחר הדבר עד ענת תקי' ד' שנתקצלו הרבנים הכ' ל' וילכו
יחדיו לשבת ולהתחכם צענין הזה והי' תשובתם אלי כתיב וכ' כלפון מדקלהתינו כי היות כי רבנים
שכנגדי (כי אף שמתחיל' הדפיסו סגני' אם אציע דברי לפני שלשה רבנים מובהקים וכ' ככתב הרב
ה"ה מהר"ר מ"פ לחכמי פראג לבחור שלשה בזבל"א וכאשר תראו לעיל באגרת שלו ומכ"ש שרצני'
הכ' ל' היו הכל מבחיר' ודעת שוטניי אח"כ בשמעם כי מרובה אני בזה וכבר כתבתי בשביל כך לליסא ככ"ל •
כתפתו לקול שוטניי לחזור בזה וגזרו אומר שהמה צע' כיהי' דייקים בדבר ולפניהם דוקא אהי' מוכרח
לעמוד כאלו המה אדוני' לכל ארץ וניתן זה בדפוס בקונטרסים אספקליר' • דעתם כפי שכתפרסם
בדפוס שהמה רוצים דוקא להיות דייקים א' כמה להם להכניס עצמו בתגר הלז וצוה לאי הי' עדיין שלום
צעולם אשר ע' זסוב והולך כל המעש' אשר יהי' נעש' ואך לשוא יהי' עמיל' ויהי' לשלום והנה צעתה
לכן כל זמן שאין הרבנים הנקונים בשמותם באגרת אספקליר' הכ' ל' וסכימי' עליהם אין רצונם להזדקק
בזה ובשמעי זאת כתהרדתי כי נפיתי ע' זה יהי' נסכר פה דובר כלה במקצת עכ"פ וכעת תחלתי ככונה
ולכן כתבתי להרב הגאון מהר"י אגדת בקשה באשר תראה העתקתו :

קול

קול לשלום קוראי לעמי כהורא כאספקליר' המאירה • הרב הגאון הגדול
המפורסם באכשים זקן זה שקנה חכמה ומדע כמהור"ר יהושע כר"ו :

אחרי

דרך מבוא השלום אמרתי בנה זה שנים רבות וימים של צער שאין צהם חפץ • אשר
יהושע נטה בצידון בידוע עלי בדברי מלה ומרורים באפטרופ וישמחני לא השיביו
מצליע וגלל בן אף קסת יהונתן דרובה לשלח לו דברי כגון כאשר ידברו אויבים בשער
וכעת אחרי שבינחמתי את אשר עשיתי בזה כייותר הי' לילקיים דברי חז"ל היומן הכעלצין ואינומן
עולבים וכו' ויעבור עלי מה ולא יתחלל התור' בין המוכי • ובפרט כי לדעתי לא ענה מלבו ומעלמתו
לא תלא הרעות רק מן שמים נלחמו צי אשר בני אדם רעים הסיתה פתחו ויכלו לאנשי ריבי אשר פתחה
לקול השמוע' וישלח לחי' ויפליים לפלח כליותי ולא יחמול והרב' פלעי חכם עד אשר בני צלי שם הוסיפו
וגרעו ותלו באילן גדול כמוהו כאלו הותר הרצוע' ולית דין וכו' • ולכן בקשתי שטוחה אף לזאת
יסלח לי אם הפרזתי על מדת חכמים ועצרתי חוק וגדר הראוי ולא שמתי מחסום לפי כהנ"ל לא וכל ימים
ראשונים כפלו מאין זכר למוריסר כעם מלבו • ועתה באתי להיות כי צלי ספק כודע לוכי אחרי כל
הצא מאדונינו המלך החסיד האדיר ר"ה מ"מ ככנסתי לפני משורת הדין למען השלום בקושרים
לשמוך מולא פי הרבנים המפורסמים הרב דק' ק' גלוגא והרב דק' ק' ליסא והם יבחרו שלל הטוב בעיניהם
ולפניהם אעמוד ואערוך משפטי בהוצעת דברי את כל וכוונת • צע' ככל פרטי הדברים ולא
אסור ימין ושמאל מכפי אשר יורני • והמה כנר בחור לשליש הרב ה"ה מהור"ר הירץ פילי שארו דמר •
רק הואיל רום מעלתו וסייעתו אשתקד הוסיף לקבוע מסמרות במכתבו שדוקא הוא וסייעתו יהי'
דיינים בדבר כרפים הם רבנים הכ' ללהכניס עצמם בריב לא להם • ובין כך צעו' הלא שקמה הארץ
והח"ה מתגבר • ולהיות כי מונעתי צו צעו' מעלתו כחור' יעשה ושם שם חוק ומשפט מצלי לתקוע
עצמו לדין צע' כצלי רון הצע' ד' ולומר קבלו דעתי צע' כצופר בטמקום שעברו ביננו כמה דברי ריבות
והרעות אויב' וא' כמה לו לתלוט שכאמקלקלת השור' ואי' איפוא כל החושך עצמו מה דין וכו' ומכ"ש
במקום שלבו של הבעל דין וקופו לומר חלק לבו ולא חזי לי וכו' • וברור לי שלא עליה זה צלבו כלל רק
כאשר כתבתי כי שוטניי הסיתה לבלעני חכם והם היו צעו' רבים אצל אס יתן אל לבו דברים הכ' ל' ברור שאף
הוא יאמר בן דברת • ובפרט כי רבנים הכ' לשלימים הם במדע וירא' לא ישאו פניו בגבר צלי
ספק דק' ילין צם ולא יולאו דבר בלתי מתוקן • ולכן הנני מפיל תחינתי לפניו ומרחוק מחוה קידה
צע' חלות ובקשות עד מתי יהי' זה למוקש בקרב הארץ • ואם אין רצוני לעשות בניני יעשה כל בנין
כבוד שמים וכבוד תורתו וכבוד אבותי להרכין ראש ולומר עם הספר כי דעתי מסכמת על הרבנים הכ' ל'
ידו ומסולקת בתמים דעים הכ' ל' ולפניהם אעמוד ככ' ל' ומאתם משפטי יא • וצוה יתגדל תפארתו
כת' ח' המרבים שלום בעולם • וצעתו צו שברנו רחם זכור ויפן לקול דברי מצלינו אש ויהי' מן
החותמים בשלום ויתענג על רב שלום • ר' ח' שבטת קיד' ל' יונתן חפ"ק אה"ו :

ואגרת הכ' לשלח מכאן ליד הרב מהור"ר הירץ פילא י' והוא צע' שחן על הפאשטוקוית למענכ
עב' פ' לרבנים הכל' לאצל אין השיב וגלל בן כתאחר הדבר צעין כך אדונינו המלך יר' ה' בטל הקונטרסים
אך עם כל זה שחרתי פני המלך ושרי' להרשות לי לילך מרטון טוב לפני רבנים הנבחרים הכ' ל' ולקבל דבריה'
והמלך יר' חפץ חסד הוא והרשני בכך והפלתתי אנו ונשובי בני הקהלה פה ברבנים הכ' ל' להזדקק
עמו לכן אביל לא העיל כי הואיל שרצני הכ' ל' אשר כנגדי עמדו בדבריהם מצלי להרשות להם מאן הזקן

הרב ה"ה אב"ד דק"ק גלוגא להזדקק עצמו וכתב וכתב להכילה כאשר יראה מתוך העתק אגרת שכתב
הרב המופלג מהור"ר לעמיל ראש ז"ד דק"ק גלוגא לז"א הרבני מהור"ר יעקל י"ו :

והא לך העתקתו

ז"ה גלוגא יוס' א' כ"ח למז"י תקיד"ל
שלום לידירי המופלג כש"ת כמהור"י יעקב יעקל כר"ו :

כבר

השנתי על אמרותיו הטובות ועתה באתי להוסיף שכלכלתי דברים הרבה לפני הרב
הזקן לזקק עצמו לעסק דודו הגאון כר"ו ולא הועיל * ומענה בפיו מה לי להיות דן
במקום שגד אחר דהיינו הרבנים שכנגדו לא יאצו לשמוע אל הפסק הוא כשלא יהיה
מוסכם מדעתם * וא"כ איפוא יהיה לריך אח"כ לעמוד בקשרי המלחמה נגדם * זלחולשו' הזקנה
ושיבה ידיות רמכה ע"כ יפה שתיקחו מדבורו בענין זה * זולת לא ידעתי לחדש דבר * הקטן
לעמ"ל הלוי במז"מ מגלוגא :
ומרחוק אחי קידה מול הדלת כבוד דודו הגאון המפורסם כר"ו :

וכמו כן תראו מן אגרת שכעצ הרב ה"ה מליסא להרב"ה פילא שהרב מגלוגא סילק ידו וכתבטל הענין *

והא לך העתקתו

בס"ד יוס' ז' סיון תקיד"ל

לדיוני' כבר בתי' שלי' ה"ה אהו' מחו' או' הרב המאה"ג מעוז ומגדל כ"י ע"ה
פ"ה כש"ת מוהר"ר הירץ כרו יאיר כאור הצהיר * ר"ד יא"ק :

הנה ראשית היריע' יאיר' גתיב החיים והשלום מעתה ועד עולם א"ס * גי"ה הגעני ושמתתי ששמעתי
מצריאותו הטוב ואגרת שבו כאמר לכתוב לו מן הרב הישיש אב"ד דק"ק גלוגא עשיתי רצונו הטוב וכתבתי
אליו ומתוך תשובתו כראה שהחליט בדעתו לסלק מנדון דהמבורג הידוע למרומה לעשות עוד ומגדל
ה טרדא הוצרכתי לקצר וה' יליכ' מכל בזק ולער ותזכור לאור המוכרז ושלום לבס מאהו' ומנאי אהו' דש"ת
בלב ונפש הק' אצרים הואצריהם בא"מ הרב ה"ה מוהר"ר אירש זלנה"ה חפ"ק ליסא :
ולכל מרבית ביתו כאוה קודש שלו יערב *

ומזה

ומזה יכירו כל העם כי עשיתי את שלי בכל אופן להציע דברי לפני רבני' אשר צחרו שוטני
ורציתי לילך לעצמי לפנים באשר כתבתי להם שאל יעצרי גשם ושלג וחרף וקלח וליכה פחים
אפס להוצי' מלבן של מעוררי' ולתוך השל' האפשרי לא יהי' דבר שגבה הימני הרבתי תחילה בקש' לרבנים
הכ"ל להזקק לדבר הזה כאשר ידוע לרבנ' אשר ת' לעודנו פיי' ישמרם השם אך הרבנים שכנגדיה' באורחי'
ומעבדים להוציא לאור משפט כי לא הסכימו שהם יהי' דיינים וידם מסולקת * וישפוט כל איש כבון אס הדבר
לש"ש וכמה שאלה מקלקלת מדת משפט :

והנה

אחזתי צוה לכתוב לג' רבנים הכ"ל אצלגם מזה לא הכחתי ידי לכתוב לחכמי אסופת
כנסת הגדול' בית וועד הגדול' שהי' ביערסלב ולגאוי' פולין המפורסמים ושלח פירושי'
אמיתי' על הקמיעות ולהציע דברי באריכות כדי שיהי' הרב נחתך עפ"י רביס וטוב
שיחתך הדיון ברב משיחתך במעט * ואף המה פנו לקולו ושפטו עדה והלילו העד' הכרדף * וקול
המון הזה קול שדי בלכתם אל הקודש לא יסבופנים לישא' פל' גבר רק שמו באלקים כסלם לש"ש כאשר
תראו מכל דבריכם אחת לאחת זה צכה וזה צכה הגד' שזה שבהם מולס כאחד עוניס ואומרים כי צבלה
נעשתה בישראל להטיל דופי וא"ל צדפוסים וכותבת קעקע ושרט לכפס המקעקע בית ישראל מירר
כסף * וילבשו קנאה עו והדר לבושם :

והא לך תוקף הכתב

אשר ניתן לכתוב ולדפוס מה שעלה על שלחן גבוה בוועד יערסלב ומה ראו על ככה
לשרוף כל ספרי פלסתר ומה הגיע מאתם גלוי לכל עמים :

שמעו

זאת כל העמים * נבוכים וחכמים הציגו צעזע משפט תמים * והאזינו כל יושבי
חלד שמעו שמוע וראו את הנולד * וקומו לקראת חרדה גדול' אשר חרדו חרדה לצבנו
מעיל קבא' עמפנו זאת תורת הקבלות קבאת ה' לצאות השמע עם קול שופר והעם לא
יחרדו אי' מוראו ואי' כבודו כי קול שובר קול תרועת שברים שמעבו שובר ומפרק הורים ומורים הולך וסוער
וכהוס כהמון גלים מעשות היום פעלים פועלי און ומרמ' באמרם דיבורמה וירעם קול הרעש ואחר
הרעש אש מתלקחת אחת אל אחת למלוא חשבון ע"כ יאמר המושלים באו חשבון ואש יאלה מחשבון ומשם
תבערה נגשת וסרה אל סרה דרכו לשונם לשון שקר עד אין חקר דורכי קשת ויתר ונעש' להם כהיתר להטיל
מוס בקדשים ראשון לראשונ' לחכמי חרשיס זלנבוכים לחשים כי מועילים כל העם ומעלים בקדש הקדשים
גבורתו באש בלהבה ילהטו הורים אי' האומרים לטוב רע גדלו והצליחו ועשו פרא שלחו פראים מעשה
פראים מעש' ידי אומן * כמו חללים והמלאכ' די מחשבת ערמה ומרמ' לוי יסכילו זאת חכמ' יבינו
לאחריתם קומם ושבתם כל היום בנייתם אין חוששין ללעז ולכבודן של ראשונים ושלחו חיצם שנויים
אשפהם פחוח חץ שחוט לשונם ודון לצשו השיאם לתקלה וקלון ולפגום בכבוד אותו דיק חסיד וענין הרב
הגאון הגדול המפורסם מאור הגול' ארך כנפים ובעל הכו' צלי דופי ושמה לו דמי' תהלה כי הדיו לא דיו
ועל הכייר לא יאיר ואלו הידים ילאו ותרד תכומת עפעפים מזה בן מזה אכס קהלו תפארתו ושבחיו והילולו
הלל הגדול בגדולי' כהגדל מרבה רגלים לתור' כגדל כ"י ע"ה פ"ה כש"ת מהור"ר ד' יוכנתן כר"ו והוא נאשען על
על שליט אב"ד דש לש קהלות אה"ו * וזה שלשה שנים שכו לשונם צמס כינוי וחייבים על הכינוי שמכים שמו
ומטילים בו דופי כאלו הי' ח"ומכת המאמינים ש"ץ ימ' שואין לזק ואין כונה אור להם במחשך מעשיהם
ובדותי' היא לא שורש ולא עקב בני מירתם על משענת הצוב ועל קורי עכבוש ועושי תמור' בקדש בחילוף
האותיות וחיישי' להליפין כאשר יהי' האופן בתוך האופן והשכא' מקלקלה השור' להטעות צינת כבוכים
באותיות זה המוטעה ונלמח מזו הרעה * ועד עתה היינו כמחרישי כי אמרנו הזרי אין צבלעדאס
רופל

(:)(:)

כסל למו להחלוץ כמעשה הקוף אך החמי' ותמרו על גדולי חקרי לב איך השבא' קלקל' השור' שלא יתנו דומי' לריק ומכוער ומה לחזן את הבד הלא זה האיש מרגיז הארץ מנקמת' ברוב חריפתו ובקיאתו מסיק שמתחל' אלי בא' דהלכת' כל מה דאת משבח ליוכו' תהלתו ותכידתו באיים יספרו הלמודיו מילת הארץ דיעה כמים לים מכסים ויהכתן גבר עמותן הקצר קצרה ידו לתבוע עלבובו בחרוזים ומליצות ולקבוע צבון בדפו' אך מחכמי' לא שאל את זאת וכהדין גרמיוז הבא באחרונ' מלתי דברי הגאונים המפורסמים הכ' למה צמרו אמריה' להדוף ולרדוף את כל מה דבר נבלה בצבוד הגאון הכ' וכל כוחי שטמה ולהלל' בלי שאו את שפתם ישתתקו ויסכרו פי דוברי שקר • הכ' ד הכתן עלי דרך מקום מוכן לשבתו בק' ק הורדא ומה הגלילי' וחותים יום הכ' למשה יהושע הלוי הדרוין :

העתק

מ"ב הגאון החסיד מובהק ה"ה הרב דק"ק פרעמסלא וגליל י"ו :

כבר

מלתי אמור' בקיץ העבר בצדון הצערה שלפני יולאח צמדינת אשכנז והנה שמעתי קול שובר ארזים בארזים פפלה שלהבת שדפסו דברי חרופים וגידופי' על גאון עוזיכו המפורס' בדורו כבוד מוהר"ר יונתן כר' ו אשר מהראוי שלא להרהר אחריו צפרט שהקול נשמע שהגאון הכ' לחרים ברבים המאמינים שלא כדת ולא את חוקי גזירותי בח' על קטעי הערך מערכ' לכל ישמע דבר גבות על הגאון הכ' כל אשר בידו ימלא וברשותו דברי הדפס' הכ' ל שידון אותם בשריפ' ובאתי להחפול תפלה קצר' בפני גדולי ישראל גאוני ארץ שיגדרו גדר לגזור בחרס ככ' על מי אשר ימלא בידו דברי הדפס' הכ' לשרוץ אותם שלא יתחלל שם שמים ותשקע האש • שלום עלי ישראל כ' ד היום יום ה' י"א ימים לחודש מרחשון תקי"ד : יחיאל מיכל חוכ' פה ק"ק פרעמסלא והגלילי' י"א :

העתק

מ"ש הרב ה"ה - הגאון מהור"ר חיים י"ו אב"ד דור"מ דק"ק לובלין והגלילי' י"ו :

הנה

מקדם ראיתי כי רעה נגד פניהם ואם לא יחיה' פי תגרא ירד וסותם ויסכר פי דוברי שקר וככל' ומטילים מוס ופוגמים בצבוד רבינו הגדול רבן של כל ישראל חד בדרא מהור"ר יהונתן כר' ו אב"ד דק"ק אה' שיום ציומו יסופו לעשות רעה • גללך תיכף עמדתי צפרץ והחרמתי על כל מוניאי דיבה ואפסי' שארי גאוני ומכינו הכ' לצאחרים לסייע לדבר מלו' כוזח שבוכי ממילא ישקע האש זהה כזה אשר לא כדת התור' אך צעו' ה' הוסיפו למעול מעל ולהדפיס דברי רוח וחרופין וגדופין על כבוד הגאון הכ' להמסייעי' לו ובאמת ראוי לקונן עליו כעל שריפת התור' • וגם הלשינו והבאישו ריח עמיכו אלל המלך ושרים וכעת פקחו הגאונים עיניהם כי ראוי וכבון לעשות גדר לדבר עביר' גדול כזו ויעלו ענה בחרס ושמת' על כל אנשים רעים וחטאים כאשר נודע מהסכמת חכמי אסיפת צוועד הגדול ביערסלבי' ובירך ה' חילס ופועל ידם יראה והכני בא' בכחי וכח רבנים אשר את לחזק בכל אופן דברי ראשונים והעובר מובדל מכלל ישראל ולשומעים יזכעו ויתצרכו מברכת שמים ממעל דברי הצועק ומתפלל לשמים להשים שלום בישראל ולהחזיר צבוד התורה לאיתנו הראשון בכל לבנו וכפשו • הצעיר חיים חפ' ק לובלין וכל הגלילי' י"ו :

והא לך מה שכתב ראשון

צבראשק לגאוני ומן שאין למעלה הימנו כשיא הלוי' ישיש צדור כלול מחמדים הגאון מה' יצחק סג"ל שחי' אב"ד בגליל לצבוב ובעת אב"ד דור"מ דק"ק קראקא והגליל קבע מדור לעמנו ויציאתק לשוחטתה נאה דודש להשקט הרבול שקשעא זה :

שמועה

שמענו קול ענות חלוט' • לרעת נושנת אשר בבית ישראל פשה • וינעו אמות הסייבי' לקול הקורא ואחר הקול רעש גדול ואחר הרעש אש מהלכת זה איזה שנים דמהדרי להוכשר בקלחת • צמדיות אשכנז שערורי' צפית ישראל עבדו רב האי גאון הגדול המפורסם מהור"ר יהונתן כר' ו אב"ד דור"מ דק"ק אה"ו אשר כתרוהו הדרכוהו מנוח' קול צעקת הרועים ואין מעייל כמותו בין לביא ללציף • ובאמת עד היום הייתי כמחריש היותי צמדי' אחרת וגבה טורא ביני ובין אלע המחלוקת והי' אללי עמוך באש המחלוקת אש הצערה אשר ציערו קודחי אש ומאזרי זיקות שלא עפי' הדין והדת ואין ממש בכל עסקיהם ודבריהם לתפוס על שום ת"מ מכ' שגבר בצוברין וצפרט שהגאון מהור"ר יהונתן הכ' לצבר החרים צעיר רוחו את כל הולכי תוהו החוצנים להם בארות כשברים ההולכים אחרי ההבל מאמיני ש"י ימ' שא' כלא כשאר שום עסק וחד כלל על הגאון מהור"ר הכ' ל ואשר תפשו עליו צעקין הקמיעות ראיתי תבנית יד שלוח' אלי מהגאון מהור"ר כמה דפיך פירש מספיק על קמיע' ורצונו לשלוח פירש על כל הקמיעו' רק דין גרמדי לעיראלי מחמת הוגלו' כי דואר כירב הו' ועוד ידועו' ובדאי אתמחי' גברא ואתמחי' קמיעי כיהמה מעלופים ספירים וכל אות ותיבה מיוסד משמות קדושים וכוראי' כפי אשר קריתי ושכיתי ושלשתי בהפירש שלח הגאון מהור"ר הכ' ל וכחיום שאני סמוך אל הספר שנתקבלתי ל' לאב"ד דור"מ בק"ק קראקא והגלילי' י"א וקול' הולך וחזק אשר חרדת אדם יתן מוקש אשר איך רואה ממש כל הגו' כמדורת אש בהצער' אשר ללה' ב' יא שכל אחד מלית אליה עד שיחל' שלהבת עולה מאלי' אשר לזאת הרגו הארץ ויתרפוהו עמודי' ותסמר שערות בשרי' ופלגות אחזתני אשר מוסדי הערי' יתגעשו על כן תאבל הארץ ויורד תלמי' יבכיון וכצקעו ארובות דמעות יכו כל גבר ידיו על חלציו וכל פכים פארור אשר עי' המחלוקת זו רבו רעות בישראל חילול שם שמים שכתחלל בין האומות ויבא אל הגויים ויחללו שם קדשו לא יאומן כי יסופר רעות רבות שגרמו עי' ובישראל וכהרגו בעו' ה כמה כפשו' מישראל על קידוש השם ומי יודע אם לא כל התלא' כאלה אשר עברו ראשינו אים הם צביל העון הזה מה שהיינו מחשים עד היום לתבוע עלבון גאון פמחהו ולהדיק את הדדיק כראוי ולהסיר הרב מצבדו ואשר התזין אויביו לימורא מפניהם ומפי כוזבים על בגדין ומלכד חילול השם וציון ת"ס גרמו לצלל תלמוד תור' ברבים שמעולס לא פסקה ישיב' מהרצבי' המאה' ג המפורסמים דמדוני' אשכנז וגם הגאון מהור"ר יהונתן הכ' להרצין תור' ומקהיל קבלות ברבים והי' מעמיד תלמידים רבים ומאס' החילו לרוב כפשו' ע"פ סלע המחלוקת והצער אש בקאה המחנה בקינים שבמח' מאז פסקו הישיבות ולומדי תור' כלמתות ומתוכרתה • הללו צעלי כדון והללו צעלי תביות • הסודה מוכנת בקתן זווית • סיפדי תור' כי חוללה תפארתך מי שדד עמקיך ומי יקדה בהרים התלום בצערה ומי יתקן צדיק' כי אש און גדיים אין תייסים • כשתהצבורתם והיו לנשים • ומלכד זה אשר קולס בכחש ילך בקול חירופין וגידופים על הגאון מהור"ר הכ' לשלא עפי' דין ודת עוד הגדילו לעשות להגדיל המדור' תחת

(:) (:)

תחת סיד נפוח • ואשפתם נקצר פתוח ועלה באשם ותעל לחתם שהדפים • וקדשים בחולין ויראו
ראשי הברא' ים מה שהדפסו כמה וכמה כבדים כז' ס' המעמאים במשא וברא' כבעלי ראתן ונקראו שמו
סבר מירוס כי הוא מלא חירופים וגי' דופים • ועפר הארץ בראש הגאון מוהרר' • שאפים • לבלתי
כאופים • כדברי מרג' המתלהמים ויורדים חדרי נטן אשר על זאת האבל הארץ ויבשר' ומראוי לכל
בית ישראל לזכות לקשה יום שנתגוסס מירוש' הכ' לטת הדפוס וכשלוש בכל המדינות וכל בית ישראל
חייבים לקרוע בחמתו אשר שנתגוסס הגאון מוהרר' • הכ' לשיפוע פניעק רעה כזו באתו וזקן ות' ת
וגאון ישראל כאלו ח' וליא דין וליא דין אשר ערבו לזכ' לתת חרף ביד הקמים עליו להתגולל ולהתכסל
עליו בדברים אשר נדו מלכס וזודאי ספר מירוס הג' למעמא מוקם אשר נדגלים תרמסכה עשרת בראות
שקרו דקמסקרי לדבר על אדריק עתק מילין דלא כשרין להאמין על קלה שבישראל מכ' ש' על בר אפקון ובר
אוריין דכוותי' של הגאון המפורסם מוהרר' • הכ' לשומו שמים על זאת וקדרו ומוצגותימו עלי יגון ולכיני
די כשכזה בבשתימו ותכס כלימה פכימו או לדור הקוע בכך אשר המאה' ג' לוקים פ' כוחה פלסתר
בתרופת או' למלחות תרמיית לבס' ות' ולא נאשדו בעינינו הרבנים המאזי' ג' גאונים המפורסמים
במדינות אשכנז הקרובים אל החילול שהי' ידם ח' ובעל הזה אשר גדול עון מנשוא להמדינים שהדפים
כאלה אך תמיהתו נאשדו קמק' ונס' לזכה על הגאונים המפורסמים דמדינות אשכנז אשר לא יפה עשו
אשר שרים עזרו במילים ומה זו שהיקה ושהיקה היו מעשה לגריע ברי מדוע לא עמדו בספק ליתן מזלין
להגאון מוהרר' • הכ' ל' כי את קולו שמשכו קולו כחול' לרה כמבכירה התייפת יפרש כפינו עייפה כססן
מהדולקים אחר רדיפה מלא כאשר ירדוף הקורא בהערי' ש' אשר בכל מדינות אשכנז והוא מלעק נאך
מהשיע לו ומראוי הי' להם לעשות קבלה לקבלות קבלה הי' לבלות ותורתו ולקדם בחרמות ושמירת על
המדפים ספר חירופים וגי' דופים • כאלה שלא יתחלל שם שמים • ואפריון כמטי' להגאון מוהרר' •
שלא הדפים שום אות ע' כדון כי' ה' לא קרה ידו וידו רב לו ולא אסורות להיות מקברי במומין ולבקר את
בן השמאה להטיל מוס' ברב שפתים ולהיות מדפי' ס' ועולה על גביהן וצפרטו שרבים אתו וחכמי ישראל
שלימים אתו וקושטא קאי • אך השיב אחור ימינו ועמכה בלחת להיות מהנעלבים • אולי ישבו
בנים שובבים • קודחי' אש מאזרי זיקות כליים וכלבים • ולבער ספר חירופים וגי' דופים מה
שהדפסו דברים כזבים • ואז זודאי את והב' בסופה ואנחנו עריבים • ובאמת ראוי הי' לתבוע
עלבון הרב הגאון הכ' ע' כדון כירב הוא וממש חובות גברא הוא להרעיש עולמו ולתבוע עלבון של
הרב הגאון המפורסם מוהרר' • הכ' למכס הגאון מוהרר' • הכ' ל' בכבודו ובעמ' מחל על העבר ות' ח'
מרב' שלום בעולם וכולם חייבים להחזיק לו טובה בזוגלל כן מהראוי לכל מי אשר רחמו ביראת ה' יסביל
ויזכיר ורבים יזה לבקש שלום ולרדפיהו במקום אחר למגדר מלתא להבא ולכן התאספו כמכו באסיפה אחת
וצלירוף קצ' הושכינת' • הננו מחרימים ומגדים ומשמתים שם מיתה עריריים יהיו על כל אדם ואשה אשר
בשם ישראל יכונה על כל מי אשר יזיא בפה או בדפוס או בכתב נגד כבוד הגאון המפורס' מ' יהונתן הכ' ל'
הן ברבים או ביחיד אומי שיעשה נגד כבודו לפגוע בכבודו מגדול ועד קטן וכל ישראל חייבים בכבודו
כראוי וכל החרמות או כדוים ושמחות שנתהוו עד היום משני לר' ד' ס' המה בעליון ומבוססין לא שריון ולא
קיימין ולא ישעו רועם כלל וז' א' ל' זו שחל חרם ושמתא וכדוי' על כל מי אשר בשם ישראל יכונה אשר יחזיק
בביתו ובחומותיו כל הדפסם עד היום דבר הכונה בכבוד של הרב הגאון מוהרר' • והוכתף דק חובה על כל
השומע דת הלו מחייב' תיבך לבער מהשדפסם עליו דברי חירופים וגי' דופים ופ' ביעור אלא שריפה
לשרפו

לשרפו נמו' אש המה תמה יק' וע' ולהשך על האש אשר לכניו וצוערת למען אשר לא יראה ולא ימלא אכל
שום אדם אשר בשם ישראל יכונה והמסרב יחול עליו חרם הכ' ל' ולעק' לי' חוי' דרבנן דלית לי' אסוותא
בלא ימו ימלא וסכתו לא רעככה ילפת ארמות דרכו יעלה בתוהו ויאבד ולהשמע יונעם ויבא עליו ברכת
טוב ובטוחים אכחנו בכבוד הרבנים הגאונים הגדולים המפורסמים במדינות אשכנז שממנו יראו וכן ישעו
לבע' ג' ג' ג' רבא בחרמות ושמחות וכדוים על כל דברים הנזכרים למען האמת והשלום כי אין שלום יולא
מיוך מריבה היבדו כושאי כלי' ה' אשר חדות ה' והורתו מעונכם ותנו כבוד לה' אלקיכם ולתורתו הקדושה
ודברו על כל אחד ממדבר קדימות דברי שלום ואמת למען השקט הריב שלא ירבה מחלוקת בישראל
וישבו יושבי צלילי יחי' ודגן אלו בעלי הלכות להחזיר עטרה ליושכ' בהחזקת ישיבה ותור' יבקשו מפייהו
להלכה ולמעש' ונדול יהי' כבוד האחרון מהראשון כאשר מקדם בני שלשה קהלות אה' הכ' למיכף ביימו
לי' שלא יוסיפו לעשות והוא יהי' מרביץ תור' בישראל למקדם ומורה דרך לעדתו ואשרי העם שלו ככה
ואסור להרהר אחריו ומי שיעבור על אחת מהנה יהיו עיניו כל ישראל עליו להדפו ולרדפו עד חובה וגדול
השלום שברכת כהנים ושמה עשרה איבה חותמת אלא בשלום ובזכות השלום לכן יחבשה' לחנכס וירוס
לרחמכס וימחר לשכון כבוד בארצו • הי' חנינו לך קוינו • שמחנו כימות עיראנו • ויזרע
אהבה ושלום בארמכותינו • ויסיר מסך המבדיל בינינו ובין אלקינו • וישלח לנו הגואל משיחנו
בימינו • וזה שמו אשר יקרא הי' לדקינו אמן • הכ' ד' כבוד אדמו' הרב הגאון הגדול המפורסם
גאון ישראל וקדוש כזר אלקי' על ראשו מופת הדור מאור הגולה אב' דור' מדק הלתינו קראקא והגליל
יע' א' צלירוף הרבנים המופלגים דיינים מומחים ומוזקקים דכת ראשונה בק' קראקא יע' א' •
יוס' א' ד' ט' ניסן תקידלי' הלפ' ק' •

- הקט' יחכס סג' ל' לנד' א' חוכ' ק' קראקא והגליל י' •
- הקטן משה בהרב הגאון מוהר' ר' אברהם סג' ל' רב' דק' קראקא י' •
- הק' אברהם במהור' ר' הילל ז' •
- הקטן יהודא ליבא' א' פמה' ר' צבי אירש' ז' ל' מקאלמנקש •
- הקטן משה במהור' ר' יוסף י' •
- הקטן משה אהרן הלוי ליפשיץ דיינא וספרא מתא פ' קראקא יע' ע' •
- הקטן מרדכי במהור' ר' אהרן הארויץ יע' א' •
- ונא' שלמה באשמו' מ' משה הכהן ז' •
- ונא' הק' חיים בהמנוח מ' יצחק חייזק ז' •
- ונא' הק' שם מאיר בהמנוח ההבני מוה' יהודא ליב' ז' •

בהיות

שהאנשים מדפיסי' ספרי מירוס חירושין וגי' דופין הנזכר צדף הדבוק כזר לזכות
ולעצבות רוח קדשו ולנרות עין כבודו של כבוד רב הא' כאן המפורסם מוהר' ר' יהונתן
בר' ולעשות אותה כדבק בראש השבישתו שלחו ספרי מירוס הכ' ל' בכל גבול ישראל
בקני ארץ ויס רחוקים והי' בכפול שם ליד איש פמרי' הכ' ל' והוא לבז כלב הארי' המס' ימס' בשמעו דברי
חירופין וגי' דופין כאלה ואין השיב לו לאמור הלא שקר כמלו ושקר ציימס' גלל כן כלתוויית מפי כבוד אדמ' ו'
כזר ראשינו הרב הגאון הגדול המפורסם אב' דור' מדק הלתינו ק' קראקא והגליל י' • וגם מפי הרבנים
המופלגים

צריך בשל רב לאהבי תורתו • וזדיק באמתו • צאנו על החמוס צכח כל חכמי אסיפו בוועד
הכל • היום יום ד' תמוז דהאי שתא תקי' דלית לפ"ק • בהתוועדות פהק"ק סטאצניץ :

ונאמן

עליהדיין שאין כוונתינו ח' ולהחזיק במחלוקת שלא לש"ש אולפגוס בכבוד שום איש
ומכ"ש הגאונים מפורסמים אשר יאלו כחי' גבור שנונים משוחים בארס נגד כבוד
הגאון הגדול מופת הדור מהור"ר יהונתן כר"ו הכ"ל כי אכחכו שפל בדרך מכירי' ערכנו
מה לנו להכפיש ראשינו בין גדולי קומה ארזי לבנון רק הכרח לא יגוב וקגאת התור' אכלתנו ובמקום שיש
וח"ה אין חולקין בכוד • ומרוב צער ובכי דברנו כל הכל' וצטחנו וצאלה חפצנו שיהי' פי תגרא יורד
וסותם ויבטל המחלוקת בין גדולי דור כמותם כי ע"כ בעו"ה הפסק' ישיב' ובעל' תור' מישראל' וכתחל' ש"ש
בפרהסי' כהכל' באריכות • והלא יותר ראוי ונכון לגדולי הדור כמוהם שיהי' אהב' ואחו' ביניהם את
והב' בסופ' וספרי גדופין הכל' אין ציעו' אלא שריפ' וכל הכתבי' כתבי גמות על גאון מהר"רי הכל' ישליכו על
האוד אשר על האש ישתקע הדבר ולא תהיה המכשל' הזאת עוד תחת ידם והשוכן בנתי עולמים יתן בלבם
ויקרבו זה לזה בלבבות שלימות :

פק' שלמה חפ"ק מינטשוב ראש קהלה דגליל קראקא ואגפי' :
הק' יוסף בהגאון מהור"ר אביגדר ז'ל חוכ' בראש קהלה בגליל הכל' לחענטשין ואגפי' :
הק' יעקב חוכ' בק' פשעוד בארזיע' א :

והנה

קיימתי דברי ושלחתי אח' כפי' עליתר הקמיעות דמיץ להגאון מהר"ר לנדא י"ו
לשים עיניו עליו בכל פרטי דברים ולכתוב שני' ככתב הראשון • ונתאחר הדבר
לפשיבן מרב טרדותיו עד שהגיעני שנית כחבו :

והא לך העתקתו

פק' קראקא יוס' ג' ט' ז' שבע תקט"ל :

אלקים

את שלומו יענה • בכל עת ועכו' • יברכהו' בברכת מי מפה • ה"ה כבוד
אהו' חביבי הרב הגאון המפורסם המופלא חכם הכולל כ"ע"ה פ"ה כש"ת מהו"ר רר
יהונתן כר"ו יאיר ויפיע :

אד"ש

צמחט אלירע צעיני הדרת רפ"מ הרמ' שלא השבתי מפני הכבוד לירידי פ"מ על
הדברות ראשונ' שנאמר בהם כי טוב (תוכור לזוף פי' על קמיעותו הנשארים) ממיץ
הכרפסים שהגיעני בקיץ העבר ומהראוי הי' שלא למוג רישא צי סדי וכ"ך אך
להיות שבעת שהגיע לירידי מכתבי מרופ"מ הייתי בק"ק סטאצניץ באסיפת הרועים וועד הגדול דגליל
שלי וכתעכבתי שם עד שכלה הקיץ וליום הכסא צאתי לביתי ואח"ז השהבתי בביתי מעט ומרוב
הטרדות אשר הקטוני וכל העם הנלביס עלי להשיב אלי דבר צמילי דמתא קהלתי וכל הסרי' למשמעתי
ונמילי

ונמילי דגרא צה"ת לתלמידים המקשיבים לקולי ממש אין לי פנאי לשום ענין צעולם וצנוף הענין א
רום פאר מעלתו דעת לא אוכל להבין מה לורך עוד כפל הדברים הלא מראש לא בסתר דברתי וכתבתי
באריכות בשגה העבר ורי על שנות הדבר כי נכון הדבר בעיניו למלאות שאלתו אין צו תועלת מכח' טעמים
אשר לא ניתן ליכתוב כאשר יגלה אזנו מחו' ידידי הראש הנגיד המופלא מ' אכשיל שמואל מקהלתי צו י"ו •
גם שמעתי שמוע' אשר לא טוב' שזוגתו הרצנית כפטר' ה' ינחם אותו • ועיקר כחאי אזו וכו' אל יעל' בלבו
סוס דאגה ותגה דום לה' ויהי' ראשיתו מלער ואחריתו יסגא מאוד ומרוב טרדא ונחיל' אקצר • הכ"ד
אוהבו גאמנו דש"ת בלבבונפש הק' ינחם סג' ללנדא חפ"ק קראקא וגליל י"ו :

והא לך העתק

מ"ש ש"ב הרב הנאור הגדול מהור"ר יוסף סג' לאב"ד דק"ק קראטין •

צ"ה פק' קראקא יוס' ג' ט' ז' שבע תקט"ו לפ"ק

לעשרת תפארת ישראל • לדקתו כהררי אל • ידו ולבו לאל • חכם כיוקתיאל
ה"ה כבוד אהו' כד' חביבי וידידי ככפשי הרב המאור' ג' הגאון המפורסם מופת
הדור חריף ובקי כ"ע"ה פ"ה כש"ת מפאריס מהור"ר יהונתן כר"ו לאב"ד דור"מ דג'
קהלות אה"ו י"ו :

טרם

אענה אני שונג מה שלא כתבתי לרו' פ"מ עד היום יאמין לי ידידי ר' פ"מ שמכתבי את
ידי מרוב גדול הצער שהי' לי בענין זה • וכעת חדאי כפשי שצבואי הנה פה ק"ק
לבית מ' וחתיני הגאון המפורסם מופת הדור כר"ו ברכתי ש"ש שזכיתי ליהנות לאורו
דבר' רב' הפירושים נחמדי' וכעים ומקובלי' בעיני אלקים ואדם על הקמיעות ממיץ הכרפסים להסיר
מעליו עקשות פה ולזות שפתים וכל רואיו יכירו וידעו כי חזקתו בדוק בדוקין שבעי' ון הדק היטב כאשר
נתן עדותו כאמ' מוח' הגאון המפורסם כר"ו במכתבו • ותהא צמחמיני שמעודי
אני מוכן תמיד לשרתו ועכשיו ביותר בקשתי שיהא מנוי הדיבור של חיב' ואני תלפה כעטלף לשמוע
משלוות שלומו ויחדש ככשר כעוריו ויהא לבו צפוח שחקוק על לבי האהב' עזה שהי' בין רפ"מ הרמ' ובין
כבוד א"מ' הגאון הכל' שספר תמי' רב מעלתו ואקצר ואומר שלו' מאד' ה' ומכאי כד' אוהו' הדש תפ"ה
ומבקש אהבתו לנלח הצעיר חיים יוסף צל"א א"מ' הגאון המפורס' מהור"ר יהודא ליב סג' ז' לזה' המלצוב :

והנה

צאגרת' שהדפיסו שועניי נקרא איספקלרי' (חושך ולא אור) נדפס בשם הרב
הגאון מונבק צמח' מהר"ר אב"ד דק"ק דוקלא דברי שטעה עלי במלודת ומשטר
הדמים • ולואת כתבתי לו באריכות התכללות ותמה חמה קראתי מה ראה על
ככס

ראשי

שורות • אומר אמרות טהירות • צין שורתיים ילהיות • כי שפתה תפתח
פי באמרה בתחילה ברכה לראש לדיקתמר יפרח וישאג שלמו צחרית • ויתרבה
גבולו מראשית ותהוי ארכא לשלות • שלמו צבתי • ורענן בהכלו היכל • המת העומדי
בחליות ציתו לשמוע כלמודים בהלכות מבוררות • עוד תשובנה לקדמה העדרים עירי הלל
להיות עיניהם רואים את מוריהם בחכמתו פניהם מאירות • גחום לח עלי אורות • אחד
במשפט לאהובי שמו הטוב למרחבי הארץ הולך ויס דחוקים • עפעפי השירונגדי זכחנו קודש
כחוב מפי יקרא אלי לאמר להיות גם אנכי • צין העומדים על הבדירות לגדור צפרות אשר בעו ה' העברה
לחלקי אלה • וה' רק זעוה • הבין שעו • ורצתה המספחת ושאת לשון גבוה ידברו עתק ילא
מפיהם לפידי אש וכידודי אש משום חילי שוכים • ולא תוכל הארש להכיל את קול דברים אנחנו
שומעים סרועת מלחמ' גבורים דמנלחין בקפרא צארים כפלה שלהבת • קול חולף להבות • אש
התבערה ותבער בקליני שבעם ומהם תלא אש על כל פנים צס כל צבת • וקבלו פארו וכהפכו לירקון
מפני גדול חילול ש' צרבים • אהפס מי כמוני ואגידה ואדברה דבר להכנים ראשי צין ההורים
גדולתו הרמה וענותו הרוכ' במעש' אצבעותיו פתחלי און כי נפשו איוה להשיב דבר אדבר
גם אני • ומה גם כי כברה הי' לו יחזקאל למופת ואות ה' כבוד גים יגד' הרב הגאון המפורסם
אב' ד' דק' ק' יאמפאלי' עמד למעו ולמחזיק במעו • וגם צערם נשמע קולו צבואו אלי
צתי על משמתי עמדי להיות לעמוד נחשת בהיות יצק' צראד' י' וזה שכתב שער' כל תעשה איוה
דבר ח' נבד כבודו למשן שם תפארתו כי איד' יחל חלילה • כידוע לז' אהרבי המופלג מוהרר' כלטע
נ' אשר עיניו האוגדל התאמלות אשר אודתי כניבור חללי לעמוד בפרצות וח' עלתה בידי כי שמעו
צקלי לבליתחלל זיו יקרופי חכמתו כתרה של תורה ולבטלת העורר' והכופ' ולא ירדפו עוד איש
את אחיו בחרף • וידיהם ירף • מלשלו ידם צבועה כמדקרת הרף על כף ג' היום אחר לא כסנתי וע' ולא
פריתי ואת ידי הרימותי להשיב על קבי קוקולמסי צחרס ושמתא אולי הדבר הנפתח בגדולים וסתיים
צקטני' כמוני ואשרי שהגדולי' כו' ולא יוסיפו עוד לענו' על ריב לשונ' יעשו כולם אגודה אחת בלבבאלו'
על דייני ישראל' ולהסיר המכשלה והרס עטרה עיטורס ופרים ראשי גולת אוריאל ולא יהיו אגודת מועה
משלח אצבע והורועמל צי אהל לבלילכדו צחרס וארורי' הקשי' ולשומעי' יהפך הקללה לברכה וקר' ל' הברכו'
מסיימים צשלוש שהעליונים ותחתונים לרייסי לו • יהי שלום צחילו • עד כי יבא שילו • וארמון
ישב על משפטו ותילו • ואור פניו עוד לא יפילו • והו' זה שלום מאוד' ה' על דסקין לעילא כחנתן לתתאי
ארורי' הפני אפי דברבי צלי אשמני • כי אינכם רואים זולת קול דברים ככתבן מפי אליו יקרא לפת הקסוני
ערוות לזאת לא באמרה לפתוב • צבת ידי • וכאמרה לקידות זו השתחו' בהוד' תחלה וסוף ומסיימן
צשלוס • כ' ד' מאד' ה' ומכאיהמחו' איה' כ' העומד על משמרת הלויס לשרת בקודש לכל הדברו • וקריאות של
חיה יתירס נודעת לי הכני הכני • הכ' ד' הערוד הק' ממחם מניס הל' איש הורוין :

והנה

חקתי בכל צד לדעת איה שוכן סנה עוד איש תורגי ותקובל אשר אינו צנכשאות פנים
להכיר ולהעליס האמת כדי לשלת לו פירושי' האמית' על הקמיעות ונתוודע
במפורסמים א' לראי' צי נמלא בוניא סלוחי דרחמג' משולח מגליל א' הרב הגדול
המקובל

המקובל מפורסם חסיד וענין ממש ראוי שיהי' עליו שכינה שורה בשמו הרב ר' **היים ירוחם נר**
ווילנא • כאלה המה שכתבו עליו באגרת הכדפס קושטאכטיאל רבתי ניסן
הקז'ל • חכמי וגאוני רבני ק' ה' ל' • וזה לשונם אנת צאות וכי האיריך לאודעי כי פה
קוסטטניא נמלא מרגליות ואנן מאוד יקרה החכס השלם מקובל אלקי רב ועצום מהור' ר' חיים ירוחם
ווילנא איש האלקים מוחזק בחסידות ומוקטר בכתר תור' ומעטרא לי' כסאסא לביבלתא וכו' לדיק זה צא
לביית מלוכינו מא' והאיר אל עבר פנינו שיעץ וריצן תור' בקדוש וצעהר' והאי קודש הלויס להכא הוא
דאטיא וכי פכה לחזור לא' יחילנו פניו יגמנה' לטוב שלימות עא' וצחזירתו לשלוס ישב עולם לפני האלקים
יפולו מעיינותיו מפיו תורה והלכת' צרווחא • וכ' כ' כחצ' הרב החסיד המפורסם מופלג צחור' ומקובל
אלקי כמהור' ר' אברהם גרשן קוטציר וו' ל' האחד הוא החכס ושלם והכולל זה סיני מקובל אלקי פוס ימלא
רצוני לי' צא צהרע' מדצרו עושה' רשס רשימה וחקיקה וחליבה חלבה עמוד' שבעה עד המשך כהור'
ומדליק המנוחה מעילא לתתא כבוד הרב מהור' ר' חיים ירוחם ווילנא וכו' דין גליא רדיא עמקא ומסרת'
ע' כ' • וכהנה יתר כתבי שבה אשר מעידים שהוא ממש צחמ' וואדון לכל הכבועים קמת ושלחתי לו
כל הפירושים על הקמיעות וצקסתי לשוס עין תחת עיון על פירושי ועל פירש הכדפס מאת שוגני ויכיר
האמת הככון עם מילמי האור ולמי החושך לא קרב זה אל זה וכו' :

והאלך מ' שג' כ' בקלרה כדברי לדיקים אומרים מעט והם מחזיקים הרבה •

נסד

אחרי

ראה ראיתי פירוש לפירושי' שעתה אדונינו מורינו ורבינו הרב הגאון הגדול מאור הגול'
מוהרר יהונתן נ'י אביד ור' מ דק' אתו

יעא

על הכהונת קמיעות דאסידו עליהו נאמני **ק' ק' מיז** שצאו מדי אמו הרב
הגאון ה' ל' שפערנו צהם מתנגדיו כאשר הוא צדפוס ומלאטי
דבריו ככונים ומיוסדים על אדני אמת • וכבר הסכימו אמועמו כמה רבני • וגאוני ארץ וביחוד הרב
הגאון ה' מהור' סג' ל' לברא אב' ד' דק' ק' קראקא והגליל • וביודעי' ומכירי' אנתו ש' הוא כדאי לסמוך
עליו אפילו שלא בשעת הדחק לצד וגאמן כמאה עדים וא' ל' לברא והסכמה דיד' מ' ע' פי צקסחול לכל
אחי' סרבן לגדול נמצלי למטע אמת • מצעליו אמרתי מבלי להשיב ידי ולא צעתי לתקוע יתד צמקוס לאמן
אחר שמתאי עיון תחת עיון על פירושים הכל' למערכה מול מערכה • וראיתי שדברי כונים וכסב יער
דברי אמת וכל המהרהר אחריו כאלו מהרהר אחר שכינה ח' • דברי הלכות והחות פה ווינא • יוס
ה' שצעה ימים לחדש תמוז לסדר

אסף העסו אתנה להם מים זו תורה

היים ירוחם ווילנא

התקיד ליצירה
ולחיות

ראו ונעשו שהיה קבלתו כאשר צדקו יגיעו ליד מעלתכם הרמה החרמים ושמתו שיא
מהם ושלחו זמור אל אפיפי של מצקשי רעתו של הגאון הכ"ל וגם פה קבלתו העליונה
התאספו יחד באסיפת חכמים תמימים שלימים הקלובי קבלו ב"ד יפה ומופלגי תורה
והלמידי הגאון כולם אחשי השם עקורי לומדי תור' אשר בעיר הזאת והטלנו גודל רבה חרס ושמתו עליה'
כאשר יראו מעלתכם הפרס המונח פה וברוח יא' צבה"כ ביום השני ב' אלול באסיפת כל בני הקהלה חרס
ושמתו הלו :

ובועלתכם

הרמה הלא המה במלכתי חלקים וידעו כדת מה לעשות למי נשתלחו כוסח
החדס כדי לחוס על צבוחו של הגאון ע"כ * וה' יברך עמינו בשלום עד כי
יבא הלע באדרתו ויגלוס * כ"ד המדבר בכבוד אכסני' של תורה ולומדיה
המוכן לטובת כל אחד ואחד ולילה כיום יאיר לי בחשיכה באורה מאיר * הקטן מהרס המצורג
מפראג :

העתק מ"ש הרב הגאון הנ"ל לי לשמי

צ"ה י"ו ד' ח"י מבח תקי"ב לפ"ק פה העליונה :

יהונתן גבר עמותותהן גיבור חיל באריותה * תאיר פכיו ומחוי צלזליתם *
מבדיק ברכים ומצבר שמעתתא * ה"ה מחו' דדי וחציבי כפשי אמר לצבי
ומורשי הגאון הגדול בכנלה ובכסתר אספקלרי המאיר' אור תורתו ונורח כחמתה
צרה * כבוד מזהר ה"ה יהונתן כר"ו :

האירו

למולי דבריו הנעימים מעולפת ספירי'ס מן' כסליו העצר ובמקום גדולתו ומלאת'
שכונותו וחזותו מוכיח שערין לא כח הים מזעפו ודובריס על דריק עתק וחזון דין במי'
שאין צו וצבערתו לי צער אך בזאת יחוח דעתו ובל יצטער אותו לריק כידוע ומפורסם
ליהודים רובא דעלמא שאין זה כי אם קבאת איש מרעהו ואשרי למי שאושרין ואין צו וטהינא כר הוינא
טלי' בקשו אכשי ריב ומדון להמרים אדוני מ'ו הגאון הגדול המפורס' כבוד מהו' אברהם ברודא שהי' ר"מ
צק"ק פראג ז"ל והעלילו עליו ועל תורתו באומרים ע"ד אשר לא יוכלו לעמוד על דעתו שהיא תורת של שול
ופוק חזי מה עלתה צו ממש כל גדולי דור וכל בעלי הודאה המה הלמידו ורבים שהו מצודו בחר מיש חיים
ואילולי הוא ממש כשתכח מ'ו תורה מישראל וה' הי' עמו והיה אחריתו כמוהו והכלגלו לפכיו וממכו יראה
מעלתו אף גם שקבאת אכשי ריבו רובלים על מעלתו סרה יודעים הם בצפסם שאינו רק מממת קבאה כאשר
כראה בעין ובחוש שבמק' שמגדלין צו תורה והכל ר'ים אחריו לשאוב ממנו באר מים חיים שם מקו' שטכה
ובזאת תהי' לצו בטוח שהאצתו תקוע בלבי כמאז ובמקד' וכבר כתבתי בהתחלת הריב בהכנע ולפי כבודו
לפ"פ ובתוכחת מוסר שכל יוליא חרצו מתערו ולהחזיק במחלוקת כי ידעתי שמעלתו בקי מאותו עון וכעת
כראון יראוי יעשה וכתבנו פה שכיות מדברי סופרים בתמחא תהי' מאן דלימא בעסק ביש הלז על כבוד
מעלתו וק' ומי שימא צידו כתבים הנדפסים בעסק הלז ידונו בשריפה כפי שמתות וחרמות שיאל כבד
וכמו כן צדאי יכתבו רבני' הסציבי' צמדי'כו ונשלחו הכתבי' למדינו איטלי' וחלילא למעלתו ללער בשביל
כך דוסלה' והתחולל ויקבל באהבה ואף זה כי אם קטריג לצטל אותו מלימודו ע"כ * ותו אקצר ובכל אשר
יאה עלי הנכי מוכן לטובתו ולשרתו כל הימים ולילה כיום יאיר לי מאיר הק' מהרס המצורג מפראג :

והא לכם הסכמה על פירושי הקמיעות ם

למראה

עיני צלוק קמיעות שכתלחו מעיה ווינא * שיאלו מהגאון המפורסם מוהר' ר'
יהונתן כר"ו אב"ד דור' מדק' ק' אה' וצוה הלשון * בשם יאה * אכתי *
יבראך * אכתי * מבחח * הבכחמל * הכמיל * אשר *
צרות * פיו * ימות * ולפעמים בכתיבימוה * דשע * אכיגור * פך : כך *
ממוכים * ורוחיש * ופגעים * וכנע' צישן * וכליתרות המשכן כחשת * אליזידו *
צשום כוק : ועיעה רע * כושא קמיע'ז * למעט * יתכל * שמפ * שך * אכתי *
ויבראך : ומצחף * בכחמי * הכמי * צעולס * צבתו * ההבנתמה * וד'
דכוותי שנתקיימו ע' פכאמני' ק' מיץ מהר' גומפריך ומוהר' א' ובצו לרסו' לצנו' בכבודו ונכתפרשו בפירוש
גוספק מהגאון הכ"ל וכדשתי מאכשים מסויימים * יראיה' לעיין על פירושו * ולשום עינא
פקיחא עליהם * ואס אמנס כן שאני מכיר ערכי ומודה על האמת שאין לי יד גדולה בחכמת האמת *
כי גם רבותי אשר יאקתי מים על ידיהם לאהי' להם יד ושם בשמות הקדושים * אעפ"כ לא מכעתי את
עלמי מלשום עין עיוני עליהם ובעיני הוא פירש מוספק ומתוקן ומקובל עפ"י קבלת האמת * גם
חפשי ומלאתי וראיתי רוב מן השמות הכוכרים תוך פירושו * צספרי המקובלים האמתיים שראוי
לסמוך עליהם * אפילו שלא בשעת הדחק * ופירש של הקמיעות כוסחתו עמו תחת ידי כמע
שכתלח לידי' ובלא' האקי גברא אחזקתו שאינו מוליא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן * ולהיות כל ה'ס
דלעיל לעדות ולראי' במקום שהי' ניתן לראי' באתי על החתום פה העליונה היום נמחרת יום הכיפורים
ישרה' לפ"ק * כאס מאיר הק' מהרס המצורג מפראג חפ"ק העליונה יע"ה :

אח"ז שמעתי כי הרב הגדול מופלג בחכמי' ובמדע וקן וכשוא פכים ומקובל חלקי ככר הגאון הגדול המקובל
מהור' ר' יצחק ז"ל אב"ד דק' פוחן רבובל המ' א"ז למהור' ר' יצחק י"ו יושב בשבת תאכמוני צק"ק
זאלשוא עוסק בחכמה זו וזו יד ושם טוב מצפנים ולפני לפכים וכתבי וקנו המקובל הכ"ל צידו וסמרים רבים
נלזת מהרתי לשלח לוראשון פי' על קמיע'א מה' קמיעות דמיץ לכלי' לטורח ולמשא לקרות ולעץ
בכולס ובקטן החלוכו' :

והא לך אגרת תשובתו

פה פרי תואר קרא' ה' לשמך * הולקן בשפתותיך * יפיעיות מקלסתר
סוכך * כל הארץ הוד' לשמך שמך כאה לו והוא כאה לשמך * ה"ה הארבי
אדוני מחותני הרב הגאון המפורסם צדורו לשבח החסיד הקדוש והטהיר
שלשלת היוחסין י"ב ע"ה פ' השמו מפלרים כמוהר' ר' יהונתן נטרו רחמנא ופרקין
במותו יברך מאל המצורג ויזווי' יא' :
אמר (:) (:)

הזכר באתי בקידה על הצרכי להשתחו' במודי' אפי' ולומר מי אכלי אשר לקראתי
לבו' אל המלאך מלאכי דב'ק' ואם יתעש כל כלי לא יתעל בזה צובה ואין אתי לחם לחמה של
חורה ויהונתן נבד עמותן סתמך בקטנים כמוני היום * וק' וחס כח אשר תפסון למשתי
צ'מתי' מי דמערתי' אבל מה אעבוד למאי דאית לי' עלי שלטנות ויהונתן * למגזר ולמפקד פקידתא
למישר כעירתא ואשכר דאלא חספא וישבח מרגייתא * והנה האיר עיני בחכמתו ונתעט דבש אשר
הטיעמו בקלא * אשר הגיע לדירתו הק' דש ביום איתמול מ' ד' שש עזב כתי סתי' על מקרא
מגילה ושהתיימ שחדאות וחדות הוא לי נסניתי מכל העיר דא אשר הקיפוני ועטרוני למלאות שאלתו
ועמנו ופרשו כלפחית בדבש ומי יוכל להרים ראשו ופה לפתוח שלא לאמת דבריו הקדושים אשר נהירן
כל עמקי הסודו המרכב' העליו' שהם קודש קדשים ודעתי הקלוש לפי קטשלי וממעט הדעת והבינה
אשר כתיבתי לחליל' שלא לסתור דבריו דקכני' לכירושי ואם שבה ז' המק' ככתתי כסודו וצונה לא מחמת'
שאלתי ריקתור' היא וללמוד אני לרד' * כי בעו' ה' ריקה מאתי מממד עיני שפמעט כל ספרי וכתיבי
קורש סתי' עמי סן מאדוכי' אבי הגאון ז' ל' והן מאצות הגאון' וק'י' ז'לה' ה' כולם כשדפו כשהיתי אב' ד'
צק' ק' לעסכא * וכעת אין בירי' ב' אל ערך ת' ק' בגוין אך חליל' לי למימר קבל דעתי אך כמזכיר באתי
שפרושים אלה יפרסם ברבים ומנפח אני בכל גאוני ישראל שיתגו על אדוכי' עידיהן להלדיק את ה' דיק
ומעתה אין אני כדאי להעריך דיק מחמתו * ב' בת צות הרבה * רק להשוותו איתל ואלפה * והי'
כייצא דבריו הקדושים אלי' * עלי לעמרם ולמחרס * הכ'ד' ומחו' העומד על משמרת'
משורת הלוי לשרת' וחס וז' ליה נד' ש' ומנצחוכה' הק' משה יחזקאל הגאון כמות' יחזקאל הלוי ז'לה' ה'
חוכה בק' ק' ז'אמו' ואפרור הא' יע' א' ה' יוס' ד' ד' ח' אדר תקטול' :

וגם כתב על פירושי מה שהשיגה ידו בחכמה להוסיף ולפיל בחכמה וסוף דבריו הם בזה הלשון :

הרימותי

ידיאל עליון שלא לכבודו ולא לכבוד בית אבא כתבתי זאת כי מה אבי מוטקון
להכניס ראשי בין הרים גדולי' ומתירא אני שלא יתרוצצו מתי רק שלא להרבו'
המחלוק' בישראל ושלאל תהי' תור' חוגר' שק על אויבינו פלילים ואל יהי' חלקי עם
אוחן המסרבים ומתפכים שמו' הקדושים החוקקים במרכב' עילא הלפי שכלם ולפי דעתם הקלוש' ולפי'
כל השמו' הקדושים יכולין להתפך הקערה על פיה חלק' אות שהשם הקדוש **מהש'** שהוא
שם הקדוש משם ע' ב' ואם באנו להחליף באל' ק' ב' ח' ת' ב' ש' יאמר שפוא' אותי'
לבי * וא' שהוא לא כסדרן עיין בזה הרפ' וירא דפ' זעמוד של' ג' בשם מהרמק' וז' להנה שם שלושה
עדרין ואן והן שם' בהפכו משה והשם כסדר הוא כ' ב' ו' ח' ל' לעלות על דעת ז' א' לומר כן אך חוי' קא
חזיקא ולא ניחא למימר חלי' ושהוקתיהו' ופה מדוברם ולדעת א' יראו הגאון' פי' של הגאון מוהר' ר'
יהונתן כולם יתנו עידיהן וידיקו את ה' דיק דמעיקרא ויודו אל האמת אשר אתו * והי' יכתיב בדרך
האמת * הכ' ד' הרודף שלו' הק' משה יחזקאל הגאון כמות' רר' יחזקאל הלוי ז'לה' ה' חוכה בק' ק'
ז'אמו' ואפרור הא' יע' א' :

אח' כ' שלחתי לו פי' על הקמיעות הכשורים מה' קמיעות הגדפסים וגם בזה השיב אמר ר' בזה הלשון :

צ'יבור באריותא * צנהא דמטריכותא * די'לי גלי' מסתרתא * כליל
בולין שיחא כמותן דאי דרא יקירתא * שבת דכולה שבתא * ה' ה' כבוד אדוכי'
מחתיני הגאון אור ישראל וקדושו קודש קדישא סמורס רבן דצ'יבור'
המאיר לנו אור חדש באורייתא אורח ודרך סלולה * כ' יע' הפ' הע' ממארים
שמו הגדול מרבן בק' ת' כמות' ר' יהונתן קרולא יכבה * וכחול ימים ידבה *
אין חקר לתצותו *

צ'יק

קודש הקדשים צ'רון דאורייתא מיוסך' א' אדר' בגיעני סמוך לחג הפסח וכתמלא כל ביתי
אורי' * ואשרי הדור שבתוכה שורה * איש אשר רוח חלקי' בווראוי' שהשכינ' עליו
שורה אלמלא זכות דורו וטעמתי מאעמים בדבש וחלב תחת לשונו ומי יוכל לפקפק על כתבו
נפרושי' הקודש שאין למעל' ממנה ומיד דמהפרשין מילין אין מכומו' המטיק מרגליות מחלקן וממקון
א'תעטר וא'תעמר בטמירת דתקנו דדיקא ומה ד'אוחרת עד השתא ולא א'ותבן לאדוכי' ברזיתא ג'סוס
ד'חיקא לי שעתא צמילי' דצורה דסני' לי טרחתא * ואלמלא זמנו דאורייתא לא מ'א'ינו למעבד
ת'וצתא * והא דינא ד'איתן זעיר ללותא * אשרא בקדמיתא מה שעל' במלכותא * ואולי יסה
ל'רון לפני כס כבודו אמרי פי ואם חליל' לא אדר' צ'כוכה אתי תלין משוגתא * וכל פרושיו מצוכו'
צ'יסוד של אילת עולם * וכל ההוגה צ'הס ימלא מים חיים דעפק מא' ל'א דח' ומע' צ'קשרים דכסתון
מעחקא דעתיקון * ומה שכתבתי על מקלת מהם יקבל אדוכי' מ' צ'פ' ע' * ויד' אריס
צ'ללותא לצ'כוכה דקדריכות' שיאריך ימיו הוא וצ'ניו בקרב כל ישראל ואור רודמתגלין על ידי
הרמ' יבורש בכל עדת ישראל וכל המתלונן על כס כבודו יפך לבצם ויתכו הודא' ותשכחתא כי פי
מו'א מרגייתא דלית צ'י' טימא וכייעתר יח' ק'וכיחל משה באתי להתפלל בשמים עשר חל' ת' שתמיד
יעלה זכרוני הקטן לפני כס כבודו * ותמיד על רעיוני סליק לאמר מאן הי' צ'לן בגר' דברולא ואריץ
באתרי' דמר ולקשקע פר כפות רגלו ומכ' שב לזכות ל'רו' פ'ינו פני ארי' וכפרי שטיכת' אצל ימי חלדו סצ'כוכי'
וזקתי מלהיות איש ובן מא' ה' ועשרים וארבעה שנים אכני' לא אוכל עוד ללאת * ושנים כעשה שלש
אמש חשוק הרואת ברוב' * ואם יגזור ה' בחיינו וצ'חי' דכל בית ישראל ואזכנ' שירוס מזלו וממשלתו
בקרו' אז ארוט תלתא פרסא צ'חלא לקבל פני השכיב' * וצ'ה קנצא למילין וצ'היכלו יהי' חדוה
וגילין כ' ע'מנו' ועבדו הלוי העומד על משמרתו משמרת הלוי לעמוד ולשרת הק' משה יחזקאל הגאון
כמות' יחזקאל הלוי ז'לה' ה' חוכה ק' ק' ז'אמו' ואפרור הא' יע' א' :

וגם

על הפירושי' כאשר כתב תוספת משלו והוסיף כופך ואימוץ וראי' מספרי מקובלי' קדמוני'
כ'מ' לבסוף וזה לשונו כל הפירושים האלה של אדמו' הגאון ומסו' ה'כ'ת' כ' יע' על סקמיעות
מתיא אשר כדפסו בספרי וכתב פלסתר על כבודו והרמה * כולם צ'כוכה על אדוכי' ג'זית
סודים וספרי ג'זיתם ממקום קדוש צ'חלמקום קדוש יחלכו' א'תן ב'ספק ול'יהי' י'תן אדמו' הגאון הכ'ל
שאי

הנהייתו מפרסם בירושן הקדושים ללוהבי ה' ולמי שיש לו לב מהור להגין שרשם כאלה • וצמרתו
שיתקדש ש' בדברים ויענו כולם ויתבו עידיהן וידקו את הדקיק דמעיקרא כבוד הגאון מוהר"ר י"ר ונ'
יארץ ימיו וזמנתו ילחק בהגאון מהר"ר הלוי ז"ל •

כל

אלה הנבתי פה לזכר שעשיתי כפי שאפשר לעשות • וכל מקום שיש אחד אשר לזכו ישר
ובר לזכו ויש לו ידיעה בחכמה או שלחתי לו פי' להכיר האמת ולשפוט בדרך • ות' לקיימו
וקצבו ממני כל חכמי דור פירושי כתוקף אגרתם וחוק גזרתם בח"ע על כל אשר ירש ידיו
ופיו למולי :

ובזו

הכירו במשפט אם באמת גאמר באגרת איספקליר שבא בכח רוב דברי פולין לרדות אותי
בבית בית אולפניא ואם לא בהפך הוא כ"ל כולם חרדו לקול השמועה ויקומו ויריעו
תרועה גדולה להחרים ולגדות כל שיעשה מעשה נגדי ועקמת שפתי' • הוי מעשה באשר
אמורה עם הספר הכל באריכות זיל קרי' בי' בכתבים מכחנים טובים :

ועוד

אחת כי גאמר שם באיספקליר שבא גבא הרב ה' הדלבוז • והרב הגאון מהר"ן
לכדא שהי' אונ' כ' בגליל לזכו לרב כבד כדפס לעיל מעש' תוקף רעש גבורתו בזה וחסדתי
אולי כוון להרב הגאון ה' מהור"ר חיים ראפאפרט אב"ד דק"ק לזכו כאשר באמת
כבר החלו ליתן בדפוס בשמו • ולזאת גם אליו כתבתי ושלחתי לו פי' על הקמיעות • והוא השיב לי ששם
דברו צפי הרב המופל' דק"ק ראפשיץ י"ו שא"ל לו להכניס עמנו בדבר הזה באשר תקראו באגרת הרב
דק"ק ראפשיץ • והוא הגאון מהר"ח יחד אלי אגרת שלומים וקוב לא יקבני כי אם ברך יברכני ויכירוכל
העם כי ידולא היתה במעל הזה ח' ולכתוב עלי מדרו' ומשטח חרמים אדרבה הוא לשלום ולברכה
חיים עד עולם כולם אהובים וכעיימי' בגשיות פיהו • ומה ישפטו כל העם איך כל ענינים בשוא וסקר
כאיך חולם חלום והקיץ ואינו בן הדבר הזה ומן הגלויות יכירו הבליתי גלויות איך לא אומן גם :

והא לך העתקת הכתבים

ג"ה

יפה נוף משוש כל הארץ • הרים עוקר צפלונו החרץ • ועניו ירש
ארץ • כוחה הימנורוח חכמי ארץ • תורתו הגין עליו מפרץ • כולר
תאנה יאלכל פרי הארץ • ה' ש' צ' הרב הגאון הגדול המפורסם כ' שמוהר"ר
הפנתן כרו יחיר :

הנעני

כפול אמרתיו הנעימים ואשר רפ"מ בת' שתשובתי בשארה מעל • שמהי באצני
מכ"ז דמר הרב המופל' דק"ק ראפשיץ אשר לזכרו ואמרתיו לו אמת ועתה מפני ג' ו
טרדותי הן במילי דשמית הן במילי דלבורא דקיימי כולי כסלי לאוגי ממש • באשר עיני הרב
הכל' לחולא זר ההכרח לקצר וה' יברך אותו בשמם ויכתבו לחיים ולשלום בעהרית ש' בחפץ בטובא
יוסו' עשקי"מ אלו תקיד' ל' • מיים כהן ראפאפרט חופה פה ק"ק לזכו ופגליל י"ו :

והא לכם העתקת ש' הרב המופל' ה"ה דק"ק ראפשיץ י"ו • אשר שם הגאון מוהר"ר חיים הכ' לדבריו **סב**
צפיו כמכתבו הדמה :

אז

מבלעד' ללפי יענה אהשלומו צ"ד הרבני המופל' מהור"ר יעקב כר"ו •
להארץ ובקשתי להיות לי לפה אלל כבוד אדמ' ד הגאון כר' וה' מהר' יהונתן כר' ו' כי א"ל
לכתוב לו כי ידי רפות ואיך לא יאבלני אשו הגדול' אם אכנס בלשון מגומגם וכתב בלתי תמה
ויודיעו כי הייתי אלל הגאון מהור"ר חיים ראפאפרט כר' ו' אב"ד לזכו והגליל ומסרתיו לו כתבי אדמ' ד'
הכ' לוגס פי' על הקמיעות דמין וגם תוקף פחרם מחכמי אסופו' ובראשם הגאון המפורסם מהור"ר י'
לכדא כר"ו • וכאשר עברו יום יומיים באתי אללו ואמר הדברים הנ' להן אמיתי' ושמח צעירושם
למאוד ואמר יפה עשה הרב הגאון מהר"י לכדא ולו נמטי אכריון ואלו אני הייתי בגליל שלו אשר איך
משפחת מתנגדי אדמ' ד' תקיפי' הייתי מוסיף לכתוב ברב עז ותעזמו' כלה היריעה • מהכיל •
אבל כעת אני שוכן למשפחתם בית אבותם אשר קמו עלי ככפלא לאוגי א"ל להרים ידי כלל ואין זה
כיחא לאדמ' ד' הכ' ל' שוכים עצמן בתגרא וכזן ועד ומבלו' בעבורו ובלא' ה' ל' הרב יהיה לו אשר לו ודי צוה
ומה יוסיף חתימתו • אבל מה שאמרו שהוא בקרח אחד עם מתנגדים ח' וסקר ענובו והרהלי
חבילות כתבים שכתבו להם מתנגדים וגם צנו הרב עשה שידוך עם ככד ר' מעמדן שהוא רב צק"ק
קאנסטין אלל בכל זאת ח' ולהכניס דו' ולא צעו' ביניהם ומאתו לא תלא רעות והלואי שהי' בשכוכי בראי
אז ה' מראש תוקף עולם ידו החזק' נגד מתנגדי אמ' ו' הכ' ל' ובודאי יראו שוכיו וישבו אל כל כעת ידיו ממש
אפורות • ודי אלו הדברים אשר שם כפי וזאתו אדבר ואכתוב לאמו' ד' ולכן נא הי' לי למליץ וללף ד' ש'
ממני בכריעה אפי' ארצה כתלמיד לרב דברי הטרוד הק' נתן כשע חונק צק"ק ראפשיץ ד' ר' חשון
תקיד' ל' :

והנה

יעדתי בהקדמה להדפיס הזמר ושיר המתחיל לילת אהבים למען ידעו הדורש
משפט לדק איך נאלו שרי לאן קדשים באגרת איספקליר' אשר כתבו כי אני
לריך ליתן לפניהם דין וחשבון מחמת ספר אילת אהבים שחיברתי וראו איה
ספר ואיה שיקל דעתם הראוי בחקירה ודרישה מרש' יאל דבר ומכ"ש צבתיבה כזה לענות אדם בריבו דבר
שחן בו ממש ואינו רק שיר ומרומה טיבו של ספר כזה רק שמו ולקטו דברי מתנגדי כה שיחת אנשים
בעלים ושיבת כנסיות של ע' הוכפי אשר שלחו להם הכוסח אותו חתמו וכשעני' על קכה רלוץ • הוי
לאותו בזה וכו' ומה ילמדו כל העם על שארי דבריהם איך נעשו שלא במשפט וחקירה ודרישה היטב וכל
אשר ישמחו שונאי צפיהם ידברו ויכתבו • מבלי דעת טיב הדברים על צורי' :

והא

לכפ' שיר הזה שחברתי בימי חורפי וזמירות הי' לי ומכניתי לעורר אהבה ודציקו' בקצ' ה'
ושכנתי' צדחילו ורחימא ציחוד אחר האות הלילה קניו ורוכי לראש השמרת אשר אשה
מספרה עם בעלה מהרפקת על דודה קול ברמה כשמע ראל מצבה וירדודי לגט עורי צפון וצלי תימן
לדבר על לב ירושלים ישיב אמריו לה מכעי קולך מצכי כי עוד יש תקוה וישונו בנים לזבול • והוא כולו
מחמדים וביחוד מן ישיש לו ידיעות בחכמ' יבחין בועם מעגלותיו בתיבות החכמ' ודרך הקודש יקרא •
נאין צב שכולה • ואין חשבון בשואל שלא כהוגן ובלי דעת ידברו :

א יל אהבים ויעלת חן אל חספדי • א לתקונתי ואל תגודי • א הב אהבתך את מחמדי •
א שימך בחותם עלידי •
ב מה אהבתם ואשים לאל מילתי • ב ימי רטובה ועוזה בחלתי • ב עלת רבות זולתי •
ב מה אדע כי אירש אהותי :

(:) (:)

גברת

172
ל

ג ברת ממלכה יפה את רעייתי • **ג** גלת עליות ותחתיות לך נתתי • **ג** אל אגאלך כי בך
 בחרתי • **ג** גם זה לך אות • **ג** כאלת אחותי •
ד לתיוולי כאלה להושיע מכאבי • **ד** דברי רכנות יהלל פי בשובי • **ד** יד ארלי לבית אבי •
ה ללי בת ליון ושכחי קיכה • **ה** וחלי לאלקים עידן ועדנה • **ה** חבאי מעטר רגע ותמאז
 חניכה • **ה** חקוה יך וארשת יך לי באמונה •
ו וי ארך את נחם כי מאסתנו • **ו** ויעמודים ממנו פנו • **ו** והלוי נהפך לאצל מחוללנו •
ז מרוב בת ליון ומגי פוגת לך • **ז** בלי צלך אישך ובעלך • **ז** אבול ומעון יהיו בגורלך • **ז** כור
 אזכרך כי אנכי גואלך •
ח יחי חוס חמול חכני • **ח** עא העבר מחס זדוני • **ח** ביתי לה המסתיר מאת פני • **ח** חולת
 אהבה אני •
ט ומאה תטהר ותחליף זדונים • **ט** ועפת כלילת פארת בראשך חוגים • **ט** ללי אורות
 לך פונים • **ט** ובאנכי לך מעשרה בניס •
י בא רחמך כגודל חסדך • **י** והל אורי מהדר הודך • **י** דעו כל כי אתה ה' לבדך • **י** שקני
 מנשיקת פיהו כי טובי •
כ לילת יופי את מעין הברכה • **כ** סא כבוד מקדם כסוכה • **כ** ביר תמאל יך שמורה וערכה •
כ תר יתנו לך ויעטרוך זר • **כ** מלוכה •
ל מה החדלת ייני ותירושי מיקבים • **ל** תת מים בעבים • **ל** לך למאה נפשי במכאבים •
ל ריח שמניך פונים •
מ כני קולך מבכי אל תהמי • **מ** נחם יבא לך משיב זעמי • **מ** המים משיתו בתי בית גמי
מ יתנך כאח לי יונק שדי • **מ** אחי •
נ קדרתי עד מאוד כבנות כושים • **נ** טשתכילא הלכת לקראת נחשים • **נ** רדי כפתן ריחו
 ויעש באושים • **נ** כפלאה • **נ** אהבתך עלי מאהבת נשים •
ס פר כריתות איה ואגרת שלוחים • **ס** יגים אשכית ואכרית חוחים • **ס** לה אהבתך עלי
 מה טוב שבת אחים • **ס** מק • **ס** אשמך באשישות ארפך • **ס** בתפוחים •
ע ורי נפון ותימן קלוות השמים • **ע** זה כמות אהבה קלתי בחיים • **ע** ת זכרי אהבתך
 במחולת מחכים • **ע** יניו •
פ אר וכבוד אעטרך תשיע צעוב • **פ** עדיכי • **פ** דה אפך תחדש ככשר כעורייכי • **פ** ליאה
 אהבתך שובי למחוכי • **פ** רש אפרש • **פ** כנפי עליך כי גואל אנכי •
צ מחכי קנאה לבדי יהמה • **צ** מאה נפשי לראתך ברה כחמה • **צ** וארך כמגדל צנו
 ברמה • **צ** אנה וראנה • **צ** בנות ליון במלך שלמה •
ק ולך ערב כריח עולת • **ק** דס אהבתך ועוד לא יחדלו הקולת • **ק** דמו שרים אחר כוגנים
 במקבלות • **ק** ומתך • **ק** דמתה לתמר ושדיך לאשכלת •

תפלה
 מה
 כי צד צד

רוחני

ר וותני לענה וראש השבעתני • **ר** אוני כערים וכחצאו ממני • **ר** חמך רבים במשפט חייני •
ר כי פלטת סובבני •
ש מני בת ושכחי בית אביך • **ש** ובה אלי עלי השלך יהבך • **ש** מח אשמחך תחת אשר עבית לבבך
ש ובי שובי השלומת שובי • **ש** ומחזה בך •
ת אחי צביה ברועים בשושנים • **ת** שלח לחזק ברית אתגים • **ת** שני להקץ ישנים •
ת חדש ימינו כשנים קדמונים •
ועוד
 אחת אשר מילתי אמורה בהקדמה להדפיס פי על קמיע אחת מה קמיעות דמיך ממנו
 יוקשו על הכשאים • והא לבס כוסח קמיע קטן כמות רוב איכות שכתבתי על הבייר
 כפי המסורת מקדמונים אשר באו בסוד ה' לאשה אשר ישבה על משבר ותקשה בלדתה
 למאוד וכח ללידה אין וזוהי להניח כן על בטנה ות' לילדה בלי גזק לה ולולדה •

והא לך ציורו

ילד יולד לנו
 בן ביתנו לנו

ובא בקצה א מז מז הנל השם

ילד

והוא למשע השם הקדוש דלי שהוא שם מע"ב שמות ישר להאר"י ז"ל כאלו
מבואר בכל ספרים ועיין
ישבו וכו' ר"ת והוא שם הכל' וכן לתי ול' יהושע ר"ת ו' נוסף רק לחיבור כנודע
בשמי' וכן דוד ירד לגיר"ת (ואל תמה אשר אותיות לפעמים מתחלפים בשמות בן הוא
בכל השמות כי לפעמי' זה האשון ולפעמים זה כמ"ש בכל שמות ע"ב קדושים ולדוגמא שם קדוש משם
ע"ב כהח שדרש בו האר"י כי לא עזבה דורשך ודוה וכן כל השמה תהלה
וכן אלהידיה המבורך וכן בכל השמות שמתחלפים פנים ואחור וידוע בכל ספרים) והוא השם
הקדוש מיגן על ישראל בסוד ילד שעשועים ולכן מזלישראל מזל דלי כמ"ש החוכמי'
ומקובלים וגם זה טוב ללידה בסוד ילד מיליו ומרומז ביצירת אדם נעשה אדם בל מזל
קדמותיו וירדו וכו' אות שני לתיבה קפ דכדמותו נוסף כסדר שמותי שמות ולפעמים בא
תמורת י אבי הם מהחלפים בשמי' שמות עיין במשנת חסידים ותמלא הרבה בזה והוא
השם הקדוש משע"ב אלד ועיין מ"ש האר"י בכוונת הושע רבה והוא במרכבה
דמות אדם ל הנה ר"ת ולפעמים באו אותיות אלו ביחד והשם אילד ומקורו
הן למה יגור אבות ועיין מ"ש לקמן בענין דקנחש וכו') ושרשוג כויעש
ירוד ל שרם כאלו ר"ת (כ' דכאשר רק לפעולה) כי שם זה מסוגל לעקרם
והבן כי מספר ילד במין רם כי דם הוא הנפש ובעת לידה ורואית' על אבני'
שירכי' מלמננין כמ"ש האר"י ז"ל בעץ חיים שהוא בסוד אדם עיימות וכו' ומה דם כעבר ונעשה
חלב והוא דם הכל' ואזכיריכם מלמננין הוא בסוד שבדי כלים כמ"ש האר"י באריכות
היא בסוד דל כנודע מת דלאכל בחמלת ה' מאיר בה אות' משמו יתעלה ובסוד מחי' מתים
ונעשה מן דל ילד שם קדוש הכל' ועולה עם הכולל מה שהוא בסוד שם מה חדוש
שהוא מחיה מתים ונעשה בו עולם התקון לשבדי כלים כמ"ש האר"י בעץ חיים באריכות וע"ה הליד'
מחיה לאשה ודע כי מתחילה נעשה בסוד רחם אשה בן סתום ועולה מסכר
חלב כי צהריון בא החלב בסוד דם נעכרו וכל' ובחילוף אטווין חבל והוא חבלי
לידה לאשה כדכתיב בערס יבא חבלה וכו' ובעת הלידה נפתח רחמה בסוד י"א
המשמו יתברך ונעשה מן ממה שהוא המחיה ומוליד ככלו הוא סוד שם ילד הכל'
כמ"ש שהוא עם הכולל מה יתגורם לידה בסוד האלכס זרע ואלוה מיני דם שמאיים
שיש באשה נעשה מהורים וישבת על דם עוהר כי מתחילה הי' בה כלולי' ד אבות כויקק
דלחדצקו

דלחדצקו זי והס סוגרים דלתי נטון ואז מתחילה בסוד דם ר"ת רם מסאבא וזו נגמר סד

לידה נקודת הולד מהפך דליה כי הולד אחד ונעשה מן רם מה שהוא שם החדוש
וטהור מחי' ומהפך מטמא לטהור וזה מיתן טהור מטמא לא אחד והיינו אחד שנעשה מן דם מה מסו'
שבדי כלים לעולם התקון והוא מטמא טהור וכבר נודע כי מה בסוד מאה כמ"ש האר"י ז"ל בסוד
א"ת מה אלא מאה ולכן ימי טהור בכלל עם הכולל מאה לג' לזכר ס' לנקבה ו' וע"ה מאה וימי טומאה
בכלל כ"א חך ורק חסר כי להיות בסוד שבדי כל' הי' ראוי להיות החלי מדם שהוא ק"ב אמנם חך
חסור והוא רק כ"א ולכן דרשו חז"ל חך חלי עיין בגמ' דריש פסחי' וגם עיקר שבירה בזו קצוות ובזכר
בכלי ובנקבה בעלמות וכלי' לכן בזה ז' וזה י"ד ס' ה"ד א' ודע כשהרחם נפתח במקלט והפרוודר
עדיין סתום יש כאן תרי' ממין סתומה ופתוחה והולד הי' עומד כנקודה בסוד יוד הרי כאן מים
שעולה תרין פעמים מה בסוד מה שמו מה שם בנו ושם ילד שהוא בסוד
דלי גורם הלידה והוא יולד מיליו מים ושם ילד הכל' מוליד שפיר שהוא הולד מבין רגל
אשה מרומז בספוק פניו ילך דבר ר"ת שם הכל' וקאמר ילא
רשף שהוא בסוד שפיר בשלית' הולד' מבין רגלי' והבן ולכן שם זה מסוגל למקשה לילד וגם הוא
בע"ב שמות שם החמישי' רומז לחמישי' לשערי חירות כי בו יליד הולד (ותנה ברב המקובל הגדול מוהר"ר
יחזקאל ל' אב"ד דק"ק זלצטוואן כאשר שלחתי לופי' זו הוסיף ברב חמתו בשם הזוכך לשונו על מ"ש
שם ילד שהוא שם דלי כתב הוא והוא אהיה ברבע א. אה. אהי
והוא יולד ממלכות קדישא לכתר דגלגלתא דקלפה והוא דם טמא כמ"ש האר"י ז"ל באגדת
דפסח ונודע כי אהיה מזל עלאי ובניס' במזל תלי' וגם אהי' מוחין דאמא וגורם
העיבור דז"א כ"ז דלית לי' מוחין אינו מוליד ונעשה מה שהוא בסוד אדם ואותיות שאחרי
השם ילד הוא מכה כאלו תאמר מן כה דהיינו משכבת' נתהוה הליד דאקרי
כה ועיין בזה מ"ש בזה) :

ובמקציע העליון מכוון נגד מקצוע הכל' בסוד קוי ישר כמ"ש הרמ"ק בסוד הקוי' ולימורת :

בו

שם קודש עיין בכוונת אר"י ליל עגרת שם זה יולד מסוף ספר יהושע כי מה שם בדוכר'
וכן בנזקב' והוא גמר בנין הולד ברוח' דשביק דוכרא בגווי' כמ"ש האר"י באריכות
בסוד בנימון ע"ש ובזירוף שני שמת מהבו שם ע"ה במספ'
יש לאשה כייחא מזירה : וירופי שני השמות ילד בו
מקורם מן לעולם ירוד דבך נכב שמיס ר"ת והשמות הללו גורמים
שהולד כבדל מהאשה ויולד לחן לפרוודר לכן שילוב שני השמות הן נבדלי' כיהן מצדילים
הולד ועי" מ"ש האר"י בכוונת הסליחות בדילוי עבוד ודע כי כל לידה הוא בעזר א"ס
ב"ה בסוד מפתח שלחי' לא נמסר לשליח ובסוד לבן שהוא בסוד א"ס כמ"ש האר"י בדרוש עולם
עקודים ונקודים שאמר הבני' בניי כי מידו הכל וכן מורים שני שמות הכל' לכן ור"ת הרבה
ועל צורך והרוך עולה מה שם הכל' בעצב תלדי בניס' שם
בו הכל' מזה תבין במקלט כחן של שמות הללו ותדע כי האשה המקשה
(:) (:) לילד

בסוד כעשר המוליד והוא **תנן** דאיהו משנה וברייתא **תנן תנינן** כמ"ש הר"מ ותקונים
ומט"ט יונק העולם משדי שהוא במספר ת"ק בסוד כלל שדי כמ"ש המקובלי אמנם מ"מ מאיר
צונם היום משדי והרי מספרות **תנן** ובשאר שדי רקש ד וחובגם תנין חללוש ד והבן
כאין לין ורקוד וכחלץ מאותיות ש"ד וכך ענין לידה **ש** בכלל ד כבוד והן בסוד ירכי' מלמני
וכסע אורם ונעשו בסוד מת' כמ"ש האר"י בעץ חיים אמנם י משדי שהוא בסוד יסוד לא מת וקרא
הי עולמים והוא המוליד ומחיה * והוא המצרף לבעל דת"ק להיות לחיים למט"ט דאיהו בספר
דעץ דעת ומות כרוך צי' אמנם יו"ד מחיה אותו ולא ראה מוח כבוד דאיהו סנדן וכשתחבר עמו השר
סנדלפון נקראו **תנינים** שמספרותם ס"ו והענין מסכר הזה שקוד לידה הרחם ס סתומה שהוא
אותיות מלכ"ך שרשי גבורת ומספרות ר' ובלידה כעשה **ב** פתוחה שהו' רקמ' והרי תק"ס הכשא' מספר
תנינים הנ' לשם המולידים * והנה הכשה זה לפעמים ע"י יסוד קדישא **ילך** | שעשועי' הנ' ל'
אין לו חבל לידה כאמרם נשים לדקיות לא ה' להם קישוי לידה והראו שה' בצחית דיקי יסוד דאקרי
דקין אז לא ה' להם קישוי * ויסוד משפיע **ש** דשדי שמספרו **ציר** והוא **צרי** גלעד ולך
אין לאשה יררים וחבלים ועיין מ"ש האר"י ז"ל פ"י עלוהי' שדי בצירך אבל בהסתר
עלי' יררים וחבלים לידה וידוע יסוד אקרי כהר בסוד **ונהר** יולא מעדן ואשה **הרה** וכשתחבר
עמה שם **ילך** הנ' המוליד שהוא ע"ה **מה** הרי **נהר** ולכך הלידה בסוד יסוד גאמר
ביוסף ברכות **שרים** ו**רחם** כי **שרי רחם** עולה כמנין **תנינים** עס ב'
כוללים * ואם הכשה צא מסוד מט"ט אז יש להם חבלים כי הוא בסוד גבורת וע"ז נאמר א"ל לפתיחת
הקבר בלי דם דם טמא וטהור בסוד מט"ט טמא טהור * ולכך רחל שהי' לה הכשה מלד מט"ט הקשת'
בלדתה והמילדת נחם אותה כי גם זה לך בן * והסוד בלגזרחס תזכור אס תלך **רחס רנו**
בן עולה מספר **תנין** הנ' ל' שיכוש אותה והוא זכוח מעצבונה ולכך רחל ששפטתה כי זהו מלד מט"ט
קראוהו בן אובי הן מלד כי הוא מט"ט נקרא צבור כמ"ש בשמות מט"ט ונקרא ראשית אובו * וגם
מלד גבורת קר' כהן און כע"ש הזהר ויוסף בסו' כער לקח צת כהן און עיין בזהר אבל יעקב ביקש להכני' בכו
בצד מיט"ס שהוא שכינת' כולו קדוש וטוב ולא מט"ט דאית ביה טובורע (והארכנו בזה בפ' לשאר
קמיעות) ולכך קראוהו בן ימין * וגם משכה אשר ר' ר' ייחי' הגאולה שהוא סוד לידה ע"ה הכשת נחש
דאיהו מט"ט דאיהו קושי שעבוד חבלי לידה דאיהו הפך מנחש למטה כלפי חסד כמ"ש התקוני' ויגם מפנין
כי רצונו ה' שיהי' הגאולה ע"י שכינת' כאמרם ז"ל ולא ע"י שליח ומלאך אע"ג דמשה אהדבק במט"ט
כמ"ש התקוני' מ"מ ביקש שיהי' הגאולה והכשת נחש ע"י נחש קדישא יסוד ולכך ויקח משה עלמות יוסף
עמוהבן * ודיכי שרי ה' עקרה **שרי** כמנין **תנין** הנ' ל' והי' עקרה כי ביקשה שתהיה
זרעה בלי פגם כולו טוב וקדוש אבל כשנעשה מן שרי שר' שדה חקל תפוחי' כראו לזרעה ובא' ה'
אז יסוד קדישא הזריע ונפק מן **תנין הנתן** בים דין כי **שרה** במספר
הנתן

מ"מ א"ל
395

71

הנתן ומספר שם **בא** הנ' ל' המולי' צו' יסוד דמוקצי' הו' במס' **בים** שה' שם **בן** וזהו שנתן **סו**
דרך לעבור גאולים שהוא הלידה וגם נשים לדקיות שהיו במלכים שהולידו ע"י יסוד לא ה' להם
חבלים ויסוד נקרא חי ולכך אמרו המולידו כי **היית** הכה בערס תצאו וילדו ולכך תנין כחושל שם
הנ' ל' (והרצ המקובל הרצ מאלאטווא הנ' ל' הוסיף כי שם זה כמ"ש האר"י בכונת ל' ע קרא ז"ל
התין יהי **ונ** הכל אחד פעמו' במספר גדול פעמים בקטן והוא השם **נתן** *
נדיב

ובקצה ואחד בא נדיב

שם זה קודש ומשלב משני שמות **נדי** הוא משם של אדני כמ"ש האר"י בשערי שמות והוא
ג' כשם משע"צ * **יבש** הוא שם של מ' בונחסר י' אחת כי בשילוב י' אחת
משמש לשני שמות כמ"ש האר"י בדכאל שמו שלב משם אדני ואל וא' משמש לשניהם * וכן בהרצה
מקומות * והוא השם הנ' ל' ובשם מ' בנאמר **נדי** רק היותו מורה על דינים וגבור' תקיפ' וחזק'
גביה ומלקו' ועיין רזיאל סוף הס' דכ"ט ולכך צו' שבעו' דעומר שסוד האר"י כל שם א' משם של מ' בעל
שבע ושבע וששה תיבות שיש בהם ג' ששה ימי מעשה ע"ש צא' ג' כגד יוס' צ' היותו גבורת גמורים
ולא נאמר בו כי טוב ובו נברא גיבנים ודיני' קשים * ולכך נשמע **נ** כאן כי ח' שיהי' הלידה ע"י
גבורת גמור' תקיפין ולדין ההגבורת רחמים * ונקרא נאמר **נ** ברצעלמה **נ** נחש
זכו והוא שם **נדי** **נדי** **נדי** **נדי** ומשוחף לשניהם כמ"ש ז' לבדניאל * ודין **נ** בר
הוא **נדי** וליהו מוליד רק מעביר ולכך נשמע פה רק צא' **נדי** **נדי** נחש וזהו אנו מצקשים להכשת
נחש קדישא להוליד כאילי' שר חמה צר * ועי' מט"ט כמ"ש ל' שהוא בסוד עץ הדעת טו"ר ולכך נאמר
דרך נחש **נדי** **נדי** **נדי** מורה על עץ הדעת וכשיסתלק ממנו שפעת יסוד קדישא שהוא
נדי ידו פרשנ' ואילי' זורחמה **צר** * אבל בצירוף הו"ו נשך כעשה צור
בסוד הכה צור שהוא נשיכה ויזנמים הוא התולדה * כמאמר חו' לעצירה ולידה צמיס כמו באשה *
והבן * ולכך צור **נדי** הכלל שמות נרדפים * והי' הביה אל הפלע כי כבר ידוע אשה ביצבה
על משבר ירכי' מלמני' הוא בסוד שבדי כלים כמ"ש האר"י ולכך נקרא **משבר** וראש לשברי כלים
ומלכי' דמתו **בלע** כווד בדברי אר"י והכש' דנח' ע"י אותיו' **נח** כי **שנהש** לי' צי' הכש'
ומט"ט בסו' **נח** כמדע **ש** מורה על שמו של הקב"ה שהוא **כו** שהוא כ' זקופה ו'
בהוכה וזהו **חנוד** דא"י צ' **כו** דאיהו השם **נח** שהו' מט"ט טוהו ג' כנחש
וא"כ אס תלך אל **בלע** **נח** הרי **סלע** וזהו סלע מחלוקת
דאיהו בלע ויזנו מ' וילא **נח** מתיבה דאיהו רחם כמ"ש הזהר ולכך צא' א"כ השם **יבש** בהפוך
אחון אס **ישך** הנחש והבן * ומקור שמות הנ' למפסוק **כאחד** **ש** בטי' שראל י' ה' **נדי**
נחש

(:)(:)

נחש ולכך נאמר צדן שנקרא נחש ככל יזנק מן הבשן והנה זה בבה הכ' ל' ג' ענינו ובחינתו בין קלפעים בתי' ג' ולפעמים בתי' ק' ותשכיל כי יעקב קרא לזן נחש ומשה ארי' והוא כשתוסוף על אריות צ' שמות הכל' בין מן עולה נחש ולכך נקרא כך זכך • ובנו שלדן חשים מספר נחש • ולכך קבלה ומסורת מקדמונים שזה הפסוק בני דן חושים מסוגל לשמירה כי נחש דקדושה משמר מנחש דמסאבי' ואם תוסוף על נחש מן ובן עולה עם הכולל תק' אומספר לויתן עם מספר חמשה אותיות שהיא לויתן ככל' לעולה במספר הצאי' והוא בשמחה תצאי' כי בשמחה עם כולל וכולל דכולל עולה הבשן ככל' • יזנק מן הבשן ולכך מוב' ללידה שילא הולד בשמחה • והבין כי אותיות שלפני נחש מור' רפואה' מקדים רפואה למכה • והוא ושימו' מור' תחתך לין תצוכה צוכי אחרי מור בא נחש ואותיות שלאחר נחש סמט' כי כאשר סמט' אשה מצעלה הנחש עולה בה ובן אותיות שלפני במן הוא אלם שאז הרחם סגור כאלס לא יפתחפה דלמטה ושלטו תלת נשים אגרת לילות מחלת וק' משם הכל' אות שלפני' מורת על ד' מאות חיילי' בסודת' איש עמו • אבל גם הכל' הבמן מצטלן ומחליט כחן ולכך מסוגל ללידה והבין כי הדברים עתיקי' וא' להאריך :

ובא שם בקצה א' ממד הנל

בבה מים שם זה קודש ומולד בבה שם צדו אל ושרשומן מרכבה בעין ביום הגש וכו' • וגם מן נאיבה אשית' ביד ובין האשה ר'ת ו' רק לחיבור • ולכך מסוגל למקשה לילד להפריד איבת נחש • מים שם קודש עיין עבוד' הצורה דף בן יולא מן והוא רחום ע' ש' וגם בהפערות חכה הנאמ' אלל מקשה לילד מרומי' זקן מ'ת' וב'ת' ד'ת' שמשית רק לחיבור • ולכך מסוגל למקשה לילד שהיא בסוד מיתה כמש'ל' בשם האר' יירכיה מלשכנים וה' המחיה • וכן יולא מן ב'ת' ירדות' מ'שכנתך וכו' • גם שילוב מבה וכו' יבם שניהם שמות ע' צ' (וה בכל שמשי שמות ובכל ספרים והיודע במקאת יכיר כי שני שמות קדושים משולבים באים האותיות מעורבי' זה בזה אפס אותיות מה שמות יהיו צובלי' תוספת וצדעון ואין קפידה בסדר פעם כה ופעם כה כי כך המסורת וטיב הסגולה להקדים ולהאחר רק שיהי' צו אותיו השם בכל שלובים ככודע בכל ספרים צרית מנוחה ושאר ספרים בזה הענין וצדעון במקום שיש שלובים רבים) • גם הממו' שם ע' צ' ישר להאר' ז'ל' בבי' שם לאר' עיין א' צדף' ד' ומקור' כל השם מ' ב' יח' ח' ל' נ' מה ועש' לע' ד'ת' האר' אות ג' ו' דועש' ו' דהאר' רק כוספיון לפעולה • ועי' שם הזה כי תרין חדרים צדחם שהן בסוד יסוד ומלכו' לין וירושלים כשהן סגורים הם בסוד תרין ממין' ופרודור הפתוח בסוד ה' והולד צדוד נקודה' אעכס צעת הלידה כעשומן

תרין

תרין ממין' תרין ביותן והרי השם הכל' בב ממ י'ה • וגם הלידה בסוד ה' שכו' סמ' די' ב'ת' בסוד דלת ו' צתוכה בסוד ליה הדלת תסוב על צירה וכפתח והוא בסוד י' וזכו הכאמר ויהי' צלתה ויתן י' • גם תבין שהוא מרמו' על' נשי יעקב שהם כנגד' נשים אחרות דם' א' אגרת מחלת לילית כעונה שהם • קמרוים עזרת הולד ומבלי' לאשה • וד' נשי יעקב מכניעם כמ' שהזהר ורחל ולאה הן בסוד תרין בב' כמ' שאת רחל' ולאה אשר בנוס' יק' את בית ישראל ולכך צא' להורות על בית ישראל וצלה חלפה ממה ר'ת' מ' שמשה מ' ארתה ה' מלך ככוד' גם בב' מורה על רחל ולאה ממו' על צלה זלפה ככל' י'ה על שרה רבקה כי שרה בסוד ה' ככודע שרי שרה • רבקה בסוד י' כי רבקה במספר קטן ו' ד' • ולכך הולדה תאומים י' פרטו עין שהוא ז' ד' • וגם יו' ד' צדפקו' א'תון י' ו' והוא עשומי' לשרא' ל' נ' צדפקו' א'תון י' מורה על יעקב י' אוחזת בעקב עשו ולכך ויתר ולאו הבנים מהיפוך להיפוך ותלך וכו' ופתרו להבנים וכו' • והענין עו'ד אס' תהפך א'תון י' ד' הרי י' ו' וכו' יו' ד' כיו' ד' לין צוכיה חלק כלל חקדיו וכמ' ש' זהר שיר השירים על פסוק שחורה אני ע' שחורה מורה על ישראל שהם שחורה וכאז וכו' והיו עי'ן שרמו' במדרש כעל כיר חלק וכחוב עליו וידיו אוחז' וכו' והבן מזה רמזו' צוכי' חלק שכתב עליו וכמה עמקו דבריהם • והרי בשם הכל' שמות נשים דקדושה לכך נשים אחרות דם' א' • וגם סדע' רחל בסוד בממו' בסוד מלכתו כ' כל' א' שלה • כי גם על החי' שולטת כמ' ש' האר' ז' לובלה' ה' כי היא למעלה בסוד קשר של תפילין דלאש במקום שם י' ו' ופעמים ע' עולה רכה בסוד עיני לאה רכות ולה כח וצורה לבעל כח של הם' שר עשושה' החוללהיות בחלקה של לאה כמ' שהאר' ז'ל' • ומרמו' צפסוקו' יהי' ב' קר' ו' כה היא לאה אות שני' מתיבה • וכן ר'ת' חזק י' ה' ויא' וכו' ר'ת' שם הכל' כי לאה קשר דתפילין ובחזק י' מו' היא ולידה בסוד י' מ' כהכל' • ועוד תדע כי כל אחות חי' וכו' הוא מן ב' ראשית' ב' רא' תרין צ' ב' אלפים תוהו שהוא עולם תוהו ב' אלפים תורה עולם תקון וחי' וכו' אחיה צ' ד' בראשית שהוא עולם תוהו וה' ראשית בזמן ולכך לילת נקראת חוה ראשית וכו' בראשית והוא תוהו ומזיק לולד כי לתוהו בראו' לא לשבת ומלך ראשון ממלכים דתוהו' לע' כי אמורה על ב' אלפים הכל' של תוהו • ו' דברא' הוא עולם התקון וצריחה ככונה ולכך נקראת לילית כפי מקולים כמק' ב'רא' ד' לאה מזה תקון והבן' והחי' די' כן וממלכי' דמתו מתדמי' לקדושה בתרין נשין רחל ולאה ולכך אומר עלוקה ה' ה' ה' ה' תרין כשם דם' א' כי ה' מספ' ז' צו' שמות לילה' ר'ו' לגיהנם וידוע כי למדכבה עמאה' י' א' ספירו' כמ' ש' האר' י' על סימני קטורת וכל ית' ככטול דמי' • ושרש שלהן ז' כמ' ש' ה' והוא איבה' אשית וכו' כי זהו לחם א' בה' • וכאשר יצרף צ' שניה משל תורה ותקון נחלש כחם ולכך כשיצאו ישראל ממזרים ה' צמודש האביב באגם ב' מעולם תקון ובעל כח שלם א' • והוא ענין הפסוק

הפסוק **הרבה ארסה** עלבון וכו' וכו' אם יסיר ממנו **הב הב** הכל אשר
לעלוק וכו' כשה **הר אר יחד אררה** בסוד הלרץ אשר הררה' כמבואר גם דלכיעוקא
והר ארץ מהך דאתלטיא כפקא . והאדמה אשר אררה' . ויחיה הנאמר במלכי ארוס דמרוצת מי
זרב כי זהו הרין פעמים **הב** . ומוה שהשקין שהוא במ' קין ונסוד **הב** עמא
שקין לוקשקים וערוס מלבוש בסוד כשה היה ערוס . וזרב להכלי העל ה' לו' ל' יתירה על
הב ועולה במ' ק' יוד פרוץ שלם ונתקנה בזה הלג' כמו' מלכים דמחוכמ' ש' האר' והוא
בלע כי ה' **וע** מתחלפים במוציא אהב' ע' כמודע לבעלי מנטא ולבלעם ה' לווסוף על שם בלע
מן עולם התקון מה החדש ולכך ה' לו בנגל אחרי' פוזכמ' ש' כ' לתנגל ונתקן במקלת חוהו וכו' ו
אחריתו במוהו . **אבל שת** ה' מעולם תקון בסוד דגטור ולכך מספרו במ' ק' . ור"ת
שנות תורה . ונקרא עולם תוהו ארץ ארוס כי ארוס במספר **אין** כי תוהו אפס ואין וכל זמן
ששה הרה היא בגדר עולם חוהו שהוא הריון עולם תוהו לעולם ההקן כמ' ש' מהרמ' ע' . כי תוהו אפסוד
הריון א' להליר בסוד **ואדום** לא אלא הפתח עד שבה עולם התקון מלך מלך ישראל שהוא
התקון בשם **מה** ומוליד ומחי' . והוא טיב שם הכל' **הב** עולם תוהו כמ' **הב הב**
וצא **ב** דשני תורה בגדרו כמו **האביב** ככל' . וגם צא **במזי** ר"ת **מלך**
מלך ישראל וגם יקוק **ממית** **מחיה** וצוה נתקן עולם תוהו ופסקו כח' ס' וכו' והיא מולידה
והוא השם **בבהמים** הכל' . ודעי **בהמים** הוא במספר **מהמיכא**
אשר כוכב במלבי' שמתווסף רק **ב** א' מת' דהקין . שהוא בסוד הדר שהוא בסוד רחל כמ' ש'
האר' י' . ולכך באמר בתמי **זהב** דאיהו **הב הב** במספר . (והרצ המקובל
מהורר' ה' להוסיף להיות כי זה כלול מן' מלכים אמרוסו' לו' מיצוי וכו' יסודי) :
ודע כי אונות שלפני שם זה הוא **אלר לאט** שהוא הסתר ומתינת מחמת
בצורת הדיני' ולכך לא' מספרו **מ** בסוד מס' סתומה . ו**אלר** שם קדו' הכל' :
מוסתר ומכוסה אצל שם הכל' ממהר ומגלה לסתום להיות פתוח ואונות שאתרי השם הם **כנו גנו**
הגנו כישא **גן** כפול מכח הדיני' והתגבורת חייוני' וכל הקליפה מתדמית לקדושה כקוף לאדם וגם
לכנו כדכתיב **כנו** ה' בארץ מלרים שהוא מקום תורף של החיוני' ומדמה לגנו כי כל כח חייוני
ונחש מגן כי שם החטיא לאדה' וולכך באמר בגחש על **גחנך** תלך הוא **כה גן** כי בכח
הזה יש לה הליכה ואולם רחם סתומה באמרס ואל אחר אסתורס ולא עבדי' פירי ולכך אמרו אפי' עבד
לא ה' יכול ללאת ממלרים והם חפים על גן קדישא להיות ג' **גן נעול** מבלי הוליד . אמנם
שם הכל' למבטל כחן וכאשר יענו כן ירבו והיא י' מ' כמ' ש' הולד' אשה דומה ל' מ' והבן ועולה מספר שם
כל' במספר **אלקים אחר** . וגם במכין **צא** עס שני הכוללים :

חותם

וכא בתוכו במד חותם

ע

חותם

ידוע כי הוא כן בקמיע של אר' אשר בעץ חיים בשער יחודים ובספר ברית מנחה
בסופו בכל הקמיעות **חותם** ובזויל כמה פעמים ובדף **חותם**
והכל אחד ועיון משנה חסידים בחותם דהושע' רבה ותמלאו פלאות מזה השם גם
ח מורה על **חסדו** על **יסוד** ת תפארת **מ** מלכות . ושם ולכו **חן** מפעלת
ה' וכו' ר' תאום' ת ולכך הוא תוקף לכל פעולת . ואין לורך להאריך הוא לענינו ידוע :

וכא בקצה אחר השם יבק

יבק

שם קדוש מפורסם וכודע בכל ספרים שהוא מסוגל למקשה לילד וא' להוסיף רק כי כבר
כודע כי **ע** קלין לווחס אילה והוא בסוד **מקולת מים** רבים כי
כבר כתבנו כי **מים** ר"ת יהוד **ממית** **מחיה** והרחם שהוא סגור בסוד **ם**
כמש' לכעשה **סמים** והן סמיני קעורת שמועיל כנגד הסם שנמסר למשה והוא מעורר קולת
עליונים ולכך למטה בחשאי והוא ר"ת **קול** יקוה **בכ** שם יבק כי בכחה' תמו וכבר תוה המקטרגים
וזהו **מקולת מים** רבים בלות' **ב** מתיבה . ולכך מסוגל זה השם להוליד והרחם כשהוא
סגור הוא **ם** וכשתחברלו **יבק** הרי **עקב** והכח כרוך **בעקב** כדכתיב
השופנו עקב וצוה השם מכניע' ומשלך כחם ולכך בא צו קמיע' **יבק** כנגד ג' חדרים באשה
וגם החיוניס אוחזי' בתלת רגלי' דאיהו **כ** ה' ולכך ביקש בלעם לקלל ישראל בג' פעמים ולא
עלתה בידו ואמר **קס** ש' מ' ישראל וכו' אות שני **יבק** כי זה שם ישראל להכניעם' א' ושלה
פעמים **יבק** כמכין **שלו** שמוליד שלוה לאשה . ודס כי הם' א' כמ' ש' האר' י' :
כב כבוד **קב** חרובין דהם מעלמא דתוהו אצל צוה אינס מזיקי' לישראל **כילא** **נחש**
ביעקב ר"ת **קב** אצל כשה' מתדבק' בקדוש בסו' **אבק** און מריעי' **יאבק** איש עמו ובחילוף
אתוון **בקא** כי י' ה' דומה לצבוב והם רק **יאבק** פורחת מבלי קיוס כאמרס
לית בקא בר יומא . ושם זה שלהם משברי כלים שנעשה בקע ומה' אוחזי' ובהפוך אתוון **עקב**
ונס' עושים מע' **אל** דמות לקדושה ומה' **בקא** וההכח בלעם שאמר מה' **אקב**
אצל לישראל לא יכול כי לא קבה אלו' ונאמר **קרת** **בתו** ארויס ד'ת אבק כי בית ה' בה' כ'
זה מ' מגיפים אשר קולס **ב** בית יקוק שהוא **יבק** מבטל כחם ורוחן מאבק שלהם ה' יתן **ב** קול
קול עון לצדק בשלום :

(:) (:)

מער

מבד והוא שם קדוש משם שלע"ב **רמב** ושם טורא מקודש צ"ג מכילין דרמתי ארך
 אפים ורב חסך ס"ח וההשש בשער עליון פתחי לי שעריו **קאב** אבם
 אר"ב למפר' **מבד** כי הו' בסו"ג שער' במקדש אף אף מקומו והארכו בו צ"ב קמיע' אחרי' והשתקאו'
 דמסרו לשלוח' בגמ' חתימת' כח"ש הזהר הם צופה הסך חופים **בדבד** המ' קר"ת ה' רק ידיעה'
 ביחוד מועיל שם זה למקשה לילד שומד **מזוזת** לתי **בטונם** **ברם** שהוא א"א לפתיחת
 קבר בלידס שבעשה חלבו תרי מינידס עמא וטהור ואז **ברם** וצ' פעמים דס עולה **פת ר"ת**
חור פתן מעורר **המא** פשעו ע"י השם הזה **הפח** נשבר ונטהר הדס • ושם **מבד**
 עול' **מה** ע"ה • ושם **בר** הוא צמיחי קטורת כח"ש האר' בשער יחודי' ובתוספתם
 מ"ק"ד פרזוף שלס וכבר נודע ב"י סוד בסוד ארון ארוכו שליוסף • ותרין בדיס הן נלח והוד ובלידה
 לריבין נלח והוד חיוק כח"ש ור' איתס על אצניס ירכי' מלסכנין ואבן בגימע' **גן** בסוד **גן** פעול סכ"ל
 כ"ל ולכך בא השם **ברם** לחוק שני בדם • ואותיות שלפני השם הנ"ל **אנל** משם הקדוש
אנלא ועולה במספר **דל** כח"ש לומס' ע"י **טל** משכיל אל דלו הוא בסוד **אנרי**
טל • ואותיות שאחר השם **נגה** כי קליפת **נגה** מתדבקת בקדושה בסוד ערלה
 ושרשה מעץ הדעת בתוך **הגן** מילת נגה ומוזה שרש גיהנם אותי' **נהג** כו' אמשך ולא אור ושם
 אג"ל מכריע נגה לקדושה ומסיר ערלה המעכב הלידה ושם הג"ל עם ההולל במספר הויה אקין לנמל כל
 אחיות דין :

ודע כי הכישה תרין פעמים בסוד נ"ך את הסלע פעמי' וא' בסוד די' כוקבי' ואחד רחמי' דוכס'
 כח"ש האר' ז'ל בסוד שמאלות חתוכו' ותמיד דיני' דקוקצ' תקיפין מדיני' דדוכר'
 ו' בסוד נקצו' ואה' ׀ בסוד דכר ולכך בא לפעמי' כנישה מן שם **לונ** כ"ל
 שאמרנו שהוא סוד לויחן שהוא בסוד דג • נחש • ׀ קודס ׀ כי דיני' דקוקצ' בייחין נרישא וקס'
 צסיפא ולפעמים ׀ קודס ׀ דיני' דדוכר' קשיא בריס וניחין בסופא • ולכך בא השם פעמים **לונ**
 ופעמי' **לנו** ותד' כי נחש קדישא בסוד **נון** שהוא מבטל כחש דסס ולכך אלל ׀ יהי' בנסוע ׀ לפני
 ׀ לאחרי' להפסיק בין פורענות לפורענות שהוא **נון** ומנין מארס נחש • והוא במספר ע"ה
 ומנין אלקים אקיה • ואילו הכנישה ע"י כל השם הי' נפלכי ׀ בעלמס מודה על כפילה כח"ש וליח צ"י
 צ"י אור שם הויה הסומך ולכך רק הכנישה מן תרין אחון **נון** שהיא ע"ה אלל הויה צה' וזה
 דחמיס לסמוך לנפלי' ולפעמים בתחלתו **נון** והוא לנו ופעמים ׀ מסופו שהוא • לון • כי תמיד
 ל גבי' מודה על לידה • ועי' דודאלדף ׀ סכ"ו שם קודש • ונס' **נועס** צ' אחיו מספ'
נח מנחש הנ"ל כי **ש** דנחש נבר בתנ"ך הוא בסוד **כו** אס תוקוף וחסים ׀ לתוכו

ש והוא סוד אחת בזכרו של כחש שהוא **ש** ויהי' **למטה** שהוא סוד ׀ נכפו דהוא המטה **עא**
 החוב צכר והבן • וג' כל פעמים **נח** ולפעמים **חן** • ולכך יהושע בן **נון** אינו מוליד
 פמש' לשואו צכר כפל • ומעורר צבורת גמ' ריס כאמרס נחתי' הוי ל' והבן • ותרין פעמים
לנו מספר **עקב** להסיר הכחש הקשור בעקבו ויטפוטו עקב די' :

ובא הציור מנו דוד

שהוא

7, 50

שגולה ומעולה שצחותמת לכל הפעמי' כאשר תמצא בספר רזאל ת"א וביחוד בעץ חיים
 להאר' בשער יחודי' וביחוד למקשה לילד שתבניתס ז' קלות חסוד מ' א' עדן
 מספרו **כח** שהוא כח הלידה היולדת מאת ה' הכותן ליעף כח ו' פעמים ז' עולה
 כ"ש שהוא מט' סולבך נקרא **רנ** גדולכי הוא כלול זפ' זומס' ט' בסוד **מן** כח"ש לוחווי' **מן** ה' רנ
 גדול לבלוע את יוכה דהוא בסוד מט' ט' דכחית צ"י יוכה והוא מרמז ג' כעל הלידה דולד איהו יוכה
 דכחית מוקוס פליון מלפני ה' בורח מרשישה דאיהו עולם הזה כח"ש הזהר והאני' חשבה להשבר ומט' ט'
 מניל • גם תדע כי **ש** דשדי עולה ליר בסוד ויהי' שדי צלירך • וכשתסלק ממנו **מנו** הרי
רן בסוד **אור** וצלירוף ג' אותיות שלו הריר' יכמני' **רדו** חבו הלחש שלחושין צאזני'
 האשה וירדו כל עבוד וכו' וזה אשר **מנו** צירך והבן • וגם כבר כתבנו כי **ננה**
 מעכב הלידה וכשמחבר אלי' מקדושה **ש** משדי הרי היא **נחש** כי החי' לוכיס נאמר עליהם שד
 משדי יצא • אמנס וכו' הכלל מ' מלכיס דמתו ומ' האחרונה דפסיעה לנד • אמנס בעולם התקון
 הנעשה מן מלחא קדיש' כח"ש האר' בא תמורת ה' מ' וגם היותו מלך השמיני כח"ש האר' ה' אפעמים
ה הוא **מ** ונעשה **מנו** כי תמורת ה' בא **מ** • ומנעל **ננה** • גס ידוע בספר
 יצירה כי ז' נקציה דאדס כנגד ז' תקוקי רישא והכל הולך אחר הפה דאית צ"י תייס ומות ביד הלשון
 והוא בסוד היכל קודש כמבואר בס' וכן יש צליר מ' ד' הנ"ל ז' נקציה וצאמצע הוא הפה ופה דלמטה מכון
 עגד פה דלמעלה כגודע ולכך באיס השמות הנ"ל לתרופה לתתיר פה שלמטה •
וטעם שנקרא מנו הוא כל קנ' הו' אותיות **ה** מהשס וצקנוס האמלעי שם **יה**
 כי הוא המקור שממנו מתפשטים הענפים **וה** משם • וידוע כי בעולמת שאחרי
 אצילות הסך דמות לחותם כח"ש התקונים ושם עיקר השם כח"ש וז' כ"מה שהוא באצילות **וה** הוא
 בעולמו שלמטה **וה** דמות השם **וה** אצל שם **יה** לא ישונה כי הוא המקור הימני' כולס כל
 בעשמה הכלל **יה** לא יתחלק ומאיר בכל עולמת ולכך שגטי **יה** פדות לישראל כחש שהוא לא יקבל
 שינוי כן יס' אלל יקבלו שינוי ותמורה • וא"כ ששה פעמי' מששה קצויות **וה** פרי כאן **עה**
ובכן אצא אל המלך כי ע' יככס' לחדר הפנימי שבו שם **יה** הנ"ל המושיט שרביט והבן הייס לכל חיי
 בשתגדף עמו שם **יה** שלא ישאפה שהוא בחדר הפנימי ונקב הו' עולה ל' ג' מנין **מנו** והכו ענין של

מדוע ארוך הזמן ואתם לא נשעתם זהו עיקר שאלתם ואמר דוד אספרה משל אל חוק הזה כי אף שהקצ' המצוי אין נעשה תיכף וכמה רפתקאות דערו מרס וחול דברה וסיפר לזה משל מעלמו כי ה' אמר לוג' כ בני אתה וכו' שאל מחני ואתה וכו' ועם כל יעוד הזה כמה נרות ותלאות עברו ראשוהי' לריק להיות ענוך וכמה פעמים כפתע בינו ובין המות כנידע לכל וסבל רבות עד סוף הכבוד בא' ואף אתם מלכים השכילו מזה ללמוד כי אין ראוי ואף שקצ'ה הצטיח אינו ממנה לבוא ואף אם יתמהמה חכה הסור שופטי ארץ וכו' והוענינו ובא' ח' ב' ללמוד לישראל ב' כחוק לבב שאל ירפו וימס לבבם בעת צרה רק ישמחו ויגילו ויהיו דביק' בה' כי יותר שיבאו עליהם הצרות יותר יתמעט עבירות המומרי ויתרבה דביקות וזכות נפשי ולכך אמר למשלי כי הוא ה' מתנהג כן וממנו ילמדו מומרי לדוד צברו מפני אבשלום וכו' שה' צללה ומ' מה' בתכלית השמחה ככל' וכן ראוי לכל איש הידל לדבר ה' והנהגם במזמור צברו מפני שאל במערה כאשר למנחם אל תשחית לדוד ולמנחם הוא ב' זמר' ושיר כמ' שרש' ומופורשים וכאמר קודם לדוד מורה ג' ככך תיכף חלרה' ק' ללנח ולומר וראשונתם פו במכתם לדוד ערס שה' מומר מעלמו ולכך הקדים למנחם לדוד' ואזה' יותר צללה נכונה יותר מברחו מפני אבשלום כי אזה' ארץ רחבת ידיים לפניו ולכוס לכלל דודים מניצורי ישראל ובהן אורים ותומים עמו המגין בעדו אבשלום ה' במערה והין איש אתו לעזרו וכבר אמרו חז' כי בחסד ה' קטמן בקורי עבדו ושמימות ולולי כן הי' כללך בידי שאל ועכ' זה' שמחתו כ' כ גדול עד שחל עליו השכיב' בלי זמירות כלל והכנה להסיר תוגה מלבן שפיר פריך הנמרה דה' ללהקדים זה האם מקדימ' זמנית ואם כי בוי יותר יזכר חווק ודיקות דוד בה' ולכך לא הקשה מן למנחם וכו' בנא דואג כי והולא ה' צרה תקופ' לדוד כי אסירק צלער של אחר שאין דומה לטור על אחר ולער על אסר כ' ככנהל להפריעו משמחה של מלכה כמו לער של עצמו ועדיין הוא כנודע כי יש הבד לבין לער על דבר העבר ועל דבר שאין כוגע לעצמו ועל לער הכנה ועבד לעצמו וזו יזכר ביותר החוק לבב ולכך לענין זה למעשה דאבשלום משפט קדימה בכלל :

ושמעו

מא רבותי קהל עדת ישראל לא לדרש קאיתנא אשר הקהלתי אתכם בכלל רק דיבת רבים שמעתי מסביב עלי כאלו ח' ויש בי שמץ להיות מבט' מאמיני ש' ית' ש' ויש חובי יושבי ער אכשים אשר לא להם הריב הזה לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו בעיב קמיעו' ודברי נסתרים' וצאת' הי' ללמוד ולהתבונן מזקני' דוד המלך ע' במזמר אשר אמרתי אשר ה' שנתנו גדולה כ' אף שאמרולו אין ישועת' באלק' סלה וכאמרם אשרי מי שחושדים ואין בו' אבל אלו הי' הדבר נוגע לעלמי ולכבודי לבד החדשתי אפשה' אבל הדבר נוגע לכבוד הצותיי קדושים אשר בארץ המה וכבוד תלמידיי הרבנים חכמים מובהקים ת' לעדרים עדרים אשר עפתי ורביתי ואין אטוש האין האלה אשר יאמרו אליהם כי הוציאתם הורתם ומקורם מקור אכזב' וציחוד' לכבוד התורה ופאה המוסר לכלי פרוץ גדר התור' ויהרוס כותלי צה' מ' כי יתחלל ש' ש' ברבים לומר בארזים לפי כפלה של הבת ואש זרה ולא אפתח פה לשטן כמה פרא' וקלקולים שיכול הדבר הזה לגרום ונתינת יד לפושעי' הסוקרי' הכת' הכ' כי יגילו כי ימלאו גבר תללות בזולת אחות לכו בצבית רבן' ובלא' ה' חובעל אדם להסיר מנפשו לזות שפתים' בן הכני מעיד צי' ה' הבוחן לבבות וכל פמלי' של מעלה כי מבוקה אני מעון הזה ואין בי אפי' שמץ דשמה מכת דש' ית' ש' הכ' ולבני שלם כלל

בכל דבר מצלי שנות' וצוה אני מקבל עלי צמיכסו' ועד צלי ערמה ב' ח' בכל ארזים וקללות בתורה כי ח' לילך אחר צבי שזור ולהיות גריר בחר כה ואמונה הכוזבת הרע זה ועיני יורדת מים כמאמר הגמ' מזמר לדוד קינה מצבי ואמר וכי חשב כי ה' אמר הכני מקיס רעה מביתך חשבו עבר אוממוזר דלית לי' רחמנ' וכאשר ראה כי הוא אבשלום צנו אמר סתם בן חס על אב ולכך שר לה' עכ' ל' והדבר צריך ביאור כי הלא ראה כיצנו קס עליו להורגו ורדוף אותו עד חרמה' אדרבה בעד יוממוזר ח' שהי' ישראל גרירי אמריהם ללהקים להם מלך שלא מקרב אחיהם אבשלום גרירי רוצה ויגנוב אבשלום' לבישראל ויש צוה אופני' רבי' ליישב והכל בדרך פשוט קרוב למרכז אמת כי אין עסקנו בזה בחריפו' ודברים אעמוקי' בשאל ומישב' והוא כי פורענו' אבשים על אדם הם צמיסוגי' כוג' אחד כי אדם עלול לפאת מזגו וענין הולדתו כפי משטרי כוכבי הזמן וכעצב פגעי הזמן לפגעי' ומקרים רעים רבים כמעט לא ימלט אדם ממנס מערכ' שממיעולי' ויורדי' רק הקצ'ה משגיח לשנות המערכ' ועבד הזמן וגובה על גבוה שומר ורגלו חסידיו ישמור' וכאשר יחטא אדם ה' מהלק שמירתו שהוא חוץ לטבע וממשיך כי סירק עזבו לטבע ומקרה עולם אס' לטבע ואס' לרעות ואז יפגעו באדם מקרים רעים מלד הטבע וצוה כאמר מלת ה' לא תלא הרעות וגם אס' תלכו עמי בקריאף אני אלך בקרי' אמנס סוג השני דהקצ'ה בכוונה מייסרו ופוקד בשבע פשעו ובגעי' עונו אף שמזגו ומלו והזמן אין גורם לכך רק בכוונת מכון' וע' זכאמר את אשר יאזהב' יוכיח' והנה סוג שני ודאי הוא לכפרת עון למאוד וכאמרם שממרקין כל עובת של אדם כצריית מלחמה להתם פשע וחטאה' אבל סוג הראשון אינס כ' כ' לכפרה כי מקרי זמן פגעו בו ומקרה הוא להחלי' תחת השמש ואין ה' אחרתי לשנות בו סדרי בראשית ועבד ילירה' והוענין דוד כי כאשר כאמר לו הכני מקיס רעה וכו' חשב שהי' צנו ראשון כי יעלים ה' השגחתו מעליו שהי' בדרך כיסי ויטיהו לטבע עולם וימרדו צו עבדי' וממזרי' שטבעם לפרוץ ולמרוד באדכוס זמרי הורג אדוכיו וטבען מצלי לחוס על רבם ולשלם רעה תחת טובה וא' כלל' יהי' לוכ' כ' כפרת עון אבל כאשר ראה כי צנו חשב עליו להורגו וסתם צרא חס על אבא וא' ב' אין זה מפאת המקרה וטבע רק מלת ה' ה' זאת וא' כ' הרי כאן כפרת עון וששומח' והוא מאמר הגמ' חשבתי עבר או מומר וא' כלל' יהי' לו לכפרת עון לגמרי כי הוא נתון וכמסר לטבע אבל בראוכי הוא צנו שהוא דבר חוץ לסדרן של עולם וע' כ' מלת ה' היתה זאת כפלאות היא מטבע לכך יגיל וישמח בזולת מלה' והו כנון :

וגם

ליש כחמה במקלת פי אלו פגעוכי אנשי' הראויים לכך ויש להם ידיעה בכלו אועב' ס' במקלת שיב הקמיעות וסדר צרופי שמות וכתיתתן ובאו צסוד ה' ככנסו לפרס אמרתי הוא מדרך הטבע ומקרה חכמים תמיד קנאת איש צרעהו עד שצא היעוד שלע' יהי' סר הקנא' אפרי' לא יקנא יהוד' וכו' וחצי זמן נחתו צי ואיך אגחם' אבל כאשר יקומו עלי אכשים צלי תואר והדר להם קטני ערך פחותי מעלה ואינס צעלי אמונתי ומה לי ולהם ואין זה הלא רוע לבצחן לטבע ומ' ה' זאת ואלקים מלא עוני אשר נתן לבני אדם ענין רע לענותו כפי שצדיק ה' כי פיהו מריתי' יהי' זו לכפרה עון ומקבל עלי צאהבה' אבל על התורה ופרת הדוק מעי' מעיהמו' ויש עוד פנים לדברי' הכ' לבי' לצפוט בקרא צברו

בזרחו מפני אבשלום בזו מה דייק הקרא צנוה ל סתם אבשלום ומדוע שהוא צנו • אבשלמי
הכל שכתבתי כי זהו מורה על לדק דור ויושר לבזוד דיקתו בה שלא כס ליחה ולא תעצב אל
ביתו ושר לה א"כ מה פריך קינה מצעי הלא זהו תהלתו ותפלתו של דוד ואמר ההכס החכמה
יזכר באדם כשהוא אבצת לרה • אבשלמי דאמר כל מי שחצירו כעשע"ו וכו' • ויש להבין
כמ"ש מפרשי מה"ל למעבד עם חצירו פושע בזו מה יעשה הוא עד שיגיע לו עונש וכחצו כי לא
ה"ל להרגיל עצמו עם אנשים חסאים ופושעים כי סופן רעוסופן למרוד ולהעזיב ודורו וחרהף ה' בהם
והוא הגרם שה' לו להרחיק מהם והו כוונת פתיחת הספר אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
וכו' אין הכוונה שילך וישמע לעצתם כי זה הא"ל לדוד כבר אמורה בספר תורת' ומה אשרי אם
ילך בעצת כפחולי עובשו קשה ומרה • רק אולי יאמר אדם אלך ואשמע עצתם אולי יאסכל
ואפיר עצתם ככלב למרגלים ולזה קאמר דוד אשרי מי שלא יעשה כן כילא ימלט בראותו כי
לא ישמע לעצתם שימרדו בו ויעשו לו רעה כעצתם של רשעים ויהי נענשי וגם לויקרה עונש •
וידוע כי מוץ תבואה מוץ אחר' ולתבואת ארץ • ולכן ק"ל דלר"ך להרחיק גורן הכזרה ברכת
כ' אמה שלא יזיק המוץ • והוא אמרו כי הרשעים הם כמוץ לפני רוח שלא די שהם כלים
והולכים אף בצנחם גם אחרים נענשים כהכל ולכן אמרן כמוץ לפני רוח • והוא ענין
דוד כי ודאי דוד לא הי' לו לקונן על צרתו כמס' לשוכו מן השמח רק הי' לו לקונן עכ' פחצירו
נענש ע"ו וא"כ גם אליו יגיע עונש ולזה אמר זהו אלו הי' עבד או ממורו א"כ לא הי' לו להכניס לתוך
ביתו אנשים כאלה כאמרם ויהי עניים בני ביתך ולא אנשים באלה ולכן יענש אבלי להיות
כי הוא צנומה הי' למעבד וכו' לא יגדל צנו בציתו וא"כ אינו נענש ע"ו וזה שדייק מפני אבשלום צנו
ואס כי זה כנון מ"מ יש פנים ג' כ' לומר צמה שיש להבין צמ"ש כי דוד אמר ז' פעמים צמ"ו ואסוקי מו'
מדורי גיהנם • ויש להבין מה סגולה יש בדבור צמ"ו • ואולי יש צו סגולה כסגולת
הלחשים וצתי כפש שבקמעות יש צו הרבה תיבות וסגולת המועיל לכמה דברים וטעמן נעלם לא בא
איש בסודן ומסורת מקדמונים בעלי עבודה • ולא כשועי' הללו שבקשו טעם וחשבון לחיבת
שבקמעות והמשך דברים • ולא תחכמה שאלו זאת • רק זהו צענין עה"ז כי כל שם
משדרו בארץ כפי כחת עליונות וכפי לרופו וגלגלו • אבל אין זה לעה"ב שם אינו מועיל
דבר ואינו מאל • אבל יובן כי כבר עמדו המפורשים בזה על אשר הכתוב אומר הוי אשור
שבט אפי • כי הרשעים הן שבט מוסר של קב"ה לייסר בהן אנשים וכדומה ועמדו בזה א"כ
אך נענש יענש הרשע על רוע מעללו הלא שליחתו של מקום קעבדותי כי באמת הרשע תכונתו
רעה וכל היום חושב מחשבות ולתאוה יבקש להרע לאיש • רק הי' לא יעצנו בידו אמנם
ברצונו' להעניש האיש מניח חפשי לרשע לשלוט בו כרצונו והוא פועל רעה בטבעו ולא אנוס
עפי' הדיבור ורצונו' • ולכן רעה תבא לו • אך זהו אס' לולי עונש הי' הי' טבעו
להרע אבל אס' לולי זה לא הי' לבזנוטה להרע פשיט' דקושי' מפורשי' במקומו וזהו מטענת דוד
כי אין לאבשלום משפט עונש כי רצון המקום ושליחתו עשה להקי' רעה לדוד ואי כי זולת זה הי'
תכונתו להרע זהו אס' הי' פועל רע לאחר אבל לאביו הלא סתם ברה"ס על אבא ולא יזוי' כלל שכך
הי' חמדתו ותכונתו וע"כ כי נוססה בקרבו מה להרע לאביו א"כ אין לו משפט עונש והוא טענתו צנו
הוא ואין ידומה ויזוי' שהי' תכונתו רעה ולכן בכל פעם שהי' אומר כך הי' טענתו להלילו מעונש
גדול

גדול • והוא כוונת חז"ל ג' לקינה מצעילי • מעעם הכ"ל שחצירו נענש ע"ו ע"ו קאמר ער
סבר הי' עבד או ממור וא"כ תכונתו רעה ויגיע לרעה עונש כהנ"ל כתי' מפורשי' וגם הוא יהי' נענש
אבל עכשיו שראתה הוא צנו צנו חשב גם לו לא יקרה עונש כי אין תכונתו רעה כי סתם ברא חס על
אבא וא"כ משמי' הוא ומכ' שלא יקרה עונש לדוד ולכן שרלה' • ואמר מה רצו צמ"ו רבים
קמים עלי רבים אומרים לכפשי' אין יצועה וכו' ויש להבין ג' כמה ציקש דוד צמ"ו שאומרים עליו
שאין לו עה"ב צמ"ו כ"ס יתי' לו מה"ב צמ"ו מה"ב סהן שוללי' ממנו ומה"כ"מ לעה"ב צמה שזוה עולם
הבריות שופטי' אס' ירא' צנוט הי' לו • ואס' כי הי' לו ציון עי' כמוטב שיעול בכל סופא
בהאי עלמא עלמא מכוספא דאתא וכמאמר פייט שיהי' עלצן כפש תחת עון כפש • וכפרט שלא
הי' לו להגדיל הענין ורעה"כ בעד שצעק מה רצו צמ"ו • והענין להבין הוא כפשוטו כי אמרו
לא הי' דוד ראוי לאותו מעשה הלא להורת לתשוב' ופשוטן של דברים לא הי' דוד ראוי לאותו
מעשה לר"ך הכנה אבל העיקר כי כבר תמהו מפורשים למה שונג לר"ך כפרה • ותי' כי
עבד' גוררת עבד' מכח שונג צא לדי עבד' קלה ואס' כ' לדי עבד' חמור' וכן מתגבר והולך
צמ"ו • וא"כ מי שאין בידו עבד' קלה אין צא מחר לדי עבד' חמור' ואין כח ביד יאה"ה
לפתוחו • באמרם מתחילה כחוט ואס' כ' מתגבר ולכן דוד שהי' לדיק ביותו ולא כמאל עליו
אפי' קל שבקלות הדין יתכן שער עבד' חמור' והי' יצרו מתגבר צפ' אולכך אמרו שהי' להור' לצ"ת •
וא"כ כל הי' דוד שהי' פתח פתחו לצ"ת שיאמרו דוד חטא ושבר ורפא לו אף אנו כשבו והי' ירבה לסלות
אך זהו אס' כתקבל תשובת דוד באמת אבל לפי לעז שוכחו שצאמת' אין מקום לתשובתו א"כ אף
ששקר אומרים מ"מ עדיין אין פתח פתחו לצ"ת כי הלא הבריות אומרים דבאמת לא הועיל
לדוד תשוב' וא"כ חזרו וביעה איסורו של דוד ואין מקום להורות לצ"ת כי לא הורה • והוא
מוצקת דוד מה רצו צמ"ו לנפשו כי רבים אומרים אין יצועתו לו באלקים כי אין תשובתו מועיל
וא"כ אף ששקר הוא סוף כל סוף מועלים דלתי תשובה ולא יקח ראי' ממנו כי יאמרנו לילא הועיל
וא"כ מריתי פי' הי' לשוא ואין לי' תי' על פשעיו ולכן נעק מה רצו צמ"ו • עכ"פ אין עבירה באצקל
לאדם אס' לא שרגיל מחמיל בעבירות קלות ועבד' גוררת עבד' • ולכן אמרו צמ"ו
מעשיך יקרדך הרגון אס' לא נמלא צד מעשיך לרוע אף כאשר יוציא עליך לעז צמ"ו דבר לא יחזון
כי אוקי חזקת כשרות • ולכן רבותי אף זהו מה עשות כי שקר ענו בתי' לפרקי' באה ולא
בושה זקנה את ילדתי לא נמלא בית' ל שמץ לעבור עלפי דברי חז"ל דקדק שבדקדק ות' ללל
פסקי' ישיב' מהוך צתי • וברבים הי' עמדי ומי מגיד דבר א' ח'ו מנכרוד קלות ראש כנר
דברי חז"ל למוסקים הלא כל עסקי וזכו חלקי מכל עמלי אשר עמלתי תחת השמש לחזק ברכים
בושלת ולייסר רבים ולהשיבן אל חוקי ראיה ותי' ואיך אכשל בזה להיות כהפס' בדבר עבד'
חמור' למעול מעל צחורת' וליך תובל' דרך ישר כאשר יעשו הרשעים הלאה עונשים קלות
ושמורת' • יגלו שמים עונשי' אס' בישמך דשמאלא' ויפתח ארץ ויבלעו כקרח ועדתו בהתם
על תורת' •

והנה

י"ל כמ"ש צמ"ו רבים קמים עלי רבים אומרים לכפשי' אין יצועת' לובאלקים
סלה תרתי רבים ל"ל • וגם מה לו לי מצעי' ואפשר דיש לומר הוידן כל אדם
אדם לפק זכות אולי לש"ה הם מכוונים ומושיבים באמת דוד חטא' כ' בעד שאין
(:) (:)

הוא בעירובין כידה ויבמת ויש לו סוד למה במר ג' מסכתות הללו אבל האין הכוונ' שבתורה עלה הוא
עני דליה לי' מנרמי' ואם ירבו עליו חכמי ישראל לנטל דעתו אין בידו להוסיף או לגרוע דבר
ואלה מנ' וכו' ולא בשמים היא' ולכך אמרו חז' להיקו' השבייתרין קושי' ואיבע' ולא משיח
דכ"א צבא אליהו גם משיח יצא אלה שאון בידו וברר הסכב במה שעלתה בתקוולא בשמים היא אבל
אליהו יכול לפשוט כפי קבלתו מפי אחי' השולמי מעתיק שמועה ואזלא הי' שכה בתור' ויכול לפשוט
כל ספק כפי קבלה שבדו מרבו איש מפי איש עד למשה בסיני' ואם לפי שעה יש כח ביד
גביא אמרי' לנות בדבר ה' לעבור על מנ' ברבר ערוה לא להיותה מעולם וזוהו יזון והביטו אחרי משה
שחשדו ב' א' שיש להבין למה חשדו ב' א' ובאמת היתו אומר כי אין הדברים רק בדרך ולשון
משאל כי אמרו בגמ' רשבת כל אומר בני עליה פשוט והיא דכתיב אשר ישכבון הכסוים מתוך
ששכון קיטתו ובעלו לילה א' מפ' מעלה הכהוב כאלו ששכבון' וא' כהמבטל פ' מ' מיראל הרי
קרוי בקרא בועל א' ואמרו בגמרא סוף ברכות דס' ג' ע' וזמשה ינח אהל שלקח ארון אשר
צו הלוחות עמו ולכך כל מבקש ה' יא' ועיין שם במהרש"א קו' ל' וזארון במהנה ישראל מותרים
בשמים ואם לאו אסורין וא"כ משה שלקח ארון חוץ למחנה י' במילכ' בגמ' א' כ' ה' י' שאל
אסורים בשמים וזוהו ומשה יקח אהל ונטה מחוץ למחנה והביטו אחרי משה שחשדו שפשה שלא
כדון שלקח ארון וא"כ מבטל על מנ' מפ' וזוהו חשדו ב' א' כי וזוהו ממש בקרא א' ויכונה'
אמל לפי מ' ש' בקרח כשאתרו מדועתה פשוט וכו' ויפול משה על פניו שחשדו ב' א' והיינו לאחת
עובד כעשה אהל חוץ למח' וכבר תמהו מפורשים מה ענין זה אז בחלוק' קרח שכזכר במה שחשדו
אשחקד ולמה כפל אז על פניו וכראה בפשוט' דאמרין בחלק אשתו של און בן פלג הילול
לבעלה אמרה ידענא דכולי' כנישת קדישא הוא דכתיב' כי כל העדס כולם קדושים וכו' יתביא צבא
והרי מ' א' כל מן דאתא הדר ובין כך אכלעו עש' לוכבר עמד מהרש"א דמה לורך צוה דכל עדה
כולם קדושים ובלא"ה ידעי' ל' דהיה לנעו' אבל הע' קדושים אמה ויעיל דלא רלו לכנסו היותה פרוע
באש וכי לא כי' להם נשים ושפחות וקמנים לשלח ולקרוא אותן שיצא אליהן הלא כל הפסיד ועפס ה'
באזוהו ענה זולת אשה וזו"כ מה יועיל תחבולה זו' אבל באמת הם זיקשו להיות כולם כה"ג
כמו אהרן ולהקטיר קטורת שהיא מיוחד בקרבן לפני ולפנים לכה"ג וזכה"ג כאמר ובפר בעד ביהוה
אשתו שצריך להיות לו אשה ולהרמז' אסור צ' נשים כדי שיהי' גוף שלם כי כל זמן שחשה
אשה אין כאן גוף שלם והוא פגום ועבודתה לא יהי' תמה ורזוי' אבל ביש לו אשה הי' לבשר אחד
וגשם האלם ודמות וראוי' לעמוד ולשרת' ולפ' אף אשתו צריך להיות כשרה וצדק
כמו הגבר כדי שיהיה האלם ודמות שלם ואם היא תחטא הרי הגוף פגום כמו אדם זה' לבשר
אחד כתי' והרי היא פגומה ולכך הכהן שכיפר בעד עאמו כדי לכנס הי' צריך כפרה בעד אשתו
כמי כדכתיב וכפר בעדו ובעד ביתו ואז האלם שלם והוה שדייקו עדת החולקים ואמרו כי כל עדה
כולם קדושים כפל כל מיתר ודי' באמרו עדה כולם קדושים או כל עדה קדושים ול'
כל וכולם' אבל מורה גם על כמותי' אף הנקבות הכלול' בזכר והי' לבשר אחד המה
ג' כ' קדושים וזכועת וא"כ ראוי' לעבודה ומדוע תתבאו' וא' כששמעה כך למדה
דאף הם לא יבשרו לעבודה רק אם אשתו נטועה דאז אין פגם בעצמתו אבל לולי' כן לא יראה
ה' פעלו' ולכך עשתה תחבולה וישנה פתח האהל מקום שרבים מאינם יסתרה
עורה

שערה לעין כל וזהו פריצות גדול שער צאשה ערוה ועוברת עלדת היא וכמה הפליג הזהר בעון עו
הזה אם מתגלי שערא דאשה' וא"כ כאשר צאו' וראו כך שפטו אות' לפרול' וא"כ
איך אפשר שאון בן פלג יעבוד עבודת כה"ג בקטורת כיון שאינו שלם בגופו כי אשתו
פרוה ולא יפ' ה' למחנתו כלל ויחרה אפו ואף גם המה יספו בחטאו ולכך חזרו לאחוריהם
ולא ביקשו כלל שאון בן פלג ישתחף עמם וזוהו נייל' וא"ש והדברים ברורים' וזוהו
יזון כי כבר כתבו מהרש"א ור"ף כי חשדו למשה הואיל כל מבקש ה' יא' אף כשי' צאים
לפעמים אלו ציחוד וחשדו אותו זוהו והתנלל משה אותם אולי באמת כן הוא שחושבים
שכשים פרוצות ואשה בכל אלה לא מלאתי ואין כוונתם לרוע אבל בשמעם כי אמרוכל
עדה כולם קדושים הרזון אפי' כשי' הם קדושים ואין בהם גדר חשש פריצות וערוה כלל
א"כ אנלי מילתי' שבתרמית לבצ חשדוהו ולכך נפל על פניו לה' לתבוע עלבזו' אבל מ"מ
צריך טעם למה דוקא חשדו באשת איש אבל יש להבין במה דאמרין בפרק חלק גבי
כתיב שקר אחאב ודקי' דבאו לתבוע בדבר ה' לצרת' דכ"כ אמר כ"כ אלקים של אלו שוכא
זימ' ויש להבין מה שוכ' זימ' הלא כל תועבת ה' שוכא גם מה לורך לכל זה הוא איסור
בתור' וגם אמרו שם דאמר הא חנני' מו' ע אמרו דאסור דמה לורך להם הא בתור'
מבואר דאסור אבל ודאי זה אינו מספיק דהם אמרו בתורת כבוא' כי דבר ה' לעבור על מנ'
ואם כן מותר לכביא לפי שעה ואין כאן רא' דאסור בתור' דהם אמרו דכבי' יכול לעבור
ולזה דיין אלקיהם שוכ' זימ' ולא יצוה לכביא לעבור כי איך יטיב בעיני ה' מה שהו' שוכא
ועומד' וזוהו מ' שחנני' מו' ע אמרו דאסור היינו כמ"ש כי אמרו אין באזה כבוא' לעבור כי
אין קב"ה מצוה לכבי' לעבור בעריות כי שוכ' זימ' וא"ש' וזוהו יזון' הכ' להם צאו להתגולל
על משה ולהצאיש ריחו אילו עענו עליו בשקר דבר עבירה אחרת לא הי' כאן מקום תפיס'
דמשה הי' מוחזק לכביא וי' דעו' בדבר ה' וה' זוהו ומותר לעבור לשע' לכך צאו וחשדו
בא"א ודבר ערוה אין קב"ה מצוה לכבי' לעבור כי שוכ' זימ' ודוק' אבל באמת מ"מ י' ל'
איך עס דור דיעה יחשבו כזה על מבשר יאורים' אבל יש להקדים במ"ש באביגיל כידוד
תצעה והי' מנעה אותו מעביר' ואמר צרוך ה' שמנע אותי מנ' בדמים ודרש הגמ' דמים תרתי
דס נבל ודס ניד' כי אביגיל הי' ניד' והקשה מהרש"א למה לא צריך שני' גם מאיסור
א"א וע' שתי' בדוחק אבל הדבר בפשוט כי אביגיל אמרה לו לא תהי' זאת לך לפוק' מכלל
דאי' אחרית' ויש להבין איך התכב' על אדם שיחט' והלא זה מחוק הבחיר' אבל כבר כתבו
כיוה הי' לדוד מימי קדם שצריך לחטו' בא"א כדי להורת לתשוב' ומה למדו חז"ל דלא דוד הי'
ראוי לכך דאל' כאיך התכב' אביגיל על חטא כזה מקדם' ולפ' זוהו הי' לדוד כמעט הכרח
לחטוא להורת לתשוב' א"כ אלו חטא באביגיל בא"א כבר הי' מורה דרך לתשוב' וא"כ לחטא
בצת שבע וא"כ מה יצרך דוד שנייל' מא"א מהלי אביגיל מה לי צת' שבע ע"כ לא ימלט
מזה' אמנם על דם נבל וכדה שפיר צריך דבת שבע הי' רוחנת מטומאת' ואביגיל הי'
ניד' וא"כ הי' זה איסור מוסף ולכך צריך וא"ש עכ"פ הכלל כי דוד הי' ראוי לא"א להורת
לתשוב' וכבר כתבו המקובלים כי דוד הי' גלגל אדם וכפתה לקול חוה בתשמיש בעץ הדעת
שמורה וזוהו וכבר כבעלה נחש שיבא דוד בגלגל ויחטא זוהו להורת לתשוב' כמו אדה"ר ששב
בתשוב' וידוע כי אדם ר"ת אדם דוד משה וכן משיח' והנה דור דיע' באותו
פעם ידעו כן שגלגל אדם יחט' בא"א וידעו כי משה גלגל אדם חשבו כי הוא הי' צריך להכשל
זוהו

(:) (:)

זוה להורת לתשוב' אבל באמת מעו' כי גלגל אחריו הו' יכשל צדק ולכך דייק הפסוק והצטו
אחרי' משה דייקא הרגון הגלגל שאחריו זוה השיגו שיכשל צדק והס שפטהו שמה יכשל
זוה ודי' עכ"פ מכל הכ"ל כלמוד איך קשה לחזור לאישו כי קל יפיל הטעות והחסד על
חכס' ומכ"ס בענין הזה אשר ברתי' כי ח' לחשו' ולומר שאני בכלל כח הכוזבת
הזה לא מיני' ולא מקלתו ח'ו' ואני אומר כמאמר דוד קולי אל ה' אקרא ויענני מהר
קדשו סלה ישלח' עלי' כל מגפותיו אם ח' ויש' בי שמך דשמך והנני מקבל עלי' ח' ח' ח' ח' ח'
שם מית' אם אני ויפת בסתר לבי לילך אחר לבי שבור ש"ץ ית"ש וכת הכוזבת המאמינים
בו' ולפניו בגלו כל תעלומת כי לאן יכון לנגד עיני דובר שקרים ולא יקנה ה' ושלח
חזיו ויהוס אותי אם שקרתי במילי ואמר דוד ויענני מהר קדשו סלה היינו כמ"ס כי אמרו
שלא הועיל תשוב' לדוד וא"כ מה להורת לתשוב' שייך כאן הוא גומי' לריך ראי' הוועי' לו
תשוב' ולכך ציקש דוד מהקצ"ה ליתן לו אות שהועי' תשובתו אשר לכאור' יפלא כיון שאמר
הנבי' שנמחלו מה אורף לאות וכי ח'ו נסתפק בדברי כבוא' ואם להתכב' בעיני כל מהכ"ת
קמי' שמי' כבו' אבל הוא הדבר דאם אינו ברור כשמש באות ומופת שנמחל חטאו והועיל
תשובתו עדיין לחכס חטא' כי אין הדרך כלולה עדיין לפני צ"ת' ואמרו בגמרא דכאשה
ציקש שלמה להכניס ארון דבןו עערים עד שאמר זכרה לחסדי דוד עבדך' והיינו כי זה
השער לה' דייקים יבאו בו ומי גבר ימלט מחטא ופסע ומי גבר אשר יאמר חף אני מעון
צני עליה מעוני דמעמי רק הכל תלוי בתשובה וכל ישראל בחזקת מתחרטי' על חטאם
ואף שנפתו לקול יר' אח"כ תיכף מתחרטים בחרט' גמור' ונמתינס לב לעבו' ה' ושב ורפא
להם ולכך ועמד כולם דייקים וכו' ולכך השערים שדבקו כי חשבו שריך דוק'
לדיקים לבוא שער ולא הכיחו כולם לעבור ולכך צעק שלמה זכרה לחסדי דוד עבדך שצא
להורת לתשוב' וע"י תשוב' כולם לדיקית וכשרים ונענה ומה ה' אות כי תשוב' מועיל וכי
בתקצלו תשובתו והי' האות ע"י שערים כמבואר במדרש טבעו בארץ שערי' שהי' מעשה
דוד והטעם שלא שלטה בהם האש כי ידוע כי שמואל ציקש שלא יבועל מעשה ידיו בחייו
וכו' וא"כ זה מתת לדיקים מה' שלא יבועל מעשה ידיהם בחייהם ודוד מלך ישראל חי וקיים וע'
בזה שלכך לא כיים ס' כשמי שלא יעווס טעם מיתה ע"ש' וא"כ איך יבועל מעשה
ידיו בחייו ולכך לא כשרפו רק טבעו וקיימים ועתידי' להעלת ע"י אליהו ז"ל' ועכ"פ
השערים מעשה ידי דוד ולכך דאג שלמה כי יאמרו בשביל שהם מעשה דוד אינו עלולי'
ומוכשרי' להיות בקודש וארון ה' יעבור בתוכם ולכך כדבקו ולכך צעק זכרה לחסדי דוד עבדך
שלא ימלאו רשעים מקום לפגוש בכבודו ונענה והי' ע"י מעשה ידיו של דוד בעלמו אות
ומופת כי נראה פעלו לה' ולכך אמר ויענני מהר קדשו סלה היינו כמ"ס שהוא הר קדשו
כדוד' ולכן אחי אל תרעו להאמין בשוא נענה וכאשר אמרתי כי זהו עיב דברי כל
הימים חבלי להאמין שיבועל אפי' צביאת משיח דקדוקי קלי' מד"ס ואמרו בגמרא דע"ז
צפרק השוכר רבא אמטו קורבנ' לבר שכת' וכו' אשכח' דיתביעד לוארו בוורדין וקיימין זוכת
ערומת קמי' א' לאית לכוכה"ג בעלמא דאתא א' לדידן עדיפי דאית לכו אימת מלכות ואכן לית לן
עכ"ל' והדבר לכאורה זר שיאמר על דבר מגובה כזה אשר חרפה היא לנו לרבא אם אית לן
לימות המשיח תענוג מגובה ורע ומר כזה אשר סופו כליון לנו ופסח כמו שג ומי מעבד לרשעי ישראל
לעשות ח'ו מעשה מגובה כמוהו רבא דהשיב אנון עדיפימה לשון עדיפי הלא כל הדבר בתכלית

הגרעון

הגרעון ובו יצוולו כל חכס לבב וגם מה ענין זה לשעבוד מלכות לתענוג המר הזה ולפי דברי רבא ע"ז
משמע שלע"ל יהי' לכות תענוג כזה ח' ועל זה יחקו עלינו כל עמי' שנחכה לביאת גואל אמייתי' בשביל
דבר מגובה כזה וכבר כתב הרמב"ם סי' כל היעודי' הוא שיוסר מאתנו המונעים מעבודת ה' והשגת
הארתו ורואן ה' כמ"ס הרמב"ם באריכות' אבל הענין בקצרה דע כי יפה שעת אהת צעה"ב
מכלהיי' עולם הזה ומכל תענוגים שבעולם ותענוג עה"ב צנקה במיעוט תענוג צעה"ז ולפוס
לערא ומיעוט תענוג צעה"ז ואגרא צעה"ב' והו כשיש יפה"ר בעולם אבל בדלית יפה"ר אס' כן
אין אדם חומד כלל לתענוגים האלה וקץ בהם למאוד מאוד וא"כ אף שכר בעלמ' דאת' ליכ' כיון
שאין כאן יפה"ר להסיתו לעביר' ותענוגים מכוערים כאלה והו מאמר הגוי' הכ"ל כי הוא חשב שבציאת
משיח יבועל יפה"ר באמרו עליה"ר שכברג' וא"כ שאל מה לכם לקוות לינוי משיח בתחלת ממשכת
הלא טוב לכם עתה כי עכשיו יש לכם חשק ויפה"ר לתענוג זה כמובי כמובס ויפה"ר מגדיל החשק
בלבות באש בעגרות ובכל זה אחס' לדיקים מבלי לילך בדרך הזה ולילך בקוב' של זומת וכדומה וא"כ
שכרם לעה"ב הרבה מאוד אבל צביאת משיח לא יהי' לכם במציאות תענוג זה כי אפס יר המסות
ומבעיר אש זה לחבוק חיק נכרי' בקרבם וא"כ אף שכר ליכא וא"כ מה זו השמח' בשוה"ב שיצת ליון'
והשיב לורבא במאמר שמואל וכמו שפסק הרמב"ם אין צינ' עה"ז לימות המשיח רק שעבוד מלכות
לבד ויפה"ר לא יבועל רק לעת תחית המתים וא"כ עדיף ויותר יהי' יפה"ר איומ' מכעבוד את ה' ולא
כתור אחרי הבליים כאלה ויגדל שכרנו למאוד ח' ל צמה יהי' יותר ח' לכי ידוע כלמי שהו' חפשי ואין
לועל מושל יותר ירוגובר לילך בשרירת לבו ולכך כאמר אין מלך בישראל איש אשר צענו יעשה
וכן כתבו המחקרי' כי במדי' שאין מלך יותר ערו' העם בעריות כי החפשי נותן כח לכח התאוה
להשתרר בגוף' והו ענין דבריו לכו אי' אימות מלכות ולדין לא יהי' ח' כ' ציות יתגבר כח
החמה והתאוה ורוע יארו מ' מלך' צתורת ה' ויענה' לנו זה וצבא' ולכן ח' ולהאמין על
דקדק קל שבמאות וד' ס' להיות צלתי קיימין ותמות כפשי מות ישרי' ולהיות אומן עלי' חיק התור' ויראה
ומשנת חסידים' והוא חף טוב לישאל' ואני קורא לה' כעת זמן מנחה שאמרו חז' ללעולם
יהא אדם זהיר בתפילת מנחה שאף אליהו לא נענה רק בתפילת מנחה שנאמר ענני' ענני' ענני'
שתרד אש משמים ענני' שלא יאמרו כשפים הם ויש להבין לאיזה אורף הו' רך הגמ' להביא זה הפי' על
ענני' להוכיח דאליהו לא נענה רק בתפלת מנחה מגופי' דקרא כלמוד דהתפלל בעלות המנחה אבל
כבר נודע כי כל מכשפי' לריכי' לייחד עונה ידוע' לכשפים זמן ועת וכמ"ס הזהיר וצרי' מנחה ע"ש'
והנה בקרא כתוב על כביאי' בעל ויתנבאו עד מנחה י' לעד מנחה גדול' ואליהו הנזין עד זמן תפילת
מנחה קטנה אוי' לשהתנבאו עד זמן מנחה קטנה ואז התפלל אליהו אף"כ הדברים אין לומר דאף
אליהו לא נענה רק בעת מנחה הואיל דהתפלל אז דהא אז נגמר כבואת שוא של כביאי' בליעל ואלו פסקו
מקדם הי' מהתפלל מקדם ואין כאן ראי' למנחה היותו מסוגל לתפל' אבל אם הם נגמרו בשמותם
במנחה גדולה ואליהו המתן מלהתפלל עד מנחה קטנה ש"מ דהוא מסוגל לתפילה' והנה אם
תיכף כאשר נפסקו החל אליהו להתפלל א"ל לומר כשפים דהא אין כאן עונה מיוחדת וכי ידע אליהו
מתי יפסקו ואיך קבע עונה ידוע וגם מהכ"ת לומר כשפים על אליהו שהי' מוחזק לכביא' ה' כל הימים
אבל אם המתן אליהו ולא התחיל תיכף בגמר ענין כביאי' הצעל א"כ שפיר כתיב מקום להעם לומר
למה המתין אלה שהו' כשפים וממתין על עונה הקבוע לו כדרך הקוסמים' וקשה באמת למה
המתין וכתן מכשול לעם ועכ"ל דהמתין עד זמן מנחה אשר אז התפילה ציורת כשמע והו ענין הגמרא
לעולם יהא אדם זהיר בתפלת מנחה שאף אליהו לא גבו' רק קשה דלמא הו' דמן לאליהו זמן מנחה שאז
חדלו

ע"ז

חדלו כביאי בעל מהבלהם ולכך קאמר הגמרא עכתי וכו' שלא יאמרו כשפים הם וע' כדהמתין כנ"ל
ולמה ועכ"ל להתפלת תנחומי עת רצון להתפלל ואמכס באמת למה מנחה הפלת עת רצון ולמה המתין
אל' עד מנחה הוא ידוע מ"ש בגמרא דאמר קב"ה לאברה' ויעקב בניכם חטאו ואין מפגיע בעדס רק
הזדיקו עליהם הדין ימחו על קדוש השם אבל יחזק התפלל בעדס באריכות והטעם כיל להם
אין טענה כ"כ להל' אבל יחזק בא בטענה כמבואר הא עקידת נפשי קמך וזוה מכפר על כל פשעי'
וצרית אבות לבנים יזכור * וידוע כי יחזק תקן תפלת מנחה ולכך אליהו שניקם מה' לחס על
ישראל אף שהם הפרו תורת ומוקיעדו אלקי ככר לא מצא מועד וזמן מוכשר להתפלל עד שעת
מנחה שאז מתעורר יחזק והיא תפילתו והוא אף לפושעים יפגיע להתפלל בעדס ולישא פשעם על
עצמו דעקיד' עצמו לה' אז חשב לעח רצון להתפלל * וכבר עמדו התו' בפ' ע' פלמא נקרא
מנחה ולא תמיד של בין ערבים שהיה קרב קודם מנחה ולמה דוקא תפילה היא נקרא ע"ש הקרבת
מנחה וזה שמה אשר יקראו מנחה * וכו' כי במדרש אמרו ואל' אלקיכו ירצה לסלוח זה עשירית
אליפה שויתר הקצ"ה משל * והדבר לכאורה תמוה אבל הענין כבר אמרו חז"ל בפ' קרבנו' לא נאמר
לא אל ולא אלקי' רק ה' שלא ליתן פ"פ לבע' דלחלוק ופי' האר' ז' כי מדת הדין אינו מרוצה בקרבן רק
כפס חושאת תמות רק מדת רחמים מתכפר בקרבן ולכך לא נאמר רק ה' המדת רחמים ופי' האר'
ז' לפי' הפסוק וזבח לאלהים יחרס בלתי לה' לבדו בזה אופן כי צריך הזבחה לשם הוי"ה ולא לשאר
שמות * וא' כי יקשה א"י אמר ולא אלקי' וכו' ירצה לסלוח הלא השם אלקי' אינו מתרצה בזבח וקרבן
רק דינו למו' וא"י יאמר כי ירצה לשלוח אף הכתו' דייק וזבח לאלקי' היינו זבחי' אבל מנחות שבא מעני
ובלא' חשב כמת אף מד' היתחננו שיהי' מכופר בו והוא שאמר במדרש זה עשירית אליפה וכו' שאף
מד' המתכפר לוותר לו * ולהיות כי יחזק תקן תפלה זו והוא מדת הדין כמדוע ולכך אינו מתכפר
בקרבן רק במנחה שהיא מנחת עני שאף מדת הדין שומע ומתחנן לו ונקר' מנח' ולכך אז הוריד אש משמי'
שהוא מד' שהוא אשואף א"י בתפלת מנחה א"י מעורר דין א"י ש' שמן מימות חו' לילך אחר דעת
ואמונת הכוזבת הרשעים הולכים תוהו כת ש' ימ' ירד אש ולהבה גפרית משמים לכלות אותי והריני
מחרי' כל רשעי' כת הכ' לומי ומי שכ' זה הקמי' כבוד קטנה אשר כתבו פה והעלו בשמי שאני כתבתי וגם
על הכותב יחי' מי שיהי' או א"י או אחר כל חרמות וארורים שבתורה והריני מחריס ג' כל פה דובר
כבלה לפגום כבודי שהוא כבוד התורה ולומדי' ואם כבודי מחול כבוד התורה ולומדי' וכבוד אבותי מי
ימחול וזהו לכם מפני חרס ואל' יחי' קל בעיניכם חרס כי חמור עד מאוד ואמרו בגמ' דסוף סנהד'
ההור' איש אשר יבנה את העיר ואת יריחו לא יריחו על שם עיר אחרת ולא עיר א' ע"ש ירחו דכתי' בימין
בנה חיאל האלי את יריחו (ועירש' לא אתפרש מהיכי ילפינן שבנה עיר אחרת רק קרא שמו יריחו)
באצירים ככורו יסדכה ושבגב צעירו הליז דלתי' * תנא באצירים ככורו לא הי' ללמוד בשבג צעירו
הי' לו ללמוד ומשמע שכאמר באצירים ככורו א' ששבג צעירו אלא מלמד שהי' מקבד והולך מאצירים
עד שבג עכ"ל * והדבר תמוה דכיון דכבר כלמוד מקרא הואיל דכתב את העיר ואת יריחו דאחד
מזה מעכב מה צורך עוד לראי' מהא דבנה חיאל וכו' וצפרט' לפי' ש' דש' דמשע לא אתפרש דבנה עיר
אחרת ע' ש' יריחו * ואם הביא מזה הפסוק מה צורך לזה הק' מימר' דמאצירים לא הי' ללמוד
ומשבג הי' לו ללמוד מה כ' מ' בזה להך דעסקין ב' דעיר אעפ"י שאינו יריחו וכן להיטוך וכן דבלסוף
דהי' מקבד והולך פשיטא דאין כאן ענין כלל ומיותר * אמכס כראה דהא דאמר יהושע ארור איש
אשר יבנה את העיר וכו' דעת אברבנאל דלא אמרה יהושע מעצמו רק מלוא מפי' ה' המקו' אשר אתה
עומד עליו אדמת קודש שיבנה בו כמו קודש לבלי שתמשו בו צ"א * אבל דעת שאר מפורשים שיהושע

מעצמו

עח

מעצמו החרים היות יריחו כולו עומאה החרים וכמך עצמו על דברי תורה חשב התמצנו כי חרס הוא *
והדבר יש בין צ' פירושים אס לבנות עיר אחרת ולקראו בתי יריחו דלמעס אברבנאל הלא המקום לא
אמר רק על התקו' אדמת קוד' ומה ענין לשם בעלמא אבל לטעם השני גם זה בכלל הפתעו לכל יזכר שמה
והנה מאן מוכיח כד' דמבואר בכפרים כל עבירות אין בני' גדולים נעשים בשביל אציהם חוץ
קללות וחרס חכס אפי' בני' גדולי' נעשים בו וכן בשבועה ע' שובאן י' לאיך נאמר ארור איש אשר יבנה
בכורו וסדכה וכו' ואולי הי' גדול ואיך יהי' נתפס בחטא אצו שיבנה יריחו ועכ"ל דהוא קללת וחרס
יהושע וזהו חל אפי' על בני' גדולי' * אך עדיין י' דלמא באמת הכוונה אס הם קטני' שהם בכלל
עוגש האצ' אבל בגדולי' לא מיירי' אולי ברה' קידע שאותו שיבנה לא יהי' לו בניס' גדולי' ולכך יהי'
רעשם בחטא אצו אבל מהרש' אפי' באצירים בכו לא הי' לו ללמוד דאולי ברשעתו מת * וקשה אלו
הי' קטון איך ס' דמת' ברשעתו הא אין לו חטא משפט מות ועכ"ל דהי' גדול וקשה למה באמת מת *
וע' ל' דחל מנחת חרס * רק י' דלמא לעולם קטן הי' והא דלא הי' לו ללמוד לא מכח טעם דמהרש' א'
רק י' דיומא אמרינן במעשה של דואג בן יוסף שאכלתו אמו בעת כבדו ידושי' ופריך הגמ' היכי
כקר' דואג הא לא מסקינן בשמי' ומשני הגמ' חזי מה עלתה בודלך מת בענין רע הזה ולפ' זהו דנקר'
ע"ש אצירים הרשע מעדת קרח דאין לו חלק לעה' בלכך י' כחצה' בו משפט מות וא' כעדיין אף דהי'
קטן ר' לו ללמוד אך דקויות הגמ' ממשמע שכ' אצירים וכו' אלא מלמד שהי' מקבד והולך עד שבג
וקשה א' ל' אמרינן דמשבג הי' לו ללמוד ולא מצבים שמתו מקדס וכי בולס הי' שמתו בשמו דשעי'
דלא מסקינן בשמי' ועכ"ל דבולס הי' גדולי' וי' דדמהו במיתה חטא עצמן כמ' שמהרש' א' וקשה למה
באמת מתו בעונש יריחו ועכ"ל דהי' חרס יהושע וטעם השני של מפרש' * והוא המשך הגמ' לא
יריחו ע' ש' עיר אחרת וכו' וקשה הא לטעם אברבנאל לא יתכן זה וז' לטעם אחר דלא הי' כדבר ה' קללת
יהושע והביא הגמ' רח' דכתי' בימיו ההם בנה חיאל וכו' תנא מאצירים לא הי' לו ללמוד וכו' וקש' למה
וז' כמ' שמהרש' א' דצמטאו מת ש' מ' דהי' גדול ומ' מעכש בצבור שבנה אצו יריחו ש' מ' כה' ל' דהוא
חדס וקללת חכס רק דל' ת הואיל ושמנו אצירים וע' קאמר ממשמע שכאמר בו מלמד שהי' מקבד והולך
כו' ומ' לא הי' לו ללמוד עד שבג ש' מ' דהי' גדולי' ומכח כה' ל' זא' ש' דוק * ולכן ראו כמה תוקף
החרס הנאמר כדיון וכדת' השמרו לכם פן תלכדו חו' * ואציר' ב' במחתי שהא' בוחן ללבות ואטיב אל
מאמר דוד א"י שכבתי ואישנה הקי' לתי כי' יסמכני * ואם שהוא לפי פשוט על כבוד שהי' אחר
חלות מנגן מאליו והי' זה מאת ה' לעשות כס כזה שינגן מאליו ולעורר דוד משנתו לקום להודו לה' וא"כ
זה מופת שרצה ה' מפעלו ופכה אל שירות והשבחות שלו * וא' כ' זה מאמרו א"י שכבתי ואישנה הקי' לתי
מחמת הכבוד וזה לראי' כי ה' יסמכני ולא אירא מרצבות עם אשר קמו עלי' לומר שמאוס ה' בי אבל י' ל'
עוד דאמרו בגמ' אגורה באלהך עולמי' וכו' שהתכלל דוד שיאמרו הלכה משמו כי אז שפתותיו דובצת
בקבר ויש להבין מה כ' מ' אס יאמרו משמו או לא סוף כל סוף הלכה זו ממנו בא והוא אשר למדה צבים
א' כ' מה כ' מ' אס יאמרו משמו או לא סוף כל סוף קמי' שמי' גלי' שמאנתו ילא הדברי' וכאמן הוא לשלם שכרו
שיהי' שפתותיו דובצת * ול' דיש הבדל דוד א' אף דיאמרו דבר הלכה מי יודע אס הי' מקובל להלכה
למעשה ולא ישעלי' עוררין ומחלוקה כפטיש יפולן סלע אבל באמרו משמו של דוד כבר אמרו וה' עמו
מלמד שהלכה כמותו כ' מ' א' כ' יקבע הלכה למעשה ויהי' תועלת גדול באמרו משמו ויוקבע להלכ' ולכך
ציקס בן נהו מעורר שפתי' בקבר * והטעם דהלכה כמותו משום דהי' עמו וכבר אמרו אלמלא
חטא בל' לידול לא הי' עמו והו' מאמר דוד א"י שכבתי בקבר ואישנה הקי' לתי כי יאמרו דבר הלכה
משמי' הי' שפתותיו דובצת ולמה כי' יסמכני ש' עמי הלכה כמותו וא' כ' יש תועלת באמרו דבר
הלכה

(:) (:)

הנה נשענתה ש ויהו דאי שלא חטאיה ולכך לא הורא מרצנות עם וכו' קומה ה' והושעני כי הכי
מדה ונמתי מ' ג' ערות ואף אדם מחייב לעלות כסדר הוה ונכתבה בכל מדות הללו כמ' שמחברי וא' ב'
הם שדבר ושקר וכו' כדור והסכו אמת לשקר אף פניהם דסוף נגד אמת לא ה' להם וחשך קלסתר ולס
אלקי שלהם כי מדת אמת הלך והוכי הכי כל הויני לחי • וכפשוט קאי על עזקנים שדורו כאמרם
לא מתקדרה דעה של ישיע' עד שאמר ירהב הנער בזון • ויש להצין למה הוה כשתנה קללה זו משארי
קללות ועוד וכו' ה' ישיע' מאנשי חמימה וכעס אויב על ישראל שיהקרר דעתו בתקלת ישראל ח' •
הכל אמרו חז' לאשרי הדור שגדולי שומעי' לדברי קטני' והטעם אשר יביעי' כ' הקב' ה' פורע מדה כנגד
מדה ושומע בקול פחותי ערך ומאזין לתכלתם • רק זה לא יאור וכמעט אינו במציאות כי מי הוא זה
אשר ימלא לבו לדבר במקום שיגדולים ואיוב אמר ראובו נערים וכחצאו וכו' וא' כ' אף שיך שגדול
ישמע בקול קטן אמנם כדור כרון שיהרב הנער בזון א' כודאי דיהי' שכיח שקטנים יאמרו לגדולים כך
עשה והגדול ישמע ויאזין אזי אשרי לדור ששומעי' לקטני' ואף קב' היפן לקול קטנים וימלא שאלתם
והוה ה' שנתקדרה דעתו של ישיע' שעי' כ' יגובל לדבר טוב לישראל והכה אמר דוד שני השעים שצרת
ודרשו חז' לא' שצרת אלא שרצבת • והענין כי ידוע מ' ש' בפסוק עבדים משלנו בנו פורק אין מידם
פי כל המציר לישראל נעשה ראש אמנם הטעם כי הקב' ה' רוצה להלחם בו ולהשפילו ואין בבווד ה'
להלחם במלך שכל וגם להריות גבורתו ולכך כשאין רצונה להלחם בו ולהשפילו ה' נעשה
ראש וזהו עבדים משלנו וכל נעשו ראש משום דפורק אין מידם וא' כ' אינו נעשה ראש • והוא לפני
שבר גאון כדי שילחם ה' עמו ולכך כאמר הם צין כוכבים שמת קנך משם אורידיך וכו' כי כאשר יעלו אז
ה' ילחם להם וזהו המכוון הכל' לשיני רשעים פירש' חוקף רשעי' שצרת וא' שצרת אלא שרצבת
הרצון קודם שיצבה ה' תוקם ראשון מגדל אותם שיהי' תוקם גדול ורצו ואז ישבר אותם ילכך קודם
שצרת בא שרצבת • ואמר לה' הישועה ועל עמך וכו' והענין כי כאמר במדרש אני שכבתי ואישנה
הקצותי כן כל מפלת שוכאי ישראל הי' תמיד בלילה מצרי' מ' צ' בליל' י' מ' בליל' ולא קרב זא' זבל הלילה
וכן מחכה סכח רב וכן כולם • וידוע בזמן מפלת שוכאי ישראל אין מ' ה' יכולי' לומר שירה כדאמרינן
מעשה ידי טבעו צים וכו' וא' כ' ישראל לריבין לומר שירה במקומם כמ' שגביהו ששם צג בעון דום
דהואיל דלא אמרה שירה הוצרך והושע לומר שירה • ומבואר בילקוט דציוס אמורים מלאכי' קדוש
ובלילה ברוך וא' כ' הם דממעשים לומר שיר' בלילה שיהו צרוך לריבין ישראל לומר צרוך
וקוה הנרצה לה' הישועה כהב' לוא' כ' על עמך ברכתך סלה • לברכה ה'
בצרוך והודי' לשמו יתנו ה' יצרך עמו בשלום ויסיר מאתנו
לבקאה ולב טועה • וישע בלצנו אהבתו
ויראתו וישיב שכינת לציין וצא לציין
גואל אמן •
ואמן •

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

פסוק
אמן